

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi Verohallinnosta
sekä siihen liittyväksi lainsäädännöksi**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki Verohallinnosta, jolla toteutetaan Verohallinnon hallintorakenteen uudistamisen toinen vaihe. Nykyisin verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen Verohallinto, joka virka-alueena on koko maa.

Uudistuksen vaiheittaisen toteutuksen vuoksi useissa verolaeissa toimivaltaiseksi organisaatioyksiköksi säädetään edelleen Verohallinnon tietty yksikkö. Verohallitukselle, verovirastoille tai muulle verotuksesta vastaavalle Verohallinnon yksikölle säädetty toimivalta ehdotetaan muutettavaksi Verohallinto-nimiselle viranomaiselle. Tarkempia säännöksiä ja määräyksiä Verohallinnon organisaatiosta annettaisiin kahdella valtioneuvoston asetuksella, säädöskokoelmassa julkaistavalla Verohallinnon työjärjestyksellä sekä Verohallinnon yksiköiden ja toimiellisten työjärjestyksillä.

Verohallinnossa olisi nykyisten verovirastokohtaisten verotuksen oikaisulautakuntien

asemesta yksi verotuksen oikaisulautakunta, joka olisi pysyvä toimiellin ja jonka toimialueena olisi koko maa. Oikaisulautakunta toimisi jaostoihin jakautuneena. Lautakunnan jaostojen lukumäärästä, sijaintipaikoista ja pääasiallisista tehtävistä määrättäisiin Verohallinnon työjärjestyksessä, ja tehtävien jakautumisesta jaostojen kesken määrättäisiin tarkemmin lautakunnan työjärjestyksessä. Verohallintoon perustettaisiin verotuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajien virat.

Keskusverolautakunnasta annettu laki kumottaisiin, ja keskusverolautakuntaa koskevat säännökset siirrettäisiin Verohallinnosta annettuun lakiin.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan syyskuun alusta 2010. Verotuksen oikaisulautakuntaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2013 aloittavaan Verohallinnon verotuksen oikaisulautakuntaan.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYS	2
YLEISPERUSTELUT	5
1 NYKYTILA	5
1.1 Verohallinnon hallintorakenne	5
1.2 Verotuksen yhtenäisyyden edistäminen	5
1.3 Verotuksen oikaisulautakunnat.....	6
1.4 Keskusverolautakunta.....	7
1.5 Hallintotuomioistuinten päätösten tiedoksianto Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle	7
2 NYKYTILAN ARVIOINTI	7
2.1 Verohallinnon toimintaympäristön muutokset ja hallintorakenne.....	7
2.2 Verovirastojen itsenäinen toimivalta verotuksen toimittamisessa ja ohjeistus.....	8
2.3 Verotuksen oikaisulautakuntien asema.....	9
2.4 Hallintotuomioistuinten päätösten tiedoksianto	9
3 TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	9
3.1 Verohallinnon organisaatio ja Verohallinnon sisäistä tehtäväjako koskeva sääntely	9
3.2 Verohallinnon yhtenäistämismääräykset ja -ohjeet	11
3.3 Verotuksen oikaisulautakunta.....	12
Verotuksen oikaisulautakunnan organisatorinen asema	12
Jaostot	13
Puheenjohtajien nimeäminen ja jäsenten tehtävään määrääminen	14
3.4 Keskusverolautakuntaa koskevat säännökset	15
3.5 Sähköinen tiedoksianto hallintotuomioistuinten päätöksistä.....	15
4 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	15
4.1 Taloudelliset vaikutukset.....	15
4.2 Hallinnolliset vaikutukset	16
4.3 Verovelvollisiin kohdistuvat vaikutukset	16
5 ASIAN VALMISTELU	17
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	17
1 LAKIEHDOTUSTEN PERUSTELUT	17
1.1 Laki Verohallinnosta	17
1 luku. Tehtävät ja organisaatio	17
2 luku. Johtaminen ja asioiden ratkaiseminen	18
3 luku. Keskusverolautakunta	19
4 luku. Verotuksen oikaisulautakunta	19
5 luku. Veronsaajien oikeudenvallonta ja muu puhevallan käyttö	21
6 luku. Verotuskustannukset	21
7 luku. Erinäiset säännökset	21
1.2 Lakiesityksessä muutettavaksi ehdotetut muut lait.....	23
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET.....	26
3 VOIMAANTULO	26
4 SUHDE PERUSTUSLAKIIN	26
LAKIEHDOTUKSET	28
Laki Verohallinnosta.....	28
tuloverolain muuttamisesta	36
varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta.....	38
elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta.....	39

maatilatalouden tuloverolain 10 e §:n muuttamisesta.....	40
eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	40
tonnistoverolain 32 §:n muuttamisesta	41
rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta.....	42
ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 4 ja 8 §:n muuttamisesta	44
korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	45
sairausvakuutuslain muuttamisesta	47
metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 11 ja 13 §:n muuttamisesta.....	49
kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta	49
ennakkoperintälain muuttamisesta.....	50
väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetun lain muuttamisesta	56
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	57
pientyönantajan maksu- ja ilmoitusjärjestelmästä annetun lain muuttamisesta.....	58
verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta.....	60
Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta.....	71
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta.....	72
perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	73
arpajaisverolain muuttamisesta.....	76
arvonimistä suoritettavasta verosta annetun lain muuttamisesta	78
varainsiirtoverolain muuttamisesta	79
kiinteistöverolain muuttamisesta	83
koiraverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta.....	85
arvonlisäverolain muuttamisesta.....	86
rakennusverolain muuttamisesta.....	93
eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	95
maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain muuttamisesta.....	95
tullilain 28 §:n muuttamisesta.....	97
eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annetun lain 1 §:n muuttamisesta	98
veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta.....	98
haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta annetun lain muuttamisesta	99
Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektiventtirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta ...	101
LIITE	103
RINNAKKAISTEKSTIT	103
tuloverolain muuttamisesta	103
varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta.....	108
elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta.....	109
maatilatalouden tuloverolain 10 e §:n muuttamisesta.....	110

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	111
tonnistoverolain 32 §:n muuttamisesta	112
rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta.....	113
ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 4 ja 8 §:n muuttamisesta	118
korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta	119
sairausvakuutuslain muuttamisesta	122
metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 11 ja 13 §:n muuttamisesta.....	126
kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 8 ja 9 §:n muuttamisesta	127
ennakkoperintälain muuttamisesta.....	128
väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetun lain muuttamisesta	141
työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta	142
pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annetun lain muuttamisesta	144
verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta.....	147
Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta.....	171
verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta.....	172
perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta	174
arpajaisverolain muuttamisesta.....	181
arvonimistä suoritettavan veron muuttamisesta	184
varainsiirtoverolain muuttamisesta	185
kiinteistöverolain muuttamisesta	195
koiraverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta.....	199
arvonlisäverolain muuttamisesta.....	200
rakennusverolain muuttamisesta.....	216
eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	219
maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain muuttamisesta.....	220
tullilain 28 §:n muuttamisesta.....	224
eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annetun lain 1 ja 8 §:n muuttamisesta	225
veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta.....	225
haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta annetun lain muuttamisesta	226
Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta ...	230
LIITE 2.....	232
ASETUSLUONNOS.....	232
Verohallinnosta.....	232
LIITE 3.....	235
ASETUSLUONNOS.....	235
Verohallinnon yksiköistä	235

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Verohallinnon hallintorakenne

Verohallinnon hallintorakennetta on uudistettu vaiheittain. Vuoden 1993 joulukuuhun verohallinto toimi kolmiportaisena organisaationa, jossa keskusvirastona toimi Verohallitus, piirihallintoviranomaisina toimivat lääninverovirastot ja paikallishallintoviranomaisina verotoimistot. Sen jälkeen siirryttiin kaksiportaiseen hallintorakenteeseen, jossa keskusvirastona oli Verohallitus ja verotuksen aluehallinnon viranomaisina verovirastot. Verohallinto-niminen viranomainen aloitti toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2008. Tässä vaiheessa verolakeihin liittyviä toimivaltasäännöksiä muutettiin vain veronkantoon, perintään ja tilittämiseen liittyvien tehtävien osalta. Tarkoituksena oli, että toimivaltaa koskeva sääntely uudistettaisiin myöhemmässä vaiheessa vastaamaan kaikilta osin hallintorakennetta koskevaa sääntelyä.

Verohallinnosta annetun lain (237/2008) 1 §:n mukaan verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen Verohallinto, jonka virka-alueena on koko maa. Verohallinto on siten valtakunnallisen toimivallan omaava yksi viranomainen. Verohallinnosta annetun lain 4 §:n mukaan Verohallinnossa on Verohallitus, verovirastoja sekä muita yksiköitä. Yksiköiden lukumäärästä, nimistä, toimialueista ja pääasiallisista tehtävistä säädetään Verohallinnon yksiköistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (279/2008). Verohallituksen lisäksi Verohallinnon yksiköitä ovat Uudenmaan verovirasto, Lounais-Suomen verovirasto, Kaakkois-Suomen verovirasto, Savo-Karjalan verovirasto, Sisä-Suomen verovirasto, Länsi-Suomen verovirasto, Pohjois-Suomen verovirasto, Konserniverokeskus, Veronkantokeskus ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö sekä tukiyksikköinä Hallintopalvelu, Tietotekniikkapalvelu ja Tuotantopalvelu. Vuoden 2010 alusta Lounais-Suomen verovirastosta ja Länsi-Suomen verovirastosta muodostetaan uusi Länsi-Suomen verovirasto sekä Kaakkois-Suomen ja Savo-Karjalan verovirastot yhdistyvät Itä-

Suomen verovirastoksi. Ahvenanmaan itsehallinnollisen aseman vuoksi laissa säädetään erikseen, että Verohallinnossa on Ahvenanmaan verotoimisto, joka on tällä hetkellä Lounais-Suomen veroviraston toimintayksikkö.

Uudistuksen vaiheittaisen toteutuksen vuoksi useissa verolaeissa toimivaltaiseksi organisaatioyksiköksi säädetään edelleen Verohallinnon tietty yksikkö. Esimerkiksi tuloverotuksessa toimivaltainen Verohallinnon yksikkö on verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 6 §:n 1 momentin mukaan se verovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on. Verotuspäätökset tekee siten aina laissa toimivaltaiseksi säädetty verovirasto, vaikka päätökset sinänsä ovat Verohallinnon päätöksiä. Vastaavasti eri verolaeissa säädetään siitä, että Verohallitus antaa oikeussääntöjä. Esimerkiksi tuloverolain (1535/1992) 64 §:n 1 momentin mukaan Verohallitus vahvistaa luontoisetujen laskentaperusteet. Vastaavia säännöksiä on muun muassa kiinteistöverolaissa (654/1992), perintö- ja lahjaverolaissa (378/1940), arvonlisäverolaissa (1501/1993) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996).

Tarkemmat määräykset Verohallinnon organisaatiosta, yksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä yksiköiden toimivallasta ja päätoimipaikoista annetaan Verohallinnon työjärjestyksessä (634/2008), jonka vahvistaa Verohallinnon pääjohtaja. Verohallinnon yksikön työjärjestyksessä, jonka vahvistaa asianomaisen yksikön päällikkö, annetaan tarkempia määräyksiä yksikön sisäisestä toimintojen järjestämisestä.

1.2 Verotuksen yhtenäisyyden edistäminen

Verohallinnosta annetun lain 2 §:n 2 momentin mukaan Verohallinnon on edistettävä oikeaa ja yhdenmukaista verotusta sekä kehitettävä Verohallinnon palvelukykyä. Mainitun lainkohdan ja Verohallinnon työjärjestyksen nojalla Verohallitus antaa Verohallinnon muille yksiköille ja niiden henkilöstölle

verotuksen ennakoitavuuden ja yhtenäisyyden lisäämiseksi niin työmenetelmiä kuin aineellista verotusta koskevia yhtenäistämisohteja.

Työmenetelmäohjeita ovat esimerkiksi ohjeet, jotka koskevat verotusmenettelystä annetun lain 26 §:n 6 momentissa tarkoitettua kohdevalintaa verotusta toimitettaessa. Kysymys on menettelystä, jossa veroviranomainen valikoi automaattista tietojenkäsittelyjärjestelmää hyväksi käyttäen tutkittavakseen tapaukset, joiden tarkempi käsittely on asian laadun, laajuuden, verovelvollisten yhdenmukaisen kohtelun ja verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen perusteltua. Verohallinto antaa myös työprosessien järjestelyjä, aikatauluja ja resurssien kohdentamista koskevia työmenetelmäohjeita. Työmenetelmäohjeet ovat luonteeltaan lähinnä työnjohdollisia määräyksiä, minkä vuoksi ne sitovat Verohallinnon yksiköitä ja virkamiehiä. Työmenetelmäohjeiden mukainen menettely yhtenäistää verotuksen lopputulosta, koska kaikki tapaukset käsitellään samojen menettelytapojen mukaisesti. Työmenetelmäohjeilla ei ole lainkaan tai niillä on vain vähäisiä välillisiä vero- ja maksuvelvollisiin kohdistuvia oikeusvaikutuksia. Työmenetelmiä koskevat yhtenäistämisohteet ovat yleensä salassa pidettäviä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 25 §:n 1 momentin 15 kohdan nojalla.

Verohallinto antaa yksiköilleen myös suositusluonteisia *aineellista verotusta koskevia yhtenäistämisohteita*. Nämä ohjeet sisältävät verolakien tulkintasuosituksia ja soveltamisohjeita. Näitä ovat esimerkiksi vuosittain annettavat tuloverotusta koskevat yleiset yhtenäistämisohteet sekä muut asiaryhmäkohtaiset ohjeet silloin, kun muuttunut lainsäädäntö, oikeuskäytäntö tai muutoin ilmennyt tarve antavat aiheen ohjaukseen. Aineellista verotusta koskevat ohjeet osoittavat samalla vero- ja maksuvelvollisille Verohallinnon kannan verolakien tulkintakysymyksissä. Kun vero- tai maksuvelvollinen toimii ohjeen mukaisesti, hän saa lähtökohtaisesti asiassa luottamuksensuojan, eikä verotuksessa voida tällöin soveltaa ohjetta ankarampaa tulkintaa. Aineellista verotusta koskevat yhtenäistämisohteet julkaistaan Verohallinnon internet-sivuilla.

Verohallinnolla on oikeus antaa yleisiä oikeusnormeja, jotka velvoittavat luonnollisia ja juridisia henkilöitä, vain laissa säädettyjen tarkoin rajattujen valtuussäännösten nojalla. Sen vuoksi aineellista verotusta koskevat yhtenäistämisohteet eivät oikeudellisesti sido Verohallinnon yksiköitä tai virkamiehiä. Perustuslain (731/1999) 6 §:ssä säädetään yhdenvertaisuudesta perusoikeutena ja perustuslain 22 § asettaa julkiselle vallalle velvollisuuden turvata perusoikeuksien toteutuminen. Koska myös Verohallinnosta annetun lain 2 § edellyttää Verohallinnon edistävän verotuksen yhdenmukaisuutta, aineellista verotusta koskevilla yhtenäistämisohteilla on verotuspäätöksiä tehtäessä kuitenkin vahva tosiasiallinen vaikutus.

1.3 Verotuksen oikaisulautakunnat

Verotukseen haetaan muutosta ensivaiheessa pääsääntöisesti oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimukseen annetusta päätöksestä valitetaan hallinto-oikeuteen ja edelleen korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhakumenettely on eri verolajeissa erilainen.

Jokaisessa verovirastossa ja Ahvenanmaan verotoimistossa on verotuksen oikaisulautakunta. Oikaisulautakunnissa on yhteensä 25 jaostoa, joissa on 19 päätoimista ja neljä sivutoimista puheenjohtajaa. Tuloverotuksessa, kiinteistöverotuksessa sekä perintö- ja lahjaverotuksessa oikaisuvaatimus tehdään verotuksen toimittaneen veroviraston verotuksen oikaisulautakunnalle. Verovirasto voi ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään. Siltä osin kuin vaatimusta ei hyväksytä, oikaisuvaatimuksen ratkaisee verotuksen oikaisulautakunta. Oikaisulautakuntamenettelyä ei sovelleta enakkoperintään, varainsiirtoverotukseen eikä arvonnäköverotukseen.

Verotuksen oikaisulautakunnan toimikausi on viisi kalenterivuotta. Nykyisten lautakuntien toimikausi päättyy 31 päivänä joulukuuta 2012. Verohallinnossa ei ole verotuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajien virkoja. Lautakunnan puheenjohtajana toimii Verohallinnon tehtävään lautakunnan toimikau-

deksi määrää henkilö päätoimisena tai sivutoimisena. Verohallinto määrää myös verotuksen oikaisulautakunnan jäsenet viiden vuoden toimikaudeksi. Lautakunnan jäsenistä neljäsosa on Verohallinnon, neljäsosa kuntien ja puolet eri veronmaksajaryhmien esittämiä henkilöitä. Verotuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajan tulee olla hyvin perehtynyt verotukseen ja jäsenten tulee olla perehtyneitä verotukseen. Oikaisulautakunnan suppea kokoonpano käsittää puheenjohtajan ja yhden veronmaksajia edustavan jäsenen. Suppea kokoonpano voi ratkaista asian, jossa veron määrä voi oikaisuvaatimuksen johdosta muuttua enintään 3 000 euroa.

Vuonna 2008 oikaisulautakunnissa ratkaistiin yli 33 000 asiaa, joista noin 30 000 koski tuloverotusta. Oikaisulautakunnan suppeassa kokoonpanossa käsiteltiin tapauksista noin kaksi kolmannesta ja laajassa kokoonpanossa noin kolmannes.

Oikaisulautakunnan ratkaisuihin noin kahdeksasta prosentista valitettiin hallinto-oikeuteen. Oikaisulautakunnan ratkaisemien tapauksien määrä aleni vuosina 2004—2008 noin 10 prosenttia. Lautakunnan ratkaisuihin hallinto-oikeuksiin tehdyt valitukset vähenivät vastaavana aikana noin 40 prosenttia.

1.4 Keskusverolautakunta

Keskusverolautakunnasta annetun lain (535/1996) mukaan Verohallituksen yhteydessä on keskusverolautakunta, joka voi antaa verotusta koskevia ennakkoratkaisuja sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään eri verolaeissa. Keskusverolautakunnasta annettua laissa säädetään keskusverolautakunnan organisaatiosta ja lautakunnassa noudatettavasta menettelystä sekä muutoksenhausta lautakunnan päätöksiin.

Keskusverolautakunta toimii Verohallinnon yhteydessä, mutta laissa säädetyn mukaisesti siitä riippumattomana. Valtioneuvosto nimittää keskusverolautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet. Asioiden esittelystä huolehtivat keskusverolautakunnan ottamat sihteerit. Käytännössä Verohallinto huolehtii keskusverolautakunnan toimintaedellytysten ylläpidosta ja hallinnollisista tehtävistä.

1.5 Hallintotuomioistuinten päätösten tiedoksianto Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle

Hallintotuomioistuimet ratkaisevat vuosittain noin 2 800—3 300 sellaista verotusta koskevaa valitusta, joissa alemman asteen päätöksentekijänä on ollut Verohallinto. Alueelliset hallinto-oikeudet toimittavat päätöksensä virkakirjeenä Verohallintoon ja myös asianosaisena veronsaajien puhevaltaa käyttävälle Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle. Veronsaajien oikeudenvallontayksikö voi hakea muutosta hallinto-oikeuden ratkaisuun korkeimmalta hallinto-oikeudelta säädetyssä määräajassa, yleensä 60 päivässä. Hallintolain (434/2003) 60 §:ssä ja hallintolainkäyttölain (586/1996) 55 §:ssä säädetään tiedoksiantomenettelystä tilanteessa, jossa muutoksenhaku aika on sidottu päätöksen tiedoksiantoon. Tällainen päätös tulee antaa asianosaiselle tiedoksi todisteellisesti.

2 Nykytilan arviointi

2.1 Verohallinnon toimintaympäristön muutokset ja hallintorakenne

Verohallinnon toimintaympäristön muutokset, erityisesti polarisoitunut väestöllinen ja taloudellinen kehitys, ovat johtaneet siihen, että verovirastojen toimintaedellytykset ja -tavat ovat eriytyneet toisistaan. Uudenaan ja varsinkin pääkaupunkiseudun Verohallinnon yksiköt toimivat aivan erilaisessa toimintaympäristössä kuin esimerkiksi maan pohjoisten tai itäisten alueiden yksiköt. Kansalaisten tulonmuodostus ja yritysten taloudellinen toimeliaisuus on Etelä-Suomessa ja muilla kasvukeskusalueilla monipuolisempaa ja laajempaa kuin taantuvilla seuduilla, joten myös verotuksen vaikeusaste vaihtelee alueittain. Yleistäen voidaan sanoa, että myös väärinkäytökset ja aggressiivinen verosuunnittelu keskittyvät maantieteellisesti samalla tavalla.

Verovirastojen työmäärät ja henkilöstön osaamisvaatimukset vaihtelevat. Pätevän henkilöstön saatavuus ja henkilöstön pysyvyys vaihtelee alueittain ja paikkakunnittain. Väestömäärältään supistuvien verovirastojen

toimialueella ei ole lähivuosina juurikaan mahdollisuutta henkilöstön uusrekrytointiin, vaikka osaavaa henkilöstöä olisi saatavissa esimerkiksi monilla yliopistopaikkakunnilla. Pääkaupunkiseudulla on puolestaan ajoittain esiintynyt vaikeuksia saada riittävän koulutustason omaavaa henkilöstöä ja myös henkilöstön vaihtuvuus on suurin. Maantieteellinen organisoituminen ei siten mahdollista tehtävien määrän ja laadun sekä henkilöstön saatavuuden ja koulutustason optimaalista yhdistämistä.

Verohallinnon yksiköiden, Verohallituksen sekä verovirastojen toimivallasta ja tehtävistä säädetään eri verolaissa. Säännökset eivät mahdollista sitä, että tiettyjä, erityistä osaamista vaativia tehtäviä keskitettäisiin yhteen tai muutamaan toimipisteeseen. Ei ole myöskään mahdollista tehdä sellaisia asiakasrajapinnasta riippumattomia verotustehtävien siirtoja ja muita alueellistamisjärjestelyjä, joilla voitaisiin tasata virastojen välisiä työmääriä tai muutoin luoda riittävän kokoisia osaamiskeskittymiä. Lailla säädetyt verovirastojen toimivaltarajat monimutkaistavat toiminnan johtamista ja ohjausta eivätkä parhaalla tavalla mahdollista verovirastojen ja niiden toimintayksiköiden välistä yhteistyötä. Verovirastojen pääosin maantieteelliseen jakoon perustuva toimivallan määräytyminen ei myöskään ole omiaan edistämään verotuksen yhtenäisyyttä.

Verohallinnosta annetun lain 25 §:n nojalla Verohallinto voi antaa määräyksiä tehtävien siirrosta toiselle verovirastolle tai muulle Verohallinnon yksikölle tai oikaisulautakunnalle, jos verotus edellyttää erityistä asiantuntemusta tai jos siirto on tarpeen Verohallinnon töiden ja tehtävien tasaisen jakautumisen edistämiseksi. Säännöksen nojalla on muun muassa keskitetty suuryritysten verotus Konserniverokeskukseen sekä yhdistysten ja säätiöiden verotus Savo-Karjalan ja Lounais-Suomen verovirastojen yritysverotoimistoihin. Säännös on myös mahdollistanut verotustehtävien alueellistamisen pääkaupunkiseudulta muualle maahan. Säännöksen nojalla tehdyt siirrot ovat poikkeuksia laissa säädetyistä verovirastojen toimivallan määräytymisestä. Ei ole tarkoituksenmukaista, että laajamittainen ja joustava tehtävien ja toi-

mintojen valtakunnallinen järjestäminen perustuisi poikkeussäätelyyn.

Verohallinnon toiminnan tehokkuutta ja tuottavuutta parannetaan julkisen hallinnon kehittämislinjausten mukaisesti. Tavoitteena on, että verotustehtävät voidaan tulevaisuudessa hoitaa nykyistä pienemmillä henkilöresursseilla nostamalla verotustoimintojen automaatioastetta ja organisoimalla tehtävät tarkoituksenmukaisesti. Tämä edellyttää kuitenkin myös sitä, että verolainsäädäntöä mahdollisuuksien mukaan yksinkertaistetaan tai ainakin sen monimutkaistumista vältetään. Valtion tuottavuusohjelmassa Verohallinnolle on asetettu tavoitteeksi vuoteen 2011 mennessä vähentää noin 850 henkilötövuotta vuoden 2006 tasosta. Henkilötövuosimäärä alenisi tällöin 6 050 henkilötövuodesta noin 5 200 henkilötövuoteen. Toiminnan tehostaminen ja tuloksellisuuden parantaminen edellyttävät sitä, että Verohallinnon tehtävät voidaan järjestää nykyistä joustavammin.

2.2 Verovirastojen itsenäinen toimivalta verotuksen toimittamisessa ja ohjeistus

Verovirastoilla on itsenäinen toimivalta verotuksen toimittamisessa. Ne voivat myös antaa tehtäväalueellaan yksiköihinsä ja henkilöstönsä kohdistuvia yhtenäistämishojeita. Ohjeistus on periaatteessa voinut olla ristiriidassa muiden verovirastojen tai keskusjohdon antaman ohjeistuksen kanssa. Tästä johtuen verovirastojen ratkaisukäytännöt ovat voineet muodostua epäyhtenäisiksi, eikä esimerkiksi Verohallitus ole voinut riittävän tehokkaasti ohjata verovirastoja verolakien tulkinnassa ja ratkaisutoiminnassa.

Verohallinnon hallintorakenteen muuttamisen yksi keskeinen tavoite on verotuksen yhtenäisyyden parantaminen. Organisaatiotasojen vähentäminen ja yksikkökoon kasvattaminen ovat edistäneet tämän tavoitteen saavuttamista, koska aineellinen ja menettelyllinen ohjaustoiminta on voitu koota ja keskitää harvemmille toimijoille. Hallintorakenteen muuttaminen siten, että virastokohtaisesta toimivallasta siirryttäisiin valtakunnalliseen toimivaltaan ja toiminnot järjestettäisiin asiakasryhmittäin ohjaustoimintoja edel-

leen keskittäen, lisäksi ratkaisukäytännön yhtenäisyyttä ja siten edistäisi vero- ja maksuvelvollisten perusoikeuksien toteutumista.

2.3 Verotuksen oikaisulautakuntien asema

Vuoden 1999 alussa voimaan tulleella verotuksen oikaisulautakuntia koskevalla uudistuksella on hyvin saavutettu uudistukselle tuolloin asetetut tavoitteet käsittelyn joutuisuuden ja asiantuntemuksen lisäämiseksi. Eesityksessä ehdotetut oikaisulautakuntaa koskevat säännösmuutokset johtuvatkin tarpeesta sopeuttaa lautakunnan rakenne Verohallinnon hallintorakenteen muutokseen.

2.4 Hallintotuomioistuinten päätösten tiedoksianto

Hallintotuomioistuinten päätökset on toimitettu tavallisena virkakirjeenä Veronsaajien oikeudenvälvontayksikölle, jolle eri verolaissa yleensä säädetään 60 päivän valitus-aika. Yksittäistapauksissa on voinut olla epäselvää, mistä ajankohdasta valitusaika pitäisi laskea. Hallintolain 60 §:n ja hallintolainkäyttölain 55 §:n säännökset huomioon ottaen nykyistä tiedoksiantomenettelyä voidaan pitää ongelmallisena, vaikkakaan menettelystä ei käytännössä ole aiheutunut oikeudenmenetyksiä veronsaajille.

3 Tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1 Verohallinnon organisaatio ja Verohallinnon sisäistä tehtäväjakoa koskeva sääntely

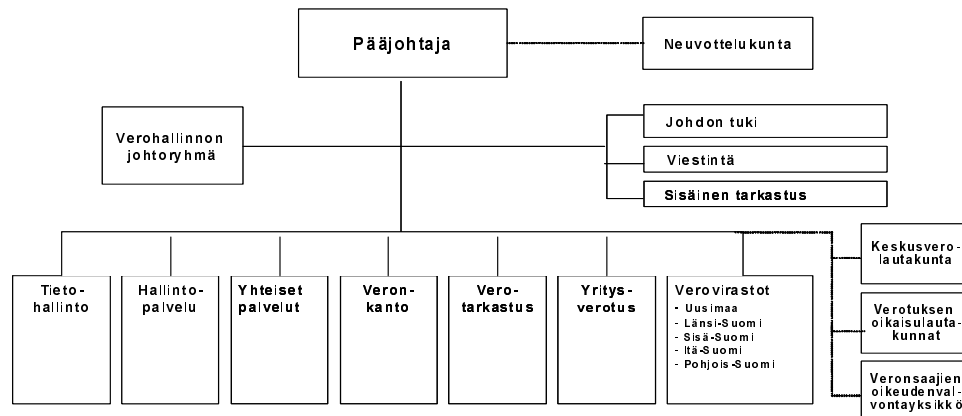
Verohallinnon toimintatapoja on vaihteitain muutettu niin, että alueisiin perustuvista toimintatavoista on siirrytty veronmaksaja-asiakkaiden ryhmittelyn mukaisiin valtakunnallisiin toimintatapoihin. Valtakunnallisuuteen ja asiakasryhmäjakoon perustuvat toimintatavat vastaavat paremmin toiminnan tuottavuuden, taloudellisuuden ja vaikuttavuuden asettamiin haasteisiin. Nämä toimin-

tavat edistävät myös verotuksen yhtenäisyyttä. Asiakasryhmittelyyn perustuvaan toimintatapaan siirtyminen merkitsee organisaation kannalta sitä, että samaa asiakasryhmää koskevat toiminnot kootaan pääsääntöisesti Verohallinnon yhden yksikön vastuualueelle. Tämä merkitsee alueellisesti toimivaltaiten verovirastojen korvaantumista valtakunnallisesti toimivaltaisilla yksiköillä. Vastaavasti tämä merkitsee keskitettyjen valtakunnallisten ohjaustehtävien uudelleen järjestelyä siten, että nykyisen Verohallituksen lakatessa sen ohjaustehtävät siirtyvät perustettavien valtakunnallisten yksiköiden tehtäviksi.

Tarkoituksena on, että Verohallintoon muodostetaan Henkilöverotus-, Yritysverotus- ja Verotarkastusyksikkö. Näiden yksiköiden toimialueet käsittäisivät koko maan vastaavasti kuin jo nykyisin Veronkantokeskus hoitaa valtakunnallisena yksikkönä veronkanto-, perintä- ja tilitystehtävät. Asiakaspalvelun saatavuus paikallistasolla turvataisiin Verohallinnon omilla asiakaspalvelupisteillä tai eri hallinnonalojen yhteispalvelupisteillä. Uudistus vaiheistettaisiin siten, että ensimmäisessä vaiheessa perustettaisiin Yritysverotusyksikkö ja Verotarkastusyksikkö. Yritysverotusyksikön tehtäväalaa kuuluisi osakeyhtiöiden ja muiden yhteisöjen verotuksen toimittaminen, sen yhteydessä tapahtuva perusvalvonta sekä näiden toimintojen ohjaus. Verotarkastusyksikön tehtäväalaa kuuluisi verotarkastus ja muut erityisvalvontatehtävät sekä näiden toimintojen ohjaus. Verohallinnon eri yksiköiden yhteisistä palveluiden ja valvonnan kehittämis- ja tukitehtävistä vastaisi erillinen yksikkö. Alueellisesti organisoidut verovirastot jatkaisivat siirtymäkauden ajan, kunnes niiden sijaan tulisi uudistuksen toisessa vaiheessa Henkilöverotusyksikkö, jossa käsiteltäisiin palkan- ja eläkkeensaajien, maatilatalouden harjoittajien, liikkeen- ja ammatinharjoittajien sekä henkilöyhtiöiden verotus- ja ohjaustehtävät.

Alla oleva organisaatiokaavio kuvaa tavoiteltavaa Verohallinnon yksikkö- ja toimielinrakennetta 1 päivänä syyskuuta 2010 tilanteen mukaisena:

Verohallinto 1.9.2010

Suoraan pääjohtajan alaisten Verohallinnon yksiköiden lukumäärästä, nimistä, toimialueista ja pääasiallisista tehtävistä säädettäisiin nykyiseen tapaan valtioneuvoston asetuksella. Yksiköiden pääasiallisten tehtävien määrittelyssä ei olisi kysymys toimivallan jakoa koskevasta sääntelystä, vaan tehtävien jaosta yhden toimivaltaisen viranomaisen sisällä. Valtioneuvoston asetuksen tehtäväjakoa koskeva sääntely voitaisiin siten tässä suhteessa rinnastaa työjärjestykseen. Verohallinnon yksiköiden toimialueena olisi jatkossa pääsääntöisesti koko maa. Siirtymäkauden ajan verovirastojen toimialueet olisivat nykyiseen tapaan alueperusteiset.

Valtioneuvoston asetuksessa yksiköiden pääasiallista tehtäväaluetta ei määriteltäisi yksityiskohtaisesti. Verohallinnon työjärjestyksessä voitaisiin siten joustavasti määrätä yksikön tehtäväkentästä asetuksella säädettyä perustehtävää laentaen tai supistaen sekä myös osoittaa yksikölle lisätehtäviä kulloistenkin tarpeiden mukaisesti. Kun esimerkiksi suuryritysten verotustehtävät on koottu Yritysverotukseen kuuluvaan Konserniverokeskukseen, määrättäisiin Verohallinnon työjärjestyksessä, että näiden yritysten verotarkastustehtävätkin hoidettaisiin Konserniverokeskuksessa eikä Verotarkastuksessa. Valtioneuvoston asetuksessa yksiköiden tehtäväalueita kuvattaisiin käyttäen laissa mainittuja ja niistä johdettuja tarkempia käsitteitä, kuten verotuksen toimittaminen, perusvalvonta, verotilitehtävät ja verojen kanto. Näiden käsitteiden konkreettinen sisältö täsmentyisi työ-

järjestyksissä ja käsitteiden merkitys voisi myös muuttua työprosessien kehittyessä.

Kuten nykyisinkin, tarkemmat määräykset Verohallinnon organisaatiosta, yksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä päätoimipaikoista annettaisiin säädöskokoelmasa julkaistavassa Verohallinnon työjärjestyksessä. Kun Verohallituksen ja verovirastojen laissa säädetty toimivalta poistettaisiin, Verohallinnon työjärjestyksessäkin määrättäisiin vain yksiköiden tehtäväjaosta. Yksikön työjärjestyksessä puolestaan annettaisiin vastaavat määräykset yksikön sisäisestä organisaatiosta ja tehtävien järjestämisestä.

Verohallinnon työjärjestyksessä määrättäisiin pääjohtajan alaisten Verohallinnon yksiköiden sisäisestä organisaatiosta mainiten keskeiset julkista valtaa käyttävät toimintayksiköt, kuten verotoimistot ja niiden tehtäväala, joka usein ilmenee jo toimintayksikön nimestä. Verohallinnon työjärjestyksessä määrättäisiin toimintayksiköistä esimerkiksi siten, että Yritysverotuksessa on yhteisöverotusta varten Uudenmaan yritysverotoimisto (Helsinki), Sisä-Suomen yritysverotoimisto (Tampere) ja niin edelleen.

Verohallinnon yksikön työjärjestyksessä määrättäisiin toimintayksiköiden välisestä tehtäväjaosta. Yritysverotuksen työjärjestyksessä määrättäisiin esimerkiksi, että yhteisöjen tuloverotustehtäviä käsitellään kaikissa yritysverotoimistoissa ja että tehtävät jaetaan yritysverotoimistojen kesken verovelvollisten kotikunnan perusteella. Työjärjestys sisältäisi myös määräykset siitä, että tietyt asiakkaat

tai tehtävät keskitetään yhteen tai useampaan yritysveroimistoon, esimerkiksi suuryritysten verotus keskitettäisiin nykyiseen tapaan Konserniverokeskukseen. Vastaavasti Henkilöverotuksen työjärjestyksessä voitaisiin määrätä, että perintö- ja lahjaveroasiat keskitetään muutamaa henkilöveroimistoihin tai että henkilöasiakkaiden verotustehtävät jaetaan veroimistojen käsiteltäväksi valtakunnallisten työluetteloiden perusteella. Työjärjestyksen määräyksillä tehtäviä voitaisiin joustavasti keskittää ja jakaa toimintayksiköiden kesken. Työjärjestysmääräysten perusteella määriteltäisiin ja vahvistettaisiin tietojärjestelmien käsittelysäännöt, jotka samalla muodostaisivat varsinaista työjärjestystä täydentävän yksityiskohtaisen kuvauksen toimintayksiköiden tehtäväjaosta.

Yksikön päällikkö voisi tarvittaessa työjohtomääräyksiin poiketa vahvistamansa yksikön työjärjestyksen mukaisesta toimintayksiköiden tehtäväjaosta. Jos esimerkiksi jonkun veroimiston työt ruuhkautuisivat, yksikön päällikkö voisi siirtää tehtäviä muihin veroimistoihin määrääjäksi.

Verohallinnon työjärjestyksen, Verohallinnon yksikön työjärjestyksen ja yksikön päällikön työjohtomääräysten muodostama kokonaisuus mahdollistaisi joustavan tehtäväjaon, jossa voitaisiin ottaa huomioon sekä erikoistumistarpeet että kulloinenkin työtilanne. Näin luotaisiin edellytykset toimintayksiköiden tasaiselle, erikoistumista ja asiantuntemusta hyödyntävälle tehtäväjaolle, joka osaltaan edistäisi myös verotuksen oikeellisuutta ja yhdenmukaisuutta ja siten parantaisi verovelvollisten oikeusturvaa.

Vaikka verotustehtäviä voitaisiin lisääntyvästi automatisoida ja järjestää Verohallinnon sisällä edellä kuvatuin menettelyin joustavasti työjärjestysmääräyksillä, verovelvollisella olisi aina oikeus saada tieto hänen asiansa käsitellessä virkamiehistä ja muista henkilöistä. Tämä oikeus verovelvollisille kuuluu ilman nimenomaista säännöstäkin. Verohallinto huolehtisi siitä, että asiakirjakirjamerkinnoista tai tietojärjestelmien käyttötiedoista voidaan tarvittaessa selvittää asioiden käsittelyyn osallistuneet henkilöt sekä tietojärjestelmien laadinnasta ja ylläpidosta vastuussa olevat virkamiehet. Tätä edellyttää

myös perustuslain 118 §:ssä säädetyn virkavastuun toteuttaminen.

Henkilöstöstä, virkojen täyttämisestä, kelpoisuusvaatimuksista sekä pääjohtajan, yksikön päällikön ja verotuksen oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan sijaisen määrittämisestä säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Asetuksella voitaisiin antaa lisäksi tarkempia säännöksiä Verohallinnon sisäisestä hallinnosta sekä pääjohtajan ja muiden esimiesasemassa olevien virkamiesten esimiesasemaan liittyvistä tehtävistä.

3.2 Verohallinnon yhtenäistämismääräykset ja -ohjeet

Yhtenä viranomaisena toimiva Verohallinto kokoaisi ja järjestäisi ohjaustoiminnot ja -vastuut keskittäen ne osittain valtakunnallisiin yksikköihin ja osittain yhteisistä tukitehtävistä vastaaviin yksikköihin. Se antaisi nykyiseen tapaan kaikille yksiköilleen ja koko henkilöstölleen työmenetelmiä koskevia sitovia yhtenäistämismääräyksiä. Sen lisäksi se antaisi aineellista verotusta koskevat tulkin-tasuosituksia ja soveltamisohjeita sisältävät yhtenäistämisohteet. Verovirastot eivät enää antaisi virastokohtaisia määräyksiä ja ohjeita, ja jos paikallinen ohjaus olisi poikkeuksellisesti tarpeen, huolehdittaisiin siitä, että se ei heikennä yhdenmukaisuutta.

Työmenetelmiä koskevat määräykset ja aineellista verotusta koskevat ohjeet antaisi, kuten nykyisinkin, Verohallinnon keskusjohto tai muu Verohallinnon ohjaustoiminnasta vastaava yksikkö. Usean yksikön toimialueelle ulottuvat tai muutoin periaatteellisesti tärkeät tai laajakantoiset määräykset ja ohjeet antaisi pääjohtaja. Ohjaustoiminnan keskitäminen parantaisi ohjauksen asiantuntemusta ja siten lisääisi verotuspäätösten ennakoitavuutta ja yhtenäisyyttä.

Verohallinnon oikeus antaa oikeussääntöjä eli luonnollisia ja juridisia henkilöitä velvoittavia oikeusnormeja perustuu laeissa annettuihin valtuutuksiin, joissa norminannon kohde ja laajuus ovat tarkoin rajatut. Verohallinnolle ei ole säädetty oikeutta antaa lain tulkintaa koskevia sitovia hallinnon sisäisiä yhtenäistämismääräyksiä, jotka velvoittaisivat Verohallinnon yksiköitä tai virkamiehiä. Kun ohjeet annettaisiin keskitetyksi ja saman-

sisältöisinä koko maassa, ohjeiden verotusta yhtenäistävä vaikutus kuitenkin lisääntyisi nykytilaan verrattuna, mikä osaltaan edistäisi perustuslaissa säädettyä yhdenvertaisuuden toteutumista. Ohjeiden tosiasiallista merkitystä lisäisi myös se, että verotustehtäviä suorittavilla yksiköillä olisi valtakunnalliset toimialueet.

3.3 Verotuksen oikaisulautakunta

Verotuksen oikaisulautakunnan organisatorinen asema

Esityksessä ehdotetaan, että verovirasto-kohtaisten lautakuntien asemesta Verohallinnossa olisi yksi valtakunnallisen toimivallan omaava verotuksen oikaisulautakunta. Nykyisestä poiketen lautakunta olisi pysyvä toimielin, jossa olisi puheenjohtajien virkoja. Sen sijaan lautakunnan jäsenet määrättäisiin nykyiseen tapaan viiden kalenterivuoden toimikaudeksi. Lautakunta toimisi jaostoihin jakautuneena. Ahvenanmaan itsehallinnollisen erityisaseman vuoksi Ahvenanmaalla olisi oma verotuksen oikaisulautakunnan jaostonsa. Oikaisulautakuntaa koskevat muutokset toteutettaisiin siten, että jo nykyisin hyvin toimivan järjestelmän edut säilyisivät ja uudistuksella saavutettaisiin samankaltaisia etuja kuin Verohallinnon organisaation perusrakenteen muutoksilla, eli lisääntyvää ratkaisukäytännön yhtenäisyyttä, toiminnan joustavuutta sekä tuloksellisuuden paranemista.

Verohallinnosta annetussa laissa säädettäisiin verotuksen oikaisulautakunnan tehtävistä. Säännöksen mukaan Verohallinnossa olisi oikaisuvaatimusten käsittelyä varten verotuksen oikaisulautakunta. Verotuksen oikaisulautakunnan tehtäviin sinänsä ei ehdoteta muutoksia. Lautakunnan toimivaltaa koskevat säännökset säilyisivät ennallaan verotusmenettelystä annetussa laissa sekä muissa verolaeissa, kuten perintö- ja lahjaverolaisissa sekä kiinteistöverolaisissa.

Lakiin sisällytettäisiin säännös, jonka mukaan Verohallinnon asianomainen yksikkö, käytännössä verotoimisto, suorittaisi oikaisulautakunnassa käsiteltävien asioiden valmistelun sekä huolehtisi ratkaisuehdotuksen tekemisestä oikaisulautakunnalle. Ratkaisuehdotuksen tekeminen tarkoittaisi käytännössä

joko suullista asiakirjoihin perustuvaa ratkaisuehdotuksen tekemistä lautakunnan kokouksessa tai sitä, että ratkaisuehdotuksen sisältävä asiakirja toimitettaisiin lautakunnan käsiteltäväksi. Ensin mainitulla tavalla menetellään yleensä silloin, kun jaosto kokoontuu viisijäsenenä. Ratkaisuehdotuksen esittää suullisesti joko paikalla oleva verotoimiston asian valmistellut tai muu asiaan perehtynyt virkamies taikka puheenjohtaja itse. Viimeksi mainitulla tavalla menetellään yleensä tilanteessa, jossa oikaisuvaatimus ratkaistaan kahden jäsenen kokoonpanossa. Näissä tilanteissa lautakunnan puheenjohtaja ja jäsen sopivat keskenään tarkoituksenmukaisesta käsittelystä, eikä kokouksessa yleensä ole läsnä ratkaisuehdotuksen laatinut verotoimiston virkamies. Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisisi siis asian ratkaisuehdotuksen saatuaan, eikä kysymys siten olisi perustuslain 118 §:n 2 momentissa tarkoitettusta esittelymenettelystä. Varsinaiseen esittelymenettelyyn siirtyminen ei ole tarkoituksenmukaista, kun otetaan huomioon edellä kuvatut käytännössä muotoutuneet joustavat ja tehokkaat menettelytavat. Käytännössä sääntely vastaisi nykyistä menettelyä. Samalla se kuitenkin selkeyttäisi Verohallinnon yksikön ja verotuksen oikaisulautakunnan välisen tehtävänjaon.

Verohallinto huolehtisi asioiden valmistelusta ja ratkaisuehdotusten tekemisestä oikaisulautakuntaa varten yhtenäisesti koko maassa. Verotuksen oikaisulautakunnalla ei olisi puheenjohtajien virkoja lukuun ottamatta omaa henkilöstöä näitä tehtäviä varten. Verohallinnossa, esimerkiksi asianomaisessa verotoimistossa, voisi kuitenkin olla näihin tehtäviin erikoistunutta henkilöstöä.

Verotuksen oikaisulautakunnan itsenäistä asemaa muusta Verohallinnosta erillisenä muutoksenhakuelimenä korostettaisiin sääntämällä, että verotuksen oikaisulautakunnalla on tehtävässään itsenäinen ratkaisovalta Säännöksellä tarkoitettaisiin kuitenkin samanlaista asemaa kuin nykyisin eikä nykytila muuttuisi. Verotuksen oikaisulautakunnan itsenäinen asema merkitsee myös sitä, että Verohallinnon yksiköilleen ja henkilöstölleen antamat työmenetelmiä koskevat yhtenäistämismääräykset eivät sido ensimmäisenä muutoksenhakuasteena toimivaa oikaisulau-

takuntaa ja että aineellista verotusta koskevien ohjeiden vaikutus on sama kuin lautakuntaa ylemmissä muutoksenhakuasteissa. Oikaisulautakunnan itsenäistä asemaa korostettaisiin myös perustamalla oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan virka sekä tarvittava määrä muita puheenjohtajien virkoja.

Vaikka verotuksen oikaisulautakunta olisi valtakunnallinen toimielin, siitä ei muodostettaisi Verohallinnon yksikköä. Sen hallinnollinen asema vastaisi nykytilaa, jossa lautakunta toimii hallinnollisesti veroviraston yhteydessä. Jatkossa verotuksen oikaisulautakunta toimisi Verohallinnon yhteydessä. Sen tarvitsemista hallinnollisista tukipalveluista huolehtisivat Verohallinnon Hallintopalvelu sekä ne Verohallinnon paikallisyksiköt, joiden yhteydessä oikaisulautakunnan jaostot käytännössä toimisivat.

Jaostot

Verotuksen oikaisulautakunta toimisi jaostoihin jakautuneena, joten oikaisulautakunta ei tulisi kokoontumaan sellaisessa kokoonpanossa, jossa kaikki lautakunnan jäsenet ja puheenjohtajat olisivat läsnä. Verotuksen oikaisulautakunnan hallinnollisesta rakenteesta ja tehtävien järjestämisestä säädettäisiin Verohallinnosta annetussa laissa sekä määrättäisiin tarkemmin Verohallinnon työjärjestyksessä ja verotuksen oikaisulautakunnan työjärjestyksessä. Verohallinnosta annetun lain voimaantulosäännöksessä säädettäisiin, että lain voimaantullessa toimivat verovirastojen verotuksen oikaisulautakunnat jatkaisivat nykyisen toimikautensa loppuun eli 31 päivään joulukuuta 2012. Uusimuotoinen Verohallinnon verotuksen oikaisulautakunta aloitaisi siten toimintansa 1 päivästä tammikuuta 2013 pysyvänä toimielimenä, ja sen jäsenten toimikausi olisi viisi vuotta.

Verohallinnon organisaatio sekä yksiköiden ja toimielinten tehtävät voivat määräytyä toiminto- tai aluejaon taikka vero- tai maksuvelvollisten ryhmittelyn mukaan. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että osana Verohallinnon organisaatiota lautakunta jakautuisi jaostoihin asiakasryhmien mukaisesti tai aluepohjaisesti myös kielelliset näkökohdat huomioon ottaen. Tarkoituksenmukaista olisi, että verotuksen oikaisulautakunnan sisä-

nen rakenne sopeutuisi mahdollisimman hyvin Verohallinnon perusorganisaatioon ja että verotuksen oikaisulautakunnan jaostojen välinen tehtäväjako noudattaisi samoja periaatteita, jolloin erikoistuminen olisi mahdollista myös ensimmäisessä muutoksenhakuasteessa. Lautakunnassa olisi siten erikseen henkilöverotukseen erikoistuneita jaostoja ja yhteisöverotukseen erikoistuneita jaostoja. Tämä lisäisi ratkaisutoiminnan asiantuntemusta ja yhtenäisyyttä. Tarvittaessa olisi kuitenkin mahdollista perustaa myös jaostoja, joiden tehtävät perustuvat aluejakoon.

Verohallinnon työjärjestyksessä määrättäisiin oikaisulautakunnan jaostojen lukumäärästä, pääasiallisista tehtävistä ja sijaintipaikoista. Työjärjestyksessä määrättäisiin esimerkiksi yritysverotuksen osalta seuraavasti: verotuksen oikaisulautakunnassa on yhteisöverotusta koskevien oikaisuvaatimusten käsittelemiseksi varten Yritysverojaosto I (sijaintipaikka), Yritysverojaosto II (sijaintipaikka) ja niin edelleen.

Lautakunnan jaoston sijaintipaikka olisi se paikkakunta, jossa lautakunnan jaosto pääasiallisesti kokoontuisi. Lautakunnan jaoston sijaintipaikan ja pääasiallisen tehtäväpiirin määrittely Verohallinnon työjärjestyksessä on välttämätöntä, jotta sidosryhmät voisivat lautakunnan jäsenten nimeämismenettelyn yhteydessä ehdottaa jäsenet asianomaisiin jaostoihin. Jaostojen lukumäärä, niiden välinen pääasiallinen tehtäväjako sekä sijaintipaikat olisivat käytännössä pysyviä lautakunnan jäsenten viiden vuoden toimikauden ajan.

Verotuksen oikaisulautakunnan työjärjestyksessä määrättäisiin lautakunnan toiminnan tarkemmista yksityiskohdista. Kun Verohallinnon työjärjestyksessä määrättäisiin Verotuksen oikaisulautakunnan jaostoista ja niiden pääasiallisesta tehtäväjaosta yleisellä tasolla, oikaisulautakunnan käytännön työn kannalta merkittävimmät määräykset sisältyisivät lautakunnan työjärjestykseen. Työjärjestyksen vahvistaisi verotuksen oikaisulautakunnan johtava puheenjohtaja. Työjärjestyksessä määrättäisiin muun muassa jaostojen välisestä konkreettisesta tehtäväjaosta eli siitä, mitkä asiat kukin jaosto käsittelee. Työjärjestysmääräys voisi olla esimerkiksi sellainen, jossa Helsingissä sijaitsevan Yritysverojaosto I:n tehtävänä olisi käsitellä

Konserniverokeskuksessa ratkaistuista asioista tehdyt oikaisuvaatimukset sekä koko maan kaikki siirtohinnoittelua koskevat oikaisuvaatimukset. Vastaavasti Tampereella sijaitsevan Henkilöverojaosto II:n tehtävänä voisi olla paikallisen henkilöverotuksen lisäksi perintö- ja lahjaverotusta koskevien oikaisuvaatimusten käsittely laajemmalla maantieteelliseltä alueelta. Työjärjestyksellä voitaisiin siten keskittää tehtäviä asiaryhmittäin asiantunteumuksen lisäämiseksi ja yhtenäisen ratkaisukäytännön edistämiseksi. Verotuksen oikaisulautakunnan työjärjestyksessä määrätäisiin lisäksi puheenjohtajien tehtäväjaosta eli siitä, minkä jaoston puheenjohtajana kukin puheenjohtaja toimisi, sekä puheenjohtajien sijaisjärjestelyistä ja muusta toiminnan järjestämisestä. Puheenjohtaja voisi toimia yhden tai useamman jaoston puheenjohtajana, mutta yhdessä jaostossa voisi olla myös useita puheenjohtajia.

Koska Verohallinnon työjärjestyksessä määrätään vain jaostojen pääasiallisesta tehtäväjaosta, verotuksen oikaisulautakunnan johtava puheenjohtaja voisi työjärjestyksessä tai muutoin antamallaan määräyksellä määrätä jaostojen tehtävistä niiden perustehtävää laajentaen tai supistaen. Tämä voisi olla tarpeen tehtävien tasaisen jakautumisen edistämiseksi, ratkaisukäytännön yhtenäistämiseksi, asioiden yhdessä käsittelemiseksi, asiantunteumuksen varmistamiseksi tai muusta vastaavasta syystä. Esimerkiksi tilanteessa, jossa jonkin jaoston tehtävät syystä tai toisesta ruuhkautuvat, voisi olla tarpeen siirtää asioita toisen jaoston käsiteltäväksi. Samoin jos verotuksessa ja verotusta koskevassa muutoksenhaussa nousee esille jokin laajoja verovelvollisjoukkoja koskeva erityiskysymys, saattaisi olla tarpeen keskittää tällaiset muutoksenhakuasiat pääsäännöstä poiketen koko maassa yhden tai muutaman jaoston käsiteltäväksi. Näin voitaisiin keskittää asiantuntemusta, jolloin ratkaisukäytäntökin muodostuisi mahdollisimman yhtenäiseksi. Lautakunnan työjärjestykseen voisi esimerkiksi sisältyä määräys siitä, että oikaisuvaatimukset, joissa on kysymys osakeyhtiön ja osakkaan verotuksesta, käsiteltäisiin jaostojen pääasiallisesta tehtäväjaosta poiketen aina yhteisöverotusta käsittelevässä jaostossa. Vastaavasti asiat, joissa on kysymys usean verolain sa-

manaikaisesta soveltamisesta, voitaisiin käsitellä pääsäännöstä poiketen tietyssä jaostossa. Lautakunnan toiminnan tulisi muodostua joustavaksi niin, että asiat käsiteltäisiin mahdollisimman asiantuntevassa kokouksessa ratkaisukäytännön yhtenäisyys turvaten.

Oikaisulautakunnan jaostojen välisellä tehtäväjaolla ei olisi vaikutusta toimivaltaisen hallinto-oikeuden määräytymiseen, josta säädettäisiin nykyiseen tapaan asianomaisessa verolaissa tai hallintolainkäyttölaissa. Esimerkiksi verotusmenettelystä annetun lain 66 §:n 1 momentin mukaan muutosta oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen haettaisiin nykyiseen tapaan siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on.

Puheenjohtajien nimeäminen ja jäsenten tehtävään määrääminen

Verotuksen oikaisulautakuntaa koskevan uudistuksen yhteydessä Verohallintoon perustettaisiin verotuksen oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan virka sekä tarvittava määrä muita puheenjohtajien virkoja. Käytännössä tämä merkitsisi sitä, että lautakunnasta tulisi pysyvä toimielin, jossa vain jäsenet määrättäisiin määrääjäksi. Puheenjohtajien virat olisivat tavanomaisia valtion virkoja. Puheenjohtaja voitaisiin siten nimittää vakinaiseen virkaan tai määräaikaiseen virkasuhteeseen, ja hän voisi toimia kokoaikaisena tai osa-aikaisena. Pääjohtaja nimittäisi puheenjohtajat uudistusta koskevan siirtymäkauden päättyessä eli 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen. Puheenjohtajien kelpoisuusvaatimuksista säädettäisiin Verohallinnosta annetussa laissa.

Johtava puheenjohtaja johtaisi koko lautakunnan toimintaa vahvistamalla lautakunnan työjärjestyksen sekä hoitaisi lautakunnan hallintoon liittyvät asiat yhteistyössä Verohallinnon Hallintopalvelun ja verotoimistojen kanssa. Johtava puheenjohtaja huolehtisi myös lautakunnan toiminnan yleisestä kehittämisestä ja sidosryhmäyhteistyöstä. Työjärjestys- ja muita tehtävämääräyksiä antamalla johtava puheenjohtaja huolehtisi oikaisulautakunnan toiminnan yleisestä järjestämisestä. Johtavan puheenjohtajan asema olisi hallin-

nollinen eikä hän voisi puuttua niiden jaoston ratkaisukäytäntöön yksittäisissä asiaratkaisuissa, joissa hän ei itse toimi puheenjohtajana.

Puheenjohtajat toimisivat, kuten nykyäänkin, kukin yhden tai useamman jaoston puheenjohtajana. Myös johtava puheenjohtaja toimisi jaoston puheenjohtajana. Johtava puheenjohtaja määräisi työjärjestyksessä kukin puheenjohtajan tehtävästä ja kävisi puheenjohtajien kanssa palkka- ja kehityskeskustelut. Pääjohtaja kävisi palkka- ja kehityskeskustelun johtavan puheenjohtajan kanssa.

Verotuksen oikaisulautakunnan ja sen jaoston kokoonpanoon ja jäsenten nimeämismenettelyyn ehdotetaan tehtäväksi vain lautakunnan rakenteen uudistamisesta johtuvat välttämättömät muutokset. Verotuksen oikaisulautakunnan jäsenet ja heidän henkilökohtaiset varajäsenensä määrättäisiin, kuten nykyisinkin, viiden kalenterivuoden toimikaudeksi. Oikaisulautakunnan jäsenet määräisi Verohallinnon pääjohtaja. Jäsenet olisivat nykyiseen tapaan veronmaksajia edustavien järjestöjen, Verohallinnon ja veronsaajien ehdottamia henkilöitä. Jaoston kokoonpano olisi, kuten nykyisinkin, puheenjohtaja ja neljä jäsentä. Näistä yhden jäsenen ehdottaisi Verohallinto, yhden kunnat ja kaksi eri veronmaksajia edustavat järjestöt. Kuntien ehdotukset lautakunnan jäseniksi tekisivät kunnat ja Suomen Kuntaliitto ry. Jäsenten kelpoisuusvaatimukset säilyisivät ennallaan. Ahvenanmaan jaoston jäsenet määrättäisiin nykyiseen tapaan Ahvenanmaalta sen jälkeen, kun maakuntahallitusta on kuultu.

3.4 Keskusverolautakuntaa koskevat säännökset

Esityksessä ehdotetaan, että keskusverolautakunnasta annettuun lakiin sisältyvä sääntely siirrettäisiin asiallisesti muuttamattomana Verohallinnosta annettuun lakiin. Näin Verohallinnosta annetussa laissa säädettäisiin kattavasti kaikista Verohallinnon yksiköistä ja toimielimistä. Laissa säädettäisiin vastaavasti kuin verotuksen oikaisulautakunnan ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikön osalta, että keskusverolautakunnalla on tehtäväänsä itsenäinen ratkaisovalta. Ehdotetut muu-

tokset eivät muuttaisi keskusverolautakunnan asemaa tai toimintaa millään tavoin.

3.5 Sähköinen tiedoksianto hallintotuomioistuinten päätöksistä

Esityksessä ehdotetaan, että hallinto-oikeudet voisivat antaa päätöksensä tiedoksi Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Ehdotus perustuu oikeusministeriön asettaman työryhmän muistioon ”Hallinto-oikeuksien sähköinen tiedoksianto Veronsaajien oikeudenvallontayksikköön” (oikeusministeriön lausuntoja ja selvityksiä 1:2009). Oikeushallinnon ja Verohallinnon yhteistyönä on tarkoitus luoda asianmukaisesti tietosuojattu sähköinen menettelytapa päätösten tiedoksi antamiseen. Kun Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saisi päätöksen sähköisesti tiedokseen, hallinto-oikeudelle toimitettaisiin sähköinen vastaanottokuittaus, joka osoittaisi täsmällisen tiedoksisaantihetken. Samaa menettelyä käyttäen hallintotuomioistuimet voisivat myös kuulla Veronsaajien oikeudenvallontayksikköä ennen asian ratkaisemista.

Hallinto-oikeudet voisivat lähettää päätöksensä sähköisesti myös muille Verohallinnon yksiköille, kuten ulosoton kieltoa koskevissa asioissa Veronkantokeskukselle. Tästä menettelystä ei ole kuitenkaan tarpeen erikseen säätää, koska päätösten tiedoksi antamiseen ei liity vastaavaa muutoksenhakuoikeutta.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Esitetyillä muutoksilla luotaisiin edellytyksiä Verohallinnon toiminnan tuloksellisuuden parantamiselle. Ehdotetut toimet mahdollistaisivat tehtävien uudelleenjärjestelyt valtakunnallisesti tarkoituksenmukaisella tavalla toimintoja kooten, keskittäen ja keventäen. Esitys on siten osa niitä toimia, joiden avulla Verohallinnossa pyritään saavuttamaan valtion tuottavuusohjelmassa edellytetyt henkilöstömäärän supistamistavoitteet.

Esitys ei aiheuttaisi merkittäviä lisäkustannuksia Verohallinnolle.

4.2 Hallinnolliset vaikutukset

Yhtenä viranomaisena toimiva Verohallinto voisi aikaisempaa paremmin vastata muuttuvan toimintaympäristön, asiakkaiden tarpeiden sekä verotusprosessien kehittymisen asettamiin haasteisiin. Verohallinnon tehtäviä voitaisiin järjestää nykyistä joustavammin ja tarkoituksenmukaisemmin maantieteellisten organisaatorajojen estämättä. Erityisesti tämä olisi mahdollista silloin, kun verotustietojen vastaanotto ja käsittely tai asiointi tapahtuu sähköisiä verkkopalveluita hyväksikäyttäen. Esitys mahdollistaisi myös toimintojen alueellistamisen nykyistä joustavammin ja laajemmassa mitassa.

Uudistuksella ei olisi vaikutusta Verohallinnon henkilöstön virkamies- tai työoikeudelliseen asemaan. Henkilöstöä ei uudistuksen johdosta irtisanottaisi.

Verohallinnon hallintorakenteen muutoksella tai oikaisulautakunnan uudistamisella ei olisi vaikutusta toimivaltaisen hallinto-oikeuden määräytymiseen. Varainsiirtoverolain ja kiinteistöverolain toimivaltaista hallinto-oikeutta koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin, mutta näillä muutoksilla olisi vain vähäinen vaikutus hallinto-oikeuksien tehtäväjakoon.

4.3 Verovelvollisiin kohdistuvat vaikutukset

Esityksellä ei olisi välittömiä vaikutuksia kansalaisten ja yritysten asemaan vero- tai maksuvelvollisina. Verohallinnon organisaatiota voitaisiin vaiheittain kehittää nykyisestä maantieteelliseen jakoon perustuvasta mallista kohti verovelvollisten ominaispiirteisiin perustuvaa organisaatiota. Tämä parantaisi palvelua, ohjausta ja valvontaa sekä lisäisi verotuksen yhtenäisyyttä ja ennustettavuutta.

Verohallinto tarjoaisi kansalaisille ja yrityksille yhtenäiset, maantieteellisistä rajoista riippumattomat asiointikanavat. Asiakkaat voisivat kotikuntansa mukaisen verotoimiston toimipisteen lisäksi asioida missä tahansa Verohallinnon toimipisteessä. Verovelvollisella olisi käytettävissään myös valtakunnallisia puhelinpalveluita ja internetissä tarjottavia vuorovaikutteisia palveluita.

Hallinnollinen uudistus ei heikentäisi verovelvollisen oikeusturvaa, koska kaikki Vero-

hallinnon yksiköt noudattavat samaa lainsäädäntöä. Jokaisen kansalaisen ja yrityksen verotuksesta olisi vastuussa tietty määriteltävissä oleva Verohallinnon yksikkö, ja jokaisella olisi myös mahdollisuus saada tieto häntä koskevasta verotuspäätöksestä ja tarvittaessa sen perusteluista sekä saattaa asiansa vireille haluamassaan Verohallinnon toimipisteessä. Asia voitaisiin ratkaista siinä tai muussa toimipisteessä sen mukaan kuin Verohallinnon työjärjestyksessä on määrätty. Jos tehtäviä siirrettäisiin työjärjestysmääräyksiin toimintayksiköstä toiseen, tehtävänsiirrosta ei erikseen ilmoitettaisi verovelvolliselle, koska Verohallinto on yksi viranomainen.

Hallintorakenteen uudistus ei heikentäisi vero- ja maksuvelvollisten kielellisten oikeuksien toteutumista. Uudistuksen ensimmäistä vaihetta koskevassa hallituksen esityksessä 148/2007 on selvitetty, miten kielilain (423/2003) ja saamen kielilain (1086/2006) vaatimukset otetaan huomioon yhden viranomaisen hallintorakenteessa. Mahdollisuus järjestää Verohallinnon toimintoja joustavasti koko maan alueella loisi nykyistä paremmat edellytykset myös kielellisten näkökohtien huomioon ottamiseen toimintoja järjestettäessä. Ruotsinkielisten asiakkaiden verotustehtäviä voitaisiin koota valtakunnallisesti toimipaikkoihin, joissa olisi parhaat edellytykset huolehtia henkilöstön ruotsin kielen taidosta. Jo nykyisin näin on menetelty puhelinpalveluita keskitettäessä. Toimintoja pysyvästi uudelleen järjestettäessä tai pysyvien tehtäväsiirtojen kysymyksessä ollessa ruotsinkielisten asiakkaiden palvelu-, valvontaja ohjaustehtävät järjestettäisiin yksiköissä, jotka kielelliseltä jaotukseltaan vastaavat asiakkaan kotipaikan kielellistä jaotusta. Myös esimerkiksi ulkomaalaisten verotuspalveluja olisi mahdollista keskittää alueellisesti tai valtakunnallisesti, kuten jo nyt on tehty lähdeverovelvollisten osalta.

Hallintorakenteen uudistamisella ei olisi vaikutusta myöskään Ahvenanmaan maakunnan kielelliseen tai muuhun asemaan suhteessa Verohallintoon. Ahvenanmaalla olisi Ahvenanmaan verotoimisto ja verotuksen oikaisulautakunnassa olisi Ahvenanmaan jaosto.

5 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Esitys saattaa päätökseen verotusmenettelyn ja Verohallinnon uudistamiseen tähtäävän lainsäädäntöhankkeen. Eduskunta on aikaisemmin hyväksynyt hallituksen esitykseen 57/2004 vp. liittyneet lakiesitykset, joilla verotusmenettelyä yksinkertaistettiin muun muassa laajentamalla sivullisen tiedonantovelvollisuutta. Eduskunta on sittemmin hyväksynyt hallituksen esitykseen 91/2005 vp. liittyneet lakiesitykset, joilla on uudistettu muun muassa veroilmoitusmenettelyä henkilöverotuksessa ja muutettu verotuksen toimitamiseen ja oikaisuun liittyviä säännöksiä. Lisäksi eduskunta on hyväksynyt hallituksen esitykseen 189/2006 vp. liittyneen lakiesityksen, jolla laajennettiin Verohallituksen mahdollisuuksia siirtää verotustehtäviä toimival-

taisesta verovirastosta toiseen verovirastoon. Viimeksi eduskunta on hyväksynyt hallituksen esityksen 148/2007 vp., jolla Verohallituksesta ja yhdeksästä verovirastosta muodostettiin valtiovarainministeriön alainen hallinnollisesti yhden viranomaisen käsittävä Verohallinto-niminen virasto.

Esitystä valmisteltaessa on pyydetty lausunto seuraavilta tahoilta: oikeusministeriö, Korkein hallinto-oikeus, Helsingin hallinto-oikeus, Hämeenlinnan hallinto-oikeus, Turun hallinto-oikeus ja Rovaniemen hallinto-oikeus, Tietosuojavaltuutetun toimisto, Suomen Kuntaliitto ry, AKAVA ry, Elinkeinoelämän Keskusliitto ry, Keskuskaupkamari, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Suomen ammattiliittojen keskusjärjestö SAK ry, Suomen Yrittäjät ry, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry ja Veromaksajain Keskusliitto ry.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotusten perustelut

1.1 Laki Verohallinnosta

1 luku. Tehtävät ja organisaatio

Lain 1 luvussa säädettäisiin nykyiseen tapaan Verohallinnosta viranomaisena ja virastona. Luvussa säädettäisiin Verohallinnon organisatorisesta asemasta, tehtävistä, sisäisen organisaation määräytymisperusteista, Verohallinnon yksiköistä ja toimielimistä, työjärjestyksistä ja asiavastuussa olevasta yksiköstä ilmoittamisesta.

1 §. Verohallinto. Pykälässä säädettäisiin Verohallinto-nimisestä viranomaisesta ja sen virka-alueesta. Pykälä vastaisi nykyisen lain 1 §:ää.

2 §. Tehtävät. Verohallinnon tehtävien lisäksi pykälässä muun muassa säädettäisiin Verohallinnon velvollisuudesta edistää oikeaa ja yhdenmukaista verotusta. Pykälä vastaisi nykyisen lain 2 §:ää.

3 §. Organisaation määräytyminen. Pykälä vastaisi pääosin nykyisen lain 3 §:ää. Pykälän nojalla Verohallinnon organisaatio sekä yksiköiden ja toimielimien tehtävät voisivat määräytyä usealla, 1 momentissa mainitulla

tavalla. Pykälää täsmennettäisiin nykyiseen lakiin verrattuna siten, että toimielimien, käytännössä verotuksen oikaisulautakunnan jaostojen, tehtävien jakautumisperusteet olisivat samat kuin Verohallinnon yksiköiden tehtävät. Yksiköiden ja toimielinten toimintaa järjestettäessä olisi huolehdittava palveluiden saatavuudesta sekä kielellisten oikeuksien toteutumisesta.

4 §. Yksiköt. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että Verohallinnossa olisi yksiköitä. Laintasoisesta yksikköjen luetteloinnista luovuttaisiin ja samalla myös eri verolakeja muutettaisiin niin, että laissa toimivaltaiseksi viranomaiseksi säädettäisiin kattavasti Verohallinto. Pykälässä tarkoitetut yksiköt olisivat suoraan pääjohtajan alaisia yksiköitä. Yksiköiden lukumäärästä, nimistä, toimialueista ja pääasiallisista tehtävistä säädettäisiin nykyiseen tapaan valtioneuvoston asetuksella. Luonnos valtioneuvoston asetukseksi on tämän esityksen liitteenä.

Pykälän 2—4 momentit vastaisivat nykyisen lain 4 §:n säännöksiä. Ahvenanmaan verotoimisto hoitaisi nykyiseen tapaan Ahvenanmaalla kotipaikan omaavien luonnollisten henkilöiden, yritysten ja yhteisöjen verotustehtävät lukuun ottamatta Konserniverokes-

kuksessa verotettavia suuryrityksiä. Laissa säädettäisiin lisäksi erikseen Konserniverokeskuksesta. Säännös olisi tarpeen, koska Konserniverokeskuksen päätöksistä tehdyt valitukset käsiteltäisiin 35 §:ssä säädetyn mukaisesti Helsingin hallinto-oikeudessa.

5 §. Toimielimet. Verohallinnon toimielimiä olisivat keskusverolautakunta ja verotuksen oikaisulautakunta. Nämä toimielimet eivät olisi Verohallinnon yksiköitä. Pykälässä säädettäisiin myös toimielimien tehtävistä: keskusverolautakunnan tehtävänä olisi enakkoratkaisujen antaminen ja verotuksen oikaisulautakunnan tehtävänä olisi oikaisuvaatimusten käsittely. Tarkemmin näistä tehtävistä säädettäisiin asianomaisissa verolaeissa, kuten verotusmenettelystä annetussa laissa.

Pykälässä säädettäisiin myös toimielimien itsenäisestä asemasta. Keskusverolautakunta ja verotuksen oikaisulautakunta käyttäisivät tehtävässään itsenäistä ratkaisovaltaa. Lautakunnat voisivat siten ratkaista käsiteltävänä olevat asiat riippumatta esimerkiksi Verohallinnon yhtenäistämisoheissa esitetystä kannanotoista, eikä Verohallinnon pääjohtaja tai muukaan Verohallinnon virkamies voisi ottaa näissä toimielimissä käsiteltävänä olevaa asiaa ratkaistavakseen. Lautakunnat toimisivat kuitenkin hallinnollisesti osana Verohallintoa, mikä puolestaan merkitsisi sitä, että Verohallinto huolehtisi näiden toimielimien käytännön toiminnan tukemiseen ja hallintoon liittyvistä asioista.

Keskusverolautakunnasta säädettäisiin lain 3 luvussa ja verotuksen oikaisulautakunnasta lain 4 luvussa.

6 §. Verohallinnon ja sen yksikön työjärjestys. Verohallinnon ja Verohallinnon yksikön työjärjestyksessä annettaisiin tarkemmat määräykset hallinnon sisäisestä organisoitumisesta, kuten tehtävistä ja niiden järjestämisestä ja toimialueista. Säännöksen sanamuotoa täsmennettäisiin siten, että työjärjestyksissä ei enää säädettäisi toimivallan jaosta vaan tehtävien jaosta yhden viranomaisen sisällä.

7 §. Asiavastuussa olevasta yksiköstä ilmoittaminen. Asiassa velvollisen pyynnöstä Verohallinto ilmoittaisi yksikön tai toimintayksikön, joka on vastuussa asiassa. Pykälä vastaisi tältä osin nykyisen lain 6 §:ää.

Pykälässä ei enää olisi tarpeen säätää asiakirjan jättämisestä nykyisen lain 6 §:n 2 momentin tapaan, koska toimivaltainen viranomainen olisi kattavasti Verohallinto. Asiakirjan jättämiseen sovellettaisiin hallintolokia, kuten sen 18 §:ää, jossa säädetään asiakirjan saapumisesta viranomaiselle. Käytännössä tämä merkitsisi sitä, että asiakirja olisi jätetty Verohallinnolle ajoissa silloin, kun se toimitetaan määräajassa johonkin Verohallinnon yksikköön.

2 luku. **Johtaminen ja asioiden ratkaiseminen**

Luvussa säädettäisiin nykyiseen tapaan Verohallinnon johtamisesta ja ratkaisuvallan käyttämisestä. Lukuun sisältyisi muun ohessa pääjohtajan ratkaisuvallan ja yksikön päällikön ratkaisuvallan käyttöä koskevat säännökset.

8 §. Pääjohtaja. Pykälän säännökset vastaisivat nykyisen lain 7 ja 23 §:ää.

Pykälän 3 momentin mukaisilla pääjohtajan antamilla määräyksillä tarkoitettaisiin tässä lainkohdassa nykyiseen tapaan vain niitä oikeussääntöjä eli velvoittavia oikeusnormeja, joiden antamisvaltuudet on laissa säädetty Verohallinnolle. Näitä olisivat esimerkiksi luontoisetujen ja matkakustannusten korvausten laskentaperusteita koskevat vuosittain annettavat määräykset.

Pykälän 5 momentin mukaan pääjohtaja ei voisi ottaa ratkaistavakseen verotusta koskevaa yksittäistä asiaratkaisua. Tämä sääntely koskisi myös keskusverolautakunnassa tai verotuksen oikaisulautakunnassa käsiteltävää asiaa.

9 §. Yksikön päällikön tehtävät ja ratkaisuvallta. Pykälä vastaisi nykyisen lain 8 §:ää kuitenkin siten, että koska uudistuksen jälkeen pääjohtajalla ei enää olisi suoraan johdettavanaan Verohallinnon yksikköä, eli Verohallitusta, asiaa koskeva maininta poistettaisiin.

10 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Valtuutussäännös vastaisi asiasisällöltään nykyisen lain 9 §:ää, kuitenkin siten täydennettynä, että myös verotuksen oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan sijaisen

määräämisestä säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella.

3 luku. Keskusverolautakunta

Keskusverolautakunnasta annettu laki kumottaisiin ja keskusverolautakuntaa ja siellä noudatettavaa menettelyä koskeva sääntely sisällytettäisiin Verohallinnosta annettuun lakiin. Keskusverolautakuntaa koskeva sääntely olisi myös yhdenmukaisessa suhteessa verotuksen oikaisulautakuntaa ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikköä koskevaan sääntelyyn, joilla samoin on tehtävissään itsenäinen ratkaisuvallta ja joita koskeva sääntely on jo nykyisessä Verohallinnosta annettussa laissa.

Poiketen voimassa olevasta laista keskusverolautakunnan jäsenten palkkiot määräisi Verohallinto vastaavasti kuin verotuksen oikaisulautakunnankin jäsenten osalta menetellään. Asiasta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella.

11 §. Keskusverolautakunnan kokoonpano. Pykälä vastaisi keskusverolautakunnasta annetun lain 2 §:ää kuitenkin siten muutettuna, että pykälän puheenjohtajan kelpoisuusvaatimukseksi säädettäisiin ylempi oikeustieteellinen korkeakoulututkinto. Voimassa olevassa laissa kelpoisuusvaatimuksena on oikeustieteen kandidaatin tutkinto. Ylempi oikeustieteellinen korkeakoulututkinto tarkoittaisi oikeustieteen maisterin tutkintoa tai sitä aikaisempia vastaavia tutkintoja, kuten oikeustieteen kandidaatin tutkintoa sekä myös oikeustieteellisiä jatkotutkintoja.

12 §. Päätöksenteko. Pykälässä säädettäisiin päätösvaltaisuudesta ja päätöksen tekemisessä noudatettavasta menettelystä. Pykälä vastaisi keskusverolautakunnasta annetun lain 3 §:ää.

13 §. Esittely ja asiantuntijoiden kuuleminen. Asiat ratkaistaisiin esittelystä, ja lautakunnalla olisi oikeus kuulla asiantuntijoita. Asioiden käsittelyssä noudatettaisiin, mitä hallintolaissa säädetään. Pykälä vastaisi asiasisällöltään keskusverolautakunnasta annetun lain 4 §:ää.

14 §. Ennakkoratkaisu. Pykälässä säädetyin edellytyksin keskusverolautakunta voisi antaa verotusta koskevan ennakkoratkaisun. Ennakkoratkaisua ei annettaisi, jos asia on

ratkaistu Verohallinnon yksikön päätöksellä tai asia on siellä vireillä. Pykälä sisältää säännökset myös siitä, missä tapauksissa ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta noudatettava sitovana. Pykälä vastaisi keskusverolautakunnasta annetun lain 5 §:ää.

15 §. Hakemus. Hakemus keskusverolautakunnalle olisi tehtävä kirjallisesti. Siinä olisi esitettävä yksilöity kysymys sekä tarvittava selvitys. Pykälä vastaisi keskusverolautakunnasta annetun lain 6 §:ää.

16 §. Muutoksenhaku. Päätöksestä voitaisiin valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen, ei kuitenkaan päätöksestä, jolla keskusverolautakunta on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua. Valitusoikeus olisi pykälässä mainituilla tahoilla. Pykälä vastaisi keskusverolautakunnasta annetun lain 7 §:ää.

17 §. Muutoksenhakumenettely ja muutoksenhaun vaikutus lähdeveroja koskevissa asioissa. Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen olisi kolmekymmentä päivää päätöksen tiedoksisaamisesta. Pykälässä mainituissa lähdeveroja koskevissa tapauksissa ennakkoratkaisua olisi kuitenkin noudatettava valituksesta huolimatta. Pykälä vastaisi keskusverolautakunnasta annetun lain 8 §:ää.

4 luku. Verotuksen oikaisulautakunta

Luvussa säädettäisiin verotuksen oikaisulautakunnasta ja menettelystä oikaisulautakunnassa. Verohallinnon hallintorakennetta kehitettäessä siirryttäisiin verovirastokohtaisista oikaisulautakunnista yhteen valtakunnalliseen verotuksen oikaisulautakuntaan, joka olisi pysyvä toimielin ja toimisi jaostoihin jakautuneena.

18 §. Puheenjohtajat. Pykälässä säädettäisiin, että oikaisulautakunnassa on johtavan puheenjohtajan ja puheenjohtajan virkoja. Puheenjohtajat toimisivat jaostojen puheenjohtajina. Myös johtava puheenjohtaja toimisi jaoston puheenjohtajana.

Pykälän 3 momentin mukaan johtava puheenjohtaja vastaisi lautakunnan toiminnan järjestämisestä ja kehittämistä sekä antaisi lautakunnalle työjärjestyksen. Johtavan puheenjohtajan tehtävänä olisi siten oikaisulautakunnan tehtävien yleinen organisointi.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin puheenjohtajien kelpoisuusvaatimuksista. Vero-

tuksen oikaisulautakunnan puheenjohtajan kelpoisuusvaatimuksena olisi ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys verotukseen. Johtavan puheenjohtajan kelpoisuusvaatimuksena olisi lisäksi käytännössä osoitettu johtamistaito.

19 §. Jäsenet. Verotuksen oikaisulautakunnassa olisi nykyiseen tapaan Verohallinnon, kuntien sekä eri veronmaksajia edustavien järjestöjen ehdottamia jäseniä. Kuntia edustavat jäsenet ehdottaisivat kunnat ja Suomen Kuntaliitto ry. Kunnat ehdottaisivat jäseniä ensisijaisesti paikallisiin oikaisulautakuntien jaostoihin ja Suomen Kuntaliitto ry voisi ehdottaa jäseniä, kuten nykyisinkin, sellaisiin lautakunnan jaostoihin, jotka käsittelevät asioita koko maan alueelta. Verohallinto määräisi jäsenet ja heidän henkilökohtaiset varajäsenensä, kuten nykyisin, viideksi kalenterivuodeksi. Käytännössä jäsenen määräämisestä päättäisi pääjohtaja.

Verohallinto pyytäisi jäseniä koskevat ehdotukset hyvissä ajoin ennen lautakunnan jäsenen toimikauden alkua. Kuten nykyisin, lautakunnan Ahvenanmaan jaoston jäsenet määrättäisiin Ahvenanmaalta. Verohallinto kuulisi nykyiseen tapaan Ahvenanmaan maakuntahallitusta ennen verotuksen oikaisulautakunnan Ahvenanmaan jaoston jäsenen määräämistä.

Oikaisulautakunnan jäsenen tehtävän tultua toimikauden aikana avoimeksi Verohallinto ilmoittaisi siitä ehdotuksen tehneelle, jotta tämä voisi ehdottaa uuden jäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Oikaisulautakunnan jäsenen kelpoisuusvaatimuksena olisi perehtyneisyys verotukseen, millä tarkoitettaisiin tässä yhteydessä nykyiseen tapaan opintojen ja käytännön kokemuksen tuottamaa verotuksen osaamista.

20 §. Jaostot. Verotuksen oikaisulautakunta toimisi jaostoihin jakautuneena. Tämä merkitsisi sitä, ettei oikaisulautakunta lainkaan kokoontuisi sellaisessa kokoonpanossa, jossa kaikki lautakunnan jäsenet ja puheenjohtajat olisivat läsnä, taikka muussakaan yhtä jaostoa laajemmassa kokoonpanossa. Oikaisulautakunnan jaostojen lukumäärästä, pääasiallisista tehtävistä ja sijaintipaikoista määrättäisiin Verohallinnon työjärjestyksessä. Oikaisulautakunnassa olisi nykyiseen tapaan myös Ahvenanmaan jaosto.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin jaoston kokoonpanosta nykyisen lain 10 §:n 2 momenttia vastaavasti.

21 §. Päätösvaltaisuus. Verotuksen oikaisulautakunnan jaosto olisi päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään kaksi jäsentä. Momentti vastaisi nykyisen lain 11 §:n 1 momentin sisältöä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin nykyiseen tapaan jaoston niin sanotusta suppeasta kokoonpanosta, johon kuuluvat puheenjohtaja ja veronmaksajia edustava jäsen. Nykyisen Verohallinnosta annetun asetuksen 4 §:n 3 momentin mukaan oikaisulautakunta päättää, kuka jäsenistä muodostaa yhdessä puheenjohtajan kanssa jaoston suppean kokoonpanon. Annettavaan uuteen asetukseen tällaista säännöstä ei enää otettaisi, sillä tarkoitus olisi, ettei tällaista päätöstä enää tehtäisi, jolloin kumpikin veronmaksajia edustava jäsen toimisi suppeassa kokoonpanossa sen mukaan kuin jaoston puheenjohtaja ja jäsenet asiasta sopivat.

22 §. Menettely. Verohallinnon asianomainen yksikkö suorittaisi oikaisulautakunnassa käsiteltävien asioiden valmistelun sekä tekisi lautakunnalle ehdotuksen asian ratkaisemisesta. Käytännössä ehdotus voisi olla joko lautakunnalle toimitettu kirjallinen päätösehdotus tai Verohallinnon asianomainen virkamies voisi suullisesti esittää ratkaisuehdotuksen lautakunnan kokouksessa. Tämä ratkaisuehdotus on luonteeltaan viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 11 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettu asiakirja, joka olisi asianosaisjulkinen asian tultua lautakunnassa ratkaistuksi. Verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 23 §:ssä säädetyn neuvottelusalaisuuden piiriin kuuluvat siten vain ne asiat ja seikat, jotka on ilmaistu oikaisulautakunnan varsinaisessa kokouksessa tapahtuvassa päätösneuvottelussa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin lautakunnalle oikeus kuulla asiantuntijoita ja pyytää näiltä lausuntoja.

Pykälän 3 ja 4 momenttien säännökset vastaisivat nykyisen 11 §:n 3 ja 4 momenttien säännöksiä. Koska lautakunnassa noudatettava menettely olisi hallintomenettelyä, johon sovellettaisiin yleislakina hallintolakia, lautakunta voisi muun muassa suorittaa katsel-

muksen tai kuulla asianosaisia suullisesti siten kuin hallintolaisissa säädetään. Asianosaiset ja sivulliset eivät muutoin saisi olla läsnä lautakunnan kokouksessa.

23 §. Työjärjestys. Pykälässä säädettäisiin, että oikaisulautakunnan työjärjestyksessä annettaisiin tarkemmat määräykset jaostojen tehtäväjaosta, puheenjohtajien tehtäväjaosta ja sijaisjärjestelyistä sekä muusta toiminnan järjestämisestä. Kun Verohallinnon työjärjestyksessä määrättäisiin vain oikaisulautakunnan jaostojen lukumäärästä, pääasiallisista tehtävistä ja sijaintipaikoista, oikaisulautakunnan työjärjestys olisi käytännössä tärkeä lautakunnan toimintaa järjestävä asiakirja.

5 luku. **Veronsaajien oikeudenvalvonta ja muu puhevallan käyttö**

Luvussa säädettäisiin nykyiseen tapaan puhevallan käytöstä Verohallinnossa. Puhevallan käyttö jakautuisi veronsaajien puolesta käytettävään puhevaltaan (24—27 §), veronja eräisiin muihin rikoksiin liittyvään puhevallan käyttöön (28 §) sekä muuhun puhevallan käyttöön tuomioistuimissa, erilaisissa toimituksissa sekä sopimuksissa (29 §). Puhevallan käyttämisestä velkoja-asemassa säädetään veronkantolaisissa (609/2005).

24 §. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikö ja sen tehtävät. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö käyttäisi veronsaajien puhevaltaa verotusta koskevassa asiassa. Se käyttäisi oikeudenvalvontatehtävässään itsenäistä ratkaisovaltaa. Itsenäistä ratkaisovaltaa koskevaa sanonnallista muutosta lukuun ottamatta säännös vastaisi nykyisen lain 14 §:ää ja sovellettua käytäntöä.

25 §. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön kuuleminen ennen asian ratkaisemista ja päätöksen tiedoksianto. Verohallinnon yksikkö, keskusverolautakunta ja verotuksen oikaisulautakunta voisivat ennen asian ratkaisemista varata Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle tilaisuuden tulla kuulluksi. Momentti vastaisi nykyisen lain 15 §:ää.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että hallintotuomioistuin voisi kuulla Veronsaajien oikeudenvalvontayksikköä ja antaa verovalitusasiassa tekemänsä päätöksen tälle tiedoksi sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Päätöksen tiedoksiantohetkenä pi-

dettäisiin mainitun yksikön vastaanottokuitauksen osoittamaa hetkeä.

26 §. Erityinen veronhuojennus. Pykälässä säädetyin edellytyksin Verohallinto voisi myöntää valtiolle menevästä verosta tai maksusta, yhteisön tuloverosta sekä veronkorotuksesta ja viivästys- tai muusta seuraamuksesta osittaisen tai täydellisen vapautuksen. Vastaaavasti vapautuksen voisi myöntää kunta, jolloin vapautus myönnettäisiin myös kirkollisverosta ja vakuutetun sairausvakuutusmaksusta. Pykälä vastaisi nykyisen lain 16 §:ää.

27 §. Kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen muutoksenhakuoikeuden käyttäminen. Suomen Kuntaliitto ry:n tehtävään nimeämät veroasiamiehet voisivat käyttää kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen muutoksenhakuoikeutta Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköstä riippumattomasti. Pykälä vastaisi nykyisen lain 17 §:ää.

28 §. Menettely rikosasiassa. Verohallinnolla olisi oikeus kaikkien veronsaajien puolesta ilmoittaa verorikosta tai muuta verotukseen liittyvää rikosta koskeva asia esitutkintaviranomaiselle ja käyttää sen osalta puhevaltaa. Pykälä vastaisi nykyisen lain 18 §:ää.

29 §. Muu puhevallan käyttö. Verohallinto kantaisi ja vastaisi valtion puolesta sekä valvoisi valtion etua ja oikeutta tuomioistuimessa, välimiesmenettelyssä sekä muissa viranomaisissa. Se käyttäisi valtion puhevaltaa Verohallintoa koskevissa sopimuksissa. Pykälä vastaisi nykyisen lain 19 §:ää.

6 luku. **Verotuskustannukset**

Luvussa säädettäisiin nykyiseen tapaan verotuskustannuksista ja niiden jakaantumisesta eri veronsaajien kesken sekä verotuskustannusten perimisestä. Lukuun sisältyvät 30—32 § vastaisivat nykyisen lain 20—22 §:ää.

7 luku. **Erinäiset säännökset**

Nykyisen lain erinäisiä säännöksiä koskevassa luvussa säädetään myös verotusta koskevien tehtävien siirrosta. Kun Verohallinto säädettäisiin toimivaltaiseksi viranomaiseksi, tehtävien siirtoa koskevaa erityissääntelyä ei enää olisi tarpeen sisällyttää lakiin.

33 §. *Hallintokantelun käsittely ja ratkaiseminen.* Säännös vastaisi nykyisen lain 23 §:ää.

34 §. *Muutoksenhaku Konserniverokeskuksen päätöksiin.* Konserniverokeskuksen tekemissä päätöksissä toimivaltaisena hallinto-oikeutena olisi Helsingin hallinto-oikeus. Pykälä vastaisi nykyisen lain 25 §:n 4 momenttia.

35 §. *Voimaantulo ja siirtymäsäännökset.* Lain on tarkoitus tulla voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010. Verohallinnosta tulisi mainitusta päivästä alkaen toimivaltainen viranomaisena kaikissa Verohallinnon tehtäväksi säädettyissä tai määrättyissä asioissa. Tämä koskisi myös niitä asioita, joissa verotusratkaisun olisi tehnyt esimerkiksi verovirasto ennen lain voimaantuloa, jolloin asia käsiteltäisiin lain voimaantulon jälkeen uudessa laissa säädetyn mukaisesti muutosverotusasiaina.

Pykälän 2 momentin mukaan Verohallinnosta annettavalla lailla kumottaisiin Verohallinnosta annettu laki (237/2008) ja keskusverolautakunnasta annettu laki (535/1996).

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tarkentavasti siitä, että lain voimaan tullessa nimeytyt keskusverolautakunnan jäsenet jatkaisivat nykyisen toimikautensa loppuun.

Pykälän 4 ja 5 momenteissa säädettäisiin verotuksen oikaisulautakuntiin liittyvästä siirtymäkaudesta. Pykälän 4 momentin mukaan verotuksen oikaisulautakuntaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2013 aloittavaan Verohallinnon verotuksen oikaisulautakuntaan.

Pykälän 5 momentin mukaan nykyiset verovirastokohtaiset verotuksen oikaisulautakunnat jatkaisivat toimikautensa loppuun ja niihin sovellettaisiin nykyisen Verohallinnosta annetun lain ja asetuksen säännöksiä. Vastaavasti myös Konserniverokeskuksen, joka ei lain voimaantulosta alkaen enää olisi verovirasto, vaan Yritysverotuksen yksi toimintayksikkö, sekä Ahvenanmaan verotoimiston lautakunnat jatkaisivat toimikautensa loppuun. Koska verotusmenettelystä annetusta laista ehdotetaan kumottavaksi toimivaltaista verotuksen oikaisulautakuntaa koskevat säännökset, vastaava sääntely on tarpeen sisällyttää Verohallinnosta annetun lain siirty-

mäsäännökseen. Verotuksen oikaisulautakuntia koskeva siirtymäsäännös merkitsisi sitä, että nykyisten oikaisulautakuntien asema, toimivalta ja tehtävät säilyisivät entisellään lautakuntien toimikauden loppuun.

Verohallinnon työjärjestyksessä voitaisiin kuitenkin antaa määräyksiä verovirastokohtaisten oikaisulautakuntien tai niiden jaoston tehtävistä siirtymäkauden aikana, jos se olisi tarpeen Verohallinnon organisaatiossa tapahtuneiden muutosten vuoksi tai tehtävien tasaisen jakautumisen edistämiseksi. Kun 1 päivästä syyskuuta 2010 Verohallintoon perustettaisiin Yritysverotus -niminen yksikkö, Verohallinnon työjärjestyksessä annettaisiin määräykset siitä, mitkä oikaisulautakunnat käsittelevät yritysverotoimistojen ratkaisuita tehdyt oikaisuvaatimukset. Siirtymäkaudella saattaa tulla esille muitakin tilanteita, joissa vastaavien määräysten antaminen olisi tarpeen.

Sääntely merkitsisi kokonaisuutena sitä, että uusimuotoinen verotuksen oikaisulautakunta aloittaisi toimintansa vuoden 2013 alussa ja että lautakunnan muodostamistoimet ajoittuisivat vuoteen 2012.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta siirtää tehtäviä Verohallinnon yksiköstä toiseen tilanteessa, jossa yksikön, käytännössä veroviraston, toimialue olisi valtioneuvoston asetuksessa säädetty alueelliseksi. Siirtäminen olisi mahdollista vastaavin periaattein kuin nykyisin säädetään lain 25—27 §:ssä. Siirrosta määrättäisiin Verohallinnon työjärjestyksessä. Käytännössä säännöstä sovellettaisiin henkilöverotusta koskevien tehtävien alueellistamiseen tai muuhun järjestelyyn niin kauan kuin verovirastot ovat olemassa ja niiden toimialue määräytyy aluepohjaisesti. Jos esimerkiksi tehtävien alueellistaminen edellyttäisi sitä, että myös verotuksen oikaisulautakunnan toimivaltaa muutettaisiin, asiasta määrättäisiin Verohallinnon työjärjestyksessä siirtymäsäännöksen 5 momentin nojalla. Siinä vaiheessa, kun Verohallinnon kaikkien verotusyksiköiden toimialueena on koko maa, tehtävät voitaisiin järjestää kaikilta osin Verohallinnon ja sen yksikön työjärjestyksen määräyksin.

Pykälän 7 momentin mukaan Verohallinto voisi perustaa, julistaa haettavaksi ja täyttää lain täytäntöönpanon edellyttämät virat sekä

tehdä muut tarvittavat virkajärjestelyt. Säännös mahdollistaisi esimerkiksi Yritysverotuksen ja Verotarkastuksen päälliköiden virkojen perustamisen ja niiden täyttämisen tarvittaessa jo ennen 1 päivää syyskuuta 2010. Verohallinto voisi myös antaa uuden lain mukaisen työjärjestyksen jo ennen 1 päivää syyskuuta 2010. Oikaisulautakuntien puheenjohtajien virat perustettaisiin ja täytettäisiin viimeistään syksyllä 2012.

Jos muualla laissa tai asetuksessa säädetään tai muutoin määrätään verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi verovirasto tai Verohallitus tai muu Verohallinnosta annetun lain tarkoittama verotustehtäviä suorittava viranomainen tai sen osa, pykälän 8 momentin nojalla tuo sääntely koskisi lain voimaantulon jälkeen Verohallintoa. Säännös merkitsi sitä, että vaikka tehtävä olisi säädetty esimerkiksi veroviraston tehtäväksi, lain voimaantulosta alkaen toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto ja tehtävä voitaisiin siten järjestää Verohallinnon työjärjestyksessä vastaavasti kuin ne tehtävät, jotka on säädetty Verohallinnon tehtäväksi.

Pykälän 9 momentissa säädettäisiin siitä, että Verohallituksen aikaisemmin voimassa olleiden valtuussäännösten nojalla antamat päätökset ja määräykset samoin kuin ohjeet olisivat edelleen voimassa siten kuin kussakin päätöksessä, määräyksessä tai ohjeessa määrätään. Säännös koskisi esimerkiksi Verohallituksen antamia luontoisetujen laskentaperusteita koskevia päätöksiä, ennakkoپرنتään liittyviä määräyksiä sekä yhtenäistämishojeita. Vaikka uuden lain ja sen nojalla annettavan Verohallinnon yksiköistä annetun valtioneuvoston asetuksen voimaan tullessa Verohallituksen toimivalta edellä mainittujen antajana päättyy, niiden runsaslukuisuuden vuoksi ehdotettu siirtymäkauden säännös olisi tarkoituksenmukainen.

Pykälän 10 momentissa olisi virkojen kelpoisuusehtoja koskeva siirtymäsäännös. Sääntely koskisi oikaisulautakuntien puheenjohtajia. Vuoden 2012 lopussa oikaisulautakunnan puheenjohtajan tehtävässä toimiva henkilö säilyttäisi kelpoisuuden vastaavaan puheenjohtajan virkaan uusimuotoisessa verotuksen oikaisulautakunnassa.

Pykälän 11 momentin nojalla Verohallinto voisi ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin ennen lain voimaantuloa.

1.2 Lakiesityksessä muutettavaksi ehdotetut muut lait

Verohallinto säädettäisiin toimivaltaiseksi viranomaiseksi kattavasti kaikissa verotusta koskevissa laeissa. Eri säännöksissä olevat maininnat verotoimistosta, lääninverovirastosta, verovirastosta, Konserniverokeskuksesta, verohallinnosta, Verohallituksesta tai muusta Verohallinnon viranomaistahosta muutettaisiin Verohallinnoksi. Verotusta koskevia tehtäviä hoitaa joiltakin osin esimerkiksi tullilaitos, joten eräissä lainkohdissa on tarpeen säätää veroviranomaisesta. Joissakin tapauksissa säännöksessä ei olisi tarpeen mainita erikseen toimivaltaista viranomaista, joten tällainen sääntely poistettaisiin tarpeettomana. Myös Verohallitukselle tai verovirastolle tapahtuvaa ilmoittamista tai tietojen toimittamista koskevat säännökset muutettaisiin muotoon ”Verohallinnolle”, koska ilmoittaminen sekä muu asiakirjojen ja tietojen toimittaminen voitaisiin tehdä mille tahansa Verohallinnon yksikölle, silloin kun asiasta ei ole lain säännöksen nojalla annettu tarkempia määräyksiä.

Valtuutussäännöksiä tarkistettaisiin sanamuodoltaan tarkkarajaisemmiksi ja täsmällisemmiksi. Laeissa olevien tuomioistuinten nimiä ajanmukaistettaisiin vastaamaan nimissä tapahtuneita muutoksia.

Lakeihin tehtävät muutokset koskevat toimivaltaisen viranomaisen määrittelyä ja uudesta hallintorakenteesta johtuvaa säännöksen kirjoitusasua. Sen lisäksi pykäliin tehtäisiin teknisluonteisia tarkistuksia ja niitä ajanmukaistettaisiin muualla lainsäädännössä jo tehtyjen muutosten vuoksi.

Muutettaviksi ehdotettuja lakeja ovat:

- tuloverolaki (1535/1992)
- varojen arvostamisesta verotuksessa annettu laki (1142/2005)
- elinkeinotulon verottamisesta annettu laki (360/1968)
- maatilatalouden tuloverolaki (543/1067)
- eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annettu laki (680/1976)
- tonniverolaki (476/2002)

— rajoitetusti verovelvollisen tulon verotamisesta annettu laki (627/1978)

— ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettu laki (1551/1995)

— korkotulon lähdeverosta annettu laki (1341/1990)

— sairausvakuutuslaki (1224/2004)

— metsänhoitoyhdistyksistä annettu laki (534/1998)

— kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annettu laki (1552/1995)

— ennakoperintälaki (1118/1996)

— väliaikaisesta työnantajan matalapalkkautuesta annettu laki (1078/2005)

— työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki (366/1963)

— pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annettu laki (658/2004)

— verotusmenettelystä annettu laki (1558/1995)

— Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettujen veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annettu laki (563/2005)

— verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettu laki (1346/1999)

— perintö- ja lahjaverolaki (378/1940)

— arpajaisverolaki (552/1992)

— arvonimistä suoritettavasta verosta annettu laki (1388/2001)

— varainsiirtoverolaki (931/1996)

— kiinteistöverolaki (654/1992)

— koiraverosta annettu laki (590/1979)

— rakennusverolaki (54/1977)

— arvonnisäverolaki (1501/1993)

— eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettu laki (664/1966)

— maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annettu laki (603/2006)

— tullilaki (1466/1994)

— eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annettu laki (1209/2006)

— veronnisyksestä ja viivekorosta annettu laki (1556/1995)

— haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävistä maksuista annettu laki (708/1997)

— Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annettu laki (562/1976).

Seuraaviin lakeihin tehtäisiin edellä selostettuja viranomaisten nimiä koskevien muutosten lisäksi seuraavat muutokset:

Laki varojen arvostamisesta verotuksessa

29 §. *Kiinteistön maapohjan verotusarvo.* Pykälän 4 momenttiin sisältyvää valtuussäännöstä täsmennettäisiin siten, että Verohallinto voisi nykyisen käytännön mukaisesti, vahvistaessaan rakennusmaan arvon määrittämisen laskentaperusteet laskentayksikköä eli maa-alueen pinta-alan neliometriä tai rakennusoikeuden kerrosneliometriä kohden, myös rajoittaa laskentaperusteiden muutoksesta aiheutuvaa verotusarvojen vuotuista nousua.

Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verotamisesta

5 §. Pykälä jaettaisiin kahdeksi momentiksi. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin lähdeverokortin antamisesta, jonka käytännössä antaisi nykyiseen tapaan verotoimisto. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin hakemusmenettelystä, jota koskevat määräykset Verohallinto, kuten nykyisinkin, antaisi valtakunnallisesti.

24 §. Pykälän 3 momentin valtuussäännöstä täydennettäisiin siten, että Verohallinto voisi antaa rajoitetusti verovelvollisen ennakonpidätysprosenttien ja ennakonkannon laskentaperusteita koskevat määräykset vastaavalla tavalla kuin ennakoperintälain 6 §:ssä säädetään. Käytännössä näin on menetelty jo nykyisin.

Laki verotusmenettelystä

13 §. *Tarkemmat ilmoittamisvelvollisuuteen liittyvät määräykset.* Pykälästä poistettaisiin tarpeettomana valtuutussäännös asetuksella säätää, millaisia tositteita kirjanpito- tai muistiinpanovelvollisen on käytettävä tai annettava toisille verovelvollisille. Tarkempia määräyksiä ilmoittamisvelvollisuudesta on antanut Verohallinto.

62 §. *Oikeus muutoksenhakuun.* Pykälän 3 momenttiin siirrettäisiin sellaisenaan lain 81 §:stä rajoitetusti verovelvollisen verotusta koskeva muutoksenhakusääntely siltä osin

kuin kysymys on asianomaisen Ahvenanmaan kunnan erityisestä muutoksenhakuoikeudesta.

66 §. Valitus hallinto-oikeuteen. Pykälän 1 momentin toimivaltaista hallinto-oikeutta koskeva säännös siirrettäisiin nykyisestä 6 §:n 3 momentista. Jos puolisoilla on eri kotikunta, oikaisulautakunnan päätökseen haettaisiin jatkossakin muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin henkilöistä vanhemman kotikunta kuuluu. Samanikäisten puolisoitten välillä hallinto-oikeus määräytyy yksilönumeron mukaan. Yksilönumero on osa väestötietoasetuksen (886/1993) 2 §:ssä tarkoitettua henkilötunnuksesta, joka muodostuu syntymäajasta, yksilönumerosta ja tarkistusmerkistä. Yksilönumero on kolminumeroinen luku, joka on miespuolisilla pariton ja naispuolisilla parillinen, ja sillä erotetaan toisistaan henkilöt, joiden syntymäpäivämäärä on sama.

79 §. Asian siirto. Pykälän 1 momentissa on säädetty asian siirrosta tilanteessa, jossa oikaisuvaatimuksen tai muun muutosverotusasian taikka valitusasian käsittelyn yhteydessä havaitaan, että verotus ei ole toimitettu oikeassa, laissa säädettyssä toimivaltaisessa verotuspaikassa eli verovirastossa. Muutosasiaa käsittelevä viranomainen voi tällöin siirtää asian toimivaltaiselle verovirastolle. Koska verovirastoja koskeva toimivaltasääntely poistettaisiin laista ja Verohallinto säädettäisiin verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi, säännös kumottaisiin tarpeettomana.

Koska Verohallinto olisi ainoa verotuksessa toimivaltainen viranomainen, asia olisi käsitelty oikeassa viranomaisessa silloin, kun käsittely on tapahtunut Verohallinnossa. Se, että verotus mahdollisesti olisi toimitettu muussa kuin valtioneuvoston asetuksessa säädettyssä taikka Verohallinnon tai sen yksikön työjärjestyksessä määrättyssä yksikössä tai toimintayksikössä, ei merkitsisi sitä, että verotuspäätöksen olisi tehnyt väärä viranomainen. Vastaava periaate soveltuisi myös verotuksen oikaisulautakuntaan ja sen jaostoihin. Verovelvolliselle ei yleensä syntyisi oikeussuojan tarvetta pelkästään sillä perusteella, että päätös on syntynyt vahvistetusta tehtäväjaosta poiketen. Periaatteessa kysymyksessä voisi kuitenkin olla menettelyvir-

he, joka voitaisiin oikaista hallintolain 50 §:ssä säädettyssä asiavirheen korjaamismenettelyssä antamalla asiassa uusi päätös.

80 §. Rajoitetusti verovelvollisen verotuspaikka. Pykälä kumottaisiin, koska Verohallinto toimittaisi myös rajoitetusti verovelvollisen verotuksen. Määräykset siitä, mikä Verohallinnon yksikkö toimittaisi rajoitetusti verovelvollisen, samoin kuin muidenkin verovelvollisten, verotuksen annettaisiin Verohallinnon työjärjestyksessä.

81 §. Muutoksenhaku veronsaajien puolesta. Pykälä kumottaisiin. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö voisi hakea muutosta rajoitetusti verovelvollisten verotukseen niin kuin muidenkin verovelvollisten verotukseen lain 62 §:n 2 momentin nojalla. Asianomaisen Ahvenanmaan kunnan muutoksenhaku-oikeutta koskeva sääntely siirrettäisiin lain 62 §:n 3 momenttiin.

82 §. Toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta. Pykälä kumottaisiin. Toimivaltaisesta verotuksen oikaisulautakunnasta säädettäisiin siirtymäkauden ajaksi Verohallinnosta annetun lain voimaantulo- ja siirtymäsäännöksiä koskevan 35 §:n 5 momentissa.

Perintö- ja lahjaverolaki

55 §. Pykälän 7 momentissa oleva virheelinen viittaussäännös korjattaisiin viittauksella 6 momenttiin.

Varainsiirtoverolaki

42 §. Kehitysalueella olevan kiinteistön luovutus. Säännöstä ei sovelleta vuoden 1997 jälkeen tapahtuneisiin kiinteistön luovutuksiin, joten se kumottaisiin tarpeettomana.

47 §. Valitus hallinto-oikeuteen. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin toimivaltaisesta hallinto-oikeudesta. Voimassa olevassa säännöksessä toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy päätöksen tehneen veroviraston sijaintipaikan perusteella. Tätä perustetta ei olisi mahdollista enää jatkossa käyttää.

Pykälässä säädettäisiin, että Verohallinnon päätökseen haettaisiin muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä päätöksessä tarkoitettu kiinteistö sijaitsee. Kiinteistön sijaintipaikan perusteella määräytyvä toimivaltasäännös olisi luonteva, koska myös kiin-

teistön lainhuudon myöntävä viranomainen ja siihen liittyvä muutoksenhaku määräytyy kiinteistön sijaintipaikan perusteella. Jos Verohallinnon päätös koskisi arvopaperia, muutosta haettaisiin siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä on sen yhteisön kotipaikka, jonka liikkeeseen laskemia arvopapereita päätös koskee. Jos Verohallinnon päätös koskisi sekä kiinteistöä että arvopapereita siten, että kiinteistön sijaintipaikka ja yhteisön kotipaikka olisivat eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyisi kiinteistön sijaintipaikan perusteella. Tilanteissa, joissa päätös koskisi useita eri hallinto-oikeuksien tuomiopiireissä sijaitsevia kiinteistöjä, muutosta haettaisiin Helsingin hallinto-oikeudelta. Helsingin hallinto-oikeus olisi toimivaltainen valitusviranomainen myös silloin, kun valituksen kohteena oleva päätös koskisi eri hallinto-oikeuksien tuomiopiireissä kotipaikan omaavien yhteisöjen arvopapereita.

Kiinteistöverolaki

26 §. *Muutoksenhaku Verohallinnon ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen.* Kiinteistöverolain 26 §:n 1 ja 3 momenteissa säädettäisiin muutoksenhausta Verohallinnon ja verotuksen oikaisulautakunnan päätöksiin. Verohallinnon päätöksiin muutosta haettaisiin nykyiseen tapaan verotuksen oikaisulautakunnalta. Nykyisen sääntelyn mukaan oikaisulautakunnan päätöksestä valitetaan kiinteistön sijaintikunnan tai verovelvollisen kotikunnan mukaiseen hallinto-oikeuteen riippuen siitä, onko verotus toimitettu kiinteistön sijaintikunnassa vai verovelvollisen kotikunnassa. Koska Verohallinnossa olisi vain yksi oikaisulautakunta, sääntelyä muutettaisiin siten, että oikaisulautakunnan päätökseen haettaisiin muutosta aina siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos kysymys olisi puolisoiden yhdessä omistamasta kiinteistöstä, valitus tehtäisiin puolisoista vanhemman kotikunnan hallinto-oikeudelle. Sääntely vastaisi tältä osin tuloverotusta koskevaa muutoksenhakua. Jos edellä mainittuja perusteita ei voitaisi käyttää, kuten kiinteistön omistajan ollessa ulko-

maalainen, muutosta haettaisiin Helsingin hallinto-oikeudelta.

2 Tarkemmat säännökset ja määräykset

Esityksen liitteenä ovat luonnokset valtioneuvoston asetuksiksi Verohallinnosta sekä Verohallinnon yksiköistä.

3 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Verotuksen oikaisulautakuntaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen. Nykyisen lain nojalla asetetut verotuksen oikaisulautakunnat jatkaisivat toimikautensa loppuun, eli 31 päivään joulukuuta 2012.

4 Suhde perustuslakiin

Perustuslain 199 §:n 2 momentin mukaan valtionhallinnon toimielinten yleisistä perusteista on säädettävä lailla, kun niiden tehtäviin kuuluu julkisen vallan käyttöä. Valtion alue- ja paikallishallinnon perusteista säädetään niin ikään lailla. Säännöksessä hallinnon perusteilla tarkoitetaan valtion alue- ja paikallishallinnon yleistä rakennetta, kuten hallinnollisen jaotuksen perusteita ja viranomaistyyppejä.

Perustuslain edellyttämällä tavalla Verohallinnosta annettavassa laissa säädettäisiin nykyiseen tapaan Verohallinnon organisaation määräytymisperusteet. Nämä määräytymisperusteet ohjaavat Verohallinnon sisäisen toimintaorganisaation rakentamista. Lain nojalla annettavalla valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin näiden määräytymisperusteiden mukaan muodostettavista Verohallinnon yksiköistä.

Kysymys Verohallinnon hallintorakenteen perustuslainmukaisuudesta on ollut esillä säädettäessä Verohallinnosta annettua lakia Hallituksen esityksen 148/2007 vp. käsittelyn yhteydessä antamassaan lausunnossa (PeVL 5/2008) perustuslakivaliokunta katsoi, että laki voidaan säätää tavallisen lain säätämjärjestyksessä. Perustellessaan kannanottoaan verotusta koskevien tehtävien siirtoa koske-

valta osin valiokunta muun ohessa totesi, ettei säätelyssä, jossa Verohallinnon virka-alueeksi säädettiin koko maa ja Verohallinnolle säädettiin mahdollisuus poiketa siitä, mitä muualla laissa säädetään verotuksessa toimivaltaisesta verovirastosta, ollut kysymys varsinaisista eri viranomaisten välisistä toimivallan siirroista, vaan tehtävien järjestyistä uuden, koko maan laajuisen toimialueen omaavan viranomaisen sisällä.

Kun hallintorakenteen uudistaminen nyt saatettaisiin loppuun säätämällä Verohallinto toimivaltaiseksi viranomaiseksi kaikissa niissä tehtävissä, joita Verohallinto hoitaa, ja koska esityksessä on otettu huomioon hallituksen esityksen 148/2007 vp. käsittely eduskunnan perustuslakivaliokunnassa, ehdotetut

lait voidaan hallituksen käsityksen mukaan säätää tavallisessa lainsäätämisyksessä. Verotuksen oikaisulautakunnan organisatorakenteen muuttaminen valtakunnalliseksi ei myöskään pidä hallituksen käsityksen mukaan sisällään perustuslain kannalta tulkinanvaraisia kysymyksiä. Esitys ei sisällä muutoksia Ahvenanmaan maakunnan asemaan. Ahvenanmaan maakunnassa olisi Ahvenanmaan verotoimisto ja verotuksen oikaisulautakunnan Ahvenanmaan jaosto, joista säädettäisiin lailla.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki Verohallinnosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Tehtävät ja organisaatio

1 §

Verohallinto

Verotusta varten on valtiovarainministeriön alainen Verohallinto, jonka virka-alueena on koko maa.

2 §

Tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on verotuksen toimittaminen, verovalvonta, verojen ja maksujen kanto, perintä ja tilitys sekä veronsaajien oikeudenvallvonta sen mukaan kuin erikseen säädetään.

Verohallinnon on edistettävä oikeaa ja yhdenmukaista verotusta sekä kehitettävä Verohallinnon palvelukykyä.

Verohallinnon tulee suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja suunnittelutehtävät sekä muut tehtävät, jotka valtiovarainministeriö sille antaa tai jotka sille erikseen säädetään taikka määrätään.

3 §

Organisaation määräytyminen

Verohallinnon organisaatio sekä yksiköiden ja toimielimien tehtävät voivat määräytyä toiminto- tai aluejaon taikka vero- tai maksuvelvollisten ryhmittelyn perusteella.

Yksiköiden ja toimielimien toimintaa järjestettäessä on huolehdittava palveluiden saatavuudesta sekä kielellisten oikeuksien toteutumisesta.

4 §

Yksiköt

Verohallinnossa on yksiköitä, joiden lukumäärästä, nimistä, toimialueista ja pääasiallisista tehtävistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Veronsaajien oikeudenvallvontayksiköstä säädetään 24 §:ssä.

Verohallinnon yksikössä voi olla paikallis-, tuki- ja muita toimintayksiköitä.

Verohallinnossa on myös Ahvenanmaan verotoimisto ja Konserniverokeskus.

5 §

Toimielimet

Verohallinnossa on ennakkoratkaisujen antamista varten keskusverolautakunta ja oikaisuvaatimusten käsittelyä varten verotuksen oikaisulautakunta, joilla on tehtävissään itsenäinen ratkaisovalta.

6 §

Verohallinnon ja sen yksikön työjärjestys

Verohallinnon työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset Verohallinnon organisaatiosta, yksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä päätoimipaikoista. Verohallinnon työjärjestyksessä voidaan lisäksi

antaa määräyksiä yksiköiden sisäisestä organisaatiosta, toimintayksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä toimialueista. Verohallinnon työjärjestys julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa.

Verohallinnon yksikön työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset yksikön sisäisestä organisaatiosta, toimintayksiköistä, tehtävistä ja niiden järjestämisestä sekä toimialueista.

7 §

Asiavastuussa olevasta yksiköstä ilmoittaminen

Verohallinnon on verotusta koskevassa asiassa velvollisen pyynnöstä ilmoitettava se Verohallinnon yksikkö tai toimintayksikkö, joka on vastuussa asiassa.

2 luku

Johtaminen ja asioiden ratkaiseminen

8 §

Pääjohtaja

Verohallintoa johtaa pääjohtaja.

Pääjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Pääjohtaja päättää Verohallinnon toimivaltaan kuuluvien määräysten antamisesta. Pääjohtaja päättää määräysten antamisesta asianomaisen virkamiehen esittelystä. Esityksen valmistelun tulee tapahtua erillään sen soveltamiseen liittyvien hallintopäätösten tekemisestä.

Pääjohtaja vahvistaa Verohallinnon työjärjestyksen.

Pääjohtaja voi ottaa ratkaistavakseen asian, joka 9 §:n mukaan kuuluu Verohallinnon yksikön ratkaistavaksi. Pääjohtaja ei kuitenkaan voi ottaa ratkaistavakseen verotusta koskevaa yksittäistä asiaa eikä 24—29 §:ssä tarkoitettua veronsaajien oikeudenvalvontaan liittyvää asiaa.

9 §

Yksikön päällikön tehtävät ja ratkaisovalta

Verohallinnon yksikköä johtaa yksikön päällikkö.

Yksikölle kuuluvat asiat ratkaisee yksikön päällikkö tai muu virkamies sen mukaan kuin yksikön työjärjestyksessä määrätään. Yksikön päällikkö vahvistaa työjärjestyksen.

10 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan yksityiskohtaisia säännöksiä henkilöstöstä, virkojen täyttämisestä, kelpoisuusvaatimuksista sekä pääjohtajan, yksikön päällikön ja verotuksen oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan sijaisen määräämisestä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä Verohallinnon sisäisestä hallinnosta sekä pääjohtajan ja muiden esimiesasemassa olevien virkamiesten esimiesasemaan liittyvistä tehtävistä.

Verohallinnon ja sen yksikön työjärjestyksissä määrätään muista sijaisuuksista, sisäisestä johtamisesta sekä muista sisäiseen hallintoon kuuluvista asioista.

3 luku

Keskusverolautakunta

11 §

Keskusverolautakunnan kokoonpano

Keskusverolautakunnassa on puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä sekä jokaiselle heistä varajäsenen. Valtioneuvosto määrää jäsenet ja varajäsenet viideksi vuodeksi kerrallaan.

Valtioneuvosto määrää yhden jäsenistä toimimaan varapuheenjohtajana.

Keskusverolautakunnan puheenjohtajalta vaaditaan ylempi oikeustieteellinen korkeakoulututkinto. Keskusverolautakunnan kaikkien jäsenten tulee olla veroasioihin hyvin

perehtyneitä ja heidän tulee edustaa verotuksen monipuolista tuntemusta.

Lautakunnassa on oltava Verohallinnon, veronsaajien ja verovelvollisten edustus.

12 §

Päätöksenteko

Keskusverolautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtajan tai puheenjohtajana toimivan varapuheenjohtajan lisäksi vähintään viisi muuta jäsentä.

Lautakunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Äänten jakaantuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jos tätä periaatetta ei voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

13 §

Esittely ja asiantuntijoiden kuuleminen

Keskusverolautakunnassa asiat ratkaistaan esittelystä. Esittelyn toimittavat lautakunnan ottamat sihteerit.

Lautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita sekä pyytää näiltä lausuntoja.

Asioiden käsittelyssä keskusverolautakunnassa noudatetaan, mitä hallintolaisissa (434/2003) säädetään.

14 §

Ennakkoratkaisu

Jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai verotuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saada asia ratkaistuksi taikka jos siihen on muu erityisen painava syy, keskusverolautakunta voi hakemuksesta antaa verotusta koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on ratkaistu Verohallinnon yksikön päätöksellä tai sitä koskeva hakemus on vireillä Verohallinnon yksikössä.

Tuloveroa ja arvonnisäveroa koskevaa lainvoimaista ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta noudatettava sitovana siinä vero-

tuksessa, jota varten se on annettu. Veron perimiseen velvollisen on kuitenkin noudatettava korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) ja rajoitetusti verovelvollisen tuloon verottamisesta annetun lain (627/1978) mukaista ratkaisua saatuaan päätöksestä tiedon tai, jos hakijana on verovelvollinen, tämän vaadittua päätöksen noudattamista.

15 §

Hakemus

Hakemus ennakkoratkaisun antamisesta on tehtävä kirjallisesti. Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, josta ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

16 §

Muutoksenhaku

Ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Ennakkoratkaisusta on oikeus valittaa:

- 1) hakijalla;
- 2) Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä;
- 3) sillä kunnalla, jolla olisi oikeus valittaa siitä verotuksesta, jota ennakkoratkaisu koskee.

Keskusverolautakunnan päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

17 §

Muutoksenhakumenettely ja muutoksenhaun vaikutus lähdeveroja koskevissa asioissa

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajan kuluessa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika on kolmekymmentä päivää päätöksen tiedoksisaamisesta.

Ennakkoratkaisua koskeva valitus käsitellään korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Valituksesta huolimatta on korkotulon lähdeverosta annetun lain ja rajoitetusti verovelvollisen tuloon verottamisesta annetun lain mukaista ennakkoratkaisua noudatettava.

Ennakkoratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä on veron perimiseen velvollisen noudatettava siitä lukien, kun tieto päätöksestä on saatu.

4 luku

Verotuksen oikaisulautakunta

18 §

Puheenjohtajat

Verotuksen oikaisulautakunnassa on johtavan puheenjohtajan virka ja puheenjohtajien virkoja.

Puheenjohtajat toimivat jaostojen puheenjohtajina.

Johtava puheenjohtaja vastaa oikaisulautakunnan toiminnan järjestämisestä ja kehittämisestä. Johtava puheenjohtaja vahvistaa lautakunnan työjärjestyksen.

Puheenjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto ja hyvä perehtyneisyys verotukseen. Lisäksi johtavan puheenjohtajan kelpoisuusvaatimuksena on käytännössä osoitettu johtamistaito.

19 §

Jäsenet

Verotuksen oikaisulautakunnassa on Verohallinnon, kuntien sekä eri veronmaksajia edustavien järjestöjen ehdottamia jäseniä. Verohallinto määrää jäsenet ja heidän henkilökohtaiset varajäsenensä viideksi kalenterivuodeksi.

Verohallinto pyytää kunnilta, Suomen Kuntaliitto ry:ltä ja eri veronmaksajia edustavilta järjestöiltä ehdotukset verotuksen oikaisulautakunnan jäseniksi. Jäseniä koskevat ehdotukset on tehtävä Verohallinnolle hyvissä ajoin ennen jäsenten toimikauden alkua.

Lautakunnan Ahvenanmaan jaoston jäsenen kotikunnan tulee olla Ahvenanmaalla. Verohallinnon on varattava Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle tilaisuus tulla kuuluksi ennen Ahvenanmaan jaoston jäsenten määräämistä.

Oikaisulautakunnan jäsenen tehtävän tultua toimikauden aikana avoimeksi Verohallinto ilmoittaa siitä ehdotuksen tehneelle, jotta tämä voi ehdottaa uuden jäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Oikaisulautakunnan jäsenen on oltava perehtynyt verotukseen.

20 §

Jaostot

Verotuksen oikaisulautakunta toimii jaostoihin jakautuneena. Jaostojen lukumäärästä, pääasiallisista tehtävistä ja sijaintipaikoista määrätään Verohallinnon työjärjestyksessä. Oikaisulautakunnassa on myös Ahvenanmaan jaosto.

Jokaisessa jaostossa on puheenjohtaja ja neljä jäsentä. Jäsenistä yksi on Verohallinnon, yksi kuntien sekä kaksi eri veronmaksajia edustavien järjestöjen ehdottamaa.

21 §

Päätösvaltaisuus

Jaosto on päätösvaltainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään kaksi jäsentä.

Jaosto voi kuitenkin kokoonpanossa, johon kuuluvat puheenjohtaja ja yksi veronmaksajia edustava jäsen, ratkaista asian, jossa veron määrä voi oikaisuvaatimuksen johdosta muuttua enintään 3 000 euroa, jos puheenjohtaja ja jäsen ovat ratkaisusta yksimielisiä.

22 §

Menettely

Verohallinnon asianomainen yksikkö valmisteleo oikaisulautakunnassa käsiteltävän asian ja tekee lautakunnalle ratkaisuehdotuksen.

Oikaisulautakunnalla on oikeus kuulla asiantuntijoita sekä pyytää näiltä lausuntoja.

Jos puheenjohtaja tai jäsen on ottanut osaa verotuspäätöksen tekemiseen, hän ei saa käsitellä samaa asiaa koskevaa oikaisuvaatimusta oikaisulautakunnassa.

Oikaisulautakunnassa noudatettavaan menettelyyn sovelletaan muutoin, mitä hallintolaissa ja verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) säädetään.

23 §

Työjärjestys

Oikaisulautakunnan työjärjestyksessä annetaan tarkemmat määräykset lautakunnan jastojen tehtäväjaosta, puheenjohtajien tehtäväjaosta ja sijaisjärjestelyistä sekä muusta toiminnan järjestämisestä.

5 luku

Veronsaajien oikeudenvaltvonta ja muu puhevallan käyttö

24 §

Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö ja sen tehtävät

Verohallinnossa on Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö. Yksikkö käyttää veronsaajien puhevaltaa verotusta koskevassa asiassa asianosaisena siten kuin tässä laissa ja muualla laissa säädetään.

Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikön tehtävänä on valvoa valtion, kunnan, seurakunnan, Kansaneläkelaitoksen, metsänhoitoyhdistyksen ja metsäkeskuksen oikeutta verotuksessa ja verotusta koskevassa muutoksenhaussa sekä hallintolaissa tai hallintolainkäyttölaissa (586/1996) tarkoitetussa muussa asiassa silloin, kun yksikkö katsoo, että:

1) se on lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa taikka verotus- tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi tarpeen;

2) asia on taloudellisesti merkittävä; tai

3) veronsaajien oikeudenvaltvonta muutoin sitä edellyttää.

Veronsaajien oikeudenvaltvontayksiköllä on oikeudenvaltvontatehtävässään itsenäinen ratkaisovalta.

25 §

Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikön kuuleminen ennen asian ratkaisemista ja päätöksen tiedoksianto

Sen lisäksi, mitä muualla laissa säädetään veronsaajien kuulemisesta, verotusta tai ennakkotietoa tai -ratkaisua taikka oikaisuvaatimusta käsittelevä Verohallinnon yksikkö, keskusverolautakunta tai verotuksen oikaisulautakunta voi ennen asian ratkaisemista varata Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikölle tilaisuuden tulla kuulluksi.

Hallintotuomioistuimien voi ennen asian ratkaisemista varata Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikölle tilaisuuden vastineen tai lausunnon antamiseen sekä antaa päätöksen tiedoksi sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Yksikön on viipymättä ilmoitettava sähköisen asiakirjan vastaanottamisesta automaattisella kuittauksella tai muutoin. Yksikön katsotaan saaneen päätöksen tiedoksi vastaanottokuittauksen ajankohtana.

26 §

Erityinen veronhuojennus

Verohallinto voi vero- tai maksuvelvollisen hakemuksesta tai hakemuksetta myöntää valtiolle menevästä verosta tai maksusta, yhteisön tuloverosta sekä veronkorotuksesta ja viivästys- tai muusta seuraamuksesta osittaisen tai täydellisen vapautuksen, jos:

1) Veronsaajien oikeudenvaltvontayksikkö on hakenut muutosta vero- tai maksuvelvollisen verotukseen tai muutoksenhakuelimen päätökseen tulkinnanvaraisessa asiassa, josta ei ole vakiintunutta oikeuskäytäntöä;

2) muutoksenhaun johdosta kyseiselle vero- tai maksuvelvolliselle on määrätty veroa tai maksua;

3) kyseisessä asiassa on saatu korkeimman hallinto-oikeuden päätös; ja

4) veronhuojennuksen myöntäminen on vero- tai maksuvelvollisten yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tärkeää.

Kunta voi, noudattaen mitä 1 momentissa säädetään, myöntää vapautuksen kunnallisveron sekä sen seuraamusten osalta. Jos kunta on myöntänyt vapautuksen kunnallisverosta,

vastaava vapautus myönnetään myös kirkollisverosta ja vakuutetun sairausvakuutusmaksusta.

27 §

Kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen muutoksenhakuoikeuden käyttäminen

Kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen muutoksenhakuoikeutta voivat mainittujen veronsaajien lisäksi käyttää Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköstä riippumattomasti ne yksikön veroasiamiehet, jotka tähän tehtävään on nimetty. Nämä veroasiamiehet avustavat kuntaa, seurakuntaa ja Kansaneläkelaitosta muutoinkin oikeudenvalvontaan liittyvissä asioissa.

Suomen Kuntaliitto ry nimeää 1 momentissa tarkoitettut veroasiamiehet Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön esityksestä. Nimeäminen voidaan erityisestä syystä peruuttaa samassa järjestyksessä kuin se on tehtykin.

28 §

Menettely rikosasiassa

Verohallinnolla on oikeus kaikkien veronsaajien puolesta Verohallinnon kannettavaksi säädettyjen verojen ja maksujen osalta ilmoittaa verorikosta tai muuta verotukseen liittyvää rikosta koskeva asia esitutkintaviranomaiselle tutkintaa varten ja määräämänsä asiamiehen edustamana käyttää puhevaltaa rikosasiassa sekä rikoksesta johtuvaa vahingonkorvausta koskevassa asiassa.

Verohallinnolla on lisäksi oikeus ilmoittaa esitutkintaviranomaiselle tutkintaa varten havaitsemansa kirjanpitorikosta koskeva asia.

29 §

Muu puhevallan käyttö

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja veronkanto-laissa (609/2005) säädetään puhevallan käytöstä, Verohallinto kantaa ja vastaa valtion

puolesta sekä valvoo valtion etua ja oikeutta Verohallintoa koskevissa asioissa tuomioistuimissa, välimiesmenettelyssä, muissa viranomaisissa ja toimituksissa sekä käyttää valtion puhevaltaa Verohallintoa koskevissa sopimuksissa.

6 luku

Verotuskustannukset

30 §

Verotuskustannukset ja niiden jakautuminen

Verotuskustannusten suorittamisesta huolehtii valtio. Verotuskustannuksia ovat valtion varsinaisen talousarvion mukaiset ja edellisen vuoden tilinpäätöksen perusteella tarkistettut Verohallinnon toimintamenot. Kustannusten määrää laskettaessa otetaan huomioon myös edellä mainittuihin Verohallinnon menoihin liittyvät arvonalisäveromenot.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta yhteensä 4,7 prosenttia ja Kansaneläkelaitokselta 5,9 prosenttia.

31 §

Kunnan ja seurakunnan osuuden laskeminen

Yksittäinen kunta vastaa kuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan verontilityslain (532/1998) 3 a §:ssä tarkoitettujen laskennallisen kunnallisveron ja kunnan yhteisövero-osuuden summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa lasketun kunnan asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan kuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrällä, joka saadaan seuraavasti:

1) luvulla 0,3 kerrotaan laskennallisen kirkollisveron ja seurakunnan yhteisövero-osuuden summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisena vuotena toimitetun verotuksen mukaan;

2) luvulla 0,7 kerrotaan perimisvuotta edeltäneen vuoden alussa seurakunnan kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä;

3) 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettujen lukujen summalla kerrotaan seurakuntien yhdessä suoritettava 30 §:n 2 momentissa säädetty osuus verotuskustannuksista.

32 §

Verotuskustannusten perintä ja oikaisu

Verohallinto perii vuosittain maaliskuis-, kesä-, syys- ja joulukuun verontilitysten yhteydessä 30 §:n 2 momentissa tarkoitetuilta veronsaajilta näiden osuudet Verohallinnon vahvistamista verotuskustannuksista. Kustannusten määrä ja yksittäisen veronsaajan osuus siitä on ilmoitettava perimistä koskevassa päätöksessä.

Jos veronsaaja ei tyydy päätökseen, sen on tehtävä oikaisuvaatimus Verohallinnolle perimistä seuraavan kalenterikuukauden aikana. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea valittamalla muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

7 luku

Erinäiset säännökset

33 §

Hallintokantelun käsittely ja ratkaiseminen

Verohallinnon tai sen virkamiehen toiminnasta tehdyn hallintokantelun ratkaisee pääjohtaja. Työjärjestyksessä voidaan määrätä, että Verohallinnon yksikön tai sen virkamiehen toiminnasta Verohallinnon yksikölle

osoitetun kantelun ratkaisee kuitenkin yksikön päällikkö lukuun ottamatta yksikön päällikön toimista tehtyä kantelua, jonka ratkaisee pääjohtaja.

Pääjohtajan, hänen sijaisensa tai Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön ja sen virkamiehen toimista tehdyn hallintokantelun ratkaisee valtiovarainministeriö. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön virkamiehen toimista yksikölle osoitetun kantelun ratkaisee kuitenkin yksikön päällikkö lukuun ottamatta yksikön päällikön toimista tehtyä kantelua. Valtiovarainministeriö voi ottaa ratkaistavakseen Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän kanteluasian.

34 §

Muutoksenhaku Konserniverokeskuksen päätöksiin

Konserniverokeskuksen tekemissä verotusta koskevissa päätöksissä toimivaltaisena hallinto-oikeutena on Helsingin hallinto-oikeus. Oikaisuvaatimusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sovelletaan, mitä muualla laissa säädetään.

35 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan Verohallinnosta 18 päivänä huhtikuuta 2008 annettu laki (237/2008) sekä keskusverolautakunnasta 26 päivänä heinäkuuta 1996 annettu laki (535/1996) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän lain voimaan tullessa keskusverolautakunnan puheenjohtajana, varapuheenjohtajana, jäsenenä ja varajäsenenä toimivat henkilöt jatkavat toimikautensa loppuun.

Tämän lain verotuksen oikaisulautakuntaa koskevia säännöksiä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2013 aloittavaan Verohallinnon verotuksen oikaisulautakuntaan.

Tämän lain voimaantullessa toimivat verovirastojen verotuksen oikaisulautakunnat, Konserniverokeskuksen verotuksen oikaisu-

lautakunta ja Ahvenanmaan verotoimiston verotuksen oikaisulautakunta jatkavat kulu- van toimikautensa loppuun, ja niihin sovelle- taan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Oikaisuvaatimus tehdään 31 päivään joulukuuta 2012 saakka verotuk- sen oikaisulautakunnalle siihen veroviras- toon, joka on toimittanut tai jonka olisi tullut toimittaa verotus taikka joka on vahvistanut perusteen, jonka mukaan yhtymän tulo ja va- rat sekä tappio ja velat jaetaan osakkaille. Konserniverokeskuksen verotuksen oikaisu- lautakunta on toimivaltainen Konsernivero- keskuksen tekemissä päätöksissä ja Ahve- nanmaan verotoimiston verotuksen oikaisu- lautakunta on toimivaltainen Ahvenanmaan verotoimiston tekemissä päätöksissä. Verohallinnon työjärjestyksessä voidaan kuitenkin antaa määräyksiä oikaisulautakuntien tai niiden jaostojen tehtävistä, jos Verohallinnon organisaation muutoksen vuoksi tai tehtävien tasaisen jakautumisen edistämiseksi on tar- peen muuttaa oikaisulautakuntien tehtävien määräytymistä.

Jos Verohallinnon yksikön toimialueena on tämän lain voimaan tullessa muu kuin koko maa, Verohallinnon työjärjestyksessä voi- daan määrätä tehtävien siirrosta toiselle Ve- rohallinnon yksikölle noudattaen tämän lain

voimaan tullessa voimassa olleita säännök- siä.

Verohallinto voi perustaa, julistaa haetta- vaksi ja täyttää tämän lain täytäntöönpanon edellyttämät virat ennen lain voimaantuloa sekä tehdä muut tarvittavat virkajärjestelyjä koskevat päätökset. Lain täytäntöönpanoon liittyvien virkojen sijoittamiseen, kelpoisuus- vaatimuksiin ja nimitysmenettelyyn sovelle- taan tällöin tämän lain voimaan tullessa voi- massa olleita säännöksiä. Verohallinto voi myös vahvistaa uuden Verohallinnon työjär- jestyksen.

Mitä muualla lainsäädännössä säädetään tai muutoin määrätään Verohallituksesta tai ve- rovirastosta tai muusta tässä laissa tarkoitte- tusta verotusta varten toimivaltaisesta viran- omaisesta, koskee tämän lain voimaan tultua Verohallintoa.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa ole- vat Verohallituksen antamat määräykset ja ohjeet ovat voimassa siihen saakka kuin niis- sä määrätään.

Oikaisulautakunnan puheenjohtajana tämän lain voimaan tullessa toimiva on tämän lain tultua voimaan kelpoinen oikaisulautakunnan puheenjohtajan virkaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 44 §:n 4 momentti, 57 §, 64 §:n 1 momentti, 71 §:n 2 momentti, 73 §, 75 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 momentin 5 kohta, 93 §:n 2 momentti, 116 a §:n 1 momentti sekä 122 §:n 3 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 1565/1995, 57 § laissa 1141/2007, 73 §:n suomenkielinen sanamuoto osaksi laissa 896/2001, 76 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 1549/1995, 116 a §:n 1 momentti laissa 229/1999 sekä 122 §:n 3 ja 4 momentti laissa 945/1998, seuraavasti:

44 §

Porotaloudesta saatu tulo ja sen laskeminen

Valtioneuvosto vahvistaa Verohallintoa kuultuaan 2 momentissa tarkoitettuja tuottope-
rusteet ennen kunkin vuoden joulukuun 10 päivää. Paliskuntain yhdistyksen on ennen lokakuun 31 päivää tehtävä valtioneuvostolle ehdotus porotalouden tuottope-
rusteista.

57 §

Lahjoitusvähennys

Yhteisö saa valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettävällä tavalla vähentää tu-
lostaan:

1) vähintään 850 euron ja enintään 250 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen Euroopan talousalueeseen kuuluvalla valtiolla tai Euroopan talousalueella olevalle julkista rahoitusta saavalle yliopistolle tai korkeakoululle taikka näiden yhteydessä olevalle yliopistorahastolle;

2) vähintään 850 euron ja enintään 50 000 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen sellaiselle Verohallinnon nimeämälle Euroopan talousalueella olevalle yhdistykselle, säätiölle tai jonkin edellä mai-

nitun yhteydessä olevalle rahastolle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen taikka suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua Verohallinnon nimeämän tahon on toimitettava vuosittain Verohallinnolle tiedot saamistaan vähennyskelpoisista lahjoituksista, niiden antajista ja siitä, mihin tarkoitukseen lahjoitus on käytetty. Verohallinnolle on lisäksi toimitettava viimeksi päättyneen toimintavuoden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tietojen antamistavasta ja -ajankohdasta.

64 §

Luontoisetu

Työnantajalta saatu luontoisetu on veronalaista ansiotuloa ja arvioidaan käypään arvoon. Verohallinto määrää vuosittain luontoisetujen käypien arvojen laskentaperusteet.

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Toimialoilla, joilla erityistä työnteke-
mispaikkaa joudutaan alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi usein vaihtamaan, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työnteke-
mispaikan välisistä matkoista saa-

duista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi tuloksi vain matkustamiskustannuksista saatu korvaus, jos verovelvollisella ei ole varsinaista työpaikkaa. Jos kuitenkin tilaisuutta työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemispaijalla tai sen välittömässä läheisyydessä ei ole, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työntekemispaijkan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi lisäksi myös ateriakorvaus. Verohallinto määrää vuosittain ateriakorvauksen verovapaan määrän.

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallinto antaa vuosittain etukäteen tarkemmat määräykset verovapaiden matkakustannusten korvausten perusteista ja määristä varattuaan kulukorvausasiain neuvottelukunnalle tilaisuuden tulla kuulluksi asiassa. Tarkemmat säännökset neuvottelukunnasta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Verohallinto vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallinto vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

75 §

Merityötuloa saavan verovapaat korvaukset

Verohallinto antaa vuosittain tarkemmat määräykset myös merityötuloa saavan vero-

velvollisen verovapaiden matkustuskorvausten perusteista ja määristä.

76 §

Eräät ulkomailla työskentelyyn liittyvät verovapaat korvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

5) muusta kuin 1—3 kohdassa tarkoitettua, ulkomailla tapahtuvasta työskentelystä johtuvat, työnantajan maksamat verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä muutto- ja matkakustannukset sekä ulkomailla työskentelyn aikana työnantajan siellä kustantama tavanomainen yksityinen palveluhenkilöstö ja lasten koulutus sekä se osa asumisen tuottamasta edusta, joka ylittää edun kohtuullisen arvon. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ulkomailla saadun asuntoedun arvosta.

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. Verohallinto määrää vuosittain tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista.

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

Urheilijan verovuoden tulona ei pidetä sitä osaa hänen välittömästi urheilemisesta saamistaan tuloista (*urheilutulo*), joka on 116 b ja 116 c §:ssä säädettyin edellytyksin maksettu valtiovarainministeriön nimeämän säätiön yhteydessä olevaan valtakunnalliseen valmennusrahoastoon tai urheilijarahastoon, joi-

den on kustakin urheilijasta vuosittain toimittava verotusta varten tarpeelliset tiedot Verohallinnolle. Verohallinto määrää tarkemmin annettavista tiedoista.

122 §

Omistajanvaihdosten vaikutus tappioiden vähentämiseen

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, Verohallinto voi erityisistä syistä, milloin se yhteisön tai yhtymän toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden tappion vähentämiseen.

Osakeyhtiö ja osuuskunta saa kuitenkin vähentää tappion 3 momentissa tarkoitetun luvan nojalla vain siltä osin kuin yhteisön verovuoden tulo ennen tappion vähentämistä ylittää sen saaman, konserniavustuksesta verotuksessa annetussa laissa (825/1986) tarkoitetun konserniavustuksen määrän. Verohallinto voi 3 momentissa tarkoitetuilla perusteilla myöntää luvan tappion vähentämiseen kokonaan, jos konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain 3 §:ssä säädetyt edellytykset konserniavustuksen antamiselle ovat täyttyneet jo ennen 1 momentissa tarkoitettua omistajanvaihdosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan varojen arvostamisesta verotuksessa 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1142/2005) 7 §:n 3 momentti, 20 §:n 3 ja 5 momentti sekä 29 §:n 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti sekä 20 §:n 3 ja 5 momentti laissa 966/2006, seuraavasti:

7 §

Yhtiön varoihin kuuluvan metsän vertailuarvo

Verohallinto vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos kunnan verovuoden 2005 keskimääräiseen puhtaaseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

20 §

Maatalousmaan arvo

Verohallinto vahvistaa vuosittain pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton hehtaarilta kunnittain siten, että muutos viimeksi vahvistettuun keskimääräiseen vuotuisen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Salaojitetun maatalousmaan arvoon lisätään Verohallinnon vuosittain hehtaarilta vahvistama lisäarvo. Salaojituslisä vahvistetaan siten, että sen muutos viimeksi vahvistettuun salaojituslisään verrattuna vastaa kulluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

29 §

Kiinteistön maapohjan verotusarvo

Verohallinto vahvistaa vuosittain verotusta varten kunkin kunnan osalta tarkemmat laskentaperusteet, joiden mukaan rakennusmaan verotusarvo lasketaan. Verohallinto voi rajoittaa laskentaperusteiden muutoksesta aiheutuvaa verotusarvojen vuotuista nousua.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 43 §:n 5 momentti sekä 55 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 43 §:n 5 momentti laissa 1539/1992 sekä 55 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1168/2000, seuraavasti:

43 §

Verohallinto voi verovelvollisen hakemuksesta erityisistä syistä pidentää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaikaa enintään kolmella vuodella. Jos luovutushintaa tai muuta vastiketta tai sen osaa ei ole vähennetty pidennety määräajan kuluessakaan, luetaan vähentämättä jäänyt määrä 40 prosentilla korotettuna sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jonka aikana vähentämisen olisi viimeistään tullut tapahtua.

55 §

Yksityinen liikkeen- ja ammatinharjoittaja saa sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, vähentää:

1) Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän

ja työmatkasta aiheutuneiden lisääntyneiden elantokustannuksen erotuksen; ja

2) Verohallinnon edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja liikkeen- ja ammatinharjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä elinkeinotoimintaan liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka liikkeen- ja ammatinharjoittaja tilapäisesti tekee elinkeinotoimintaan liittyvänä tavanmukaisen toimintaluonsa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki**maatilatalouden tuloverolain 10 e §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 10 e §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1169/2000, seuraavasti:

10 e §

Maatalouden harjoittaja saa sen lisäksi, mitä 6 §:ssä säädetään, vähentää:

1) Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän ja työmatkasta aiheutuneiden lisääntyneiden elantokustannuksen erotuksen; ja

2) Verohallinnon edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja maatalouden harjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä maatalouteen liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka maatalouden harjoittaja tilapäisesti tekee maatalouteen liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin Verohallinnon tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

—————
 Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki**eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/1976) 4 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentin johdantokappale ja 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 567/2004, seuraavasti:

4 §

Verohallinto myöntää lain mukaisen veronhuojennuksen määräajaksi, kuitenkin enintään viideksi verovuodeksi kerrallaan. Ennen veronhuojennuksen myöntämistä uudelle hakijayhteisölle tai yhteisölle, jonka olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos, Verohallinnon on hankittava asiasta lau-

sunto yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnalta.

7 §

Verohallinnon on määräämästään ajankohdasta alkaen kokonaan tai osittain peruutettava yhteisölle myönnetty veronhuojennus:

8 §
Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan. Yhteisön on lisäksi ve-

roilmoituksen antamisen yhteydessä annettava Verohallinnolle sen määräämä selvitys.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

tonnistoverolain 32 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 2002 annetun tonnistoverolain (476/2002) 32 §:n 1 momentti seuraavasti:

32 §
Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauteen kuuluvilta vero-

vuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki**rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 12 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 856/2005, ja

muutetaan 4 §:n 2 momentti, 5 §, 10 b §:n 3 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 1 ja 4 momentti, 13 §:n 6 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1, 3, 4 ja 6 momentti, 23 §:n 2 momentti ja 24 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti laissa 1242/1988, 5 §, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 1 ja 4 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti sekä 21 §:n 3, 4 ja 6 momentti mainitussa laissa 856/2005, 10 b §:n 3 momentti laissa 970/2005, 13 §:n 6 momentti laissa 814/2008, 21 §:n 1 momentti laissa 253/2008 sekä 24 §:n 3 momentti laissa 1120/1996, seuraavasti:

4 §

Palkkaan ei lueta:

1) liikenteen harjoittajan antaman tosittien perusteella suoritettavaa korvausta matkalipuista, rahtimaksuista eikä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista,

2) majoitusliikkeen antaman tai muun luotettavan tosittien perusteella suoritettua majoittumismaksun korvausta,

3) päivärahaa siltä osin kuin se vastaa Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa kotimaan päivärahaa, eikä

4) Suomen valtioon palvelussuhteessa ollelle henkilölle, jonka varsinainen työntekopaikka on ulkomailla, mainitun työntekopaikan ulkopuolelle tehdystä matkasta maksettua Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa päivärahaa tai muuta oleskelukustannusten korvausta.

5 §

Verohallinto antaa rajoitetusti verovelvolliselle lähdeveroa koskevien säännösten soveltamista varten hakemuksesta lähdeverokortin.

Verohallinto määrää hakemuksen tekemisessä noudatettavasta menettelystä sekä tiedoista, jotka hakemuksesta on ilmentävä.

10 b §

Lisäksi edellytetään, että ulkomaisen omaisuudenhoitajan kotipaikka on sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Omaisuudenhoitajasta on myös oltava osingonjakohetkellä merkintä Verohallinnon ylläpitämässä ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä.

11 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen Verohallinnon ratkaistavaksi. Jos Verohallinto havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

12 a §

Verohallinto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatettava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

13 §

Verovelvollisen on esitettävä Verohallinnolle selvityksenä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus.

15 §

Valtionverotuksen verotettavasta ansiotulosta suoritetaan veroa progressiivisen tuloveroasteikon mukaan. Koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollinen suorittaa lisäksi kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta veroa kuntien keskimääräisen tuloveroprosentin mukaan. Kuntien keskimääräinen tuloveroprosentti on kuntien viimeksi vahvistettujen tuloveroprosenttien viimeksi toimitetun verotuksen kunkin kunnan kunnallisverotuksen verotettavalla tulolla painotettu keskiarvo neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella ilmoitettuna. Vero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Tuloveroprosentti julkaitaan säädöskokoelmassa kuntien ja seurakuntien tuloveroprosenteista vuosittain annettavassa Verohallinnon luettelossa. Osan verovuotta Suomessa asunut verovelvollinen suorittaa kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta veroa koko verovuodelta tuloverolain 130 §:n mukaisesti, ja vero tilitetään verovelvollisen kotikunnalle.

16 §

Jos lähdevero muutoin kuin veron perimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että Verohallinto vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpanee siitä menevän veron.

17 §

Verohallinto tekee päätöksen työnantajan tai 1 momentissa tarkoitettujen edustajien määräämisestä vastuuseen verosta. Päätös voidaan tehdä, jos verovelvollinen ei ole kehoituksesta huolimatta maksanut veroa eikä sen perimiseen voida käyttää Euroopan yhteisöjen neuvoston keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä antamaan direktiiviin (76/308/ETY) tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvaa virka-apua.

21 §

Verohallinnon 12 a §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla Verohallinto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallintoon tai Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta valitusoikeus on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä. Yksikön valitusaika laskeaan päätöksen tekemisestä.

Muutoksen hakemiseen Verohallinnon 11 §:n 2 momentin mukaiseen päätökseen ja ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, samoin kuin Verohallinnon lähdeverokorttia koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä ennakkoperintälaisissa säädetään muutoksen hakemisesta vastaavissa asioissa.

Muutoksen hakemiseen Verohallinnon 16 §:n 2 momentin ja 17 §:n mukaiseen päätökseen sovelletaan, mitä ennakoperintälaisissa säädetään muutoksen hakemisesta mainitun lain 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen. Verohallinnon oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Valituksesta huolimatta Verohallinnon 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua on noudatettava. Veron perimiseen velvollisen on noudatettava ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä siitä lukien, kun hän sai päätöksestä tiedon.

23 §

Jos rajoitetusti verovelvollinen on suorittanut tulosta lähdeveron lisäksi kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, maksetaan hänelle hakemuksesta valti-

on varoista takaisin 40 prosenttia sanotun kunnallisveron perusteena olevasta tulosta peritystä lähdeverosta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset takaisin maksettavasta lähdeverosta.

24 §

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä rajoitetusti verovelvollisesta annettavien tietojen sisällöstä. Lisäksi Verohallinto määrää Suomesta tämän lain 13 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 16 a §:ssä tarkoitettua tuloa saavan rajoitetusti verovelvollisen ennakonpidätysprosenttien ja ennakonkannon laskentaperusteet sen mukaan kuin ennakoperintälaisissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

9.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 4 ja 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettun lain (1551/1995) 4 § ja 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 § laissa 975/2006, seuraavasti:

4 §

Lain soveltamista koskeva hakemus

Tätä lakia sovelletaan ulkomailta tulevan palkansaajan hakemuksesta. Hakemus, jossa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta, on tehtävä kirjallisesti Verohallinnolle ennen tässä laissa tarkoitettun työskentelyn alkamista tai 90 päivän kuluessa työskentelyn alkamisesta. Jos tämän lain soveltamisen edellytykset ovat olemassa, Verohallinnon on tehtävä asiaa

koskevasta päätöksestään merkintä palkansaajan verokorttiin.

8 §

Veron perintä ja suorittaminen, muutoksenhaku ja ilmoittamisvelvollisuus

Palkkatulon lähdeveron perinnässä ja suorittamisessa, veron perinnän valvonnassa sekä muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvin osin ennakoperintälain säännöksiä. Verohallinto voi antaa veron perimistä, suorittamista,

työnantajan vuosi-ilmoitusta sekä tilittämistä
koskevat tarkemmat määräykset.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

10.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 8 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 539/1996, ja
muutetaan 7 §, 8 a §:n 1 ja 5 momentti sekä 9, 11 – 13 ja 17 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 § laissa 610/2009, 8 a §:n 1 ja 5 momentti mainitussa laissa 539/1996, 11 § osaksi laissa 1571/1995, 12 ja 13 § viimeksi mainitussa laissa ja 17 § laissa 1393/1991 sekä mainituissa laeissa 1571/1995 ja 539/1996, seuraavasti:

7 §

Veron suorittaminen

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero Verohallinnolle viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililain (604/2009) 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana.

8 a §

Verohallinnon ennakkoratkaisu

Verohallinto voi koronsajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

9 §

Valvonta

Verohallinto valvoo korkotulon lähdeveron suorittamisvelvollisuutta ja veron määrää koskevien säännösten noudattamista.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan. Koronmaksajan on kuitenkin pidettävä kirjaa, josta saadaan luotettavasti selville korkotulon lähdeveron määräytymisen kannalta merkitykselliset seikat. Verohallinnon asianomaisen virkamiehen kehotuksesta koronmaksajan on esitettävä korkotulon lähdeveron valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys. Verohallinnolle on lisäksi annettava vuosittain asetuksella tarkemmin määrittävät tiedot lähdeveron piiriin kuulu-

vista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta sekä Verohallinnon kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan ja osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettua lainausliikettä harjoittavan osuuskunnan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa säädetään, korkotulon lähdeveron perimiseen velvollisen koronmaksajan on annettava Verohallinnon kehotuksesta sellaisia tietyn verovelvollisen verotusta, verotarkastusta tai verotusta koskevaa muutoksenhakuasiaa varten tarpeellisia tietoja, jotka selviävät koronmaksajalla olevista asiakirjoista tai jotka ovat muutoin tämän hallussa.

12 §

Veron maksuunpano koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen suorittamiseen velvollisen saamista 3 §:ssä tarkoitettua korkotulosta, Verohallinto maksuunpanee korkotulon lähdeveron koronsaajalle. Maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä. Maksuunpanon yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä veronlisäys ja veronko-

rotus noudattaen soveltuvin osin verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n 4 momentin ja 57 §:n säännöksiä.

13 §

Lähdeveron maksuunpano verotuksen oikaisun yhteydessä

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron suorittamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee Verohallinnon verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua verotuksen oikaisun yhteydessä maksuunpanna lähdevero sen suorittamiseen velvolliselle. Edellä 12 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta koronsaajalle määrättyä lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Muutoksenhausta Verohallinnon tekemään päätökseen on voimassa, mitä ennakkoperintälaissa säädetään muutoksenhausta vastaaviin ennakkoperintää koskeviin päätöksiin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki**sairausvakuutuslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 3 §:n 1 momentti, 15 luvun 13 §:n 2 momentti, 19 luvun 3, 7 ja 8 § sekä 20 luvun 6 §, sellaisina kuin niistä ovat 19 luvun 3 ja 7 § osaksi laissa 1113/2005 ja 20 luvun 6 § viimeksi mainitussa laissa 1113/2005, seuraavasti:

4 luku

Matkakustannusten korvaaminen

3 §

Kotikäyntiin liittyvä matka

Lääkärin, hammaslääkärin ja tässä laissa tarkoitetun muun terveydenhuollon ammattihenkilön vakuutetun luokse tekemästä kotikäynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin muutoin tässä luvussa säädetään. Kotikäynnin tehneen terveydenhuollon ammattihenkilön omalla autolla tehdystä matkasta korvaus maksetaan kuitenkin Verohallinnon vuosittain vahvistaman verovapaan korvauksen suuruisena.

15 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

13 §

Tutkimuksiin määrääminen

Tutkimuksissa käynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin 4 luvussa säädetään. Vakuutetulla on lisäksi oikeus saada tutkimukseen osallistumisen ajalta päivärahaa, yömatkarahaa sekä majoittumiskorvausta. Jos vakuutettu on tarvinnut saattajan, saattajalle korvataan matkasta aiheutuneet kustannukset samojen perusteiden mukaan kuin vakuutetulle. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tutkimuksiin

määräämisestä aiheutuvien matkakustannusten korvauksista.

19 luku

Tietojen saamista ja luovuttamista koskevat säännökset

3 §

Tiedot Verohallinnolta

Kansaneläkelaitoksella on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada Verohallinnolta vuosittain ja viimeistään kunkin kalenterivuoden lopussa tiedot kunkin verovelvollisen edelliseltä kalenterivuodelta toimitetussa verotuksessa todetuista 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetuista tuloista sekä muut Verohallinnon hallussa olevat työtulon määrittämiseksi välttämättömät tiedot sekä tiedot 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista tulonhankkimismenoista.

Kansaneläkelaitoksella ja sosiaali- ja terveysministeriöllä on lisäksi oikeus saada Verohallinnolta sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuprosenttien tarkistamista varten tarpeelliset tilastotiedot sairaanhoitomaksun maksupohjasta.

7 §

Tiedot Verohallinnolle vakuutusmaksujen perimistä varten.

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä:

1) Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa eläkelaitoksille ja Verohallinnolle sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla asuvien eläkkeensaajien nimistä, henkilötunnuksista ja muista yksilöintitiedoista, joihin sovelletaan 18 luvun 6 §:n mukaista maksuvelvollisuutta;

2) Kansaneläkelaitoksella, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa Verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla työskentelevien henkilöiden nimistä ja henkilötunnuksista, joille Kansaneläkelaitos on antanut päätöksen Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta tai joille sosiaali- ja terveysministeriö tai Eläketurvakeskus on antanut Euroopan yhteisöjen sosiaaliturvaa koskevien säännösten tai sosiaaliturvasopimuksen määräyksen perusteella päätöksen Suomen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta;

3) eläkelaitoksella ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa Verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot vakuutusmaksusta.

Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot Verohallinnolle asianosaisen suostumuksesta myös teknisen käyttöyhteyden avulla. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen saajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

8 §

Tiedot viranomaisille

Kansaneläkelaitoksella on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuu-

desta annetussa laissa (621/1999) säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa ministeriöille, Verohallinnolle ja lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää hoitavalle laitokselle tai yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaan sosiaaliturvaetuuteen tämän lain mukainen etuus vaikuttaa, tämän lain mukaista etuutta tai korvausta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista etuuksista ja korvauksista sekä muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kertaluonteista valvontatoimintaa varten, sekä poliisi- ja syyttäjäviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittämistä ja syytteen esittämistä varten. Terveystilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei saa kuitenkaan luovuttaa.

20 luku

Erinäisiä säännöksiä

6 §

Verotuskustannusten jakaminen

Tämän lain mukaisten tehtävien hoitamisesta Verohallinnolle aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon tehtäessä Verohallinnosta annetussa laissa (/) säädettyä kustannusten jakoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

12.

Laki**metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 11 ja 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998) 11 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

11 §

Maksujen tilittäminen

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueelta kannettavista metsänhoitomaksuista tilitetään 98 prosenttia metsänhoitoyhdistykselle ja kaksi prosenttia maksujen kannon ja tilittämisen korvauksena Verohallinnolle. Metsänhoitoyhdistys ei kuitenkaan voi saada varoja ennen kuin yhdistyksen toimialue on vahvistettu.

13 §

Maksujen kantomenettely

Verohallinto laskee kunkin metsänomistajan suoritettavaksi tulevan metsänhoitomaksun sekä kantaa ja tilittää maksut.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

13.

Laki**kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1552/1995) 9 § seuraavasti:

9 §

Ulkomaisen veron muuttuminen

Jos ulkomaisen veron hyvityksen perusteena ollutta vieraan valtion veroa on muutettu, verovelvollisen on ilmoitettava muutoksesta

Verohallinnolle. Jos tällaista muutosta ei ole otettu hyvitystä annettaessa huomioon, Verohallinnon on oikaistava maksuunpano.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

14.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 24 §:n 7 momentti sekä 29 ja 30 §, sellaisena kuin niistä on 24 §:n 7 momentti laissa 1082/2005, ja *muutetaan* 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 6 a §:n 3 momentti, 10 §, 18 §:n ruotsinkielisen otsikon sanamuoto, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 27 §, 31 §:n 1 momentti, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 3—6 momentti, 35 §, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41, 42 ja 42 a §, 44 §:n 1 momentin johdantokappale, 44 §:n 4 momentti, 45 §:n 1 momentti, 47 §, 48 §:n 1 momentti, 49 §:n 1 ja 2 momentti, 50 §:n suomenkielisen otsikon sanamuoto, 50 §:n 1 ja 3 momentti, 52 §:n 2 momentti sekä 53 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti laissa 564/2004, 6 a §:n 3 momentti ja 42 a § mainitussa laissa 1082/2005, 10 §, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentti sekä 50 §:n 1 momentti laissa 1070/2003, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 3—6 momentti, 38 §:n 1 momentti, 41 §, 44 §:n 1 momentin johdantokappale, 44 §:n 4 momentti, 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti laissa 608/2009, 27 § laissa 478/1998, 42 § osaksi mainitussa laissa 608/2009 sekä 45 §:n 1 momentti laissa 1225/2006, seuraavasti:

2 §

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai Verohallinto tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona. Verohallinto voi määrätä, että yhteensä enintään 7 000 euron suuruiset ennakonkannon alaiset tulot voidaan ottaa huomioon ennakonpidätyksen perusteiden laskennassa.

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakonpidätys voidaan toimittaa verovuoden alusta lukien enintään maaliskuun loppuun Verohallinnon määräämin muutoksin edelliseksi vuodeksi vahvistettujen veroperusteiden mukaan, jos Verohallinto välttämättömistä syistä niin määrää. Edellisen verovuoden ennakonpidätysperusteiden soveltamisen vaikutus otetaan ennakkoperinnän

laskentaperusteita verovuonna määrättäessä kaavamaisesti huomioon.

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon tarkemmat laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään, sekä suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja tavasta siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallinto määrää myös:

1) palkkakirjanpidon ja muistiinpanovelvollisuuden sisällöstä siltä osin kuin niistä ei säädetä; sekä

2) ennakonkannon eräjaosta.

Verohallinto voi muutoin kuin yksittäistapauksessa määrätä lisäksi:

1) ennakkoperinnän toimittamisen tavan, jollei asiasta säädetä;

2) ennakonpidätysprosentin tai sen määräämisen tavan, jollei siitä 5 §:n mukaisesti säädetä asetuksella;

3) ennakonpidätysvelvollisen, jos maksusta vastaa 9 §:ssä tarkoitettu sijaismaksaja;

4) ennakoperintävelvollisuuden rajoittamisesta ja siitä vapauttamisesta erityisestä syystä.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

10 §

Pidätysprosentin määrääminen

Verohallinto voi verovelvollista kuulematta merkitä ennakonpidätyksen määrän prosentteina suorituksen saajan verokorttiin tai siirtää tiedon suoraan ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrääminen

Verohallinto voi määrätä verovelvollisen ennakonpidätysprosentin uudelleen verovelvollista kuulematta, jos on ilmeistä, ettei pidätysprosentti vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa (434/2003) edellytetyllä tavalla.

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttamisen verovelvolliselle

Verohallinto palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa, on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta tai varallisuudesta maksuunpannun veron suorituksiksi. Ulkomailta tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä silloin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Jos ennakon koko määrästä on verotusmenettelystä annetun lain 52 §:n nojalla vastuussa muukin henkilö kuin verovelvollinen, ennakko on maksuunpantava verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakko-verolippuun on tällöin merkittävä ennakosta vastuussa olevat henkilöt. Jos ennakko-verolippuun ei ole tehty merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, Verohallinto voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto voi määrätä ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verohallinto voi muuttaa ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennako on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

Verohallinto poistaa ennakon joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennako voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoveron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Verohallinto merkitsee hakemuksesta ennakkoperintärekisteriin sen, joka harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa, josta saatua suoritusta ei ole pidettävä palkkana eikä urheilijan palkkiona, ellei 26 §:n 2 ja 3 momentissa säädetystä muuta johdu. Verohallinto voi myös hakemuksetta merkitä ennakkoperintärekisteriin edellä tarkoitettua toimintaa harjoittavan.

26 §

Rekisteristä poistaminen

Verohallinto poistaa ennakkoperintärekisteristä rekisteröidyn, joka sitä pyytää. Rekis-

teristä voidaan poistaa se, joka ei harjoita elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa.

Verohallinto voi poistaa ennakkoperintärekisteristä tai jättää rekisteriin merkitsemättä sen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa.

Verohallinnon on hyvissä ajoin ennen määräpäivää ilmoitettava ennakkoperintärekisteristä poistettavalle poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen perustuu edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin syihin.

27 §

Uudelleen merkintä rekisteriin

Verohallinto merkitsee ennakkoperintärekisteristä poistetun hakemuksesta uudelleen rekisteriin sen jälkeen, kun rekisteristä poistettu on oikaissut poistamisen perusteena olleet laiminlyönnit, tai viimeistään vuoden kulluttua rekisteristä poistamisesta, jollei laiminlyöntien jatkumista ole pidettävä ilmeisenä.

31 §

Työnantajarekisteri ja ilmoitukset rekisteröintiä varten

Työnantaja ja muu suorituksen maksaja merkitään Verohallinnon työnantajarekisteriin.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava Verohallinnolle ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä kausiveroilmoituksella siten kuin verotilailaissa säädetään.

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Jos Verohallinto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyinä ajankohtana tai Verohallinnon määräämänä myöhempanä ajankohtana.

Verohallinnon on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

35 §

Suorituksen saajan tosite

Suorituksen maksaja antaa suorituksen saajalle tositteon tälle kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen ja muiden suoritus-ten sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten tarkistamiseksi. Tosite annetaan viimeistään maksuvuotta seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä, jollei Verohallinto toisin määrää. Työsuhteen päättyessä työnantajan

on palkansaajan vaatimuksesta annettava tosite välittömästi

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, Verohallinnon on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Verohallinto ei maksuunpane toimittamatta jätettyä ennakonpidätystä, jos ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta maksettavat verot ja maksut on maksettu tai niitä ei ole ollut maksettava.

Jos Verohallinto on jo maksuunpannut toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, maksuunpano poistetaan viran puolesta.

40 §

Maksuunpanoa koskevan ja muun päätöksen oikaiseminen

Jos Verohallinnon maksuunpanoa koskeva tai tämän lain mukaan tekemä muu päätös on virheellinen, Verohallinto oikaisee päätöksen viran puolesta tai hakemuksesta maksajan eduksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on il-

moittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja, Verohallinto arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettua kehotuksen yhteydessä Verohallinto antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioitaessa Verohallinnon on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaa- jien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, Verohallinnon on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuissa olosuhteissa toimiviin.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos Verohallinto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrän tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, Verohallinnon on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos Verohallinto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrä on pienempi kuin maksuunpantu määrä, Verohallinnon on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa siitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Verohallinto voi oikaista arviomaksuunpanon myös suorituksen maksajan kirjallisesta vaatimuksesta, joka on tehtävä viiden vuoden kuluessa arviomaksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta.

42 a §

Tarkemmat määräykset maksuunpanon ja oikaisun määrärajoista

Maksuunpanon ja oikaisun katsotaan tapahtuneen määrääjässä, jos Verohallinnon päätös on tehty ennen määrääjän päättymistä.

44 §

Veronkorotus

Verohallinto voi korottaa ennakonpidätystä:

 Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, Verohallinto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai kausiveroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verohallinto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimitettu maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, Verohallinto ratkaisee asian suorituksen maksajan tai saajan kirjallisesta hakemuksesta (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määrääjäksi, kuitenkin enintään ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

47 §

Ennakkoratkaisua koskevan asian käsittely

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

48 §

Oikaisuvaatimus Verohallinnolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi Verohallinnolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.

48 §:ssä tarkoitettua oikaisupäätöstä edeltävät päätökset on tehty. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaanista. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näydetä.

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava Verohallintoon tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaanista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

49 §

Muutoksenhaku hallinto-oikeuteen

Verohallinnon oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen tyytymätön asianosainen saa hakea siihen muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiiriin hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 45 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan kuitenkin muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin suorituksen maksajan kotikunta kuuluu.

Jos asiassa ei ole toimivaltaista hallinto-oikeutta 1 momentin perusteella, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

52 §

Valituksen käsittely ja vaikutus vireillä olevaan asiaan

Tämän lain mukaan tehtyä Verohallinnon päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

50 §

Muutoksenhakuaja ja eräät muut valitusta koskevat säännökset

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava Verohallintoon tai hallinto-oikeuteen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta, jona Verohallinnon 40 ja 42 §:ssä tarkoitettua päätöstä sekä

53 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annettun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että valitusaika hallinto-oikeuden en-

nakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

15.

Laki

väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1078/2005) 4 §:n 1 ja 2 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 12 § seuraavasti:

4 §

Menettely tuen myöntämisessä

Tuki myönnetään siten, että työnantaja saa oma-aloitteisesti jättää tukea vastaavan määrän toimittamistaan ja ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla valvontailmoituksella ilmoittamistaan ennakonpidätyksistä suorittamatta Verohallinnolle. Jos tuen määrä on suurempi kuin työnantajan samalta kalenterikuukaudelta pidättämien ennakoiden määrä, työnantaja voi vähentää yli menevän osan samalta kalenterivuodelta myöhemmin suoritettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Siltä osin kuin työnantaja ei ole vähentänyt tukea kalenterivuoden ennakonpidätyksistä, Verohallinto maksaa saamatta jääneen tuen työnantajalle. Verohallinto ei maksa tukea, jos maksettava määrä kalenterivuonna on alle 100 euroa. Maksettavalle määrälle ei makseta korkoa.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Työnantajan on ilmoitettava Verohallinnolle ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla valvontailmoituksella 4 §:n perusteella suorittamatta jättämänsä määrä ja verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n nojalla annettavalla vuosi-ilmoituksella työntekijäkohtaisesti 2 §:n 3 kohdassa tarkoitetun palkan ja tuen määrä jokaiselta tukeen oikeuttavalta palkanmaksukuukaudelta sekä työntekijän tekemien työntuntien määrät niiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana tehdystä työstä tukeen oikeuttava palkka on maksettu.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä matalapalkkatukea koskevista työnantajan ilmoituksista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

16.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 5 §:n 1 momentti, 13 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 13 b §:n 1 momentti sekä 17 §:n 1 ja 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 momentti laissa 1119/1996, 13 §:n 1 momentti laissa 1114/2005, 2 momentti laissa 1263/2006 ja 4 momentti laissa 609/2009, 13 b §:n 1 momentti mainitussa laissa 1114/2005 sekä 17 §:n 1 momentti laissa 252/2008 ja 5 momentti laissa 613/1978, seuraavasti:

5 §

Työnantajan on maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu Verohallinnolle ennakonpidätyksen maksamisen yhteydessä ennakkoperintälain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

13 b §

Verohallinnon on oikaistava 13 a §:n nojalla antamansa päätös, jos siinä on sattunut lauskurvirhe tai siihen verrattava erehdys tai palautus muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi.

13 §

Työnantajalla on oikeus saada Verohallinnolta takaisin aiheettomasti tai liikaa suoritettu sosiaaliturvamaksu sekä sosiaaliturvamaksu, joka on suoritettu sairausvakuutuslain 14 luvun 1 §:ssä tarkoitettun vuosilomapalkan tai lomakorvauksen perusteella.

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada Verohallinnolta takaisin suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Säännöllisesti tai satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava Verohallinnolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakkoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.

17 §

Asianomainen tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, joka on tyytymätön Verohallinnon tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hakea siihen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Ennen valitusta päätöstä on pyydetävä oikaistavaksi ennakkoperintälain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valitus on toimitettava hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle ennakkoperintälain 50 §:ssä säädetyssä ajassa.

Valituksesta huolimatta päätös on täytäntöönpanokelpoinen. Valituksen johdosta annettua päätöstä on, silloinkin kun valitus on tehty 8 §:ssä tarkoitettua Verohallinnon ratkaisusta, sovellettava myös sosiaaliturvamaksuun, joka on suoritettu tai olisi ollut suoritettava ennen päätöksen antamista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

17.

Laki**pientyönantajan maksu- ja ilmoitusjärjestelmästä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan pientyönantajan maksu- ja ilmoitusjärjestelmästä 9 päivänä heinäkuuta 2004 annetun lain (658/2004) 2 §:n 3 ja 4 momentti sekä 3—5 § seuraavasti:

2 §

Palvelujärjestelmän avulla hoidettavat tehtävät

 Jos työnantajille tulee uusia vastaavia velvoitteita tai jos työnantajavelvoitteet järjestelmän kannalta olennaisesti muuttuvat, valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitä muita 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin työnantajasuorituksiin liittyviin velvoitteisiin rinnastettavia tehtäviä järjestelmän avulla hoidetaan. Asetus voidaan antaa, kun Verohallinto ja sen kanssa palvelun tarjoamisesta sopineet laitokset tekevät sitä tarkoittavan ehdotuksen.

Verohallinto antaa edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä tarkempia määräyksiä ja rajoituksia silloin, kun palvelujärjestelmän tekninen toteuttaminen, tehtävistä aiheutuvat kustannukset tai sopimusosapuolten mukaantulo tai poisjäänti sitä edellyttävät. Määräysten ja rajoitusten on oltava palvelun tarjoamisesta sopineiden sopimusosapuolten hyväksymiä.

3 §

Palvelujärjestelmä ja siihen liittyvät tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on ylläpitää pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmää, joka muodostuu tietojärjestelmästä, jossa kukin palvelun käyttäjä voi pitää rekisteriä 2 §:ssä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Verohallinnon tehtävänä on palvelujärjestelmän ylläpitäjänä huolehtia järjestelmän toimivuudesta sekä tietojärjestelmän ja siihen

talletettujen tietojen tietoturvallisuudesta. Verohallinnolla ei ole oikeutta hakea järjestelmästä esille palvelun käyttäjän tallettamia tietoja laajemmin kuin järjestelmän ylläpitämiseksi ja tietoturvallisuuden varmistamiseksi on tarpeen. Verohallinnolla ei ole oikeutta käyttää palvelun käyttäjän pitämässä rekisterissä olevia tietoja hyväkseen muiden Verohallinnon tehtävien hoitamiseksi eikä luovuttaa palvelun käyttäjän tallettamia tietoja, jollei palvelun käyttäjä ole antanut siihen suostumustaan. Verohallinto voi poistaa rekisteriin talletetut tiedot 11 vuoden kuluttua siitä, kun tiedot talletettiin palvelun käyttäjän rekisteriin.

Palvelun käyttäjä vastaa rekisterinpitäjänä palvelujärjestelmän avulla pitämänsä rekisterin lainmukaisuudesta. Verohallinnon tehtävänä on kuitenkin huolehtia siitä, että ne henkilötiedot, joita palvelun käyttäjän on tarkoitettu järjestelmän avulla tallettavan ja muutoin käsittelevän, ovat henkilötietojen suojaa koskevien säännösten tarkoittamalla tavalla tarpeellisia.

4 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamat tiedot ja niistä muodostuva rekisteri eivät ole Verohallinnon määräämisvaltaan kuuluvia viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tarkoitettuja viranomaisen asiakirjoja. Verohallinnon palveluksessa oleva tai sen toimeksiannosta toimiva on velvollinen pitämään salassa, mitä hän on saanut tietää palvelujärjestelmän teknisen ylläpidon yhteydessä palvelun käyttäjän rekisteriin tallettamista tiedoista. Salassa-

pitovelvollisuuden rikkomisesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 35 §:ssä säädetään.

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamiin tietoihin ei myöskään sovelleta, mitä muualla laissa säädetään viranomaisen oikeudesta saada tieto Verohallinnon asiakirjoista tai Verohallinnon oikeudesta tai velvollisuudesta antaa tietoja toiselle viranomaiselle.

5 §

Palvelun maksuttomuus

Verohallinto ei peri maksua tässä laissa tarkoitetun palvelun käyttämisestä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____ .

18.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 80—82 §, sellaisina kuin ne ovat, 80 ja 82 § laissa 857/2005 sekä 81 § laissa 238/2008,

muutetaan 6 §, 7 §:n 8 momentti, 8 §, 10 §:n 1 ja 4 momentti, 11 §, 11 a §:n 2 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 ja 4—8 momentti, 15 a §, 16 §:n 1, 3—11 ja 13 momentti, 17 §:n 1—3 ja 5—12 momentti, 18 §:n 1—6 ja 8 momentti, 19 ja 20 §, 22 §:n 3 ja 4 momentti, 22 a §:n 1 momentti, 23 §, 23 a §:n 1 ja 2 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 b §:n 2 momentti, 26 c §:n 1 momentti, 26 e §:n 1 momentti, 39 §, 41 §:n 4 momentti, 48, 49 ja 54 §, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 57 §:n 2 momentti, 60 §:n 2 momentti, 61 §, 62 §:n 3 momentti, 63 §:n 2 momentti, 64 §:n 2 momentti, 66 ja 68 §, 70 §:n 1 ja 3 momentti, 71 ja 73—75 §, 76 §:n 1 ja 4 momentti, 77 §:n 7 momentti, 79 §, 85 §:n 1, 2 ja 4—6 momentti, 91 ja 91 a § sekä 93 a §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § laissa 505/1998 ja laissa 1165/2002, 7 §:n 8 momentti, 10 §:n 1 ja 4 momentti sekä 85 §:n 1 momentti laissa 1145/2005, 8 ja 75 § mainitussa laissa 505/1998 ja laissa 1079/2005, 11 §, 11 a §:n 2 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 3 momentti, 18 §:n 4 momentti, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 57 §:n 2 momentti, 77 §:n 7 momentti ja 93 a §:n 3 momentti mainitussa laissa 1079/2005, 13 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 14 §:n 1 momentti, 19, 20, 54 ja 61 §, 63 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 ja 4 momentti sekä 85 §:n 2, 5 ja 6 momentti mainitussa laissa 505/1998, 15 §:n 2 ja 4—8 momentti, 16 §:n 8 ja 9 momentti, 17 §:n 1—3 ja 5 momentti, 22 a §:n 1 momentti, 23 § sekä 23 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 565/2004, 15 a §, 17 §:n 7—9 momentti sekä 22 §:n 3 ja 4 momentti laissa 1224/2006, 16 §:n 4 momentti laissa 1122/1996, 16 §:n 5 ja 6 momentti laissa 1127/1996, 16 §:n 7 momentti laissa 1172/1998, 16 §:n 10 momentti laissa 410/2005, 16 §:n 11 momentti laissa 1089/2005, 16 §:n 13 momentti laissa 947/2008, 17 §:n 6 momentti laissa 775/2004, 17 §:n 10—12 momentti laissa 1142/2007, 26 b §:n 2 momentti, 26 c §:n 1 momentti ja 26 e §:n 1 momentti laissa 1067/2003, 41 §:n 4 momentti laissa 907/2001, 62 §:n 3 momentti, 64 §:n 2 momentti, 66 ja 73 § sekä 85 §:n 4 momentti mainitussa laissa 238/2008, 79 § osaksi mainitussa laissa 505/1998 ja 91 a § laissa 1263/2001, seuraavasti:

6 §

Verotuksen toimittava viranomainen

Verotuksen toimittaa Verohallinto.

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita kuin edellä tarkoitettuja verotusta koskevia ilmoituksia. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoitusten an-

tamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä ilmoitusten antamiseksi.

8 §

Veroilmoituksen tai muun ilmoituksen antaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä veroilmoituksen antamiseksi. Verohallinto voi verovelvollisen ilmoittamismahdollisuuteen taikka veroviranomaisen töiden järjestelyyn tai asioiden lukumäärään liittyvistä syistä mää-

rätä, että eri verovelvollisten on annettava veroilmoitus eri aikaan.

Verohallinnon on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Verohallinto voi pyynnöstä pidentää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa ja sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot ja niitä koskevat selvitykset. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista ja selvityksistä sekä niiden antamistavasta. Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei Verohallinto verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen varojen ja velkojen ilmoittamisesta.

11 §

Lisätietojen antaminen sekä tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin veloituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

11 a §

Tositteiden säilyttäminen

Säilyttämisvelvollisuus ei kuitenkaan koske tositteita niistä tiedoista, jotka veroviranomainen on merkinnyt esitetyyn veroilmoitukseen, jollei Verohallinto verovalvon-

taan liittyvistä syistä toisin määrää. Säilyttämisvelvollisuus ei koske myöskään niitä tositteita, jotka on toimitettu veroviranomaiselle.

Verohallinto voi rajoittaa tositteiden säilyttämisvelvollisuutta silloin, kun tositteiden säilyttämisvelvollisuus on ilmeisen tarpeetonta.

12 §

Muistiinpanovelvollisuus

Muistiinpanojen on perustuttava tositteisiin. Verovelvollisen on säilytettävä muistiinpanot ja tositteet viisi vuotta verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta. Verohallinto antaa muistiinpanojen ja tositteiden säilyttämisvelvollisuutta koskevia tarkempia määräyksiä.

13 §

Tarkemmat ilmoittamisvelvollisuuteen liittyvät määräykset

Verohallinto voi antaa muistiinpanovelvollisia, muistiinpanoja ja muistiinpanokirjaa koskevia tarkempia määräyksiä.

Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on ilmeisen tarpeetonta.

14 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta verovuoden aikana tai myöhemmin esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa samoin kuin kaikki se elinkeinotoimintaan tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä sekä muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Puun ostajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyn puun myyjistä ja myynneistä.

Arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitetun arvopaperinvälittäjän, vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitetun vakuutusyhtiön, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitetun edustuston ja pääasiamiehen sekä vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitetun vakuutusyhdistyksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppojen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista sekä tekemistään tai välittämistään yhteisöjoitusyritysten osuuksien merkinnöistä ja lunastuksista siltä osin kuin tietoja ei ole toimitettu 17 §:n 1 momentin nojalla.

Edellä 4 momentissa tarkoitetun tiedonantovelvollisen on myös toimitettava kaupankäynnistä vakioiduilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitetusta vakioidusta optio- ja termiinisopimuksesta, arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitetusta vakioituun optioon tai termiiniin rinnastettavasta johdannaissopimuksesta sekä arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 b §:ssä tarkoitetusta muusta johdannaissopimuksesta ja sopimuksen osapuolista Verohallinnolle tarpeelliset tiedot.

Arvopaperimarkkinalaissa tarkoitetun selvitysyhteisön ja kaupankäynnistä vakioiduilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa tarkoitetun optioyhteisön on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot selvittämistään oman pääoman ehtoisia arvopapereita koskevista takaisinosto- ja lainaussopimuksista, niihin perustuvista tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitetuista sijaisosingoista sekä sijaisosinkojen maksajista ja saajista. Arvopaperinvälittäjän on annettava tässä momentissa tarkoitetut tiedot asiakkaansa lukuun tekemistään takaisinosto- ja lainaussopimuksista.

Poroisännän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot poronostajien omistamista poroista.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

15 a §

Ulkomaisen työnantajan tiedonantovelvollisuus

Ulkomaisen työnantajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetun vuokratun työntekijän työskentelyn arvioidusta kestosta ja palkan määrästä sekä työn teettäjistä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Tiedot on toimitettava työskentelyn aloittamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ulkomaisen työnantajan on vuosittain toimitettava Verohallinnolle 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot maksamastaan:

1) tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetusta palkasta, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä palkasta;

2) muusta kuin 1 kohdassa tarkoitetusta palkasta silloin, kun palkansaaja jatkuvasti oleskelee Suomessa yli kuuden kuukauden ajan.

Edellä säädetystä poiketen on lähetetyistä työntekijöistä annetun lain (1146/1999) 4 a §:n mukaisesti asetetun edustajan toimitettava Verohallinnolle 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot silloin, kun hänen edustamaansa ulkomaista työnantajaa ei ole merkitty ennakkoperintärekisteriin.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava Verohallinnolle verotusta

varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennuskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

—————
 Työnantajan tai muun suorituksenmaksajan on toimitettava Verohallinnolle tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta samoin kuin tuloverolain 96 ja 96 a §:ssä tarkoitetuista maksuista.

Työkyvyttömyyseläkkeen maksajan on toimitettava Verohallinnolle invalidivähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset eläkkeensaajia ja eläkettä koskevat tiedot.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, vakuutus- ja eläkelaitoksen, huoltokonttorin ja työnantajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvolliselle annettusta lainasta, sen käytötarkoituksesta, pääomasta sekä lainasta maksetusta korosta.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtiokonttorin sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen suorittamasta jälkimarkkinahyvityksestä.

Työttömyyskassan, kansaneläkelaitoksen ja työvoimaviranomaisen on ilmoitettava Verohallinnolle niiden verovuoden korvauspäivien lukumäärä, joilta on maksettu tuloverolain 93 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaisesti korvausta.

Osakeyhtiön on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 54 c §:ssä tarkoitettusta osakaslainan takaisinmaksusta.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetun luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston ja sijoitusrahastolaissa (48/1999)

tarkoitettun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle opintolainavähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot opintolainavähennykseen oikeutetuista verovelvollisista, vähennykseen oikeuttavan tutkinnon suorittamisvuodesta, opintolainavähennyksen enimmäismäärästä sekä vähennykseen oikeutettujen verovelvollisten opintolainan lyhennyksistä.

Kunnan ja kuntayhtymän, joka perii maksamistaan palkkioista tuloverolain 31 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja luottamushenkilömaksuja, on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot perimistään luottamushenkilömaksuista. Luottamushenkilömaksun saajan on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot niistä luottamushenkilömaksuista, jotka verovelvollinen on itse suoraan maksanut luottamushenkilömaksun saajalle.

—————
 Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen tai edustuston on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamista sekä verovelvolliselta lunastetuista sijoitusrahaston rahasto-osuuksista sekä yhteissijoitusyrityksen osuuksista. Lisäksi on annettava tarvittavat tiedot lunastettujen rahasto-osuuksien ja yhteissijoitusyritysten osuuksien hankintahinnasta ja hankinta-ajankohdasta sekä merkinnän ja lunastuksen yhteydessä perityistä kuluista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Arvopaperikeskuksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot arvo-osuusjärjestelmään kuuluvista arvo-osuuksista, arvo-osuusrekisterin tietojen mukaisista omistajista sekä tuoton saajista. Pörs-siyhtiön, jonka osakkeet eivät ole arvo-osuusjärjestelmässä, on ilmoitettava osakeluettelosta vastaavat tiedot Verohallinnolle. Jos arvo-osuuden haltijaksi on arvo-osuusrekisteriin merkitty hallintarekisteröinnin hoitaja, tiedonantovelvollisuutta ei ole.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava Verohallinnolle osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suoritamista korvauksista.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille, sekä eläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämistä varten. Työnantajalla on tiedonantovelvollisuus siinäkin tapauksessa, että palkan maksaa sen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluva ulkomainen emo-, tytär- tai sisaryritys taikka sellainen ulkomainen yritys, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvalta.

Työnantajan ja tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun muun vakuutuksenottajan on ilmoitettava Verohallinnolle ne verovelvolliset, joille se on verovuonna maksanut vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Työnantajan on lisäksi ilmoitettava Verohallinnolle kunkin työntekijän osalta maksamansa kollektiivisen lisäeläketurvan maksut.

Jokaisen, joka teettää työtä tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetulla vuokratulla työntekijällä, on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot työntekijän vuokralle antaneesta yrityksestä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Lisäksi tällöin on toimitettava tieto yrityksen lähetetyistä työntekijöistä annetun lain 4 a §:n mukaisesti asetusta edustajasta. Tiedot on toimitettava sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä, jonka aikana yrityksen en-

simmäinen työntekijä aloittaa työskentelyn työn teettäjälle. Edellä mainituissa tiedoissa tapahtuneesta muutoksesta on ilmoitettava Verohallinnolle muutosta seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajan on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot suorituksen saajasta ja laadusta pyytäessään ennakonpidätyksen toimittamisessa tarvittavat tiedot Verohallinnolta verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 17 §:n 1 momentin nojalla. Eläkkeestä ja siihen rinnastettavasta suorituksesta on ilmoitettava myös suorituksen arvioitu määrä.

Eläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot rajoitetusti verovelvollisen eläketuloa saavan henkilön asuinvaltiosta ja kansalaisuudesta. Kansaneläkelaitoksen on lisäksi toimitettava Verohallinnolle tieto siitä, onko henkilö vakuutettu Suomessa ja vastaako Suomi henkilön sairaanhoitokustannuksista.

Luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

Yhtiön, jonka arvopapereita on otettu yhtiön hakemuksesta tai sen suostumuksella kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla Suomessa tai ulkomailta, on ilmoitettava Verohallinnolle arvopaperin kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta, kaupankäynnin siirtymisestä markkinalta toiselle samoin kuin siitä, että arvopaperi on lakannut olemasta kau-

pankkyennin kohteena markkinalla. Sama koskee vastaavasti arvopapereiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi yhtiön hakemuksesta tai sen suostumuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta annetussa direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettussa monenkeskisessä kaupankäynnissä Suomessa tai Euroopan talousalueella.

18 §

Viranomaisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Rekisterihallintolaissa (166/1996) tarkoitettujen viranomaisten on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset väestötietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Kaupparekisterilaissa (129/1979) tarkoitetun rekisteriviranomaisen tai paikallisviranomaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset kaupparekisteriin sisältyvät tiedot.

Maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa (284/2008) tarkoitetun rekisteriviranomaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvät tiedot.

Ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitetun rekisterinpitäjän on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tieliikenteen tietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Valtion ja kunnan viranomaisen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot kiinteistöistä, niillä olevista rakennuksista, maapohjan ja rakennusten ominaisuuksista, kaavoituksesta ja omistajista.

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot myöntämistään elinkeino-, työllistämisen- ja niihin verrattavista tuista ja avustuksista sekä niiden saajista ja maksetuista määristä. Tiedonantovelvollisuus koskee myös muuta yhteisöä, jonka myöntämien

edellä tarkoitettujen tukien ja avustusten rahoitus tapahtuu kokonaan tai osaksi julkisista varoista.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

19 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on annettava Verohallinnon kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jollei hänellä lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 §

Viranomaisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on Verohallinnon pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettaviksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, jos tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Valtion viranomaisen on Verohallinnon kehotuksesta annettava verotusta varten lausuntoja sekä toimitettava arvioita toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä.

22 §

Tietojen antamista koskevat erityissäännökset

Tässä luvussa tarkoitettut tiedot on annettava Verohallinnolle salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä.

Verohallinto voi määrätä, että tiedonantovelvollisen on annettava tässä luvussa tarkoitettut tiedot sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Luonnollista henkilöä tai kuolinpesää ei voida velvoittaa antamaan tietoja sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Tiedot voidaan antaa sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen, kun tietojen suojaaminen henkilötietolain (523/1999) 32 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla on selvitetty.

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 2 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu, jos:

1) tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa, muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen;

2) tiedonantovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä; taikka

3) tiedonantovelvollinen on antanut tiedot muulla tavalla kuin Verohallinto on määrännyt eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta asian korjaamiseen.

23 §

Tarkastusoikeus

Verohallinnolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

23 a §

Muutoksenhaku

Tiedonantovelvollinen saa, siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, hakea valittamalla muutosta Verohallinnon päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa tässä luvussa tarkoitettuja tietoja.

Tiedonantovelvollinen saa hakea laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella päätöksen tehneeltä viranomaiselta. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona laiminlyöntimaksua koskeva päätös on tehty. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin tehdä aina 60 päivän kuluessa siitä, kun tiedonantovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

25 §

Tietojen maksullisuus

Jos valtion tai kunnan viranomainen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja Verohallinnolle, Verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

26 b §

Päätöksen perustelevminen

Veroilmoituksesta poikettaessa perusteluiden ei tarvitse olla verotuspäätöksessä, vaan ne pidetään saatavina Verohallinnossa. Jos veroilmoituksesta poikettaessa sovelletaan arvioverotusta, veron kiertämistä, peiteltyä osinkoa, selvittämätöntä omaisuuden lisäystä, kansainvälistä peiteltyä voitonsiirtoa tai veronkorotusta koskevia säännöksiä, asiakir-

joihin on merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta.

26 c §

Tiedoksianto

Verotuspäätös, päätös oikaisuvaatimukseen ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi Verohallinnon asiakasrekisteriin.

26 e §

Muita yleisiä säännöksiä

Verotusta toimittaessaan Verohallinto laskee ja maksuunpanee tässä laissa tarkoitetut verot ja maksut sekä tarvittaessa muuttaa verotusta.

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ennakon käyttämisestä veron suorituksiksi.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Verohallinnon veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

48 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

49 §

Verotuksen päättymisen ajankohta

Verovelvollisen verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verotus voi päättyä eri verovelvollisilla eri aikaan.

54 §

Verotuksen muuttaminen

Verohallinto voi muuttaa verotusta siten kuin jäljempänä säädetään tai toimittaa verotuksen muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen ottaen huomioon, mitä 6 luvussa säädetään.

55 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verotuksessa on virhe, jonka johdosta verovelvolliselle on pantu liikaa veroa, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

56 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos verovelvollinen on jäänyt osaksi tai kokonaan verottamatta tai hänelle on muuten jäänyt panematta säädetty vero, Verohallinto voi oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi.

57 §

Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Verotuksen oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos Verohallinnon päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

60 §

Toiselle valtiolle suoritetun veron siirtäminen Suomeen

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verojen siirtämisestä.

61 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee verotusta koskevat oikaisuvaatimukset. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista 62 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön tekemän oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Yhteisön tai yhteisötuuden verotukseen on oikeus hakea muutosta sillä kunnalla, jossa yhteisön tai yhteisötuuden kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, molempien puolisoitten kotikunnalla ja -seurakunnalla on oikeus kunnan ja seurakunnan puolesta hakea muutosta puolisoitten verotukseen. Jos koko verovuoden rajoitetusti verovelvollisena verotettava on saanut tuloa Ahvenanmaan maakunnasta, asianomaisella Ahvenanmaan kunnalla on oikeus hakea muutosta verotukseen.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Verotuksen muuttamista koskevasta Verohallinnon päätöksestä saadaan 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

66 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai yhtymän kotikunta 5 §:n mukaan on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta.

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

68 §

Valituksen käsittely oikaisuvaatimuksena

Valitus, joka tehdään hallinto-oikeudelle, vaikka se olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat hakea muutosta verotukseen.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

71 §

Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai päätöksen tehneelle hallinto-oikeudelle.

73 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen tehdyllä päätöksellä joku on määrätty verovelvolliseksi tai verotusta koskevaa päätöstä on muutettu, on muutoksen tekevän viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai

hallinto-oikeuden edellä tarkoitettusta päätöksestä on lähetettävä hallinto-oikeudelle, Verohallinnolle, Veronsaajien oikeudenvälityksikölle ja, jos päätös koskee kunnallisverotusta, kunnalle.

74 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai, jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

75 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, Verohallinto muuttaa myös toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei muutoksen tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen muutoksen tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Verohallinto voi muuttaa verovelvollisen verotusta silloinkin, jos verotusta on toisessa valtiossa muutettu Suomen verotukseen vaikuttavalla tavalla.

Verohallinto voi muuttaa verovelvollisen verotusta myös silloin, kun verovelvollisen muuta kuin tämän lain mukaan toimitettua verotusta on muutettu tämän lain mukaan toimitettavaan verotukseen vaikuttavalla tavalla.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä

on alennettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, Verohallinto muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

79 §

Asian siirto

Jos hallinto-oikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen hallinto-oikeuden käsiteltäväksi, asia on siirrettävä tähän hallinto-oikeuteen.

Jos korkein hallinto-oikeus valitusta käsitellessään toteaa, että valituksen käsittelemisen olisi kuulunut toiselle hallinto-oikeudelle kuin missä se on ratkaistu, asia siirretään oikean hallinto-oikeuden käsiteltäväksi, jos korkein hallinto-oikeus ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi.

85 §

Ennakkotiedon hakeminen

Verohallinto voi verovelvollisen tai yhtiön kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa koskevan tiedon siitä, kuinka Verohallinto tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Ennakkotieto annetaan määräajaksi. Se annetaan kuitenkin enintään verovuodelle, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Ennako-

tietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan hakijalle tiedoksi, Verohallinnon on hankittava Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköltä ilmoitus siitä, käyttääkö yksikkö oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitettulla tavalla. Ilmoitus on hankittava ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Verohallinnon on verovelvollisen tai yhtiön vaatimuksesta noudatettava ennakkotietoa verotusta toimittaessa.

Verohallinnon ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

91 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroilmoituksia taikka muita verotukseen kuuluvia asiakirjoja tuhoutuu, Verohallinnolla on oikeus antaa tarpeelliset määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämisestä sekä verotuksen toimittamisesta.

91 a §

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa Verohallinnolle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. Kunta ilmoittaa tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettyä aikana taikka Verohallinnon myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Verohallinto julkaisee tuloveroprosentteja koskevan luettelon säädöskokoelmassa.

93 a §

ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia

19.**Laki****Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (563/2005) 8 § ja 10 §:n 2 momentti seuraavasti:

8 §

Toimivaltainen viranomainen

Päätöksen veron palauttamista koskevassa asiassa tekee Verohallinto. Palautus on suoritettava viipymättä sen jälkeen, kun päätös on tehty.

10 §

Palautuksen hakeminen

Kirjallinen hakemus on toimitettava Verohallinnolle. Hakemuksessa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen osinkojen määristä ja osingoista perityistä lähdeveroista verovuosittain eriteltynä sekä tiedot osinkoa jakaneiden yhtiöiden nimistä ja kotipaikoista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 .

20.

Laki**verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 10 §, 13 §:n 1 momentti ja 17 §:n 2—4 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1166/2002 sekä 17 §:n 4 momentti laissa 659/2004, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusta varten Verohallinnolle annettuihin ja Verohallinnossa laadittuihin yksittäistä verovelvollista koskeviin asiakirjoihin (*verotusasiakirjat*) ja niihin sisältyviin tietoihin (*verotustiedot*). Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisesta, koskee myös muuta ilmoittamis- ja tiedonantovelvollista sekä yhtymää.

3 §

Verotustietojen julkisuus ja tiedonsaantioikeus

Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta Verohallinnon hallussa olevasta verotusasiakirjasta siten kuin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

10 §

Verotustietojen käyttö ja käsittely Verohallinnossa

Verohallinto saa käyttää ja käsitellä tiettyä verotusasiaa varten saamiaan ja laatimiaan verotustietoja muidenkin Verohallinnosta annetun lain (/) 2 §:n mukaisten tehtävien suorittamiseksi henkilötietojen suojaa ja

asiakirjojen salassapitoa koskevien säännösten estämättä.

13 §

Tietojen antaminen yksityisen etujen ja oikeuksien toteuttamiseksi.

Verohallinto voi salassapitovelvollisuuden estämättä antaa Verohallinnon säilyttämästä perukirjasta tietoja sille, joka tarvitsee niitä etujensa, oikeuksiensa tai velvollisuuksiensa hoitamiseksi.

17 §

Tietojen antaminen ennakonpidätyksen toimittamista varten

Verohallinto voi salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä antaa kaikkien yleisesti verovelvollisten henkilöiden veronalaisista sosiaali- ja työttömyysturvaetuuksista, vakuutusperusteisista suorituksista sekä muista vastaavista etuuksista toimitettavaa ennakonpidätystä varten tarpeelliset tiedot Kansaneläkelaitokselle, työttömyyskassalle, vakuutuslaitokselle tai muulle näitä etuuksia maksavalle taholle. Ennakonpidätyksen toimittamiseksi tarpeellisia tietoja ovat verovelvollisen henkilötunnus, ennakonpidätysprosentit ja vuosiansion perusteella määriteltyä tulorajaa koskevat tiedot. Tiedot voidaan antaa myös teknisen käyttöyhteyden avulla.

Tiedot voidaan antaa edellyttäen, että tietojen pyytjä on esittänyt hyväksyttävän selvi-

tyksen siitä, miten tietojen käyttöä valvotaan ja miten turvataan se, ettei tietoja käytetä muuhun kuin ennakonpidätyksen toimittamiseen. Verohallinto voi liittää päätökseensä tietojen käyttöä ja valvontaa sekä suojaamista koskevat määräykset. Tarpeettomat tiedot tulee hävittää vuosittain ja hävittämisestä tulee ilmoittaa Verohallinnolle, jollei Verohallinnon antamista määräyksistä muuta johdu.

Verohallinto voi salassapitosäännösten esittämättä antaa yleisen tietoverkon kautta käytettävissä olevan pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmän avulla tunnistetulle palvelun käyttäjälle ennakonpidätyksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot palvelun käyttäjän yksilöimistä verovelvollisista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

21.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 22—24 § ja 39 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 22 ja 23 § sekä 39 a §:n 3 momentti laissa 507/1998 ja 24 § laissa 969/2005, sekä

muutetaan 25 §:n 3 momentti, 28 §:n 3 momentti, 28 a, 29 ja 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 39 a §:n 1 momentti, 39 b §:n 2 momentti, 41 a §, 42 §:n 2 momentti, 43 §:n 2 ja 4 momentti, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n 2 momentti, 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale, 55 §:n 7 momentti sekä 56 §:n 1 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 25 §:n 3 momentti, 28 a, 29 ja 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 39 a §:n 1 momentti, 39 b §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale ja 56 §:n 3 momentti mainitussa laissa 507/1998, 28 §:n 3 momentti laissa 318/1994, 41 a § laissa 1084/2005, 43 §:n 2 ja 4 momentti, 44 §:n 1 momentti ja 45 §:n 2 momentti laissa 242/2008, 55 §:n 7 momentti laissa 1144/2005 ja 56 §:n 1 momentti laissa 909/2001, seuraavasti:

25 §

Verohallinto voi kuolinpesän osakkaan ennen verotuksen toimittamista tekemästä hakemuksesta lykätä perintöverotuksen toimitamisen määräajaksi, kuitenkin enintään vuodeksi perukirjan Verohallinnolle jättämiselle säädetyn ajan päättymisestä, jos hakemuksen tueksi esitetään painavia syitä. Tällaisena syynä on muun muassa pidettävä perinnönjaton toimittamista pesässä, johon sisältyvän maatilain tai muun yrityksen toimintaa jatketaan kuolinpesän tai sen osakkaiden lukuun,

kun kysymyksessä ei ole kuolinpesän kokonaisvaroihin nähden vähäinen varallisuuserä.

28 §

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä asiakirjoja verotuksen toimittamista varten on annettava. Verohallinto voi myös määrätä, että perintö- tai lahjaverotusta varten annettavat tiedot tulee antaa Verohallinnon vahvistamaa lomaketta käyttäen.

28 a §

Vakuutusyhtiön tai muun etuuden maksajan on ilmoitettava maksamistaan 7 a tai 18 a §:ssä tarkoitetuista etuuksista Verohallinnolle. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen ajankohdasta, sisällöstä ja tavasta.

29 §

Perukirja on annettava kuukauden kuluessa perunkirjoituksesta Verohallinnolle.

Verohallinto voi ilmoittaa käräjäoikeudelle perunkirjoituksen toimittamisen laiminlyönistä.

30 §

Veroilmoitus on annettava Verohallinnolle kolmen kuukauden kuluessa verovelvollisuuden alkamisesta.

31 §

Verohallinto toimittaa perintö- ja lahjaverotuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Verotus katsotaan toimitetuksi päivänä, jona Verohallinto on käsitellyt asian. Verotuksen toimittamispäivän tulee ilmetä verotusasiakirjoista.

32 §

Kuolinpesän osakas, erityisjälkisäädöksen saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun hän ei ole kuolinpesän osakas, sekä näiden lailliset edustajat, perunkirjoituksen toimittajat ja se, joka on ilmoittanut pesän tai hoitaa sitä, samoin kuin lahjanantaja ja -saaja ovat velvolliset Verohallinnon kehotuksesta antamaan kaikki pesää tai lahjaa koskevat tiedot ja selvitykset sekä esittämään tarkastettaviksi kaikki pesää tai lahjaa koskevat asiakirjat.

37 §

Kun Verohallinto on toimittanut verotuksen, on sille, jolle on maksuunpantu perintö- tai lahjaveroa, lähetettävä verolippu ja annettava selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet siitä, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

38 §

Jos perintöverotuksen toimittamisen jälkeen kuolinpesään ilmaantuu uusia varoja tai velkoja, on perintökaaren 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisukirja annettava Verohallinnolle kuukauden kuluessa sen laatimisesta.

Kun perintöverotus toimitetaan veroilmoituksen nojalla, on uusista varoista ja veloista annettava Verohallinnolle veroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun niitä on ilmaantunut pesään.

Jos perintö- tai lahjaverotuksen perusteet ovat verotuksen toimittamisen jälkeen muutoin muuttuneet, on se verovelvollinen, jonka perintö- tai lahjaveron määrä nousisi, kolmen kuukauden kuluessa sanotusta syystä tiedon saatuaan velvollinen ilmoittamaan asiasta Verohallinnolle, jollei joku muu osakas tai lahjansaaja jo ole ilmoittanut asiasta.

39 §

Jos purkavin ehdoin saadun omaisuuden saaja ehdon täytyessä joutuu luovuttamaan omaisuuden viiden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen sai, on aikaisemmin maksettu vero palautettava 41 §:ssä säädetyssä järjestyksessä. Verovelvollisen on tehtävä tätä koskeva ilmoitus Verohallinnolle kuuden kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta

39 a §

Verohallinto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakkoratkaisun.

39 b §

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

41 a §

Veronoikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos Verohallinnon päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

42 §

Verohallinto voi kuitenkin ratkaista verovelvollisen tekemän 43 §:ssä tarkoitetun oikaisuvaatimuksen silloin, kun esitetty vaatimus hyväksytään.

43 §

Perintö- ja lahjaverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

Veronoikaisua ja muutoksenhakuviranomaisen uudelleen toimitettavaksi palauttamasta verotusta koskevasta Verohallinnon päätöksestä saadaan kuitenkin edellä säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä perinnönjättäjä kuollessaan asui tai varallisuuden luovuttaja asuu. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään ennakkoratkaisusta tehtävää valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

45 §

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle.

Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

49 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta koskevassa asiassa, josta on tehty oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle tai haettu muutosta hallinto-oikeudelta, asia joltakin osaltaan on jäänyt tutkimatta tai verotuksessa on sovellettu vääriä perusteita taikka verotus on muutoin toimitettu olennaisesti väärin, voidaan asia kokonaisuudessaankin palauttaa Verohallinnolle tai verotuksen oikaisulautakunnalle uuden verotuksen toimittamista tai päätöksen tekemistä varten.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, Verohallinto oikaisee veronoikaisuin myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

51 §

Jos viranomainen on oikaisuvaatimukseen tai valitukseen antamallaan päätöksellä määrännyt jonkun verovelvolliseksi tai muuttanut verotusta koskevaa päätöstä, on muutoksen tehneen viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai hallinto-oikeuden edellä tarkoitusta päätöksestä on lähetettävä hallinto-oikeudelle ja Verohallinnolle. Verohallinto oikaisee verotuksen edellä tarkoitetun päätöksen perusteella noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen Verohallinnolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos:

Verovelvollisen on tehtävä 6 momentissa tarkoitettua luovutusta koskeva ilmoitus Verohallinnolle kolmen kuukauden kuluessa

omaisuuden luovuttamisesta. Maksuunpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:ssä säädetään.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 1 700 euroa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toi-

mittamista Verohallinnolle tekemästä pyynnöstä.

Jos verovelvollinen luovuttaa pääasiallisen osan edellä tarkoitettusta maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, Verohallinto määrää kaikki vielä tällöin maksamatta olevat maksuerät kannettaviksi seuraavan kantoerän yhteydessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

22.

Laki

arpajaisverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 7 §, 8 §:n 4 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 4 momentti, 16 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti sekä 22—24 §, sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentti laissa 612/2009, 15 §:n 1 ja 4 momentti sekä 16 §:n 2 ja 4 momentti laissa 544/1996 sekä 16 §:n 1 momentti laissa 243/2008, seuraavasti:

7 §

Veroviranomainen

Verohallinto valvoo arpajaisveron ilmoittamista ja maksamista sekä suorittaa arpajaisverotukseen liittyvät muut tehtävät.

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Verohallinnon pyynnöstä verovelvollisen on annettava erillinen tilitys, jossa on ilmoitettava Verohallinnon määräämät tiedot.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole antanut pyydettyjä tietoja, Verohallinnon on arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrättävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalla kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

12 §

Maksuunpanon oikaisu

Jos maksuunpanossa on tapahtunut lasku-
virhe tai muu siihen verrattava erehdys tai jos
maksuunpano muutoin todetaan kokonaan tai
osittain aiheettomaksi, Verohallinnon on oi-
kaistava maksuunpano.

15 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi arpajaisten toimeenpani-
jan kirjallisesta hakemuksesta antaa ennako-
ratkaisun velvollisuudesta suorittaa arpajais-
veroa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsitel-
tävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja
korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireelli-
senä.

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta Veron-
saajien oikeudenvalvontayksikkö saavat ha-
kea muutosta Verohallinnon tämän lain no-
jalla tekemään päätökseen hallinto-oikeu-
delta noudattaen, mitä hallintolainkäyttölai-
sa (586/1996) säädetään. Valitusaika on 30
päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veron-
saajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika
luetaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea
muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-
oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myön-
tää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudate-
taan tällöin, mitä verotusmenettelystä ane-
tun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä sääde-

tään. Valitusaika hallinto-oikeuden ennako-
ratkaisua koskevasta päätöksestä on kuiten-
kin 30 päivää tiedoksisaannista.

Päätökseen, jolla Verohallinto on päättänyt
olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea
muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei so-
velleta verojen ja maksujen täytäntöönpanos-
ta annetun lain (706/2007) perustevelitusta
koskevia säännöksiä.

22 §

*Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tar-
kastus*

Arpajaisten toimeenpanijan on Verohallin-
non kehotuksesta annettava tietoja sekä esi-
tettävä tarkastettavaksi kirjanpitoa ja muut
asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen arpa-
jaisverotusta tai verotarkastusta toimittaes-
sa taikka hänen verotustaan koskevaa muu-
toksenhakua käsiteltäessä.

23 §

Viranomaisten tiedonantovelvollisuus

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpa-
jaisten toimeenpanemiseen, on ilmoitettava
antamastaan luvasta Verohallinnolle.

24 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytän-
töönpanosta annetaan tarvittaessa valtiova-
rainministeriön asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

23.

Laki**arvonimistä suoritettavasta verosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonimistä suoritettavasta verosta 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1388/2001) 5 §:n 2 momentti, 7 §:n 2 momentti sekä 8 ja 9 § seuraavasti:

5 §

Veron maksaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veron maksamisesta ja asiakirjoihin tehtäviä merkinnöistä sekä muista menettelyn yksityiskohdista.

7 §

Oikeus muutoksenhakuun

Valtion puolesta oikeus muutoksenhakuun on Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä.

8 §

Veron palauttaminen ja maksuunpano muutoksenhaun perusteella

Verohallinnon on palautettava muutoksenhaun perusteella palautettava vero korkoineen tai pantava maksuun muutoksenhaun perusteella maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

Jos veroa palautetaan muutoksenhaun perusteella, palautettavalle verolle maksetaan säädettyä korkoa veron maksupäivästä palautuspäivään.

9 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa ja Verohallinnolle maksettavan veron kannossa ja perinnässä noudatetaan veronkantolain (609/2005) 22 §:n säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

24.

Laki**varainsiirtoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 39 §:n 2 momentti ja 42 § sekä

muutetaan 3 §:n 2 momentti, 11 §:n 4 momentti, 15 a §:n 3 momentti, 25 §:n 4 momentti, 27 §:n 5 momentti, 28 §:n 1 momentti, 29 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1—3 ja 5 momentti, 31 §:n 1 ja 3 momentti, 32 §, 33 §:n 1 momentti, 34, 35 ja 38 §, 39 §:n 1 ja 5 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §, 43 §:n 1 momentti, 43 c §:n 1 momentin johdantokappale, 43 c § 5 momentti, 44 §, 47 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 48—50 ja 56 § sekä 56 b §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti laissa 356/1998, 15 a §:n 3 momentti laissa 956/2007, 38 § sekä 47 §:n 1, 3 ja 4 momentti laissa 244/2008, 43 c §:n 1 momentin johdantokappale ja 43 c §:n 5 momentti laissa 171/2007 sekä 56 b §:n 3 momentti laissa 1085/2005, seuraavasti:

3 §

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Veroa ei ole suoritettava, jos luovutuksensaajana on Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitseva toimielin ja omaisuus on hankittu toimielimen viralliseen käyttöön. Verovapauden edellytyksenä on Euroopan yhteisöjen toimivaltaisen toimielimen antama todistus siitä, että luovutus tapahtuu edellä mainittuun tarkoitukseen. Kiinteistön luovutusta koskeva todistus on esitettävä kirjaamisviranomaiselle lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa ja osakkeiden luovutusta koskeva todistus Verohallinnolle.

11 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on lainhuutoa tai kirjaamista hakiessaan esitettävä Verohallinnon antama lausunto verovapauden edellytyksistä.

15 a §

Julkisen kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin luovutus

Jos luovutuksessa on luovutuksensaajan välittäjänä tai toisena osapuolena muu kuin tämän lain 22 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvopaperikauppias, verottomuuden edellytyksenä on, että verovelvollinen luovutuksensaaja antaa luovutuksesta 30 §:ssä tarkoitettujen ilmoituksen kahden kuukauden kuluessa luovutuksesta tai että välittäjä antaa luovutuksesta Verohallinnolle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15 §:n 4 momentissa tarkoitettua vuosi-ilmoituksen.

25 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on annettava selvitys verovapauden edellytyksistä 21 §:ssä säädettyssä ajassa Verohallinnolle sen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Edellä 21 §:n 3 momen-

tissa tarkoitetuissa tilanteissa selvitys annetaan arvopaperikauppiaille, huutokaupan pitäjälle tai kiinteistönvälittäjälle luovutusso-
pimuksen tekemisen yhteydessä.

27 §

Veron maksaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset suorituksesta, asiakirjaan tehtävästä kuit-
tausmerkinnästä, asiakirjaan kiinnitettävästä
maksukuitista ja muista menettelyn yksityis-
kohdista.

28 §

Oma-aloitteisesti maksettava veronlisäys

Jos vero maksetaan oma-aloitteisesti veron
maksamiselle säädetyin määräajan jälkeen,
verolle on samalla maksettava veronlisäystä
säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä
maksupäivään sen mukaan kuin veronlisäyk-
sestä ja viivekorosta annetussa laissa
(1556/1995) säädetään. Jos veronlisäystä ei
makseta oma-aloitteisesti, Verohallinto mak-
suunpanee veronlisäyksen.

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Hakijan on lisäksi esitettävä Verohallinnon
antama lausunto luovutetusta omaisuudesta
muuna kuin rahana tai rahamääräisenä saa-
misena suoritettun vastikkeen käyvästä arvosta
luovutushetkellä. Edellä 4 §:n 4 momentissa
tarkoitetuissa tilanteissa lausunto annetaan
luovutetun omaisuuden käyvästä arvosta.

Verohallinto antaa myös muutoin lausunto-
ja veron määrään vaikuttavista seikoista.

30 §

*Arvopaperin ja rakennuksen luovutusta kos-
keva ilmoitus*

Arvopaperin luovutuksensaajan on veron
suorittamiselle säädetyssä ajassa esitettävä
Verohallinnolle selvitys veron suorittamisesta
sekä ilmoitettava luovutuksen kohde, osa-
puolet, kauppahinta ja muut Verohallinnon
määräämät tiedot ja selvitykset.

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoi-
tetun rakennuksen luovutuksensaajan on ve-
ron suorittamiselle säädetyssä ajassa esitettävä
selvitys veron suorittamisesta ja ilmoitet-
tava 1 momentissa tarkoitettut tiedot Verohal-
linnolle.

Ilmoitus sekä muut tiedot ja selvitykset on
annettava Verohallinnon vahvistamaa loma-
ketta käyttäen, jollei Verohallinto toisin mää-
rää.

Edellä 21 §:n 3 momentin 3 kohdassa tar-
koitetuissa tilanteissa ilmoituksen antaa kiin-
teistönvälittäjä. Verohallinto määrää tar-
kemmin ilmoituksen antamisen ajankohdasta
ja tavasta.

31 §

*Veron perimiseen velvollisen tilitys- ja il-
moittamisvelvollisuus*

Arvopaperikauppiiaan on maksettava Vero-
hallinnolle kalenterikuukautena perimänsä
vero kalenterikuukautta seuraavan kuukau-
den 15 päivään mennessä sekä annettava
30 §:ssä tarkoitettu ilmoitus. Verohallinto
määrää tarkemmin ilmoituksen antamisen
ajankohdasta ja tavasta.

Perimisvelvollisen on annettava luovutuk-
sensaajalle todistus peritystä verosta. Vero-
hallinto määrää tarkemmin todistuksen anta-
misesta.

32 §

Valvonta

Verohallinto valvoo tämän lain veron suo-
rittamisvelvollisuutta koskevien säännösten

noudattamista. Verohallinnolle on vaadittavissa esitettävä valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys.

33 §

Maksuunpano

Jos veroa ei ole suoritettu 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa, Verohallinto maksuunpanee veron korotuksineen ja veronlisäyksineen verosta vastuussa olevan maksettavaksi.

34 §

Maksuunpano veron perimiseen velvolliselle

Jos veron perimiseen velvollinen ei ole maksanut luovutuksensaajalta perimiään veroja 31 §:ssä säädettyssä ajassa, Verohallinto maksuunpanee veron korotuksineen ja viivästysseuraamuksineen tämän maksettavaksi viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka kuluessa vero on peritty.

35 §

Arviomaksuunpano

Jos veron suorittaminen tai perityn veron maksaminen on laiminlyöty tai veroa on ilmeisesti suoritettu liian vähän eikä verovelvollinen tai vastuuvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on toimitettava 33 ja 34 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

38 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön pyynnöstä

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, veronlisäystä tai veronkorotusta, Verohallinnon on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös.

39 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa veroa sekä veron määrästä.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

40 §

Aiheettomasti suoritettu vero

Jos veroa on suoritettu aiheettomasti tai liikaa, Verohallinto palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritettun veron.

41 §

Veron palauttaminen lahjaveron määräämisen johdosta

Jos luovutuksesta, josta on suoritettu varainsiirtoveroa, määrätään myös lahjaveroa, Verohallinto palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritettun varainsiirtoveron.

43 §

Kiinteistön tai arvopaperin luovutus liiketoimintasiirrossa

Jos elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 d §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtyvään toimintaan kuuluva kiinteistö tai arvopaperi on luovutettu toimintaa jatkamaan perustetulle yhteisölle, Verohallinto palauttaa suoritettun veron hakemuksesta. Jos hakemus on tehty ja edellä mainittujen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, Verohallinto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava. Lainvoiman saanutta päätöstä on hakijan vaatimuksesta noudatettava lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa.

43 c §

Määräaikainen verovapaus eräissä koulutuksen rakennejärjestelyissä

Verohallinto palauttaa suoritetun veron hakemuksesta, jos:

—————
 Jos hakemus on tehty ja verovapaan luovutuksen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, Verohallinto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava.

44 §

Ensiasunnosta suoritetun veron palauttaminen

Jos 11 tai 25 §:ssä tarkoitetut verovapauden edellytykset ovat täyttyneet vasta sen jälkeen kun vero on suoritettu, Verohallinto maksaa hakemuksesta takaisin suoritetun veron. Veroa ei kuitenkaan palauteta enempää kuin se määrä, joka luovutuksesta 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa suoritettuna olisi ollut maksettava.

47 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verohallinnon päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä päätöksessä tarkoitettu kiinteistö sijaitsee tai jonka alueella on sen yhteisön kotipaikka, jonka liikkeeseen laskemia arvopapereita päätös koskee. Jos päätös koskee sekä kiinteistöä että arvopapereita, muutosta haetaan kiinteistön sijaintipaikan hallinto-oikeudelta. Jollei tätä perustetta voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallinnolle tai hallinto-oikeuteen.

—————
 Verohallinnon tulee varata Veronsaajien oikeudenvallontayksikön tekemästä valituk-

sesta asianosaiselle ja asianosaisten tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös Verohallinnon lausunto, on viipymättä lähetettävä hallinto-oikeudelle.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa. Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että valituksessa esitetty vaatimus ei anna aiheutta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa.

48 §

Oikaisu

Jos Verohallinto valituksen johdosta toteaa, että sen päätös on vero- tai vastuuvollisuuden vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

49 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

50 §

Veron palauttaminen tai maksuunpano muutoksenhaun johdosta

Verohallinnon on muutoksenhaun johdosta annetun lainvoimaisen päätöksen perusteella palautettava vero korkoineen tai maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

56 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa sekä Verohallinnolle maksettavan veron kannossa, perinnässä ja tilittämisessä noudatetaan veronkantolain (609/2005) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

56 b §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

25.

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 17 ja 20 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 506/1998, ja
muutetaan 11 §:n 4 momentti, 14 §:n 3 momentti, 16 ja 18 §, 20 a §:n 1 ja 3 momentti, 21 §:n 1 ja 4 momentti, 22 §, 26 §:n otsikko, 26 §:n 1 ja 3 momentti sekä 28 §, sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 3 momentti laissa 1026/1999, 14 §:n 3 momentti ja 20 a §:n 1 ja 3 momentti laissa 1131/2005, 16 ja 18 §, 21 §:n 1 ja 4 momentti, 26 §:n otsikko sekä 28 § mainitussa laissa 506/1998, 22 § laeissa 1348/1999, 912/2001 ja 1069/2003 sekä 26 §:n 1 ja 3 momentti laissa 245/2008, seuraavasti:

11 §

Yleinen kiinteistöveroprosentti

Kunnan tulee ilmoittaa kiinteistöveroprosentit Verohallinnolle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä. Verohallinto voi myöhentää ilmoituksen antamisen määräaika. Jos ilmoitusta ei ole annettu määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden kiinteistöveroprosentteja, kuitenkin vähintään alinta lain mukaista prosenttia.

14 §

Eräiden laitosten veroprosentti

Voimalaitoksen omistajan on esitettävä selvitys voimalaitoksen nimellistehosta. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

16 §

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on kehotuksesta annettava Verohallinnolle ne tiedot ja selvitykset, jotka

saattavat olla tarpeen kiinteistöverotuksen toimittamista tai muutoksenhakua varten. Verovelvollisen velvollisuudesta antaa tietoja verotuksen toimittamista varten on soveltuvin osin voimassa, mitä verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 2 luvussa säädetään.

18 §

Verohallinnon tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Verohallinnon oikeudesta saada kiinteistöverotuksen toimittamista varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeudesta tarkastaa niitä on soveltuvin osin voimassa, mitä sivullisen ja viranomaisen tiedonantovelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa säädetään.

20 a §

Kunnan tiedonantovelvollisuus

Kunta, joka määrää 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetun veroprosentin, selvittää samalla vuosittain 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetut rakennuspaikat ja ilmoittaa ne samoin kuin muut tarpeelliset tiedot ja asiakirjat Verohallinnolle verotuksen toimittamista ja muutoksenhakua varten.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

21 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

22 §

Verotuksen toimittaminen

Verohallinto toimittaa kiinteistöverotuksen. Kiinteistöveroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroa. Kiinteistöverotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Kiinteistöverotus voidaan toimittaa Verohallinnon rekistereissä olevien, verovelvolliselta saatujen tietojen perusteella kuulematta verovelvollista. Muutoin kuulemisesta ja perustelemisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

26 §

Muutoksenhaku Verohallinnon ja verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta vastuussa, samoin kuin Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö tai kiinteistön sijaintikunta saa hakea muutosta verotukseen kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-

oikeuksien tuomiopiirissä, ennakkoratkaisuun haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu puolisoista vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla, Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä ja kiinteistön sijaintikunnalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedok-

sisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön ja kunnan määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

28 §

Veronkanto

Kiinteistöveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaisissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

26.

Laki

koiraverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/1979) 12 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu laissa 264/1989 ja viimeksi mainittu laissa 1570/1995, seuraavasti:

12 §

Kunnanhallituksen tai johtosäännössä määrätyn viranhaltijan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemästä päätöksestä saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä kunta on. Muutoin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

27.

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 13 c §:n 5 momentti ja 203 §, sellaisena kuin ne ovat, 13 c §:n 5 momentti laissa 1486/1994 ja 203 § laissa 700/1994, sekä

muutetaan 13 a §:n 1 momentti, 26 f §, 72 k §:n 1 ja 4 momentti, 128 §:n 1 ja 2 momentti, 130 §:n 4 momentti, 130 a §:n 5 momentti, 133 c §:n 1 momentti, 133 f:n §:n 1—3 momentti, 133 g §:n 1 ja 4 momentti, 133 h §:n 1 ja 5 momentti, 133 k §:n 2 momentti, 133 n §:n 2 momentti, 133 o §, 133 s §:n 1 momentti, 147 §:n 3 momentti, 149 c §:n 1 momentti, 157 ja 158 §, 162 c §:n 1 ja 3—6 momentti, 164 §, 165 §:n 1 momentti, 167 §, 168 §:n 1 momentti, 168 a §:n 1 momentti, 169 §:n 1 momentti, 170 §:n 1 momentti, 170 a ja 171 §, 171 a §:n 2 momentti, 173 §:n 1 momentti, 173 a §:n 1 momentti, 174 §:n 1 momentti, 174 a ja 175 §, 176 §:n 1 ja 2 momentti, 177 §:n 1 ja 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti, 185 §, 188 §:n 5 momentti, 188 a §:n 1 momentti, 189 §, 190 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 192 §:n 1 momentti, 193 §:n 1 momentti, 193 a §, 194 §:n 1—3 momentti, 195 §, 198 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 201 ja 206 §, 209 §:n 2 momentti, 209 e §, 209 h §:n 10 kohta ja 209 m §,

sellaisina kuin niistä ovat 13 a §:n 1 momentti laissa 1265/1997, 26 f §, 133 c §:n 1 momentti ja 174 a § laissa 1486/1994, 72 k §:n 1 ja 4 momentti sekä 128 § 1 ja 2 momentti laissa 1767/1995, 130 §:n 4 momentti ja 130 a §:n 5 momentti laissa 1457/2001, 133 f §:n 1—3 momentti, 133 g §:n 1 ja 4 momentti, 133 h §:n 1 ja 5 momentti ja 133 o § laissa 971/2002, 133 k §:n 2 momentti, 169 §:n 1 momentti, 193 §:n 1 momentti ja 194 §:n 1 momentti laissa 246/2008, 133 n §:n 2 momentti, 133 s §:n 1 momentti, 147 §:n 3 momentti, 149 c §:n 1 momentti, 162 c §:n 1 ja 3—6 momentti, 164 §, 165 §:n 1 momentti, 176 §:n 1 ja 2 momentti, 177 §:n 1 ja 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti, 185 §, 188 a §:n 1 momentti, 192 §:n 1 momentti sekä 206 ja 209 e § laissa 605/2009, 158 § ja 168 §:n 1 momentti laissa 1123/1996, 168 a § 1 momentti laissa 915/2001, 170 §:n 1 momentti, 171 § sekä 171 a §:n 2 momentti laissa 350/1995, 170 a §, 209 h §:n 10 kohta ja 209 m § laissa 1061/2007, 173 a §:n 1 momentti laissa 1103/2006, 175 § laissa 377/1994 ja mainitussa laissa 246/2008, 188 §:n 5 momentti laissa 377/1994, 190 § 1, 4 ja 5 momentti laissa 542/1996, 193 a § laissa 1072/2003, 195 §, 198 §:n 1 ja 3 momentti sekä 201 ja 206 § mainitussa laissa 700/1994, 198 §:n 4 momentti laissa 1381/1997 sekä 209 §:n 2 momentti ja 209 e § laissa 325/2003, seuraavasti:

13 a §

Verohallinto voi kahden tai useamman elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdeltava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovelvollisuusryhmä*). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

26 f §

Verohallinto päättää 26 c §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ostajan hakemuksesta, että ostajan hankinnat katsotaan yhteisöhankehankinnaksi, vaikka hankintojen arvo ei ylitä sanotussa lainkohdassa tarkoitettua määrää.

72 k §

Luvan verottoman varaston pitämiseen antaa Verohallinto hakemuksesta. Lupapäätöksessä vahvistetaan varaston pitämistä koske-

vat ehdot. Verohallinto voi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset varaston pitämistä koskevista ehdoista.

128 §

Hakemus verojen palauttamisesta on tehtävä ulkoasiainministeriölle kalenterivuoden neljännekseltä ja viimeistään vuoden kuluessa hakemukseen liitettävän laskun maksupäivästä. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla vastavuoroisuuden, hakijan aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. Verohallinto tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

Verohallinto määrää tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja hakemukseen liitettävistä asiakirjoista.

130 §

Kunnan on ilmoitettava Verohallinnolle kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palautuksena saatavien verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoitettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n 2 momentin nojalla kalenterivuodelta suoritettava vero.

130 a §

Kunnan on ilmoitettava Verohallinnolle kalenterivuodelta 1 ja 2 momentin nojalla palautuksena saatavien laskennallisten verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu.

133 c §

Lain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettua palautusta on haettava kirjallisesti Verohallinnolta. Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin oikeus veron palautukseen syntyi.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitettun toiminnan aloittamisesta Verohallinnolle.

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tietojen antotavasta.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

Verohallinto ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti tässä pykälässä tarkoitettua rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kunkin verokaudelta riippumatta siitä, onko sähköisiä palveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Verohallinto määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettun sähköisen ilmoituksen antotavasta.

133 k §

Edellä 1 momentissa tarkoitettut tiedot on pyydettyessä saatettava Verohallinnon käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamis-

misjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallinto määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verohallinto palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 o §

Erytisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

133 s §

Verohallinto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksumattana olevasta verosta.

147

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukaute-na, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana tai Verohallinnon määräämänä myöhempänä ajankoh-tana.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheel-listen tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huojuksen, Verohallinnon on määrättävä liika hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuo-

den kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojuksen koskee.

157 §

Verotuksen yleinen valvonta kuuluu Verohallinnolle.

Verohallinnon tehtävänä on veron määrääminen ja palauttaminen, veron suorittamisen ja maksamisen valvonta sekä veronkanto.

Verohallinto ratkaisee oikeuden 122 §:ssä tarkoitettuun palautukseen ja suorittaa muut palautukseen liittyvät tehtävät.

158 §

Verovelvollista, 13 a §:ssä tarkoitettua verovelvollisuusryhmää ja 13 c §:ssä tarkoitettua paliskuntaryhmää koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä Verohallinnolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Jos Verohallinto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitettut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta veroil-

moitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tai Verohallinnon määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Verohallinnon on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle siten kuin sähköisestä asiainnista viranomais toiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava Verohallinnolle annettavat 162 e §:ssä tarkoitettut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminnan kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

167 §

Verohallinnon on vaadittaessa annettava todistus asiakirjan vastaanottamisesta.

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt veroilmoituksen tai yhteenvetoilmoituksen antamisen säädettyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteellisenä, tulee Verohallinnon kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, Verohallinto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyönti-

maksua vähintään 80 euroa ja enintään 1 700 euroa.

169 §

Verovelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

170 §

Jokaisen on annettava Verohallinnon kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, mikäli hänellä ei lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiassa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

170 a §

Sijoituskullan myyjän on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä 209 o §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

171 §

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on Verohallinnon pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettavaksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, mikäli tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

171 a §

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja, Verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

173 §

Verohallinto merkitsee verovelvollisen rekisteriin siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta alkaa. Verovelvollinen voidaan kuitenkin merkitä rekisteriin jo siitä lukien, kun hän ryhtyy hankkimaan tavaroita ja palveluja verollista liiketoimintaa varten.

173 a §

Edellä 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on Suomessa kotipaikan omaavan, Verohallinnon hyväksymän edustajan nimeäminen, jos ulkomaalaisella ei ole kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 76/308/ETY ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1798/2003. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vaakuuden veron suorittamisesta.

174 §

Verohallinto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta on päättynyt. Verollisen liiketoiminnan voidaan katsoa jatkuvan niin kauan kuin elinkeinonharjoittaja tai konkurssihallinto myy elinkeinonharjoittajan hankkimaa liikeomaisuutta. Jos konkurssihallinto kuitenkin itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa, elinkeinonharjoittajan verovelvol-

isuus katsotaan aina päättyneeksi viimeistään konkurssiin asettamishetkellä.

174 a §

Verohallinnon 26 f §:n nojalla tekemä päätös on voimassa ostajan ilmoittaman ajan, kuitenkin vähintään kaksi kalenterivuotta.

175 §

Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta, 13 a §:ssä tarkoitetun verovelvollisuusryhmän muodostamisesta ja purkamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ilmoituksesta tai hakemuksesta poiketen ole merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä taikka verovelvollisuusryhmää ole muodostettu tai purettu.

Verohallinto antaa asianomaisen tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikön pyynnöstä päätöksen rekisteröintiasiassa sekä verovelvollisuusryhmän muodostamis- ja purkamisasiassa.

176 §

Verohallinto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on Verohallinnon päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä Verohallinto antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioidun maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteita koskevat tiedot ja va-

raa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

179 §

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos Verohallinnon päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

180 §

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu Verohallinnolle. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitettulla tavalla korottaa, Verohallinto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verohallinto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron arvioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, Verohallinnon on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

188 §

Verosta vastuussa olevat henkilöt merkitään Verohallinnon päätökseen. Jos päätökseen ei ole merkitty 2 tai 3 momentissa tarkoitettua verosta vastuussa olevaa henkilöä

tai elinkeinonharjoittajaa, Verohallinnon on määrättävä, edellä tarkoitettua henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa kuultuaan, hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuullisesti vastuuseen veron maksamisesta.

188 a §

Verohallinto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

189 §

Verohallinto antaa ohjausta arvonnisäverotukseen kuuluvassa asiassa.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, Verohallinto antaa kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavarain maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkoratkaisun antaa Tullihallitus. Ennakkoratkaisun antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä Verohallinnon antamasta ennakkoratkaisusta säädetään.

192 §

Jos Verohallinto verovelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessään oleva virhe, ja verovelvollisella on oikeus saada virheen johdosta liika maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään arvonlisäverotusta koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta on valitus-oikeus Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallintoon.

193 a §

Verotusta koskeva päätös ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi Verohallinnon asiakasrekisteriin.

194 §

Verohallinnon tulee varata Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle sekä verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Jos Verohallinto oikaisee päätöstään 192 §:ssä tarkoitettulla tavalla verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa.

Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että verovelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aihetta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja varattava verovelvolliselle tilaisuus antaa määräajassa lausuntoon vastine.

195 §

Hallinto-oikeus voi siirtää antamansa päätöksen tiedoksiantamisen Verohallinnolle.

198 §

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle.

201 §

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä on annettava valittajalle kappale sekä lisäksi lähetettävä jäljennös kahtena tai, kun muutosta on haettu valtion puolesta, kolmena kappaleena Helsingin hallinto-oikeudelle.

206 §

Jos hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt määrää, jonka verovelvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava Verohallinnolle. Verohallinnon tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

209 §

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot. Merkintöjen tulee perustua päivättyihin ja numeroituihin tositteisiin ottaen huomioon, mitä tässä laissa tositteista säädetään. Tarkemmat muistiinpanoja koskevat säännökset annetaan Verohallinnon päätöksellä.

209 e §

Verohallinto voi tarkastuksen taikka veron palauttamisen tai määräämisen yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tositetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a, 102 c, 103, 106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

209 h

Edellä 209 g §:ssä tarkoitetusta selvityksestä on käytävä ilmi:

10) muut Verohallinnon määräämät seikat, jotka ovat tarpeen luovuttajan tai luovutuksensaajan tarkistusoikeuden tai -velvollisuuden määrittämiseksi.

209 m §

Edellä 209 j §:n 3 momentista ja 209 l §:stä poiketen verovelvollisen on säilytettävä kiinteistöinvestoinnin suorittamiseen liittyvät

laskut ja tositteet sekä 103 §:n 2 momentissa, 209 g ja 209 i §:ssä tarkoitetut selvitykset 13 vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tarkistuskausi on alkanut. Edellä 209 j §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen laskut ja tositteet voidaan korvata selvityksellä, josta käy ilmi Verohallinnon määräämät tarkistusoikeuden tai velvollisuuden määrittämiseksi tarpeelliset seikat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

28.

Laki

rakennusverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun rakennusverolain (54/1977) 7 §, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15, 17—20 ja 27 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 §, 12 §:n 1 momentti, 18, 19 ja 27 § laissa 924/1991, 11 §:n 1 momentti laissa 296/1983 ja 17 § mainitussa laissa 924/1991 ja laissa 710/1994, seuraavasti:

7 §

Verohallinto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. Ennakkotietoa on sitovana noudatettava, jos rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti.

Verohallinto voi antaa ennakkotiedon myös siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Hakijan on tarvittaessa liitettävä hakemusasiakirjoihin rakennusviranomaisen lausunto suorite-
tuista rakennustoimenpiteistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ennakkotieto on annettu ilman vahvistettuja rakennuspiirustuksia, hakijan on toimitettava kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta vahvistetut rakennuspiirustukset Verohallinnolle.

11 §

Joka verotuskautena rakennuttaa tai omaan lukuunsa rakentaa sellaisia 4 §:n 2 momentissa mainittuja rakennuksia tai rakennustilo-

ja, joiden rakentaminen valtioneuvoston päätöksen mukaan verotuskautena on veronalaista, on velvollinen antamaan veroilmoituksen Verohallinnolle sen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Sama velvollisuus on sillä, jonka rakennuttama tai rakentama rakennus tai rakennustila on verovapaa 5 §:n 1 momentin rakennuskustannuksia koskevan säännöksen nojalla.

12 §

Verohallinnon on viipymättä tehtävä rakennusveron määräämistä koskeva päätös.

13 §

Rakennustyön valmistuttua verovelvollisen on annettava selvitys rakennuskustannusten lopullisesta määrästä (*veronselvitys*) Verohallinnolle. Verohallinto määrää tavasta, jolla selvitys annetaan.

14 §

Jos rakennuskustannusten lopullinen määrä ylittää veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrän vähintään 20 prosentilla, Verohallinnon on oikaistava verotusta ja määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi kustannusten erotusta vastaava vero ja sille 20 prosentin suuruista vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennus-työhön ryhtymistä lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

15 §

Verohallinnon on arvioitava rakennuskustannusten määrä, mikäli verovelvollinen kehotuksesta huolimatta laiminlyö veroilmoituksen tai veroselvityksen antamisen tai antaa ne niin puutteellisina, ettei niitä oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi.

Jos veroilmoituksessa ilmoitettua rakennuskustannusten määrää rakennustilavuuden, rakennustavan tai rakennusten laadun huomioon ottaen on pidettävä ilmeisesti liian pienenä, Verohallinnolla on, sen jälkeen kun verovelvolliselle on varattu tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, oikeus vahvistaa rakennuskustannusten määrä arvion mukaan.

17 §

Verovelvollisella ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä hallinto-oikeudelta, jonka alueella rakennusvero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Hallinto-oikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisenä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä sääde-

tään. Valtion puolesta on valitusoikeus Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä Verohallinnolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on verolle ja veronkorotukselle suoritettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa (1556/1995) säädetyt viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (609/2005) sekä verotusmenettelystä annetussa laissa ja niiden nojalla veronkannosta säädetään.

19 §

Jokaisen on Verohallinnon kehotuksesta annettava sellaisia rakennusveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muuten ovat hänen tiedossaan.

20 §

Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on heti verotuskauden alkamisen jälkeen lähetettävä Verohallinnolle tiedot sellaisista ennen verotuskauden alkamista annetuista rakennuslupapäätöksistä, joissa tarkoitettua rakentamista sanotun viranomaisen merkintöjen mukaan ei verotuskauden alkuun mennessä ollut aloitettu. Verotuskauden aikana annetuista rakennuslupapäätöksistä on rakennusluvan myöntävän viranomaisen lähetettävä tiedot Verohallinnolle.

Rakentamista valvovan viranomaisen on Verohallinnon pyynnöstä suoritettava tämän lain soveltamisessa tarpeellisia katselmuksia sekä annettava asiassa selvityksiä ja lausuntoja.

27 §

Rakennusveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu Verohallinnolle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

29.

Laki**eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 2 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 399/1995, seuraavasti:

2 §	hyväksymisen edellytyksenä vaatia vakuuden asettamista veron suorittamisen varmistamiseksi. Edustajaan sovelletaan, mitä arvonlisäverolain (1501/1993) 173 a §:ssä säädetään.
Ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä, joka harjoittaa täällä vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa siten kuin siitä erikseen säädetään, on oltava veron suorittamista varten Suomessa kotipaikan omaava, Verohallinnon hyväksymä edustaja. Verohallinto voi edustajan	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

30.

Laki**maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (603/2006) 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 ja 2 momentti, 12 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 13 ja 14 §, 15 §:n otsikko, 15 §:n 2 momentti ja 16 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 12 §:n 1 momentti laissa 919/2008 ja 12 §:n 2 momentti laissa 247/2008, seuraavasti:

3 §	talouden veroilmoituksella tai Verohallinnon vahvistamaa muuta lomaketta käyttäen.
<i>Toimivaltainen viranomainen</i>	Hakemus on jätettävä tässä pykälässä säädettyssä määräajassa siitä riippumatta, että Verohallinto on pidentänyt hakijan pyynnöstä veroilmoituksen antamisaikaa verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n 3 momentin perusteella.
Valmisteveron palauttamisen ja siihen liittyvän valvonnan suorittaa Verohallinto.	Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hakemuksen antamistavasta sekä muusta menettelystä hakemuksen antamiseksi.
6 §	
<i>Veronpalautuksen hakeminen</i>	
Veronpalautusta on haettava kirjallisesti Verohallinnolta. Hakemus on annettava maa-	

10 §

Oikaisu hakijan vahingoksi

Jos hakijalle kirjoitus- tai laskuvirheen tai muun niihin rinnastettavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että hakija on antanut puutteellisia, erehdyttäviä tai vääriä tietoja, on palautettu liikaa veroa, Verohallinnon on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituksella annettulla päätöksellä oikaistu.

11 §

Oikaisuvaatimus

Veronpalautusta koskevaan päätökseen tai muussa asiassa annettuun päätökseen taikka 10 §:ssä tarkoitettussa asiassa annettuun päätökseen haetaan muutosta Verohallinnolta kirjallisesti oikaisuvaatimuksella.

Jos Verohallinto oikaisuvaatimuksesta tai muutoin toteaa, että veroa on palautettu liian vähän tai se on jäänyt kokonaan palauttamatta, Verohallinnon on oikaistava antamaansa palautuspäätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa siitä seuraavan kalenterivuoden lopusta, jolta palautusta haetaan.

12 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä on verotusmenettelystä annetun lain 5 §:n mukaan määräytyvä hakijan kotikunta. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, muutosta haetaan siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samankäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimival-

tainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava tämän pykälän 4 momentissa mainitussa valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle.

Valtion puolesta valitusoikeus Verohallinnon päätöksestä on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

Hallinto-oikeudelle osoitettu valitus, joka olisi pitänyt tehdä oikaisuvaatimuksena Verohallinnolle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

13 §

Tietojenantovelvollisuus

Ammattimaisen maatalouden harjoittajan on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava hakemuksessa ilmoitettavien tietojen lisäksi ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävät ne tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen hakemustaan tai hänen veronpalautuspäätöstä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

14 §

Tietojen julkisuus

Tässä laissa tarkoitettuihin Verohallinnossa käsiteltäviin tietoihin sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 4 §:ssä säädetään verotustietojen salassapidosta.

15 §

Tietojen antaminen Verohallinnolle ja eräille muille viranomaisille

Maa- ja metsätalousministeriöllä, tulliviranomaisella, työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä Ahvenanmaan lääninhallituksella on salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada tässä laissa tarkoitettun valmisteve-

ron palauttamista sekä siihen liittyvää valvontaa varten tarpeellisia tietoja Verohallinnolta palautuksen saajasta sekä palautuksen määrästä ja sen perusteesta. Palautuksen saajasta on oikeus saada yksilöinti- ja yhteystietoina palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä Verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

16 §

Verohallinnon ja eräiden muiden viranomaisten oikeus oma-aloitteiseen tietojen antamiseen

Verohallinto voi salassapitosäännösten estämättä antaa omasta aloitteesta tarpeellisia tässä laissa tarkoitettun veronpalautuksen saa-

jaa ja myönnettyä veronpalautusta koskevia palautuksen oikeellisuuden valvontaan liittyviä tietoja maa- ja metsätalousministeriölle, tulliviranomaiselle sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksille niiden laissa tai asetuksessa säädetyn tehtävään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämiseksi, jos on syytä epäillä, että hakija ei olisi ollut oikeutettu tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa tarkoitettuun tukeen. Yksilöinti- ja yhteystietoina voidaan antaa palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä Verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

31.

Laki

tullilain 28 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 28 §:n 1 momentin 1 kohta seuraavasti:

28 §

Tulliviranomaisella on sen estämättä, mitä tietojen salassapitamisesta säädetään, oikeus saada tullilaitokselle kuuluvien tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja, myös teknisen käyttöyhteyden avulla, siten kuin rekisterinpitäjän kanssa sovitaan:

1) tullirikosten ehkäisyä ja tutkintaa varten yhteisöiltä ja yhtymiltä matkustajaa ja kulku-

neuvon henkilökuntaa koskevista rekistereistä sekä Verohallinnon ja ajoneuvohallinnon rekistereistä myös verotusta ja perintää varten;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

32.

Laki**eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1209/2006) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

*Sovelletaisala*sua ja muuta Verohallinnolta haettua ennak-
kotietoa tai ennakkoratkaisua.

Tätä lakia sovelletaan Verohallinnon käsit-
 telemiin hakemuksiin, jotka koskevat kes-
 kusverolautakunnalta haettua ennakkoratkai-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
 20 .

33.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Veronlisäys

linen tai verosta vastuussa oleva on velvolli-
 nen itse laskemaan ja suorittamaan laissa
 säädettyinä maksupäivänä Verohallinnolle tai
 muulle veroa kantavalle viranomaiselle.

Oma-aloitteisesti suoritettavalla verolla tar-
 koitetaan veroa tai maksua, jonka verovelvol-

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
 20 .

34.

Laki**haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta 24 päivänä heinäkuuta 1997 annetun lain (708/1997) 5—7 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 1 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 3 momentti sekä 16 ja 18 § seuraavasti:

5 §

Maksua hallinnoivat viranomaiset

Verohallinto valvoo laissa tarkoitetun maksun ilmoittamista ja maksamista sekä suorittaa haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittäviin maksuihin liittyvät muut tehtävät.

6 §

Maksun maksaminen

Maksu maksetaan Verohallinnolle kalenterikuukauden aikana suoritettujen postipalvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, maksun saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Maksuvelvollisen on annettava Verohallinnolle ilmoitus maksuvalvontaa varten. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tietojen antotavasta.

8 §

Virheen korjaaminen

—————
 Jos maksuvelvollinen ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, Verohallinto palauttaa liikaa maksetun maksun hakemuksesta. Hakemus on tehtävä Verohallinnolle viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksuvelvollinen on maksanut liikaa maksua.

9 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi antaa maksuvelvolliselle hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia on sovellettava.
 —————

10 §

Maksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa, Verohallinto määrää maksamatta olevan maksun maksuvelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden

päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksu olisi tullut maksaa.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa tai jos maksua on suoritettu ilmeisesti liian vähän eikä maksuvelvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

15 §

Oikaisu

Jos Verohallinto maksuvelvollisen hakeuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on maksuvelvollisen vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava maksuvelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään maksuvelvollisen vaatimuksen mukaisesti, 16 §:ssä tarkoitettu valitus raukeaa. Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että maksuvelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheutta päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä hallinto-oikeuteen.

16 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Veronsaajien puolesta valitusoikeus on Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä. Muutoksenhaussa noudatetaan hallintolainkäyttölain (586/1996) säännöksiä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Päätökseen, jolla Verohallinto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin.

18 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Maksuvelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitoa sekä muut asiakirjat ja omaisuus, jotka saattavat olla tarpeen maksuunpanoa tai maksujen tarkastusta toimitettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

35.

Laki**Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annetun lain (562/1976) 5 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 11 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti, 6 § ja 10 §:n 1 momentti laissa 1030/1978, seuraavasti:

5 §

Perityt lopullisen palkkaveron määrät on suoritettava Verohallinnolle viimeistään perinnän toimittamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä. Perintämenettelystä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) tai sen nojalla säädetään lähdeveron perimisestä.

7 §

Edellä 1 momentissa mainittu vaatimus on tehtävä kirjallisesti siltä kalenterivuodelta annettavassa veroilmoituksessa, jonka aikana palkkatulo on saatu. Veroilmoitus on annettava Verohallinnolle. Jos veroilmoitusta ei ole annettu oikeassa ajassa, vaatimus on hylättävä.

6 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lopullista palkkaveroa on peritty virheellisesti, eikä Pohjoismaiden Investointipankki ole oikaisut perintää, verovelvollinen voi saattaa asian Verohallinnon ratkaistavaksi. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavan kalenterivuoden aikana.

Jos Verohallinto havaitsee lopullista palkkaveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle.

10 §

Joka on tyytymätön Verohallinnon 6 §:n nojalla antamaan päätökseen saa valittaa siitä Helsingin hallinto-oikeudelle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona hän sai tiedon päätöksestä, sitä päivää lukuun ottamatta. Valituskirja on toimitettava sanottuun hallinto-oikeuteen. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika lasketaan päätöksenteon päivästä.

11 §
Hallinto-oikeuden tässä laissa tarkoitetun
valituksen johdosta antamaan päätökseen saa
hakea muutosta korkeimmalta hallinto-
oikeudelta. Valtion puolesta on valitusoikeus
Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä.
Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä
verotusmenettelystä annetussa laissa
(1558/1995) säädetään muutoksen hakemi-
sesta hallinto-oikeuden päätökseen.
Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

2.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 44 §:n 4 momentti, 57 §, 64 §:n 1 momentti, 71 §:n 2 momentti, 73 §, 75 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 momentin 5 kohta, 93 §:n 2 momentti, 116 a §:n 1 momentti sekä 122 §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 44 §:n 4 momentti laissa 1565/1995, 57 § laissa 1141/2007, 73 §:n suomenkielinen sanamuoto osaksi laissa 896/2001, 76 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 1549/1995, 116 a §:n 1 momentti laissa 229/1999 sekä 122 §:n 3 ja 4 momentti laissa 945/1998, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

44 §

44 §

Porotaloudesta saatu tulo ja sen laskeminen

Porotaloudesta saatu tulo ja sen laskeminen

Valtioneuvosto vahvistaa verohallitusta kuultuaan 2 momentissa tarkoitetut tuottope-
 rusteet ennen kunkin vuoden joulukuun 10
 päivää. Paliskuntain yhdistyksen on ennen
 lokakuun 31 päivää tehtävä valtioneuvostolle
 ehdotus porotalouden tuottoperusteista.

Valtioneuvosto vahvistaa *Verohallintoa*
 kuultuaan 2 momentissa tarkoitetut tuottope-
 rusteet ennen kunkin vuoden joulukuun 10
 päivää. Paliskuntain yhdistyksen on ennen
 lokakuun 31 päivää tehtävä valtioneuvostolle
 ehdotus porotalouden tuottoperusteista.

57 §

57 §

Lahjoitusvähennys

Lahjoitusvähennys

Yhteisö saa valtioneuvoston asetuksella tar-
 kemmin säädettävällä tavalla vähentää tulos-
 taan:

1) vähintään 850 euron ja enintään 250 000
 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on
 tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen kult-
 tuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoi-
 tukseen Euroopan talousalueeseen kuuluvalla
 valtiolle tai Euroopan talousalueella olevalle
 julkista rahoitusta saavalle yliopistolle tai
 korkeakoululle taikka näiden yhteydessä ole-
 valle yliopistorahastolle;

2) vähintään 850 euron ja enintään 50 000
 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on
 tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen kult-

Yhteisö saa valtioneuvoston asetuksella tar-
 kemmin säädettävällä tavalla vähentää tu-
 lostaan:

1) vähintään 850 euron ja enintään 250 000
 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on
 tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen kult-
 tuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoi-
 tukseen Euroopan talousalueeseen kuuluvalla
 valtiolle tai Euroopan talousalueella olevalle
 julkista rahoitusta saavalle yliopistolle tai
 korkeakoululle taikka näiden yhteydessä ole-
 valle yliopistorahastolle;

2) vähintään 850 euron ja enintään 50 000
 euron suuruisen rahalahjoituksen, joka on
 tehty tiedettä, taidetta tai suomalaisen kult-

tuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen sellaiselle Verohallituksen nimeämälle Euroopan talousalueella olevalle yhdistykselle, säätiölle tai edellä mainittujen yhteydessä olevalle rahastolle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen taikka suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun Verohallituksen nimeämän tahon on toimitettava vuosittain Verohallitukselle tiedot saamistaan vähennyskelpoisista lahjoituksista, niiden antajista ja siitä, mihin tarkoitukseen lahjoitus on käytetty. Verohallitukselle on lisäksi toimitettava viimeksi päättyneen toimintavuoden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset tietojen antamistavasta ja -ajankohdasta.

tuuriperinteen säilyttämistä edistävään tarkoitukseen sellaiselle *Verohallinnon* nimeämälle Euroopan talousalueella olevalle yhdistykselle, säätiölle tai jonkin edellä mainitun yhteydessä olevalle rahastolle, jonka varsinaisena tarkoituksena on tieteen tai taiteen tukeminen taikka suomalaisen kulttuuriperinteen säilyttäminen.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun *Verohallinnon* nimeämän tahon on toimitettava vuosittain *Verohallinnolle* tiedot saamistaan vähennyskelpoisista lahjoituksista, niiden antajista ja siitä, mihin tarkoitukseen lahjoitus on käytetty. *Verohallinnolle* on lisäksi toimitettava viimeksi päättyneen toimintavuoden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase. *Verohallinto* antaa tarkemmat määräykset tietojen antamistavasta ja -ajankohdasta.

64 §

Luontoisetu

Työnantajalta saatu luontoisetu on veronalaista ansiotuloa ja arvioidaan käypään arvoon sen mukaan, kuin verohallitus vuosittain tarkemmin määrää.

64 §

Luontoisetu

Työnantajalta saatu luontoisetu on veronalaista ansiotuloa ja arvioidaan käypään arvoon. *Verohallinto* määrää vuosittain *luontoisetujen käypien arvojen laskentaperusteet*.

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Toimialoilla, joilla erityistä työntekemisspaikkaa joudutaan alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi usein vaihtamaan, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työntekemisspaikan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi tuloksi vain matkustamiskustannuksista saatu korvaus, jos verovelvollisella ei ole varsinaista työpaikkaa. Jos kuitenkin tilaisuutta työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemisspaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä ei ole, katsotaan, *sen mukaan kuin verohallitus vuosittain*

71 §

Verovapaat matkakustannusten korvaukset

Toimialoilla, joilla erityistä työntekemisspaikkaa joudutaan alalle tunnusomaisen työn lyhytaikaisuuden vuoksi usein vaihtamaan, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työntekemisspaikan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi tuloksi vain matkustamiskustannuksista saatu korvaus, jos verovelvollisella ei ole varsinaista työpaikkaa. Jos kuitenkin tilaisuutta työnantajan järjestämään työpaikkaruokailuun erityisellä työntekemisspaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä ei ole, katsotaan päivittäisistä asunnon ja erityisen työn

tarkemmin määrää, päivittäisistä asunnon ja erityisen työtekemispaikan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi lisäksi myös ateriakorvaus.

tekemispaikan välisistä matkoista saaduista matkakustannusten korvauksista verovapaaksi lisäksi myös ateriakorvaus. *Verohallinto määrää vuosittain ateriakorvauksen verovapaan määrän.*

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallitus antaa vuosittain etukäteen tarkemmat määräykset verovapaiden matkakustannusten korvausten perusteista ja määristä varattuaan kulukorvausasiain neuvottelukunnalle tilaisuuden tulla kuulluksi asiassa. Tarkemmat säännökset neuvottelukunnasta annetaan asetuksella.

Verohallitus vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. Verohallitus vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

75 §

Merityötuloa saavan verovapaat korvaukset

Verohallitus antaa vuosittain tarkemmat määräykset myös merityötuloa saavan verovelvollisen verovapaiden matkustuskorvausten perusteista ja määristä.

73 §

Verovapaiden korvausten perusteet ja määrä

Verohallinto antaa vuosittain etukäteen tarkemmat määräykset verovapaiden matkakustannusten korvausten perusteista ja määristä varattuaan kulukorvausasiain neuvottelukunnalle tilaisuuden tulla kuulluksi asiassa. Tarkemmat säännökset neuvottelukunnasta annetaan *valtioneuvoston* asetuksella.

Verohallinto vahvistaa työnantajalta työmatkasta saadun verovapaan päivärahan ja ateriakorvauksen määrän käyttäen perusteena valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa matkakustannusten yhteismäärää. Kotimaan päivärahaa määrättäessä tästä yhteismäärästä vähennetään säästyneiden elantokustannusten osuutena 15 prosenttia. Näin laskettu määrä vähennetään matkakustannusten yhteismäärästä myös ulkomaan päivärahojen määriä vahvistettaessa. *Verohallinto* vahvistaa verovelvollisen omistamallaan tai hallitsemallaan kulkuneuvolla tekemästä työmatkasta saaman verosta vapaan kilometrikorvauksen määrän valtion työmarkkinalaitoksen laskemaa kilometrikorvauksen enimmäismäärää vastaavaksi.

75 §

Merityötuloa saavan verovapaat korvaukset

Verohallinto antaa vuosittain tarkemmat määräykset myös merityötuloa saavan verovelvollisen verovapaiden matkustuskorvausten perusteista ja määristä.

76 §

Eräät ulkomailla työskentelyyn liittyvät verovapaat korvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

5) muusta kuin 1—3 kohdassa tarkoitettusta, ulkomailla tapahtuvasta työskentelystä johtuvat, työnantajan maksamat verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä muutto- ja matkakustannukset sekä ulkomailla työskentelyn aikana työnantajan siellä kustantama tavanomainen yksityinen palveluhenkilöstö ja lasten koulutus, sekä se osa asumisen tuottamasta edusta, joka ylittää edun kohtuullisen arvon, sen mukaan kuin verohallitus tarkemmin määrää.

76 §

Eräät ulkomailla työskentelyyn liittyvät verovapaat korvaukset

Veronalaista tuloa ei ole:

5) muusta kuin 1—3 kohdassa tarkoitettusta, ulkomailla tapahtuvasta työskentelystä johtuvat, työnantajan maksamat verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä muutto- ja matkakustannukset sekä ulkomailla työskentelyn aikana työnantajan siellä kustantama tavanomainen yksityinen palveluhenkilöstö ja lasten koulutus sekä se osa asumisen tuottamasta edusta, joka ylittää edun kohtuullisen arvon. *Verohallinto antaa tarkemmat määräykset ulkomailla saadun asuntoedun arvosta.*

93 §

Asumnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennys lasketaan siten, kuin verohallitus vuosittain tarkemmin määrää ottaen huomioon sen kohtuullisen kustannusten lisäyksen, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

93 §

Asumnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. *Verohallinto määrää vuosittain tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista.*

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

Urheilijan verovuoden tulona ei pidetä sitä osaa hänen välittömästi urheilemisesta saamistaan tuloista (*urheilutulo*), joka on 116 b ja 116 c §:ssä säädettyin edellytyksin maksettu valtiovarainministeriön nimeämän säätiön yhteydessä olevaan valtakunnalliseen valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon, joiden on kustakin urheilijasta vuosittain toimitettava verotusta varten tarpeelliset tiedot verohallin-

116 a §

Urheilutulon jaksottaminen

Urheilijan verovuoden tulona ei pidetä sitä osaa hänen välittömästi urheilemisesta saamistaan tuloista (*urheilutulo*), joka on 116 b ja 116 c §:ssä säädettyin edellytyksin maksettu valtiovarainministeriön nimeämän säätiön yhteydessä olevaan valtakunnalliseen valmennusrahastoon tai urheilijarahastoon, joiden on kustakin urheilijasta vuosittain toimitettava verotusta varten tarpeelliset tiedot Ve-

Voimassa oleva laki

nolle siten kuin verohallitus määrää.

rohallinnolle. *Verohallinto määrää tarkemmin annettavista tiedoista.*

122 §

Omistajanvaihdosten vaikutus tappioiden vähentämiseen

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, verotuksen toimittava verovirasto voi erityisistä syistä, milloin se yhteisön tai yhtymän toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden tappion vähentämiseen.

Osakeyhtiö ja osuuskunta saa kuitenkin vähentää tappion 3 momentissa tarkoitetun luvan nojalla vain siltä osin kuin yhteisön verovuoden tulo ennen tappion vähentämistä ylittää sen saaman, konserniavustuksesta verotuksessa annetussa laissa (825/1986) tarkoitetun konserniavustuksen määrän. Verovirasto voi 3 momentissa tarkoitetuilla perusteilla myöntää luvan tappion vähentämiseen kokonaan, jos konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain 3 §:ssä säädetyt edellytykset konserniavustuksen antamiselle ovat täyttyneet jo ennen 1 momentissa tarkoitettua omistajanvaihdosta.

122 §

Omistajanvaihdosten vaikutus tappioiden vähentämiseen

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, *Verohallinto* voi erityisistä syistä, milloin se yhteisön tai yhtymän toiminnan jatkumisen kannalta on tarpeen, hakemuksesta myöntää oikeuden tappion vähentämiseen.

Osakeyhtiö ja osuuskunta saa kuitenkin vähentää tappion 3 momentissa tarkoitetun luvan nojalla vain siltä osin kuin yhteisön verovuoden tulo ennen tappion vähentämistä ylittää sen saaman, konserniavustuksesta verotuksessa annetussa laissa (825/1986) tarkoitetun konserniavustuksen määrän. *Verohallinto* voi 3 momentissa tarkoitetuilla perusteilla myöntää luvan tappion vähentämiseen kokonaan, jos konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain 3 §:ssä säädetyt edellytykset konserniavustuksen antamiselle ovat täyttyneet jo ennen 1 momentissa tarkoitettua omistajanvaihdosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki**varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan varojen arvostamisesta verotuksessa 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1142/2005) 7 §:n 3 momentti, 20 §:n 3 ja 5 momentti sekä 29 §:n 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 3 momentti sekä 20 §:n 3 ja 5 momentti laissa 966/2006, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

7 §

Yhtiön varoihin kuuluvan metsän vertailuarvo

Yhtiön varoihin kuuluvan metsän vertailuarvo

Verohallitus vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos kunnan verovuoden 2005 keskimääräiseen puhtaaseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Verohallinto vahvistaa vuosittain metsän keskimääräisen vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta siten, että sen muutos kunnan verovuoden 2005 keskimääräiseen puhtaaseen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta vuoden 2005 syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

20 §

20 §

Maatalousmaan arvo

Maatalousmaan arvo

Verohallitus vahvistaa vuosittain pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton hehtaarilta kunnittain siten, että muutos viimeksi vahvistettuun keskimääräiseen vuotuisen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Verohallinto vahvistaa vuosittain pellon keskimääräisen vuotuisen tuoton hehtaarilta kunnittain siten, että muutos viimeksi vahvistettuun keskimääräiseen vuotuisen tuottoon verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

Salaojitetun maatalousmaan arvoon lisätään Verohallituksen vuosittain hehtaarilta vahvistama lisäarvo. Salaojituslisä vahvistetaan siten, että sen muutos viimeksi vahvistettuun salaojituslisään verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta edeltäneen

Salaojitetun maatalousmaan arvoon lisätään *Verohallinnon* vuosittain hehtaarilta vahvistama lisäarvo. Salaojituslisä vahvistetaan siten, että sen muutos viimeksi vahvistettuun salaojituslisään verrattuna vastaa kuluttajahintaindeksin muutosta verovuotta

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

edeltäneen vuoden syyskuusta verovuoden syyskuuhun.

29 §

29 §

*Kiinteistön maapohjan verotusarvo**Kiinteistön maapohjan verotusarvo*

Verohallitus vahvistaa vuosittain verotusta varten kunkin kunnan osalta tarkemmat laskentaperusteet, joiden mukaan rakennusmaan verotusarvo lasketaan.

Verohallinto vahvistaa vuosittain verotusta varten kunkin kunnan osalta tarkemmat laskentaperusteet, joiden mukaan rakennusmaan verotusarvo lasketaan. *Verohallinto voi rajoittaa laskentaperusteiden muutoksesta aiheutuvaa verotusarvojen vuotuista nousua.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 43 ja 55 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 43 §:n 5 momentti sekä 55 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 43 §:n 5 momentti laissa 1539/1992 sekä 55 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1168/2000, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

43 §

43 §

Sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella verovelvollisen kotipaikka on, voi verovelvollisen hakemuksesta erityisistä syistä pidentää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaika enintään kolmella vuodella. Jos luovutushintaa tai muuta vastiketta tai sen osaa ei ole vähennetty pidennetyn määräajan kuluessa, luetaan vähentämättä jäänyt määrä 40 prosentilla korotettuna sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jonka aikana vähentämisen olisi viimeistään tullut tapahtua.

Verohallinto voi verovelvollisen hakemuksesta erityisistä syistä pidentää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaika enintään kolmella vuodella. Jos luovutushintaa tai muuta vastiketta tai sen osaa ei ole vähennetty pidennetyn määräajan kuluessa, luetaan vähentämättä jäänyt määrä 40 prosentilla korotettuna sen verovuoden veronalaiseksi tuloksi, jonka aikana vähentämisen olisi viimeistään tullut tapahtua.

55 §

Yksityinen liikkeen- ja ammatinharjoittaja saa sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, vähentää:

1) verohallituksen tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän ja työmatkasta aiheutuneiden lisäntyneiden elantokustannuksen erotuksen; ja

2) verohallituksen edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja liikkeen- ja ammatinharjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä elinkeinotoimintaan liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka liikkeen- ja ammatinharjoittaja tilapäisesti tekee elinkeinotoimintaan liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin verohallituksen tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

55 §

Yksityinen liikkeen- ja ammatinharjoittaja saa sen lisäksi, mitä 7 §:ssä säädetään, vähentää:

1) *Verohallinnon* tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän ja työmatkasta aiheutuneiden lisäntyneiden elantokustannuksen erotuksen; ja

2) *Verohallinnon* edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja liikkeen- ja ammatinharjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä elinkeinotoimintaan liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka liikkeen- ja ammatinharjoittaja tilapäisesti tekee elinkeinotoimintaan liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin *Verohallinnon* tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki

maatilatalouden tuloverolain 10 e §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 10 e §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1169/2000, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

10 e §

Maatalouden harjoittaja saa sen lisäksi, mitä 6 §:ssä säädetään, vähentää:

1) verohallituksen tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän ja työmatkasta aiheutuneiden lisäntyneiden

10 e §

Maatalouden harjoittaja saa sen lisäksi, mitä 6 §:ssä säädetään, vähentää:

1) *Verohallinnon* tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla vahvistaman työmatkasta saadun verovapaan päivärahan enimmäismäärän ja työmatkasta aiheutuneiden lisäntyneiden

den elantokustannusten erotuksen; ja

2) verohallituksen edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja maatalouden harjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä maatalouteen liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka maatalouden harjoittaja tilapäisesti tekee maatalouteen liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin verohallituksen tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

elantokustannuksen erotuksen; ja

2) *Verohallinnon* edellä mainitussa päätöksessä vahvistaman verovapaan kilometrikorvauksen enimmäismäärän ja maatalouden harjoittajan yksityisiin varoihinsa kuuluvalla autolla tekemästä maatalouteen liittyvästä matkasta aiheutuneiden menojen erotuksen.

Työmatkalla 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetaan matkaa, jonka maatalouden harjoittaja tilapäisesti tekee maatalouteen liittyvänä tavanmukaisen toiminta-alueensa ulkopuolelle. Vähennyksen tekemisessä noudatetaan soveltuvin osin *Verohallinnon* tuloverolain 73 §:n 2 momentin nojalla antaman päätöksen perusteita.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (680/1976) 4 §:n 1 momentti, 7 §:n 1 momentin johdantokappale ja 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 567/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Verohallituksen määräämä verovirasto myöntää lain mukaisen veronhuojennuksen määrääjäksi, kuitenkin enintään viideksi verovuodeksi kerrallaan. Ennen veronhuojennuksen myöntämistä uudelle hakijayhteisölle tai yhteisölle, jonka olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos, veroviraston on hankittava asiasta lausunto yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnalta.

4 §

Verohallinto myöntää lain mukaisen veronhuojennuksen määrääjäksi, kuitenkin enintään viideksi verovuodeksi kerrallaan. Ennen veronhuojennuksen myöntämistä uudelle hakijayhteisölle tai yhteisölle, jonka olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos, *Verohallinnon* on hankittava asiasta lausunto yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnalta.

7 §

Veroviraston on määräämistään ajankohdasta alkaen kokonaan tai osittain peruutetta-

7 §

Verohallinnon on määräämistään ajankohdasta alkaen kokonaan tai osittain peruutetta-

va yhteisölle myönnetty veronhuojennus:

va yhteisölle myönnetty veronhuojennus:

8 §

Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan. Yhteisön on lisäksi veroilmoituksen antamisen yhteydessä annettava verovirastolle sellainen selvitys, kuin veronhuojennuksen myöntänyt verovirasto määrää. Muu verovirasto voi tehdä veronhuojennuksen myöntäneelle verovirastolle esityksen veronhuojennuksen peruuttamisesta.

8 §

Tämän lain nojalla myönnetty veronhuojennus ei vapauta yhteisöä siitä ilmoittamisvelvollisuudesta, joka sillä ilman huojennusta olisi verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan. Yhteisön on lisäksi veroilmoituksen antamisen yhteydessä annettava Verohallinnolle sen määräämä selvitys.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

tonnistoverolain 32 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä kesäkuuta 2002 annetun tonnistoverolain (476/2002) 32 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauden kuuluvilta verovuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallituksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

32 §

Verotuksen toimittaminen hyväksymisen peruuttamisen ja yhtiön purkautumisen jälkeen

Edellä 24 §:ssä tarkoitettu verotus toimitetaan poiketen siitä, mitä muualla tuloverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, kaikilta tonnistoverokauden kuuluvilta verovuosilta tonnistoverokauden päättymisen jälkeen. Verotus päättyy Verohallinnon määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään tonnistoverokauden päättymistä seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

8.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 12 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 856/2005, ja
muutetaan 4 §:n 2 momentti, 5 §, 10 b §:n 3 momentti, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 1 ja 4 momentti, 13 §:n 6 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti, 21 §:n 1, 3, 4 ja 6 momentti, 23 §:n 2 momentti ja 24 §:n 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti laissa 1242/1988, 5 §, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 1 ja 4 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti sekä 21 §:n 3, 4 ja 6 momentti mainitussa laissa 856/2005, 10 b §:n 3 momentti laissa 970/2005, 13 §:n 6 momentti laissa 814/2008, 21 §:n 1 momentti laissa 253/2008 sekä 24 §:n 3 momentti laissa 1120/1996, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

Palkkaan ei lueta:

1) liikenteen harjoittajan antaman tositteen perusteella suoritettavaa korvausta matkalipuista, rahtimaksuista eikä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista,

2) majoitusliikkeen antaman tai muun luottettavan tositteen perusteella suoritettua majoittumismaksun korvausta,

3) päivärahaa siltä osin kuin se vastaa verohallituksen verovapaaksi vahvistamaa kotimaan päivärahaa, eikä

4) Suomen valtioon palvelussuhteessa olevalle henkilölle, jonka varsinainen työntekopaikka on ulkomailla, mainitun työntekopaikan ulkopuolelle tehdystä matkasta maksettua verohallituksen verovapaaksi vahvistamaa päivärahaa tai muuta oleskelukustannusten korvausta.

Palkkaan ei lueta:

1) liikenteen harjoittajan antaman tositteen perusteella suoritettavaa korvausta matkalipuista, rahtimaksuista eikä muista niihin verrattavista välttämättömistä varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista,

2) majoitusliikkeen antaman tai muun luottettavan tositteen perusteella suoritettua majoittumismaksun korvausta,

3) päivärahaa siltä osin kuin se vastaa Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa kotimaan päivärahaa, eikä

4) Suomen valtioon palvelussuhteessa olevalle henkilölle, jonka varsinainen työntekopaikka on ulkomailla, mainitun työntekopaikan ulkopuolelle tehdystä matkasta maksettua Verohallinnon verovapaaksi vahvistamaa päivärahaa tai muuta oleskelukustannusten korvausta.

5 §

Verovirasto antaa rajoitetusti verovelvolliselle lähdeveroa koskevien säännösten soveltamista varten hakemuksesta lähdeverokortin. Verohallitus määrää hakemuksen tekemisessä noudatettavasta menettelystä sekä tiedoista, jotka hakemuksesta on ilmentävä.

5 §

Verohallinto antaa rajoitetusti verovelvolliselle lähdeveroa koskevien säännösten soveltamista varten hakemuksesta lähdeverokortin.

Verohallinto määrää hakemuksen tekemisessä noudatettavasta menettelystä sekä tiedoista, jotka hakemuksesta on ilmentävä.

10 b §

Lisäksi edellytetään, että ulkomaisen omaisuudenhoitajan kotipaikka on sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Omaisuudenhoitajasta on myös oltava osingonjakohetkellä merkintä verohallinnon ylläpitämässä ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä.

10 b §

Lisäksi edellytetään, että ulkomaisen omaisuudenhoitajan kotipaikka on sellaisessa valtiossa, jonka kanssa Suomella on kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskeva sopimus. Omaisuudenhoitajasta on myös oltava osingonjakohetkellä merkintä *Verohallinnon* ylläpitämässä ulkomaisten omaisuudenhoitajien rekisterissä.

11 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen sen veroviraston ratkaistavaksi, jonka *virka-alueella perimiseen velvollisen kotikunta on, tai, jollei hänellä ole täällä kotikuntaa, Uudenmaan veroviraston ratkaistavaksi*. Jos verovirasto havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

11 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen *Verohallinnon* ratkaistavaksi. Jos *Verohallinto* havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

12 a §

Verovirasto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on noudatet-

12 a §

Verohallinto antaa verovelvollisen tai veron perimiseen velvollisen kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun 1 §:n 3 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta lähdeveron perimisessä sekä siitä, onko lähdevero perittävä tai mitä lähdeveron perimisessä muutoin on

tava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa lähdeveron perimiseen velvollisen kotipaikan verovirasto tai, jos tällä ei ole Suomessa kotipaikkaa, Uudenmaan verovirasto.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä verovirastossa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

13 §

Verovelvollisen on esitettävä asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus verovirastolle siitä, että 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lähdeveroa ei hyvitetä asuinvaltiossa. Verovelvollisen on esitettävä verovirastolle vastaava todistus 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä.

15 §

Valtionverotuksen verotettavasta ansiotulosta suoritetaan veroa progressiivisen tuloveroasteikon mukaan. Koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollinen suorittaa lisäksi kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta veroa kuntien keskimääräisen tuloveroprosentin mukaan. Kuntien keskimääräinen tuloveroprosentti on kuntien viimeksi vahvistettujen tuloveroprosenttien viimeksi toimitetun verotuksen kunkin kunnan kunnallisverotuksen verotettavalla tulolla painotettu keskiarvo neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella ilmoitettuna. Vero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Tuloveroprosentti julkaistaan säädöskokoelmassa kuntien ja seurakuntien tuloveroprosenteista vuosittain annettavassa Verohallituksen luettelossa. Osan verovuotta Suomessa asunut verovelvollinen suorittaa kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta veroa koko verovuodelta tuloverolain 130 §:n mukaisesti, ja vero tilitetään verovelvollisen kotikunnalle.

noudatettava. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

(2 mom. kumotaan)

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa*, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

13 §

Verovelvollisen on esitettävä *Verohallinnolle* selvityksenä 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä *asuinvaltionsa veroviranomaisen antama todistus.*

15 §

Valtionverotuksen verotettavasta ansiotulosta suoritetaan veroa progressiivisen tuloveroasteikon mukaan. Koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollinen suorittaa lisäksi kunnallisverotuksen verotettavasta tulosta veroa kuntien keskimääräisen tuloveroprosentin mukaan. Kuntien keskimääräinen tuloveroprosentti on kuntien viimeksi vahvistettujen tuloveroprosenttien viimeksi toimitetun verotuksen kunkin kunnan kunnallisverotuksen verotettavalla tulolla painotettu keskiarvo neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella ilmoitettuna. Vero tilitetään kokonaisuudessaan valtiolle. Tuloveroprosentti julkaistaan säädöskokoelmassa kuntien ja seurakuntien tuloveroprosenteista vuosittain annettavassa *Verohallinnon* luettelossa. Osan verovuotta Suomessa asunut verovelvollinen suorittaa kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta veroa koko verovuodelta tuloverolain 130 §:n mukaisesti, ja vero tilitetään verovelvollisen kotikunnalle.

16 §

Jos lähdevero muutoin kuin veron perimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että Uudenmaan verovirasto vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpanee siitä menevän veron.

16 §

Jos lähdevero muutoin kuin veron perimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että *Verohallinto* vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpanee siitä menevän veron.

17 §

Uudenmaan verovirasto tekee päätöksen työnantajan tai 1 momentissa tarkoitetun edustajan määräämisestä vastuuseen verosta. Päätös voidaan tehdä, jos verovelvollinen ei ole kehotuksesta huolimatta maksanut veroa eikä sen perimiseen voida käyttää Euroopan yhteisöjen neuvoston keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä antamaan direktiiviin (76/308/ETY) tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvaa virka-apua.

17 §

Verohallinto tekee päätöksen työnantajan tai 1 momentissa tarkoitetun edustajan määräämisestä vastuuseen verosta. Päätös voidaan tehdä, jos verovelvollinen ei ole kehotuksesta huolimatta maksanut veroa eikä sen perimiseen voida käyttää Euroopan yhteisöjen neuvoston keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä antamaan direktiiviin (76/308/ETY) tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvaa virka-apua.

21 §

Veroviraston 12 a §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla verovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa verovirastoon tai Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta valitus-oikeus on Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Yksikön valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

21 §

Verohallinnon 12 a §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla *Verohallinto* on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa *Verohallintoon* tai Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta valitus-oikeus on Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Yksikön valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Muutoksen hakemiseen veroviraston 11 §:n 2 momentin mukaiseen päätökseen ja ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, samoin kuin veroviraston läh-

Muutoksen hakemiseen *Verohallinnon* 11 §:n 2 momentin mukaiseen päätökseen ja ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, samoin kuin *Verohal-*

deverokorttia koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä ennakoperintälaissa säädetään muutoksen hakemisesta vastaavissa asioissa.

Muutoksen hakemiseen Uudenmaan veroviraston 16 §:n 2 momentin ja 17 §:n mukaiseen päätökseen sovelletaan, mitä ennakoperintälaissa säädetään muutoksen hakemisesta mainitun lain 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen. Veroviraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Valituksesta huolimatta veroviraston 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua on noudatettava. Veron perimiseen velvollisen on noudatettava ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä siitä lukien, kun hän sai päätöksestä tiedon.

23 §

Jos rajoitetusti verovelvollinen on suorittanut tulosta lähdeveron lisäksi kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, maksetaan hänelle hakemuksesta valtion varoista takaisin 40 prosenttia sanotun kunnallisveron perusteena olevasta tulosta peritystä lähdeverosta. Verohallituksen asiana on antaa tästä johtuvat tarkemmat määräykset.

24 §

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä rajoitetusti verovelvollisesta annettavien tietojen sisällöstä.

linnon lähdeverokorttia koskevaan päätökseen sovelletaan, mitä ennakoperintälaissa säädetään muutoksen hakemisesta vastaavissa asioissa.

Muutoksen hakemiseen Verohallinnon 16 §:n 2 momentin ja 17 §:n mukaiseen päätökseen sovelletaan, mitä ennakoperintälaissa säädetään muutoksen hakemisesta mainitun lain 38 §:ssä tarkoitettuun päätökseen. Verohallinnon oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Valituksesta huolimatta Verohallinnon 12 a §:n nojalla antamaa ratkaisua on noudatettava. Veron perimiseen velvollisen on noudatettava ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä siitä lukien, kun hän sai päätöksestä tiedon.

23 §

Jos rajoitetusti verovelvollinen on suorittanut tulosta lähdeveron lisäksi kunnallisveroa Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvalla kunnalla, maksetaan hänelle hakemuksesta valtion varoista takaisin 40 prosenttia sanotun kunnallisveron perusteena olevasta tulosta peritystä lähdeverosta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset takaisin maksettavasta lähdeverosta.

24 §

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä rajoitetusti verovelvollisesta annettavien tietojen sisällöstä. Lisäksi Verohallinto määrää Suomesta tämän lain 13 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa ja 16 a §:ssä tarkoitettua tuloa saavan rajoitetusti verovelvollisen ennakonpidätysprosenttien ja ennakonkannon laskentaperusteet sen mukaan kuin ennakoperintälaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

9.

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 4 ja 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 4 § ja 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 4 § laissa 975/2006, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

4 §

4 §

*Lain soveltamista koskeva hakemus**Lain soveltamista koskeva hakemus*

Tätä lakia sovelletaan ulkomailta tulevan palkansaajan hakemuksesta. Hakemus, jossa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta, on tehtävä kirjallisesti ja annettava verovirastolle ennen tässä laissa tarkoitettun työskentelyn alkamista tai 90 päivän kuluessa työskentelyn alkamisesta. Jos tämän lain soveltamisen edellytykset ovat olemassa, veroviraston on tehtävä asiaa koskevasta päätöksestään merkintä palkansaajan verokorttiin.

Tätä lakia sovelletaan ulkomailta tulevan palkansaajan hakemuksesta. Hakemus, jossa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta, on tehtävä kirjallisesti *Verohallinnolle* ennen tässä laissa tarkoitettun työskentelyn alkamista tai 90 päivän kuluessa työskentelyn alkamisesta. Jos tämän lain soveltamisen edellytykset ovat olemassa, *Verohallinnon* on tehtävä asiaa koskevasta päätöksestään merkintä palkansaajan verokorttiin.

8 §

8 §

*Veron perintä ja suorittaminen, muutoksenhaku ja ilmoittamisvelvollisuus**Veron perintä ja suorittaminen, muutoksenhaku ja ilmoittamisvelvollisuus*

Palkkatulon lähdeveron perinnässä ja suorittamisessa, veron perinnän valvonnassa sekä muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvien osin ennakkoperintälain säännöksiä. Verohallitus voi antaa veron perimistä, suorittamista, työnantajan vuosi-ilmoitusta sekä tilittämistä koskevat tarkemmat määräykset.

Palkkatulon lähdeveron perinnässä ja suorittamisessa, veron perinnän valvonnassa sekä muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvien osin ennakkoperintälain säännöksiä. *Verohallinto* voi antaa veron perimistä, suorittamista, työnantajan vuosi-ilmoitusta sekä tilittämistä koskevat tarkemmat määräykset.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
 20 .

10.

Laki**korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 8 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 539/1996, ja
muutetaan 7 §, 8 a §:n 1 ja 5 momentti sekä 9, 11—13 ja 17 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 § laissa 610/2009, 8 a §:n 1 ja 5 momentti mainitussa laissa 539/1996, 11 § osaksi laissa 1571/1995, 12 ja 13 § viimeksi mainitussa laissa ja 17 § laissa 1393/1991 sekä mainituissa laeissa 1571/1995 ja 539/1996, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

7 §

7 §

*Veron suorittaminen**Veron suorittaminen*

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililain (604/2009) 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

Koronmaksajan on suoritettava korkotulosta perimänsä vero *Verohallinnolle* viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotililain (604/2009) 11 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtana.

8 a §

8 a §

*Lääninveroviraston ennakkoratkaisu**Verohallinnon ennakkoratkaisu*

Lääninverovirasto voi koronsaajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisun antaa sen läänin lääninverovirasto, jonka alueella koronmaksajan kotikunta on.

Verohallinto voi koronsaajan tai koronmaksajan kirjallisesta hakemuksesta antaa korkotulon lähdeveroa koskevan ennakkoratkaisun, jollei asiaa ole keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu eikä sitä koskeva hakemus ole vireillä keskusverolautakunnassa.

(2 mom. kumotaan)

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

9 §

Valvonta

Sen läänin lääninverovirasto, jonka virka-alueella on koronmaksajan kotikunta, valvoo korkotulon lähdeveron suorittamisvelvollisuutta ja veron määrää koskevien säännösten noudattamista.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan. Koronmaksajan on kuitenkin pidettävä kirjaa, josta saadaan luotettavasti selville korkotulon lähdeveron määräytymisen kannalta merkitykselliset seikat. Lääninveroviraston asianomaisen virkamiehen kehotuksesta koronmaksajan on esitettävä korkotulon lähdeveron valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys. Lääninverovirastolle on lisäksi annettava vuosittain asetuksella tarkemmin määrättävät tiedot lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta sekä lääninveroviraston kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista. Joukkovelkakirjalainan liikkeellelaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan ja osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettua lainausliikettä harjoittavan osuuskunnan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa on säädetty, korkotulon lähdeveron perimiseen velvollisen koronmaksajan on annettava lääninveroviraston kehotuksesta sellaisia tietyn verovelvollisen verotusta, verotarkastusta tai verotusta koskevaa muutoksenhakuasiaa varten tarpeellisia tietoja, jotka selviävät koronmaksajalla olevista asiakirjoista tai jotka ovat muutoin tämän hallussa.

9 §

Valvonta

Verohallinto valvoo korkotulon lähdeveron suorittamisvelvollisuutta ja veron määrää koskevien säännösten noudattamista.

11 §

Tiedonantovelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan. Koronmaksajan on kuitenkin pidettävä kirjaa, josta saadaan luotettavasti selville korkotulon lähdeveron määräytymisen kannalta merkitykselliset seikat. *Verohallinnon* asianomaisen virkamiehen kehotuksesta koronmaksajan on esitettävä korkotulon lähdeveron valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys. *Verohallinnolle* on lisäksi annettava vuosittain asetuksella tarkemmin määrättävät tiedot lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta sekä *Verohallinnon* kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan ja osuuskuntalain 18 a §:ssä tarkoitettua lainausliikettä harjoittavan osuuskunnan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

Sen estämättä, mitä edellä 1 momentissa on säädetty, korkotulon lähdeveron perimiseen velvollisen koronmaksajan on annettava *Verohallinnon* kehotuksesta sellaisia tietyn verovelvollisen verotusta, verotarkastusta tai verotusta koskevaa muutoksenhakuasiaa varten tarpeellisia tietoja, jotka selviävät koronmaksajalla olevista asiakirjoista tai jotka ovat muutoin tämän hallussa.

12 §

Veron maksuunpano koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen suorittamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitetusta korkotulosta, se lääninverovirasto, jonka virka-alueella koronsaajan kotikunta on, maksuunpanee korkotulon lähdeveron koronsaajalle. *Jos koronsaajalla ei ole kotikuntaa Suomessa, maksuunpanon toimittaa Uudenmaan lääninverovirasto.* Maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä. Maksuunpanon yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä veronlisäys ja veronkorotus noudattaen soveltuvin osin verotusmenettelystä annetun lain jälkiverotusta koskevia säännöksiä.

13 §

Lähdeveron maksuunpano veronoikaisun yhteydessä

Jos tämän lain 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron suorittamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee lääninveroviraston verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettun veronoikaisun yhteydessä maksuunpanna lähdevero sen suorittamiseen velvolliselle. Edellä 12 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta koronsaajalle määrättyä lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta valittamalla lääninoikeuteen.

Muutoksenhausta lääninveroviraston tekemään päätökseen on voimassa, mitä ennakkoperin-

12 §

Veron maksuunpano koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen suorittamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitetusta korkotulosta, *Verohallinto* maksuunpanee korkotulon lähdeveron koronsaajalle. Maksuunpanoa ei kuitenkaan toimiteta myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä. Maksuunpanon yhteydessä verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä veronlisäys ja veronkorotus noudattaen soveltuvin osin verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n 4 momentin ja 57 §:n säännöksiä.

13 §

Lähdeveron maksuunpano verotuksen oikaisun yhteydessä

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron suorittamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee *Verohallinnon* verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettun verotuksen oikaisun yhteydessä maksuunpanna lähdevero sen suorittamiseen velvolliselle. Edellä 12 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta koronsaajalle määrättyä lähdeveroa koskevaan päätökseen on voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään muutoksenhausta valittamalla *hallinto-oikeuteen*.

Muutoksenhausta *Verohallinnon* tekemään päätökseen on voimassa, mitä ennakkoperin-

koperintälaissa säädetään muutoksenhausta vastaaviin ennakkoperintää koskeviin päätöksiin.

tälaissa säädetään muutoksenhausta vastaaviin ennakkoperintää koskeviin päätöksiin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki

sairausvakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä joulukuuta 2004 annetun sairausvakuutuslain (1224/2004) 4 luvun 3 §:n 1 momentti, 15 luvun 13 §:n 2 momentti, 19 luvun 3, 7 ja 8 § sekä 20 luvun 6 §, sellaisina kuin niistä ovat 19 luvun 3 ja 7 § osaksi laissa 1113/2005 ja 20 luvun 6 § viimeksi mainitussa laissa 1113/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 luku

4 luku

Matkakustannusten korvaaminen

Matkakustannusten korvaaminen

3 §

3 §

Kotikäyntiin liittyvä matka

Kotikäyntiin liittyvä matka

Lääkärin, hammaslääkärin ja tässä laissa tarkoitetun muun terveydenhuollon ammattihenkilön vakuutetun luokse tekemästä kotikäynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin muutoin tässä luvussa säädetään. Kotikäynnin tehneen terveydenhuollon ammattihenkilön omalla autolla tehdystä matkasta korvaus maksetaan kuitenkin Verohallituksen vuosittain vahvistaman verovapaan korvauksen suuruisena.

Lääkärin, hammaslääkärin ja tässä laissa tarkoitetun muun terveydenhuollon ammattihenkilön vakuutetun luokse tekemästä kotikäynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin muutoin tässä luvussa säädetään. Kotikäynnin tehneen terveydenhuollon ammattihenkilön omalla autolla tehdystä matkasta korvaus maksetaan kuitenkin *Verohallinnon* vuosittain vahvistaman verovapaan korvauksen suuruisena.

15 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

13 §

Tutkimuksiin määrääminen

Tutkimuksissa käynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin 4 luvussa säädetään. Vakuutetulla on lisäksi oikeus saada tutkimukseen osallistumisen ajalta päivärahaa, yömatkarahea sekä majoittumiskorvausta *sen mukaan kuin Verohallituksen päätöksellä verovapaista matkakustannusten korvauksista määrätään*. Jos vakuutettu on tarvinnut saattajan, saattajalle korvataan matkasta aiheutuneet kustannukset samojen perusteiden mukaan kuin vakuutetulle.

15 luku

Toimeenpanoa koskevat säännökset

13 §

Tutkimuksiin määrääminen

Tutkimuksissa käynnistä aiheutuneet matkakustannukset korvataan vakuutetulle siten kuin 4 luvussa säädetään. Vakuutetulla on lisäksi oikeus saada tutkimukseen osallistumisen ajalta päivärahaa, yömatkarahea sekä majoittumiskorvausta. Jos vakuutettu on tarvinnut saattajan, saattajalle korvataan matkasta aiheutuneet kustannukset samojen perusteiden mukaan kuin vakuutetulle. *Verohallinto antaa tarkemmat määräykset tutkimuksiin määräämisestä aiheutuvien matkakustannusten korvauksista.*

19 luku

Tietojen saamista ja luovuttamista koskevat säännökset

3 §

Tiedot verohallinnolta

Kansaneläkelaitoksella on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada verohallinnolta vuosittain ja viimeistään kunkin kalenterivuoden lopussa tiedot kunkin verovelvollisen edelliseltä kalenterivuodelta toimitetussa verotuksessa todetuista 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetuista tuloista sekä muut verohallinnon hallussa olevat työtulon määrittämiseksi välttämättömät tiedot sekä tiedot 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista tulonhankkimismenoista.

Kansaneläkelaitoksella ja sosiaali- ja terveysministeriöllä on lisäksi oikeus saada verohallinnolta sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuprosentin tarkistamista varten tarpeelliset tilastotiedot sairaanhoitomaksun maksupohjasta.

19 luku

Tietojen saamista ja luovuttamista koskevat säännökset

3 §

Tiedot Verohallinnolta

Kansaneläkelaitoksella on salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada *Verohallinnolta* vuosittain ja viimeistään kunkin kalenterivuoden lopussa tiedot kunkin verovelvollisen edelliseltä kalenterivuodelta toimitetussa verotuksessa todetuista 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetuista tuloista sekä muut *Verohallinnon* hallussa olevat työtulon määrittämiseksi välttämättömät tiedot sekä tiedot 11 luvun 5 §:ssä tarkoitetuista tulonhankkimismenoista.

Kansaneläkelaitoksella ja sosiaali- ja terveysministeriöllä on lisäksi oikeus saada *Verohallinnolta* sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun maksuprosentin tarkistamista varten tarpeelliset tilastotiedot sairaanhoitomaksun maksupohjasta.

7 §

Tiedot verohallinnolle vakuutusmaksujen perimistä varten

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon-
saantia koskevien rajoitusten estämättä:

1) Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa eläkelaitoksille ja verohallinnolle sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla asuvien eläkkeensaajien nimistä, henkilötunnuksista ja muista yksilöintitiedoista, joihin sovelletaan 18 luvun 6 §:n mukaista maksuvelvollisuutta;

2) Kansaneläkelaitoksella, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla työskentelevien henkilöiden nimistä ja henkilötunnuksista, joille Kansaneläkelaitos on antanut päätöksen Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta tai joille sosiaali- ja terveysministeriö tai Eläketurvakeskus on antanut Euroopan yhteisöjen sosiaaliturvaa koskevien säännösten tai sosiaaliturvasopimuksen määräyksen perusteella päätöksen Suomen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta;

3) eläkelaitoksella ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa verohallinnolle vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot vakuutuslaskasta.

Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot verohallinnolle asianosaisen suostumuksetta myös teknisen käyttöyhteyden avulla. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen saajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

8 §

Tiedot viranomaisille

Kansaneläkelaitoksella on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa ministe-

7 §

Tiedot Verohallinnolle vakuutusmaksujen perimistä varten.

Salassapitosäännösten ja muiden tiedon-
saantia koskevien rajoitusten estämättä:

1) Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa eläkelaitoksille ja *Verohallinnolle* sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla asuvien eläkkeensaajien nimistä, henkilötunnuksista ja muista yksilöintitiedoista, joihin sovelletaan 18 luvun 6 §:n mukaista maksuvelvollisuutta;

2) Kansaneläkelaitoksella, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa *Verohallinnolle* vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot niiden ulkomailla työskentelevien henkilöiden nimistä ja henkilötunnuksista, joille Kansaneläkelaitos on antanut päätöksen Suomen asumisperusteisen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta tai joille sosiaali- ja terveysministeriö tai Eläketurvakeskus on antanut Euroopan yhteisöjen sosiaaliturvaa koskevien säännösten tai sosiaaliturvasopimuksen määräyksen perusteella päätöksen Suomen sosiaaliturvalainsäädännön soveltamisesta;

3) eläkelaitoksella ja Eläketurvakeskuksella on oikeus antaa *Verohallinnolle* vakuutetun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun perimistä varten tiedot vakuutuslaskasta.

Kansaneläkelaitoksella on oikeus antaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot *Verohallinnolle* asianosaisen suostumuksetta myös teknisen käyttöyhteyden avulla. Ennen teknisen käyttöyhteyden avaamista tietojen saajan on esitettävä selvitys siitä, että tietojen suojauksesta huolehditaan asianmukaisesti.

8 §

Tiedot viranomaisille

Kansaneläkelaitoksella on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa minis-

riöille, verohallinnolle ja lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää hoitavalle laitokselle tai yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaan sosiaaliturvaetuuteen tämän lain mukainen etuus vaikuttaa, tämän lain mukaista etuutta tai korvausta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista etuuksista ja korvauksista sekä muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kerta-luonteista valvontatointia varten, sekä poliisi- ja syyttäjäviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittämistä ja syytteeseenpanoa varten. Terveystilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei saa kuitenkaan luovuttaa.

teriöille, *Verohallinnolle* ja lakisääteistä sosiaaliturvajärjestelmää hoitavalle laitokselle tai yhteisölle, jonka hoidettavaksi kuuluvaan sosiaaliturvaetuuteen tämän lain mukainen etuus vaikuttaa, tämän lain mukaista etuutta tai korvausta saaneen henkilön henkilötunnus ja muut yksilöintitiedot, tiedot maksetuista etuuksista ja korvauksista sekä muut näihin rinnastettavat tiedot, jotka ovat välttämättömiä sosiaaliturvaan kohdistuvien rikosten ja väärinkäytösten selvittämiseksi suoritettavaa henkilötietojen yhdistämistä ja muuta kerta-luonteista valvontatointia varten, sekä poliisi- ja syyttäjäviranomaiselle edellä mainitut tiedot, jotka ovat välttämättömiä rikosten selvittämistä ja syytteeseenpanoa varten. Terveystilaa koskevia tietoja tai tietoja, jotka on tarkoitettu kuvaamaan henkilön sosiaalihuollon tarpeen perusteita, ei saa kuitenkaan luovuttaa.

20 luku

Erinäisiä säännöksiä

6 §

Verotuskustannusten jakaminen

Tämän lain mukaisten tehtävien hoitamista verohallinnolle aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon tehtäessä verohallintolain (1557/1995) 11 §:ssä säädettyä kustannusten jakoa.

20 luku

Erinäisiä säännöksiä

6 §

Verotuskustannusten jakaminen

Tämän lain mukaisten tehtävien hoitamisesta Verohallinnolle aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon tehtäessä *Verohallinnosta annetussa laissa* (/) säädettyä kustannusten jakoa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

12.

Laki**metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 11 ja 13 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain (534/1998)
 11 §:n 1 momentti ja 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

11 §

Maksujen tilittäminen

Maksujen tilittäminen

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueelta kannettavista metsänhoitomaksuista tilitetään 98 prosenttia metsänhoitoyhdistykselle ja kaksi prosenttia maksujen kannon ja tilittämisen korvauksena verohallinnolle. Metsänhoitoyhdistys ei kuitenkaan voi saada varoja ennen kuin yhdistyksen toimialue on vahvistettu.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueelta kannettavista metsänhoitomaksuista tilitetään 98 prosenttia metsänhoitoyhdistykselle ja kaksi prosenttia maksujen kannon ja tilittämisen korvauksena *Verohallinnolle*. Metsänhoitoyhdistys ei kuitenkaan voi saada varoja ennen kuin yhdistyksen toimialue on vahvistettu.

13 §

13 §

Maksujen kantomenettely

Maksujen kantomenettely

Verotuksesta vastaava viranomainen laskee kunkin metsänomistajan suoritettavaksi tulevan metsänhoitomaksun sekä kantaa ja tilittää maksut.

Verohallinto laskee kunkin metsänomistajan suoritettavaksi tulevan metsänhoitomaksun sekä kantaa ja tilittää maksut.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
 20 .

13.

Laki**kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain 8 ja 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1552/1995) 9 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

9 §

Ulkomaisen veron muuttuminen

Ulkomaisen veron muuttuminen

Jos ulkomaisen veron hyvityksen perusteena ollutta vieraan valtion veroa on muutettu, verovelvollisen on ilmoitettava muutoksesta lääninverovirastolle. Jos tällaista muutosta ei ole otettu hyvitystä annettaessa huomioon, lääninveroviraston on oikaistava maksuunpano.

Jos ulkomaisen veron hyvityksen perusteena ollutta vieraan valtion veroa on muutettu, verovelvollisen on ilmoitettava muutoksesta *Verohallinnolle*. Jos tällaista muutosta ei ole otettu hyvitystä annettaessa huomioon, *Verohallinnon* on oikaistava maksuunpano.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

14.

Laki**ennakkoperintälain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 24 §:n 7 momentti sekä 29 ja 30 §, sellaisena kuin niistä on 24 §:n 7 momentti laissa 1082/2005, ja *muutetaan* 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti, 6 §, 6 a §:n 3 momentti, 10 §, 18 §:n ruotsinkielisen otsikon sanamuoto, 8 §:n 1 ja 3 momentti, 22 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 27 §, 31 §:n 1 momentti, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 3—6 momentti, 35 §, 38 §:n 1 momentti, 39 §:n 1 ja 3 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41, 42 ja 42 a §, 44 §:n 1 momentin johdantokappale, 44 §:n 4 momentti, 45 §:n 1 momentti, 47 §, 48 §:n 1 momentti, 49 §:n 1 ja 2 momentti, 50 §:n suomenkielisen otsikon sanamuoto, 50 §:n 1 ja 3 momentti, 52 §:n 2 momentti sekä 53 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti laissa 564/2004, 6 a §:n 3 momentti ja 42 a § mainitussa laissa 1082/2005, 10 §, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 1, 2, 4 ja 6 momentti sekä 50 §:n 1 momentti laissa 1070/2003, 32 §:n 1 momentti, 33 §:n 3—6 momentti, 38 §:n 1 momentti, 41 §, 44 §:n 1 momentin johdantokappale, 44 §:n 4 momentti, 48 §:n 1 momentti ja 50 §:n 3 momentti laissa 608/2009, 27 § laissa 478/1998, 42 § osaksi mainitussa laissa 608/2009 sekä 45 §:n 1 momentti laissa 1225/2006, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperinnän toimittamisen tavat

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai Verohallitus tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona. Verohallitus voi määrätä, että yhteensä enintään 7 000 euron suuruiset ennakonkannon alaiset tulot voidaan ottaa huomioon ennakonpidätyksen perusteiden laskennassa.

Ennakkoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä. Jos tässä laissa säädetään tai *Verohallinto* tämän lain nojalla määrää, ennakkoperintä toimitetaan ennakonkantona. *Verohallinto* voi määrätä, että yhteensä enintään 7 000 euron suuruiset ennakonkannon alaiset tulot voidaan ottaa huomioon ennakonpidätyksen perusteiden laskennassa.

4 §

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakonpidätys voidaan toimittaa verovuoden alusta lukien enintään maaliskuun loppuun verohallituksen määräämin muutoksin edelliseksi vuodeksi vahvistettujen veroperusteiden mukaan, jos verohallitus erityisistä syistä niin määrää. Edellisen verovuoden en-

Ennakonpidätys voidaan toimittaa verovuoden alusta lukien enintään maaliskuun loppuun *Verohallinnon* määräämin muutoksin edelliseksi vuodeksi vahvistettujen veroperusteiden mukaan, jos *Verohallinto* välttämättömistä syistä niin määrää. Edellisen ve-

nakonpidätysperusteiden soveltamisen vaikutus otetaan ennakkoperinnän laskentaperusteita verovuonna määrättäessä kaavamaisesti huomioon.

rovuoden ennakkonpidätysperusteiden soveltamisen vaikutus otetaan ennakkoperinnän laskentaperusteita verovuonna määrättäessä kaavamaisesti huomioon.

6 §

Verohallituksen toimivalta

Verohallitus määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään, sekä suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja tavasta siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallitus määrää myös:

1) palkkakirjanpidon ja muistiinpanovelvollisuuden sisällöstä siltä osin kuin niistä ei säädetä; sekä

2) ennakonkannon eräjaosta.

Verohallitus voi muutoin kuin yksittäistapauksessa määrätä lisäksi

1) ennakkoperinnän toimittamisen tavan, jollei asiasta säädetä;

2) ennakonpidätysprosentin tai sen määrittämisen tavan, jollei siitä 5 §:n mukaisesti säädetä asetuksella;

3) ennakonpidätysvelvollisen, jos maksusta vastaa 9 §:ssä tarkoitettu sijaismaksaja;

4) ennakkoperintävelvollisuuden rajoittamisesta ja siitä vapauttamisesta erityisestä syystä.

Verohallitus antaa tarvittaessa tämän lain ja ennakkoperintäasetuksen soveltamisesta ohjeita sekä tarkempia määräyksiä.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon tarkemmat laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään, sekä suorituksen maksajan ilmoittamisvelvollisuuden tarkemmasta sisällöstä ja tavasta siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallinto määrää myös:

1) palkkakirjanpidon ja muistiinpanovelvollisuuden sisällöstä siltä osin kuin niistä ei säädetä; sekä

2) ennakonkannon eräjaosta.

Verohallinto voi muutoin kuin yksittäistapauksessa määrätä lisäksi:

1) ennakkoperinnän toimittamisen tavan, jollei asiasta säädetä;

2) ennakonpidätysprosentin tai sen määrittämisen tavan, jollei siitä 5 §:n mukaisesti säädetä asetuksella;

3) ennakonpidätysvelvollisen, jos maksusta vastaa 9 §:ssä tarkoitettu sijaismaksaja;

4) ennakkoperintävelvollisuuden rajoittamisesta ja siitä vapauttamisesta erityisestä syystä.

6 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

10 §

Pidätysprosentin määrääminen

Verovirasto voi verovelvollista kuulematta merkitä ennakonpidätyksen määrän prosentteina suorituksen saajan verokorttiin tai siirtää tiedon suoraan ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle.

Päätöksen perusteluina verovirasto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista.

10 §

Pidätysprosentin määrääminen

Verohallinto voi verovelvollista kuulematta merkitä ennakonpidätyksen määrän prosentteina suorituksen saajan verokorttiin tai siirtää tiedon suoraan ennakonpidätyksen toimittamiseen velvolliselle.

Päätöksen perusteluina *Verohallinto* ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrääminen

Verovirasto voi määrätä verovelvollisen ennakonpidätysprosentin uudelleen verovelvollista kuulematta, jos on ilmeistä, ettei se vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää. *Muukin kuin se verovirasto, jonka virka-alueella verovelvollisen kotikunta on, on verovelvollisen pyynnöstä asiassa toimivaltainen.*

Päätöksen perusteluina verovirasto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa (434/2003) edellytetyllä tavalla.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrääminen

Verohallinto voi määrätä verovelvollisen ennakonpidätysprosentin uudelleen verovelvollista kuulematta, jos on ilmeistä, ettei *pidätysprosentti* vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää.

Päätöksen perusteluina *Verohallinto* ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa (434/2003) edellytetyllä tavalla.

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttamisen verovelvolliselle

Lääninverovirasto, joka toimittaa verovelvollisen verotuksen, palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa, on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta tai

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttamisen verovelvolliselle

Verohallinto palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon viran puolesta tai verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta tai varallisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa, on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta tai varallisuudesta maksuunpannun veron suoritukseksi.

varallisuudesta maksuunpannun veron suorittukseksi. Ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä silloin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

Ulkomailla tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä silloin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Jos ennakon koko määrästä on verotusmenettelystä annetun lain 52 §:n nojalla vastuussa muukin henkilö kuin verovelvollinen, ennako on maksuunpantava verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakkoverolippuun on tällöin merkittävä ennakosta vastuussa olevat henkilöt. Jos ennakkoverolippuun ei ole tehty merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, se verovirasto, jossa maksuunpano on tapahtunut, voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verotuksen toimittava verovirasto voi määrätä ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verovirasto voi muuttaa ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Jos ennakon koko määrästä on verotusmenettelystä annetun lain 52 §:n nojalla vastuussa muukin henkilö kuin verovelvollinen, ennako on maksuunpantava verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakkoverolippuun on tällöin merkittävä ennakosta vastuussa olevat henkilöt. Jos ennakkoverolippuun ei ole tehty merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, *Verohallinto* voi tarvittaessa määrätä edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto voi määrätä ennakonkannossa maksettavan veron (*ennakko*) verovelvollista kuulematta.

Verohallinto voi muuttaa ennakon viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos ennakko on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian suureksi tai pieneksi. Vaatimuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös 23 §:n 3 momentissa tarkoitettu ennakosta vastuussa oleva. Ennakosta vastuussa olevan tekemästä vaatimuksesta on kuultava verovelvollista.

Verovirasto poistaa ennakon joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennakko voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Päätöksen perusteluina verovirasto ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoveron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

Muukin kuin se verovirasto, joka toimittaa verotuksen, on verovelvollisen pyynnöstä toimivaltainen ennakkokannossa maksettavan veron määräämistä, muuttamista ja poistamista koskevassa asiassa.

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Lääninverovirasto merkitsee hakemuksesta ennakkoperintärekisteriin sen, joka harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa, josta saatua suoritusta ei ole pidettävä palkkana eikä urheilijan palkkiona, ellei 26 §:n 2 ja 3 momentissa säädetystä muuta johdu. Lääninverovirasto voi myös hakemuksetta merkitä ennakkoperintärekisteriin edellä tarkoitettua toimintaa harjoittavan.

26 §

Rekisteristä poistaminen

Lääninverovirasto poistaa ennakkoperintärekisteristä rekisteröidyn, joka sitä pyytää. Rekisteristä voidaan poistaa se, joka ei harjoita elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa.

Lääninverovirasto voi poistaa ennakkoperintärekisteristä tai jättää rekisteriin merkitsemättä sen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, vero-

Verohallinto poistaa ennakon joko viran puolesta tai hakemuksesta. Ennakko voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Päätöksen perusteluina *Verohallinto* ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoveron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvollinen voi vaatia valituskelpoista päätöstä. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

(7 mom. kumotaan)

25 §

Ennakkoperintärekisteri

Verohallinto merkitsee hakemuksesta ennakkoperintärekisteriin sen, joka harjoittaa tai todennäköisesti ryhtyy harjoittamaan elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa, josta saatua suoritusta ei ole pidettävä palkkana eikä urheilijan palkkiona, ellei 26 §:n 2 ja 3 momentissa säädetystä muuta johdu. *Verohallinto* voi myös hakemuksetta merkitä ennakkoperintärekisteriin edellä tarkoitettua toimintaa harjoittavan.

26 §

Rekisteristä poistaminen

Verohallinto poistaa ennakkoperintärekisteristä rekisteröidyn, joka sitä pyytää. Rekisteristä voidaan poistaa se, joka ei harjoita elinkeinotoimintaa, maataloutta tai muuta tulonhankkimistoimintaa.

Verohallinto voi poistaa ennakkoperintärekisteristä tai jättää rekisteriin merkitsemättä sen, joka olennaisesti laiminlyö veronmaksun, kirjanpitovelvollisuuden, verotusta kos-

tusta koskevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa.

kevan ilmoittamis- tai muistiinpanovelvollisuuden taikka muut velvollisuutensa verotuksessa.

Lääninveroviraston on hyvissä ajoin ennen määräpäivää ilmoitettava ennakkoperintärekisteristä poistettavalle poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen perustuu edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin syihin.

Verohallinnon on hyvissä ajoin ennen määräpäivää ilmoitettava ennakkoperintärekisteristä poistettavalle poistamisesta ja varattava tilaisuus selvityksen antamiseen, jos poistaminen perustuu edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuihin syihin.

27 §

27 §

*Uudelleen merkintä rekisteriin**Uudelleen merkintä rekisteriin*

Verovirasto merkitsee ennakkoperintärekisteristä poistetun hakemuksesta uudelleen rekisteriin sen jälkeen, kun rekisteristä poistettu on oikaissut poistamisen perusteena olleet laiminlyönnit, tai viimeistään vuoden kuluttua rekisteristä poistamisesta, jollei laiminlyöntien jatkumista ole pidettävä ilmeisenä.

Verohallinto merkitsee ennakkoperintärekisteristä poistetun hakemuksesta uudelleen rekisteriin sen jälkeen, kun rekisteristä poistettu on oikaissut poistamisen perusteena olleet laiminlyönnit, tai viimeistään vuoden kuluttua rekisteristä poistamisesta, jollei laiminlyöntien jatkumista ole pidettävä ilmeisenä.

29 §

29 §

Toimivaltainen lääninverovirasto ennakkoperintärekisteröintiä koskevissa asioissa*Toimivaltainen lääninverovirasto ennakkoperintärekisteröintiä koskevissa asioissa*

Ennakkoperintärekisteröintiä koskevat asiat ratkaisee se lääninverovirasto, jonka toimialueella rekisteriin merkityn tai rekisteröintiä hakevan kotikunta sijaitsee. Jos rekisteriin merkityllä tai rekisteröintiä hakevalla ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninverovirasto käsittelee asian.

(kumotaan)

30 §

30 §

Toimivaltainen lääninverovirasto*Toimivaltainen lääninverovirasto*

Suorituksen maksajaa koskevat tässä laissa tarkoitetut asiat kuuluvat sen lääninveroviraston tehtäviin, jonka toimialueella on maksajan verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettu kotikunta. Jos kotikunta muuttuu kalenterivuoden aikana, ja uusi kotikunta sijaitsee toisen lääninveroviraston toimialueella, on muuttoa edeltänyt lääninverovirasto toimivaltainen kalenterivuoden loppuun.

(kumotaan)

Jollei verohallintolain (1557/1995) 13 §:stä muuta johdu, lääninverovirastot voivat sopia maksajaa koskevasta toimivallastaan tässä säädetyistä poiketen, jos se on maksuvalvonnan toteuttamiseksi tarpeen. Päätöksestä on ilmoitettava suorituksen maksajalle, jos se on ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisen kannalta, muutoksenhakua varten tai muusta syystä tarpeen.

31 §

Työnantajarekisteri ja ilmoitukset rekisteröintiä varten

Työnantaja ja muu suorituksen maksaja merkitään lääninveroviraston työnantajarekisteriin.

31 §

Työnantajarekisteri ja ilmoitukset rekisteröintiä varten

Työnantaja ja muu suorituksen maksaja merkitään *Verohallinnon* työnantajarekisteriin.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava verovirastolle ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaissa säädetään.

32 §

Kausiveroilmoitus

Suorituksen maksajan on annettava *Verohallinnolle* ilmoitus maksamistaan palkoista ja muista suorituksista sekä niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä kausiveroilmoituksella siten kuin verotililaissa säädetään.

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 momentissa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella

33 §

Ilmoitusjakson muutokset

Jos *Verohallinto* muutoin kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla toteaa, että 32 §:n 4 momentissa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, suorituksen maksajan ilmoitusjaksona pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta kalenterikuukautta. *Verohallinto* antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perus-

olettaa olennaisesti laiminlyövän 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

teella olettaa olennaisesti laiminlyövän 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, ilmoitusjaksona pidetään neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken ilmoitusjakson, on annettava muutosta edeltäneeltä ilmoitusjakson osalta kausiveroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana tai *Verohallinnon* määräämänä myöhempänä ajankohtana.

Verohallinnon on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

35 §

Suorituksen saajan tosite

Suorituksen maksaja antaa suorituksen saajalle tositteen tälle kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen ja muiden suoritusten sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten tarkistamiseksi. Tosite annetaan viimeistään maksuvuotta seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä, jollei verohallitus toisin määrää. Työsuhteen päättyessä työnantajan on palkansaajan vaatimuksesta annettava tosite välittömästi.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, veroviraston on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

35 §

Suorituksen saajan tosite

Suorituksen maksaja antaa suorituksen saajalle tositteen tälle kalenterivuoden aikana maksamiensa palkkojen ja muiden suoritusten sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten tarkistamiseksi. Tosite annetaan viimeistään maksuvuotta seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä, jollei *Verohallinto* toisin määrää. Työsuhteen päättyessä työnantajan on palkansaajan vaatimuksesta annettava tosite välittömästi.

38 §

Maksuunpano

Jos suorituksen maksaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, *Verohallinnon* on maksuunpantava pidättämättä jätetty määrä, jollei 39 §:stä muuta johdu.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Lääninverovirasto ei maksuunpane toimittamatta jätettyä ennakonpidätystä, jos ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta maksettavat verot ja maksut on maksettu tai niitä ei ole ollut maksettava.

Jos lääninverovirasto on jo maksuunpannut toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, maksuunpano poistetaan viran puolesta.

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Verohallinto ei maksuunpane toimittamatta jätettyä ennakonpidätystä, jos ennakonpidätyksen alaisesta suorituksesta maksettavat verot ja maksut on maksettu tai niitä ei ole ollut maksettava.

Jos *Verohallinto* on jo maksuunpannut toimittamatta jätetyn ennakonpidätyksen 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, maksuunpano poistetaan viran puolesta.

40 §

Maksuunpanoa koskevan ja muun päätöksen oikaiseminen

Jos lääninveroviraston maksuunpanoa koskeva tai tämän lain mukaan tekemä muu päätös on virheellinen, lääninverovirasto oikaisee päätöksen viran puolesta tai hakemuksesta maksajan eduksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

40 §

Maksuunpanoa koskevan ja muun päätöksen oikaiseminen

Jos *Verohallinnon* maksuunpanoa koskeva tai tämän lain mukaan tekemä muu päätös on virheellinen, *Verohallinto* oikaisee päätöksen viran puolesta tai hakemuksesta maksajan eduksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty.

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja, verovirasto arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioitaessa veroviraston on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan aikaisempi

41 §

Arviomaksuunpano

Jos suorituksen maksaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanon toimittamisessa tarvittavia tietoja, *Verohallinto* arvioi maksuunpantavan määrän.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä *Verohallinto* antaa suorituksen maksajalle tiedoksi maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määräämisen perusteet ja varaa tilaisuuden selvityksen antamiseen. Maksuunpantavaa määrää arvioitaessa *Verohallinnon* on otettava huomioon esimerkiksi suorituksen maksajan ai-

toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, veroviraston on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

kaisempi toiminta ja siinä tapahtuneet muutokset, toiminnan laatu ja laajuus, palkansaajien lukumäärä sekä maksettujen palkkojen ja pidätysten määrät. Jos on mahdollista, *Verohallinnon* on vertailtava suorituksen maksajan toimintaa muihin samalla alalla ja samanlaatuisissa olosuhteissa toimiviin.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrän tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos verovirasto saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrä on pienempi kuin maksuunpantu määrä, veroviraston on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Lääninverovirasto voi oikaista arviomaksuunpanon myös suorituksen maksajan kirjallisesta vaatimuksesta, joka on tehtävä viiden vuoden kuluessa arviomaksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Jos *Verohallinto* saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrän tulisi olla suurempi kuin maksuunpantu määrä, *Verohallinnon* on maksuunpantava puuttuva määrä veronkorotuksineen 38 §:ssä tarkoitettuna aikana.

Jos *Verohallinto* saa arviomaksuunpanon jälkeen luotettavan selvityksen siitä, että ennakonpidätysten määrä on pienempi kuin maksuunpantu määrä, *Verohallinnon* on oikaistava maksuunpano viiden vuoden kuluessa siitä seuraavan vuoden alusta, jona päätös on tehty.

Verohallinto voi oikaista arviomaksuunpanon myös suorituksen maksajan kirjallisesta vaatimuksesta, joka on tehtävä viiden vuoden kuluessa arviomaksuunpanoa seuraavan kalenterivuoden alusta.

42 a §

Tarkemmat määräykset maksuunpanon ja oikaisun määräajoista

Maksuunpanon ja oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos veroviraston päätös on tehty ennen määräajan päättymistä.

42 a §

Tarkemmat määräykset maksuunpanon ja oikaisun määräajoista

Maksuunpanon ja oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos *Verohallinnon* päätös on tehty ennen määräajan päättymistä.

44 §

Veronkorotus

Verovirasto voi korottaa ennakonpidätystä:

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä makset-

44 §

Veronkorotus

Verohallinto voi korottaa ennakonpidätystä:

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, *Verohallinto* voi määrätä makset-

tavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai kausiveroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

tavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että suorituksen maksaja on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai kausiveroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisena tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. *Verohallinto* voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on toimittanut maksuunpanon arvioimalla ja oikaissut maksuunpanon myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että maksuunpanoa ei toimiteta.

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, asian ratkaisee suorituksen maksajan tai saajan kirjallisesta hakemuksesta *se verovirasto, jonka virka-alueella suorituksen maksajan kotikunta on tai, jos tällä ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan verovirasto (ennakkoratkaisu)*. Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, tai mitä ennakonpidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, *Verohallinto* ratkaisee asian suorituksen maksajan tai saajan kirjallisesta hakemuksesta (*ennakkoratkaisu*). Ennakkoratkaisu annetaan määräajaksi, kuitenkin enintään ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden loppuun.

47 §

Ennakkoratkaisua koskevan asian käsittely

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

47 §

Ennakkoratkaisua koskevan asian käsittely

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

48 §

Oikaisuvaatimus verovirastolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai

48 §

Oikaisuvaatimus Verohallinnolle

Tässä laissa tarkoitettuun ratkaisuun tai

päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi asianomaiselta verovirastolta. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.

päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla ennen kuin ratkaisua tai päätöstä on pyydetty oikaistavaksi *Verohallinnolta*. Jos kysymyksessä on 40 ja 42 §:ssä tarkoitettu maksuunpanon oikaisemista koskeva päätös, 33 §:ssä tarkoitettu siirtämistä koskeva päätös tai 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu, mainitut päätökset ja ennakkoratkaisu ovat uutta oikaisua vaatimatta valituskelpoisia. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päätös on tehty tai asia ratkaistu. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päätöksen tekemisestä tai asian ratkaisemisesta.

49 §

Muutoksenhaku hallinto-oikeuteen

Lääninveroviraston oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen tyytymätön asianosainen saa hakea siihen muutosta valittamalla sille lääninoikeudelle, jonka tuomiopiiriin hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 45 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan kuitenkin muutosta siltä lääninoikeudelta, jonka tuomiopiiriin suorituksen maksajan kotikunta kuuluu.

Jos asiassa ei ole toimivaltaista lääninoikeutta 1 momentin perusteella, valitus tehdään Uudenmaan lääninoikeudelle.

49 §

Muutoksenhaku hallinto-oikeuteen

Verohallinnon oikaisuvaatimukseen antamaan päätökseen tyytymätön asianosainen saa hakea siihen muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiiriin hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 45 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan kuitenkin muutosta siltä *hallinto-oikeudelta*, jonka tuomiopiiriin suorituksen maksajan kotikunta kuuluu.

Jos asiassa ei ole toimivaltaista hallinto-oikeutta 1 momentin perusteella, valitus tehdään *Helsingin hallinto-oikeudelle*.

50 §

Muutoksenhaku aika ja eräät muut valitusta koskevat määräykset

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava verovirastoon tai hallinto-oikeuteen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta, jona veroviraston 40 ja 42 §:ssä tarkoitettua päätöstä sekä 48 §:ssä tarkoitettua oikaisupäätöstä edeltävät päätökset on tehty. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa tiedoksi

50 §

Muutoksenhaku aika ja eräät muut valitusta koskevat säännökset

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava *Verohallintoon* tai hallinto-oikeuteen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta, jona *Verohallinnon* 40 ja 42 §:ssä tarkoitettua päätöstä sekä 48 §:ssä tarkoitettua oikaisupäätöstä edeltävät päätökset on tehty. Valitusaika on kuitenkin aina vähintään 60 päivää oikaisupäätöksen tiedoksisaannista. Päätös voidaan antaa

saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä.

tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä.

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava verovirastoon tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

Edellä 33 §:ssä tarkoitettu ilmoitusjakson muuttamista koskeva päätös, 45 §:ssä tarkoitettu ennakkoratkaisu ja 48 §:ssä tarkoitettu ennakonpidätysprosentin tai ennakon määräämistä koskeva valitus on toimitettava *Verohallintoon* tai hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös on tehty.

52 §

Valituksen käsittely ja vaikutus vireillä olevaan asiaan

Tämän lain mukaan tehtyä lääninveroviraston päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

52 §

Valituksen käsittely ja vaikutus vireillä olevaan asiaan

Tämän lain mukaan tehtyä *Verohallinnon* päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

53 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

53 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään, kuitenkin siten, että valitusaika *hallinto-oikeuden* ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

15.

Laki**väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesta työnantajan matalapalkkatuesta 22 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (1078/2005) 4 §:n 1 ja 2 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 12 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

4 §

*Menettely tuen myöntämisessä**Menettely tuen myöntämisessä*

Tuki myönnetään siten, että työnantaja saa oma-aloitteisesti jättää tukea vastaavan määrän toimittamistaan ja ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla valvontailmoituksella ilmoittamistaan ennakonpidätyksistä suorittamatta verohallinnolle. Jos tuen määrä on suurempi kuin työnantajan samalta kalenterikuukaudelta pidättämien ennakoiden määrä, työnantaja voi vähentää yli menevän osan samalta kalenterivuodelta myöhemmin suoritettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Siltä osin kuin työnantaja ei ole vähentänyt tukea kalenterivuoden ennakonpidätyksistä, verohallinto maksaa saamatta jääneen tuen työnantajalle. Verohallinto ei maksa tukea, jos maksettava määrä kalenterivuonna on alle 100 euroa. Maksettavalle määrälle ei makseta korkoa.

Tuki myönnetään siten, että työnantaja saa oma-aloitteisesti jättää tukea vastaavan määrän toimittamistaan ja ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla valvontailmoituksella ilmoittamistaan ennakonpidätyksistä suorittamatta *Verohallinnolle*. Jos tuen määrä on suurempi kuin työnantajan samalta kalenterikuukaudelta pidättämien ennakoiden määrä, työnantaja voi vähentää yli menevän osan samalta kalenterivuodelta myöhemmin suoritettavasta ennakonpidätyksen määrästä.

Siltä osin kuin työnantaja ei ole vähentänyt tukea kalenterivuoden ennakonpidätyksistä, *Verohallinto* maksaa saamatta jääneen tuen työnantajalle. *Verohallinto* ei maksa tukea, jos maksettava määrä kalenterivuonna on alle 100 euroa. Maksettavalle määrälle ei makseta korkoa.

7 §

7 §

*Ilmoittamisvelvollisuus**Ilmoittamisvelvollisuus*

Työnantajan on ilmoitettava verohallinnolle ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla valvontailmoituksella 4 §:n perusteella suorittamatta jättämänsä määrä ja verotusmenettelys-

Työnantajan on ilmoitettava *Verohallinnolle* ennakoperintälain 32 §:ssä tarkoitetulla valvontailmoituksella 4 §:n perusteella suorittamatta jättämänsä määrä ja verotusmenet-

tä annetun lain 15 §:n nojalla annettavalla vuosi-ilmoituksella työntekijäkohtaisesti 2 §:n 3 kohdassa tarkoitetun palkan ja tuen määrä jokaiselta tukeen oikeuttavalta palkanmaksukuukaudelta sekä työntekijän tekemien työntuntien määrät niiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana tehdystä työstä tukeen oikeuttava palkka on maksettu.

telystä annetun lain 15 §:n nojalla annettavalla vuosi-ilmoituksella työntekijäkohtaisesti 2 §:n 3 kohdassa tarkoitetun palkan ja tuen määrä jokaiselta tukeen oikeuttavalta palkanmaksukuukaudelta sekä työntekijän tekemien työntuntien määrät niiltä kalenterikuukausilta, joiden aikana tehdystä työstä tukeen oikeuttava palkka on maksettu.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä matalapalkkatukea koskevista työnantajan ilmoituksista.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä matalapalkkatukea koskevista työnantajan ilmoituksista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

16.

Laki**työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 5 §:n 1 momentti, 13 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 13 b §:n 1 momentti sekä 17 §:n 1 ja 5 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 1 momentti laissa 1119/1996, 13 §:n 1 momentti laissa 1114/2005, 2 momentti laissa 1263/2006 ja 4 momentti laissa 609/2009, 13 b §:n 1 momentti mainitussa laissa 1114/2005 sekä 17 §:n 1 momentti laissa 252/2008 ja 5 momentti laissa 613/1978, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Työnantajan on maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu lääninverovirastolle ennakonpidätyksen maksamisen yhteydessä ennakkoperintälain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

5 §

Työnantajan on maksettava työnantajan sosiaaliturvamaksu *Verohallinnolle* ennakonpidätyksen maksamisen yhteydessä ennakkoperintälain 12 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

13 §

Työnantajalla on oikeus saada verovirastol-

13 §

Työnantajalla on oikeus saada *Verohallin-*

ta takaisin aiheettomasti tai liikaa suoritettu sosiaaliturvamaksu sekä sosiaaliturvamaksu, joka on suoritettu sairausvakuutuslain 14 luvun 1 §:ssä tarkoitetun vuosilomapalkan tai lomakorvauksen perusteella.

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada verovirastolta takaisin suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Säännöllisesti tai satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava verovirastolle ilmoitus 3 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakkoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.

13 b §

Veroviraston on oikaistava 13 a §:n nojalla antamansa päätös, jos siinä on sattunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys tai palautus muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi.

17 §

Asianomainen tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, joka on tyytymätön veroviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hakea siihen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Ennen valitusta päätöstä on pyydettävä oikaistavaksi ennakkoperintälain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valitus on toimitettava hallinto-oikeudelle tai verovirastoon ennakkoperintälain 50 §:ssä säädetyssä ajassa.

Valituksesta huolimatta päätös on täytännönpanokelpoinen. Valituksen johdosta annettua päätöstä on, silloinkin kun valitus on tehty 8 §:ssä tarkoitetusta lääniveroviraston ratkaisusta, sovellettava myös sosiaaliturva-

nolta takaisin aiheettomasti tai liikaa suoritettu sosiaaliturvamaksu sekä sosiaaliturvamaksu, joka on suoritettu sairausvakuutuslain 14 luvun 1 §:ssä tarkoitetun vuosilomapalkan tai lomakorvauksen perusteella.

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada *Verohallinnolta* takaisin suorittamansa sosiaaliturvamaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Säännöllisesti tai satunnaisesti palkkaa maksavan työnantajan on toimitettava *Verohallinnolle* ilmoitus 3 momentissa tarkoitetuista vähennyksistä ennakkoperintälain 32 §:ssä säädetyllä tavalla.

13 b §

Verohallinnon on oikaistava 13 a §:n nojalla antamansa päätös, jos siinä on sattunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys tai palautus muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi.

17 §

Asianomainen tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, joka on tyytymätön *Verohallinnon* tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hakea siihen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Ennen valitusta päätöstä on pyydettävä oikaistavaksi ennakkoperintälain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Valitus on toimitettava hallinto-oikeudelle tai *Verohallinnolle* ennakkoperintälain 50 §:ssä säädetyssä ajassa.

Valituksesta huolimatta päätös on täytännönpanokelpoinen. Valituksen johdosta annettua päätöstä on, silloinkin kun valitus on tehty 8 §:ssä tarkoitetusta *Verohallinnon* ratkaisusta, sovellettava myös sosiaaliturva-

maksuun, joka on suoritettu tai olisi ollut suoritettava ennen päätöksen antamista.

maksuun, joka on suoritettu tai olisi ollut suoritettava ennen päätöksen antamista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

17.

Laki

pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan pientyönantajan maksu- ja ilmoitusjärjestelmästä 9 päivänä heinäkuuta 2004 annetun lain (658/2004) 2 §:n 3 ja 4 momentti sekä 3—5 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Palvelujärjestelmän avulla hoidettavat tehtävät

Palvelujärjestelmän avulla hoidettavat tehtävät

Jos työnantajille tulee uusia vastaavia velvoitteita tai jos työnantajavelvoitteet järjestelmän kannalta olennaisesti muuttuvat, valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitä muita 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin työnantajasuorituksiin liittyviin velvoitteisiin rinnastettavia tehtäviä järjestelmän avulla hoidetaan. Asetus voidaan antaa, kun Verohallitus ja sen kanssa palvelun tarjoamisesta sopineet laitokset tekevät sitä tarkoittavan ehdotuksen.

Verohallitus antaa edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä tarkempia määräyksiä ja rajoituksia silloin, kun palvelujärjestelmän tekninen toteuttaminen, tehtävistä aiheutuvat kustannukset tai sopimusosapuolten mukaantulo tai poisjänti sitä edellyttävät. Määräysten ja rajoitusten on oltava palvelun tarjoamisesta sopineiden sopimusosapuolten hyväksymiä.

Jos työnantajille tulee uusia vastaavia velvoitteita tai jos työnantajavelvoitteet järjestelmän kannalta olennaisesti muuttuvat, valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitä muita 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin työnantajasuorituksiin liittyviin velvoitteisiin rinnastettavia tehtäviä järjestelmän avulla hoidetaan. Asetus voidaan antaa, kun *Verohallinto* ja sen kanssa palvelun tarjoamisesta sopineet laitokset tekevät sitä tarkoittavan ehdotuksen.

Verohallinto antaa edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista tehtävistä tarkempia määräyksiä ja rajoituksia silloin, kun palvelujärjestelmän tekninen toteuttaminen, tehtävistä aiheutuvat kustannukset tai sopimusosapuolten mukaantulo tai poisjänti sitä edellyttävät. Määräysten ja rajoitusten on oltava palvelun tarjoamisesta sopineiden sopimusosapuolten hyväksymiä.

3 §

Palvelujärjestelmä ja siihen liittyvät tehtävät

Verohallituksen tehtävänä on ylläpitää pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmää, joka muodostuu tietojärjestelmästä, jossa kukin palvelun käyttäjä voi pitää rekisteriä 2 §:ssä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Verohallituksen tehtävänä on palvelujärjestelmän ylläpitäjänä huolehtia järjestelmän toimivuudesta sekä tietojärjestelmän ja siihen talletettujen tietojen tietoturvasuudesta. Verohallituksella ei ole oikeutta hakea järjestelmästä esille palvelun käyttäjän tallettamia tietoja laajemmin kuin järjestelmän ylläpitämiseksi ja tietoturvasuuden varmistamiseksi on tarpeen. Verohallituksella ei ole oikeutta käyttää palvelun käyttäjän pitämässä rekisterissä olevia tietoja hyväkseen muiden verohallinnon tehtävien hoitamiseksi eikä luovutaa palvelun käyttäjän tallettamia tietoja, joll-ei palvelun käyttäjä ole antanut siihen suostumustaan. Verohallitus voi poistaa rekisteriin talletetut tiedot 11 vuoden kuluttua siitä, kun tiedot talletettiin palvelun käyttäjän rekisteriin.

Palvelun käyttäjä vastaa rekisterinpitäjänä palvelujärjestelmän avulla pitämänsä rekisterin lainmukaisuudesta. Verohallituksen tehtävänä on kuitenkin huolehtia siitä, että ne henkilötiedot, joita palvelun käyttäjän on tarkoitettu järjestelmän avulla tallettavan ja muutoin käsittelevän, ovat henkilötietojen suojaa koskevien säännösten tarkoittamalla tavalla tarpeellisia.

4 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamat tiedot ja niistä muodostuva rekisteri eivät ole verohallinnon määräämisvaltaan kuuluvia viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tarkoitettuja viranomaisen asiakirjoja. Verohallituksen palveluksessa oleva tai sen toimeksiannosta toimiva on velvollinen pitämään salassa, mitä hän on saanut tietää palvelujärjestelmän tek-

3 §

Palvelujärjestelmä ja siihen liittyvät tehtävät

Verohallinnon tehtävänä on ylläpitää pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmää, joka muodostuu tietojärjestelmästä, jossa kukin palvelun käyttäjä voi pitää rekisteriä 2 §:ssä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Verohallinnon tehtävänä on palvelujärjestelmän ylläpitäjänä huolehtia järjestelmän toimivuudesta sekä tietojärjestelmän ja siihen talletettujen tietojen tietoturvasuudesta. Verohallinnolla ei ole oikeutta hakea järjestelmästä esille palvelun käyttäjän tallettamia tietoja laajemmin kuin järjestelmän ylläpitämiseksi ja tietoturvasuuden varmistamiseksi on tarpeen. Verohallinnolla ei ole oikeutta käyttää palvelun käyttäjän pitämässä rekisterissä olevia tietoja hyväkseen muiden Verohallinnon tehtävien hoitamiseksi eikä luovutaa palvelun käyttäjän tallettamia tietoja, joll-ei palvelun käyttäjä ole antanut siihen suostumustaan. Verohallinto voi poistaa rekisteriin talletetut tiedot 11 vuoden kuluttua siitä, kun tiedot talletettiin palvelun käyttäjän rekisteriin.

Palvelun käyttäjä vastaa rekisterinpitäjänä palvelujärjestelmän avulla pitämänsä rekisterin lainmukaisuudesta. Verohallinnon tehtävänä on kuitenkin huolehtia siitä, että ne henkilötiedot, joita palvelun käyttäjän on tarkoitettu järjestelmän avulla tallettavan ja muutoin käsittelevän, ovat henkilötietojen suojaa koskevien säännösten tarkoittamalla tavalla tarpeellisia.

4 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamat tiedot ja niistä muodostuva rekisteri eivät ole Verohallinnon määräämisvaltaan kuuluvia viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tarkoitettuja viranomaisen asiakirjoja. Verohallinnon palveluksessa oleva tai sen toimeksiannosta toimiva on velvollinen pitämään salassa, mitä hän on saanut tietää palvelujärjestelmän tek-

nisen ylläpidon yhteydessä palvelun käyttäjän rekisteriin tallettamista tiedoista. Salassapitovelvollisuuden rikkomisesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 35 §:ssä säädetään.

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamiin tietoihin ei myöskään sovelleta, mitä muualla laissa säädetään viranomaisen oikeudesta saada tieto Verohallituksen asiakirjoista tai Verohallituksen oikeudesta tai velvollisuudesta antaa tietoja toiselle viranomaiselle.

5 §

Palvelun maksuttomuus

Verohallitus ei peri maksua tässä laissa tarkoitetun palvelun käyttämisestä.

nisen ylläpidon yhteydessä palvelun käyttäjän rekisteriin tallettamista tiedoista. Salassapitovelvollisuuden rikkomisesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 35 §:ssä säädetään.

Palvelun käyttäjän palvelujärjestelmään tallettamiin tietoihin ei myöskään sovelleta, mitä muualla laissa säädetään viranomaisen oikeudesta saada tieto *Verohallinnon* asiakirjoista tai *Verohallinnon* oikeudesta tai velvollisuudesta antaa tietoja toiselle viranomaiselle.

5 §

Palvelun maksuttomuus

Verohallinto ei peri maksua tässä laissa tarkoitetun palvelun käyttämisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

18.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 80—82 §, sellaisina kuin ne ovat, 80 ja 82 § laissa 857/2005 sekä 81 § laissa 238/2008,

muutetaan 6 §, 7 §:n 8 momentti, 8 §, 10 §:n 1 ja 4 momentti, 11 §, 11 a §:n 2 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §, 14 §:n 1 momentti, 15 §:n 2 ja 4—8 momentti, 15 a §, 16 §:n 1, 3—11 ja 13 momentti, 17 §:n 1—3 ja 5—12 momentti, 18 §:n 1 – 6 ja 8 momentti, 19 ja 20 §, 22 §:n 3 ja 4 momentti, 22 a §:n 1 momentti, 23 §, 23 a §:n 1 ja 2 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 b §:n 2 momentti, 26 c §:n 1 momentti, 26 e §:n 1 momentti, 39 §, 41 §:n 4 momentti, 48, 49 ja 54 §, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 57 §:n 2 momentti, 60 §:n 2 momentti, 61 §, 62 §:n 3 momentti, 63 §:n 2 momentti, 64 §:n 2 momentti, 66 ja 68 §, 70 §:n 1 ja 3 momentti, 71 ja 73—75 §, 76 §:n 1 ja 4 momentti, 77 §:n 7 momentti, 79 §, 85 §:n 1, 2 ja 4—6 momentti, 91 ja 91 a § sekä 93 a §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § laissa 505/1998 ja laissa 1165/2002, 7 §:n 8 momentti, 10 §:n 1 ja 4 momentti sekä 85 §:n 1 momentti laissa 1145/2005, 8 ja 75 § mainitussa laissa 505/1978 ja laissa 1079/2005, 11 §, 11 a §:n 2 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentti, 16 §:n 3 momentti, 18 §:n 4 momentti, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 57 §:n 2 momentti, 77 §:n 7 momentti ja 93 a §:n 3 momentti mainitussa laissa 1079/2005, 13 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 14 §:n 1 momentti, 19, 20, 54 ja 61 §, 63 §:n 2 momentti, 76 §:n 1 ja 4 momentti sekä 85 §:n 2, 5 ja 6 momentti mainitussa laissa 505/1998, 15 §:n 2 ja 4—8 momentti, 16 §:n 8 ja 9 momentti, 17 §:n 1—3 ja 5 momentti, 22 a §:n 1 momentti, 23 § sekä 23 a §:n 1 ja 2 momentti laissa 565/2004, 15 a §, 17 §:n 7—9 momentti sekä 22 §:n 3 ja 4 momentti laissa 1224/2006, 16 §:n 4 momentti laissa 1122/1996, 16 §:n 5 ja 6 momentti laissa 1127/1996, 16 §:n 7 momentti laissa 1172/1998, 16 §:n 10 momentti laissa 410/2005, 16 §:n 11 momentti laissa 1089/2005, 16 §:n 13 momentti laissa 947/2008, 17 §:n 6 momentti laissa 775/2004, 17 §:n 10—12 momentti laissa 1142/2007, 26 b §:n 2 momentti, 26 c §:n 1 momentti ja 26 e §:n 1 momentti laissa 1067/2003, 41 §:n 4 momentti laissa 907/2001, 62 §:n 3 momentti, 64 §:n 2 momentti, 66 ja 73 § sekä 85 §:n 4 momentti mainitussa laissa 238/2008, 79 § osaksi mainitussa laissa 505/1998 ja 91 a § laissa 1263/2001, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

6 §

Verotuksen toimittava viranomainen

Verotuksen toimittava viranomainen

Verotuksen toimittaa se verovirasto, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on.

Verotuksen toimittaa Verohallinto.

Yhtymän kotikunnan verovirasto vahvistaa perusteen, jonka mukaan yhtymän tulo ja varat sekä tappio ja velat jaetaan osakkaille.

Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on koti-

kunta eri verovirastojen alueella, verotuksen toimittaa verovirasto, jonka alueella on henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen verovirasto määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Verotus toimitetaan henkilön kotikunnan tuloveroprosentin mukaan.

Veroviraston katsotaan käsittävän myös toimialueensa verotoimistot ja muut toimipisteet.

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita kuin edellä tarkoitettuja verotusta koskevia ilmoituksia. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset ilmoitusten antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä ilmoitusten antamiseksi.

8 §

Veroilmoituksen tai muun ilmoituksen antaminen

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta ja tavasta sekä muusta menettelystä veroilmoituksen antamiseksi. Verohallitus voi verovelvollisen ilmoittamismahdollisuuteen taikka veroviranomaisen töiden järjestelyyn tai asioiden lukumäärään liittyvistä syistä määrätä, että eri verovelvollisten on annettava veroilmoitus eri aikaan.

Veroviraston on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Verovirasto voi pyynnöstä pidentää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

7 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus tai muu ilmoitus

Verovelvollisen on verotusta varten annettava myös muita kuin edellä tarkoitettuja verotusta koskevia ilmoituksia. *Verohallinto* antaa tarkemmat määräykset ilmoitusten antamisajankohdasta ja -tavasta sekä muusta menettelystä ilmoitusten antamiseksi.

8 §

Veroilmoituksen tai muun ilmoituksen antaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veroilmoituksen antamisajankohdasta ja tavasta sekä muusta menettelystä veroilmoituksen antamiseksi. *Verohallinto* voi verovelvollisen ilmoittamismahdollisuuteen taikka veroviranomaisen töiden järjestelyyn tai asioiden lukumäärään liittyvistä syistä määrätä, että eri verovelvollisten on annettava veroilmoitus eri aikaan.

Verohallinnon on vaadittaessa annettava todistus veroilmoituksen tai muun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Verohallinto voi pyynnöstä pidentää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten taikka muun ilmoituksen antamisaikaa. Päätökseen ei saa hakea muutosta.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa ja sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot ja niitä koskevat selvitykset. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista ja selvityksistä sekä niiden antamistavasta. Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei Verohallitus verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen varojen ja velkojen ilmoittamisesta.

10 §

Veroilmoituksessa tai muussa ilmoituksessa annettavat tiedot

Veroilmoituksessa ja sen liitteessä tai muussa ilmoituksessa on ilmoitettava 7 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot ja niitä koskevat selvitykset. *Verohallinto* antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista ja selvityksistä sekä niiden antamistavasta. Veroilmoitukseen ei liitetä tositteita, jollei *Verohallinto* verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen varojen ja velkojen ilmoittamisesta.

11 §

Lisätietojen antaminen sekä tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on Verohallituksen, *veroviraston* tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

11 §

Lisätietojen antaminen sekä tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on *Verohallinnon* tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

11 a §

Tositteiden säilyttäminen

Säilyttämisvelvollisuus ei kuitenkaan koske tositteita niistä tiedoista, jotka veroviranomainen on merkinnyt esitäydettyyn veroilmoitukseen, jollei Verohallitus verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää. Säilyttämisvelvollisuus ei koske myöskään niitä tositteita, jotka on toimitettu veroviranomaiselle.

Verohallitus voi rajoittaa tositteiden säilyttämisvelvollisuutta silloin, kun tositteiden säi-

11 a §

Tositteiden säilyttäminen

Säilyttämisvelvollisuus ei kuitenkaan koske tositteita niistä tiedoista, jotka veroviranomainen on merkinnyt esitäydettyyn veroilmoitukseen, jollei *Verohallinto* verovalvontaan liittyvistä syistä toisin määrää. Säilyttämisvelvollisuus ei koske myöskään niitä tositteita, jotka on toimitettu veroviranomaiselle.

Verohallinto voi rajoittaa tositteiden säilyttämisvelvollisuutta silloin, kun tositteiden

lyttämismuistiovelvollisuus on ilmeisen tarpeeton.

säilyttämismuistiovelvollisuus on ilmeisen tarpeeton.

12 §

Muistiovelvollisuus

Muistiovelvollisuuden on perustettava tosittaisiin. Verovelvollisen on säilytettävä muistiovelvollisuus ja tosittaisiin viisi vuotta verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta. Verohallitus antaa muistiovelvollisuuden ja tosittaisiin säilyttämismuistiovelvollisuutta koskevia tarkempia määräyksiä.

13 §

Tarkemmat ilmoittamismuistiovelvollisuuteen liittyvät säännökset ja määräykset

Verohallitus voi antaa muistiovelvollisia, muistiovelvollisia ja muistiovelvollisiksi koskevia tarkempia määräyksiä.

Verohallitus voi antaa ilmoittamismuistiovelvollisuutta rajoittavia määräyksiä.

14 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on verohallituksen tai veroviraston kehotuksesta verovuoden aikana tai myöhemmin esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiovelvollisuutta samoin kuin kaikki se elinkeinotoimintaan tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä sekä muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

12 §

Muistiovelvollisuus

Muistiovelvollisuuden on perustettava tosittaisiin. Verovelvollisen on säilytettävä muistiovelvollisuus ja tosittaisiin viisi vuotta verotuksen päättymistä seuraavan vuoden alusta. Verohallinto antaa muistiovelvollisuuden ja tosittaisiin säilyttämismuistiovelvollisuutta koskevia tarkempia määräyksiä.

13 §

Tarkemmat ilmoittamismuistiovelvollisuuteen liittyvät määräykset

Verohallinto voi antaa muistiovelvollisia, muistiovelvollisia ja muistiovelvollisiksi koskevia tarkempia määräyksiä.

Verohallinto voi antaa ilmoittamismuistiovelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamismuistiovelvollisuus on ilmeisen tarpeeton.

14 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta verovuoden aikana tai myöhemmin esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiovelvollisuutta samoin kuin kaikki se elinkeinotoimintaan tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä sekä muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Puun ostajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyn puun myyjistä ja myynneistä.

Arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitetun arvopaperinvälittäjän, vakuutusyhtiölaissa (1062/1979) tarkoitetun vakuutusyhtiön, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitetun edustuston ja pääasiamiehen sekä vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitetun vakuutusyhdistyksen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppojen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista sekä tekemistään tai välittämistään yhteissijoitusyritysten osuuksien merkinnöistä ja lunastuksista siltä osin kuin tietoja ei ole toimitettu 17 §:n 1 momentin nojalla.

Edellä 4 momentissa tarkoitetun tiedonantovelvollisen on myös toimitettava kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitetusta vakioidusta optio- ja termiinisopimuksesta, arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitetusta vakioituun optioon tai termiiniin rinnastettavasta johdannaissopimuksesta sekä arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 b §:ssä tarkoitetusta muusta johdannaissopimuksesta ja sopimuksen osapuolista verohallinnolle tarpeelliset tiedot.

Arvopaperimarkkinalaissa tarkoitetun selvitysyhteisön ja kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa tarkoitetun optioyhteisön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot selvittämistään oman pääoman ehtoisia arvopapereita koskevista takaisinosto- ja lainaus-sopimuksista, niihin perustuvista tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitetuista sijaisosingoista sekä sijaisosinkojen maksajista ja saajista. Arvopaperinvälittäjän on annettava tässä momentissa tarkoitetut tiedot asiakkaansa lukuun tekemistään takaisinosto- ja lainausso-

15 §

Tulotietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Puun ostajan on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot hankinta- ja pystykaupalla myydyn puun myyjistä ja myynneistä.

Arvopaperimarkkinalaissa (495/1989) tarkoitetun arvopaperinvälittäjän, vakuutusyhtiölaissa (521/2008) tarkoitetun vakuutusyhtiön, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitetun edustuston ja pääasiamiehen sekä vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitetun vakuutusyhdistyksen on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot tekemistään tai välittämistään arvopaperikaupoista, kauppojen osapuolista ja maksetuista kauppahinnoista sekä tekemistään tai välittämistään yhteissijoitusyritysten osuuksien merkinnöistä ja lunastuksista siltä osin kuin tietoja ei ole toimitettu 17 §:n 1 momentin nojalla.

Edellä 4 momentissa tarkoitetun tiedonantovelvollisen on myös toimitettava kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa (772/1988) tarkoitetusta vakioidusta optio- ja termiinisopimuksesta, arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 a §:ssä tarkoitetusta vakioituun optioon tai termiiniin rinnastettavasta johdannaissopimuksesta sekä arvopaperimarkkinalain 10 luvun 1 b §:ssä tarkoitetusta muusta johdannaissopimuksesta ja sopimuksen osapuolista *Verohallinnolle* tarpeelliset tiedot.

Arvopaperimarkkinalaissa tarkoitetun selvitysyhteisön ja kaupankäynnistä vakioituilla optioilla ja termiineillä annetussa laissa tarkoitetun optioyhteisön on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot selvittämistään oman pääoman ehtoisia arvopapereita koskevista takaisinosto- ja lainaus-sopimuksista, niihin perustuvista tuloverolain 31 §:n 5 momentissa tarkoitetuista sijaisosingoista sekä sijaisosinkojen maksajista ja saajista. Arvopaperinvälittäjän on annettava tässä momentissa tarkoitetut tiedot asiakkaansa lukuun tekemistään takaisinosto- ja lainausso-

pimuksista.

Poroisännän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot poronmistajien omistamista poroista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

15 a §

Ulkomaisen työnantajan tiedonantovelvollisuus

Ulkomaisen työnantajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetun vuokratun työntekijän työskentelyn arvioidusta kestosta ja palkan määrästä sekä työn teettäjältä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Tiedot on toimitettava työskentelyn aloittamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ulkomaisen työnantajan on vuosittain toimitettava verohallinnolle 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot maksamastaan:

1) tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetusta palkasta, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä palkasta;

2) muusta kuin 1 kohdassa tarkoitetusta palkasta silloin, kun palkansaaja jatkuvasti oleskelee Suomessa yli kuuden kuukauden ajan.

Edellä säädetystä poiketen on lähetetyistä työntekijöistä annetun lain (1146/1999) 4 a §:n mukaisesti asetetun edustajan toimitettava verohallinnolle 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot silloin, kun hänen edustamaansa ulkomaista työnantajaa ei ole merkitty ennakkoperintärekisteriin.

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

sopimuksista.

Poroisännän on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot poronmistajien omistamista poroista.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

15 a §

Ulkomaisen työnantajan tiedonantovelvollisuus

Ulkomaisen työnantajan on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetun vuokratun työntekijän työskentelyn arvioidusta kestosta ja palkan määrästä sekä työn teettäjältä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Tiedot on toimitettava työskentelyn aloittamista seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ulkomaisen työnantajan on vuosittain toimitettava *Verohallinnolle* 15 §:n 1 momentissa tarkoitetut tiedot maksamastaan:

1) tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitetusta palkasta, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä palkasta;

2) muusta kuin 1 kohdassa tarkoitetusta palkasta silloin, kun palkansaaja jatkuvasti oleskelee Suomessa yli kuuden kuukauden ajan.

Edellä säädetystä poiketen on lähetetyistä työntekijöistä annetun lain (1146/1999) 4 a §:n mukaisesti asetetun edustajan toimitettava *Verohallinnolle* 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot silloin, kun hänen edustamaansa ulkomaista työnantajaa ei ole merkitty ennakkoperintärekisteriin.

Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

Työnantajan tai muun suorituksenmaksajan on toimitettava verohallinnolle tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta samoin kuin tuloverolain 96 ja 96 a §:ssä tarkoitetuista maksuista.

Työkyvyttömyyseläkkeen maksajan on toimitettava verohallinnolle invalidivähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset eläkkeensaajia ja eläkettä koskevat tiedot.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, vakuutus- ja eläkelaitoksen, huoltokonttorin ja työnantajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvolliselle annetusta lainasta, sen käyttötarkoituksesta, pääomasta sekä lainasta maksetusta korosta.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtiokonttorin sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen suorittamasta jälkimarkkinahyvityksestä.

Työttömyyskassan, kansaneläkelaitoksen ja työvoimaviranomaisen on ilmoitettava verohallinnolle niiden verovuoden korvauspäivien lukumäärä, joilta on maksettu tuloverolain 93 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaisesti korvausta.

Osakeyhtiön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 54 c §:ssä tarkoitettusta osakaslainan takaisinmaksusta.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (579/1996) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä anne-

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Työmarkkinajärjestön ja työttömyyskassan on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot verotuksessa vähennyskelpoisista jäsenmaksuista ja työttömyyskassamaksuista.

Työnantajan tai muun suorituksenmaksajan on toimitettava *Verohallinnolle* tiedot perimistään työntekijän eläkemaksuista, työttömyysvakuutusmaksusta samoin kuin tuloverolain 96 ja 96 a §:ssä tarkoitetuista maksuista.

Työkyvyttömyyseläkkeen maksajan on toimitettava *Verohallinnolle* invalidivähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset eläkkeensaajia ja eläkettä koskevat tiedot.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtion, kunnan, vakuutus- ja eläkelaitoksen, huoltokonttorin ja työnantajan on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvolliselle annetusta lainasta, sen käyttötarkoituksesta, pääomasta sekä lainasta maksetusta korosta.

Luotto- ja rahoituslaitoksen, valtiokonttorin sekä muun arvopaperikauppaa tai arvopapereiden välitystoimintaa harjoittavan on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen suorittamasta jälkimarkkinahyvityksestä.

Työttömyyskassan, kansaneläkelaitoksen ja työvoimaviranomaisen on ilmoitettava *Verohallinnolle* niiden verovuoden korvauspäivien lukumäärä, joilta on maksettu tuloverolain 93 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaisesti korvausta.

Osakeyhtiön on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot tuloverolain 54 c §:ssä tarkoitettusta osakaslainan takaisinmaksusta.

Sijoituspalveluyrityksistä annetussa laissa (922/2007) tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalveluja Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, arvo-osuusjärjestelmästä

tussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (1607/1993) tarkoitetun luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston ja sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava verohallinnolle opintolainavähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot opintolainavähennykseen oikeutetuista verovelvollisista, vähennykseen oikeuttavan tutkinnon suorittamisvuodesta, opintolainavähennyksen enimmäismäärästä sekä vähennykseen oikeutettujen verovelvollisten opintolainan lyhenyksistä.

Kunnan ja kuntayhtymän, joka perii maksamistaan palkkioista tuloverolain 31 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja luottamushenkilömaksuja, on toimitettava verohallinnolle tarpeelliset tiedot perimistään luottamushenkilömaksuista. Luottamushenkilömaksun saajan on toimitettava verohallinnolle tarpeelliset tiedot niistä luottamushenkilömaksuista, jotka verovelvollinen on itse suoraan maksanut luottamushenkilömaksun saajalle.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen tiedonantovelvollisuus

Rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen tai edustuston on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamista sekä verovelvolliselta lunastetuista sijoitusrahaston ra-

annetussa laissa (826/1991) tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (121/2007) tarkoitetun luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston ja sijoitusrahastolaissa (48/1999) tarkoitetun rahastoyhtiön sekä ulkomaisen rahastoyhtiön toiminnasta Suomessa annetussa laissa (225/2004) tarkoitetun ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen ja edustuston on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava *Verohallinnolle* opintolainavähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot opintolainavähennykseen oikeutetuista verovelvollisista, vähennykseen oikeuttavan tutkinnon suorittamisvuodesta, opintolainavähennyksen enimmäismäärästä sekä vähennykseen oikeutettujen verovelvollisten opintolainan lyhenyksistä.

Kunnan ja kuntayhtymän, joka perii maksamistaan palkkioista tuloverolain 31 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja luottamushenkilömaksuja, on toimitettava *Verohallinnolle* tarpeelliset tiedot perimistään luottamushenkilömaksuista. Luottamushenkilömaksun saajan on toimitettava *Verohallinnolle* tarpeelliset tiedot niistä luottamushenkilömaksuista, jotka verovelvollinen on itse suoraan maksanut luottamushenkilömaksun saajalle.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

17 §

Muita tietoja koskeva sivullisen tiedonantovelvollisuus

Rahastoyhtiön ja ulkomaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen tai edustuston on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen omistamista sekä verovelvolliselta lunastetuista sijoitusrahaston

hasto-osuuksista sekä yhteissijoitusyrityksen osuuksista. Lisäksi on annettava tarvittavat tiedot lunastettujen rahasto-osuuksien ja yhteissijoitusyritysten osuuksien hankintahinnasta ja hankinta-ajankohdasta sekä merkinnän ja lunastuksen yhteydessä perityistä kuluista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Arvopaperikeskuksen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot arvo-osuusjärjestelmään kuuluvista arvo-osuuksista, arvo-osuusrekisterin tietojen mukaisista omistajista sekä tuoton saajista. Pörs-siyhtiön, jonka osakkeet eivät ole arvo-osuusjärjestelmässä, on ilmoitettava osakeluetelosta vastaavat tiedot verohallinnolle. Jos arvo-osuuden haltijaksi on arvo-osuusrekisteriin merkitty hallintarekisteröinnin hoitaja, tiedonantovelvollisuutta ei ole.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava verohallinnolle osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille, sekä eläkelaitoksen on toimitettava verohallinnolle tarpeelliset tiedot vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämistä varten. Työnantajalla on tiedonantovelvollisuus siinäkin tapauksessa, että palkan maksaa sen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluva ulkomainen emo-, tytär- tai sisaryritys taikka sellainen ulkomainen yritys, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvalta.

Työnantajan ja tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun muun vakuutuksenottajan on ilmoitettava verohallinnolle ne verovelvolliset, joille se on verovuonna maksanut vapaaehtoisien yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Työnantajan on lisäksi ilmoitettava verohallinnolle kunkin työntekijän osalta maksamansa kollektiivisen lisäeläketurvan maksut.

Jokaisen, joka teettää työtä tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitettulla vuokratulla työntekijällä, on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot työntekijän

rahasto-osuuksista sekä yhteissijoitusyrityksen osuuksista. Lisäksi on annettava tarvittavat tiedot lunastettujen rahasto-osuuksien ja yhteissijoitusyritysten osuuksien hankintahinnasta ja hankinta-ajankohdasta sekä merkinnän ja lunastuksen yhteydessä perityistä kuluista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Arvopaperikeskuksen on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot arvo-osuusjärjestelmään kuuluvista arvo-osuuksista, arvo-osuusrekisterin tietojen mukaisista omistajista sekä tuoton saajista. Pörs-siyhtiön, jonka osakkeet eivät ole arvo-osuusjärjestelmässä, on ilmoitettava osakeluetelosta vastaavat tiedot Verohallinnolle. Jos arvo-osuuden haltijaksi on arvo-osuusrekisteriin merkitty hallintarekisteröinnin hoitaja, tiedonantovelvollisuutta ei ole.

Asunto-osakeyhtiön, kiinteistöosakeyhtiön, asunto-osuuskunnan tai muun yhteisön, jonka osakkeet tai osuudet oikeuttavat määrätyn huoneiston hallintaan yhteisön omistamassa rakennuksessa, on toimitettava Verohallinnolle osakkaan tai jäsenen verotusta varten tarpeelliset tiedot huoneistosta ja sen käytöstä sekä osakkaan tai jäsenen yhtiölle suorittamista korvauksista.

Suomalaisen työnantajan, joka lähettää työntekijän ulkomaille, sekä eläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot vakuutetun sairausvakuutusmaksun määräämistä varten. Työnantajalla on tiedonantovelvollisuus siinäkin tapauksessa, että palkan maksaa sen kanssa samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluva ulkomainen emo-, tytär- tai sisaryritys taikka sellainen ulkomainen yritys, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvalta.

Työnantajan ja tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun muun vakuutuksenottajan on ilmoitettava Verohallinnolle ne verovelvolliset, joille se on verovuonna maksanut vapaaehtoisen yksilöllisen eläkevakuutuksen maksuja. Työnantajan on lisäksi ilmoitettava Verohallinnolle kunkin työntekijän osalta maksamansa kollektiivisen lisäeläketurvan maksut.

Jokaisen, joka teettää työtä tuloverolain 10 §:n 4 c kohdassa tarkoitettulla vuokratulla työntekijällä, on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot työnteki-

vuokralle antaneesta yrityksestä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Lisäksi tällöin on toimitettava tieto yrityksen lähetetyistä työntekijöistä annetun lain 4 a §:n mukaisesti asetetusta edustajasta. Tiedot on toimitettava sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä, jonka aikana yrityksen ensimmäinen työntekijä aloittaa työskentelyn työn teettäjälle. Edellä mainituissa tiedoissa tapahtuneesta muutoksesta on ilmoitettava verohallinnolle muutosta seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajan on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot suorituksen saajasta ja laadusta pyytäessään ennakonpidätyksen toimittamisessa tarvittavat tiedot verohallinnolta verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 17 §:n 1 momentin nojalla. Eläkkeestä ja siihen rinnastettavasta suorituksesta on ilmoitettava myös suorituksen arvioitu määrä.

Eläkelaitoksen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot rajoitetusti verovelvollisen eläketuloa saavan henkilön asuinvaltiosta ja kansalaisuudesta. Kansaneläkelaitoksen on lisäksi toimitettava verohallinnolle tieto siitä, onko henkilö vakuutettu Suomessa ja vastaako Suomi henkilön sairaanhoitokustannuksista.

Luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja -tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

Yhtiön, jonka arvopapereita on otettu yhti-

jän vuokralle antaneesta yrityksestä, jos kansainvälinen sopimus ei estä veron perimistä työntekijän palkasta. Lisäksi tällöin on toimitettava tieto yrityksen lähetetyistä työntekijöistä annetun lain 4 a §:n mukaisesti asetetusta edustajasta. Tiedot on toimitettava sitä kalenterikuukautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä, jonka aikana yrityksen ensimmäinen työntekijä aloittaa työskentelyn työn teettäjälle. Edellä mainituissa tiedoissa tapahtuneesta muutoksesta on ilmoitettava *Verohallinnolle* muutosta seuraavan kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Ennakonpidätyksen alaisen suorituksen maksajan on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot suorituksen saajasta ja laadusta pyytäessään ennakonpidätyksen toimittamisessa tarvittavat tiedot *Verohallinnolta* verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 17 §:n 1 momentin nojalla. Eläkkeestä ja siihen rinnastettavasta suorituksesta on ilmoitettava myös suorituksen arvioitu määrä.

Eläkelaitoksen on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tiedot rajoitetusti verovelvollisen eläketuloa saavan henkilön asuinvaltiosta ja kansalaisuudesta. Kansaneläkelaitoksen on lisäksi toimitettava *Verohallinnolle* tieto siitä, onko henkilö vakuutettu Suomessa ja vastaako Suomi henkilön sairaanhoitokustannuksista.

Luottolaitoksen, ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitoksen toiminnasta Suomessa annetussa laissa (1608/1993) tarkoitetun sivukonttorin ja edustuston, sijoituspalveluyrityksen, ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen oikeudesta tarjota sijoituspalvelua Suomessa annetussa laissa (580/1996) tarkoitetun ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen ja edustuston, tilinhoitajayhteisön ja sen asiamiehen ja muun arvopapereiden säilyttäjän on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten verovelvollisen saaman luovutusvoiton ja tappion laskemiseksi tarpeelliset tiedot arvopapereiden myynneistä ja muista luovutuksista siltä osin kuin nämä tiedot ovat tiedonantovelvollisella.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

Yhtiön, jonka arvopapereita on otettu yhti-

ön hakemuksesta tai sen suostumuksella kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla Suomessa tai ulkomailla, on ilmoitettava verohallinnolle arvopaperin kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta, kaupankäynnin siirtymisestä markkinalta toiselle samoin kuin siitä, että arvopaperi on lakannut olemasta kaupankäynnin kohteena markkinalla. Sama koskee vastaavasti arvopapereiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi yhtiön hakemuksesta tai sen suostumuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta annetussa direktiivissä 2004/39/EY tarkoitetussa monenkeskisessä kaupankäynnissä Suomessa tai Euroopan talousalueella.

ön hakemuksesta tai sen suostumuksella kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä ja viranomaisen valvonnassa olevalla markkinalla Suomessa tai ulkomailla, on ilmoitettava *Verohallinnolle* arvopaperin kaupankäynnin kohteeksi ottamisesta, kaupankäynnin siirtymisestä markkinalta toiselle samoin kuin siitä, että arvopaperi on lakannut olemasta kaupankäynnin kohteena markkinalla. Sama koskee vastaavasti arvopapereiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi yhtiön hakemuksesta tai sen suostumuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta annetussa direktiivissä 2004/39/EY tarkoitetussa monenkeskisessä kaupankäynnissä Suomessa tai Euroopan talousalueella.

18 §

Viranomaisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Väestökirjahallinnosta annetussa laissa (76/1984) tarkoitettujen viranomaisten on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset väestötietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Kaupparekisterilaissa (129/1979) tarkoitettun rekisteriviranomaisen tai paikallisviranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset kaupparekisteriin sisältyvät tiedot.

Maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) tarkoitettun rekisteriviranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvät tiedot.

Ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitettun rekisterinpitäjän on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tieliikenteen tietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Valtion ja kunnan viranomaisen on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot kiinteistöistä, niillä olevista rakennuksista, maapohjan ja rakennusten ominaisuuksista, kaavoituksesta

18 §

Viranomaisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Rekisterihallintolaissa (166/1996) tarkoitettujen viranomaisten on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset väestötietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Kaupparekisterilaissa (129/1979) tarkoitettun rekisteriviranomaisen tai paikallisviranomaisen on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset kaupparekisteriin sisältyvät tiedot.

Maaseutuelinkeinohallinnon tietojärjestelmästä annetussa laissa (284/2008) tarkoitettun rekisteriviranomaisen on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvät tiedot.

Ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitettun rekisterinpitäjän on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset tieliikenteen tietojärjestelmään sisältyvät tiedot.

Valtion ja kunnan viranomaisen on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot kiinteistöistä, niillä olevista rakennuksista, maapohjan ja rakennusten ominaisuuksista, kaavoituksesta

ja omistajista.

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on toimitettava verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot myöntämistään elinkeino-, työllistämistä ja niihin verrattavista tuista ja avustuksista sekä niiden saajista ja maksetuista määristä. Tiedonantovelvollisuus koskee myös muuta yhteisöä, jonka myöntämien edellä tarkoitettujen tukien ja avustusten rahoitus tapahtuu kokonaan tai osaksi julkisista varoista.

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä annettavien tietojen sisällöstä, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

19 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on annettava verohallituksen tai veroviraston kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jollei hänellä lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 §

Viranomaisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on verohallituksen tai veroviraston pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettaviksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, jos tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain

ja omistajista.

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on toimitettava *Verohallinnolle* verotusta varten tarpeelliset, hallussaan olevat tiedot myöntämistään elinkeino-, työllistämistä ja niihin verrattavista tuista ja avustuksista sekä niiden saajista ja maksetuista määristä. Tiedonantovelvollisuus koskee myös muuta yhteisöä, jonka myöntämien edellä tarkoitettujen tukien ja avustusten rahoitus tapahtuu kokonaan tai osaksi julkisista varoista.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

19 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Jokaisen on annettava *Verohallinnon* kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, jollei hänellä lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Verotukseen vaikuttavia, taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

20 §

Viranomaisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on *Verohallinnon* pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettaviksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, jos tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todis-

mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Valtion viranomaisen on verohallituksen tai veroviraston kehotuksesta annettava verotusta varten lausuntoja sekä toimitettava arvioita toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä.

taa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

Valtion viranomaisen on *Verohallinnon* kehotuksesta annettava verotusta varten lausuntoja sekä toimitettava arvioita toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä.

22 §

Tietojen antamista koskevat erityissäännökset

Tässä luvussa tarkoitetut tiedot on annettava verohallinnolle salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä.

Verohallitus voi määrätä, että tiedonantovelvollisen on annettava tässä luvussa tarkoitetut tiedot sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Luonnollista henkilöä tai kuolinpesää ei voida velvoittaa antamaan tietoja sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Tiedot voidaan antaa sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen, kun tietojen suojaaminen henkilötietolain (523/1999) 32 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla on selvitetty.

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 2 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu, jos:

1) tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa, muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen;

2) tiedonantovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä; taikka

3) tiedonantovelvollinen on antanut tiedot muulla tavalla kuin Verohallitus on määrännyt eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta asian

22 §

Tietojen antamista koskevat erityissäännökset

Tässä luvussa tarkoitetut tiedot on annettava *Verohallinnolle* salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä.

Verohallinto voi määrätä, että tiedonantovelvollisen on annettava tässä luvussa tarkoitetut tiedot sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Luonnollista henkilöä tai kuolinpesää ei voida velvoittaa antamaan tietoja sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen. Tiedot voidaan antaa sähköistä tiedonsiirtomenetelmää käyttäen, kun tietojen suojaaminen henkilötietolain (523/1999) 32 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla on selvitetty.

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 2 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu, jos:

1) tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa, muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseen;

2) tiedonantovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä; taikka

3) tiedonantovelvollinen on antanut tiedot muulla tavalla kuin *Verohallinto* on määrännyt eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta asian

korjaamiseen.

korjaamiseen.

23 §

Tarkastusoikeus

Verohallituksella ja verovirastolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

23 §

Tarkastusoikeus

Verohallinnolla on oikeus tarkastaa kaikki ne asiakirjat, joista edellä tässä luvussa tarkoitettuja tietoja voi olla saatavissa.

23 a §

Muutoksenhaku

Tiedonantovelvollinen saa, siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, hakea valittamalla muutosta Verohallituksen tai veroviraston päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa tässä luvussa tarkoitettuja tietoja.

Tiedonantovelvollinen saa hakea laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallituksen tai veroviraston päätökseen muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella päätöksen tehneeltä viranomaiselta. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona laiminlyöntimaksua koskeva päätös on tehty. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin tehdä aina 60 päivän kuluessa siitä, kun tiedonantovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

23 a §

Muutoksenhaku

Tiedonantovelvollinen saa, siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, hakea valittamalla muutosta *Verohallinnon* päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa tässä luvussa tarkoitettuja tietoja.

Tiedonantovelvollinen saa hakea laiminlyöntimaksua koskevaan *Verohallinnon* päätökseen muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella päätöksen tehneeltä viranomaiselta. Oikaisuvaatimus on tehtävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona laiminlyöntimaksua koskeva päätös on tehty. Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin tehdä aina 60 päivän kuluessa siitä, kun tiedonantovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

25 §

Tietojen maksullisuus

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja verohallinnolle, verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

25 §

Tietojen maksullisuus

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja *Verohallinnolle*, *Verohallinto* maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitila-

kustannuksia.

26 b §

Päätöksen perustelevinen

Veroilmoituksesta poikettaessa perusteluiden ei tarvitse olla verotuspäätöksessä, vaan ne pidetään saatavina verovirastossa. Jos veroilmoituksesta poikettaessa sovelletaan arvioverotusta, veron kiertämistä, peiteltyä osinkoa, selvittämätöntä omaisuuden lisäystä, kansainvälistä peiteltyä voitonsiirtoa tai veronkorotusta koskevia säännöksiä, asiakirjoihin on merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta.

26 b §

Päätöksen perustelevinen

Veroilmoituksesta poikettaessa perusteluiden ei tarvitse olla verotuspäätöksessä, vaan ne pidetään saatavina *Verohallinnossa*. Jos veroilmoituksesta poikettaessa sovelletaan arvioverotusta, veron kiertämistä, peiteltyä osinkoa, selvittämätöntä omaisuuden lisäystä, kansainvälistä peiteltyä voitonsiirtoa tai veronkorotusta koskevia säännöksiä, asiakirjoihin on merkittävä päätöksen perusteena oleva lainkohta.

26 c §

Tiedoksianto

Verotuspäätös, päätös oikaisuvaatimukseen ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi verohallinnon asiakasrekisteriin.

26 c §

Tiedoksianto

Verotuspäätös, päätös oikaisuvaatimukseen ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi *Verohallinnon* asiakasrekisteriin.

26 e §

Muita yleisiä säännöksiä

Verotusta toimittaessaan verovirasto laskee ja maksuunpanee tässä laissa tarkoitetut verot ja maksut sekä tarvittaessa muuttaa verotusta.

26 e §

Muita yleisiä säännöksiä

Verotusta toimittaessaan *Verohallinto* laskee ja maksuunpanee tässä laissa tarkoitetut verot ja maksut sekä tarvittaessa muuttaa verotusta.

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyk-

39 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyk-

siä ennakon käyttämisestä veron suorituksesi.

siä ennakon käyttämisestä veron suorituksesi.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Veroviraston veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

41 §

Yhteisökoron laskeminen

Verohallinnon veroilmoituksen antamiselle myöntämää pidennystä ei oteta huomioon yhteisökorkoa laskettaessa.

48 §

Tarkemmat määräykset

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

48 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä yhteisökoron, jäännösveron koron ja palautuskoron laskemisesta.

49 §

Verotuksen päättymisen ajankohta

Verovelvollisen verotus päättyy verohallituksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verotus voi päättyä eri verovelvollisilla eri aikaan.

49 §

Verotuksen päättymisen ajankohta

Verovelvollisen verotus päättyy *Verohallinnon* määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään verovuotta seuraavan kalenterivuoden lokakuun loppuun mennessä. Verotus voi päättyä eri verovelvollisilla eri aikaan.

54 §

Verotuksen muuttaminen

Verovirasto voi muuttaa verotusta siten kuin jäljempänä säädetään tai toimittaa verotuksen muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen ottaen huomioon, mitä 6 luvussa säädetään.

54 §

Verotuksen muuttaminen

Verohallinto voi muuttaa verotusta siten kuin jäljempänä säädetään tai toimittaa verotuksen muutoksenhakuviranomaisen päätöksen perusteella uudelleen ottaen huomioon, mitä 6 luvussa säädetään.

55 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verotuksessa on virhe, jonka johdosta verovelvolliselle on pantu liikaa veroa, verovirasto oikaisee verotusta verovelvollisen hy-

55 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verotuksessa on virhe, jonka johdosta verovelvolliselle on pantu liikaa veroa, *Verohallinto* oikaisee verotusta verovelvollisen

Voimassa oleva laki

Ehdotus

väksi.

hyväksi.

56 §

56 §

*Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi**Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi*

Jos verovelvollinen on jäänyt osaksi tai kokonaan verottamatta tai hänelle on muuten jäänyt panematta säädetty vero, verovirasto voi oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi.

Jos verovelvollinen on jäänyt osaksi tai kokonaan verottamatta tai hänelle on muuten jäänyt panematta säädetty vero, *Verohallinto* voi oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi.

57 §

57 §

*Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä**Verotuksen oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä*

Verotuksen oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos veroviraston päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

Verotuksen oikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos *Verohallinnon* päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

60 §

60 §

*Toiselle valtiolle suoritetun veron siirtäminen Suomeen**Toiselle valtiolle suoritetun veron siirtäminen Suomeen*

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä verojen siirtämisestä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verojen siirtämisestä.

61 §

61 §

*Oikaisuviranomainen**Oikaisuviranomainen*

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee verotusta koskevat oikaisuvaatimukset. Verovirasto voi kuitenkin ratkaista 62 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön tekemän oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään.

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee verotusta koskevat oikaisuvaatimukset. *Verohallinto* voi kuitenkin ratkaista 62 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilön tekemän oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Yhteisön tai yhteisetuuden verotukseen on oikeus hakea muutosta sillä kunnalla, jossa yhteisön tai yhteisetuuden kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, molempien puolisoitten kotikunnalla ja -seurakunnalla on oikeus kunnan ja seurakunnan puolesta hakea muutosta puolisoitten verotukseen.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Yhteisön tai yhteisetuuden verotukseen on oikeus hakea muutosta sillä kunnalla, jossa yhteisön tai yhteisetuuden kotikunta on. Jos puolisoilla on eri kotikunta, molempien puolisoitten kotikunnalla ja -seurakunnalla on oikeus kunnan ja seurakunnan puolesta hakea muutosta puolisoitten verotukseen. *Jos koko verovuoden rajoitetusti verovelvollisena verotettava on saanut tuloa Ahvenanmaan maakunnasta, asianomaisella Ahvenanmaan kunnalla on oikeus hakea muutosta verotukseen.*

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle *siihen verovirastoon, joka on toimittanut tai jonka olisi tullut toimittaa verotus taikka joka on vahvistanut perusteen, jonka mukaan yhtymän tulo ja varat sekä tappio ja velat jaetaan osakkaille.* Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa asianomaiseen verovirastoon.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa *Verohallinnolle.*

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Verotuksen muuttamista koskevasta veroviraston päätöksestä saadaan 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Ve-

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Verotuksen muuttamista koskevasta *Verohallinnon* päätöksestä saadaan 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta

ronsaajien oikeudenvallontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

näytetä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

66 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai yhtymän kotikunta 5 §:n mukaan on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu sen puolison kotikunta, jonka mukaan toimivaltainen verovirasto 6 §:n 3 momentin nojalla määräytyy. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta.

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai verovirastolle. Veroviraston on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

68 §

Valituksen käsittely oikaisuvaatimuksena

Valitus, joka tehdään lääninoikeudelle, vaikka se olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muu-

66 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen tai muu muutoksenhakuun oikeutettu saa hakea oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai yhtymän kotikunta 5 §:n mukaan on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. *Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi.* Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta.

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle. Verohallinnon on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

68 §

Valituksen käsittely oikaisuvaatimuksena

Valitus, joka tehdään *hallinto-oikeudelle*, vaikka se olisi tullut osoittaa oikaisuvaatimuksena verotuksen oikaisulautakunnalle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea

tosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat hakea muutosta verotukseen.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta lääninoikeuden päätöksestä.

71 §

Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa lääninoikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai päätöksen tehneelle lääninoikeudelle.

73 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen tehdyllä päätöksellä joku on määrätty verovelvolliseksi tai verotusta koskevaa päätöstä on muutettu, on muutoksen tekevän viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai hallinto-oikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä hallinto-oikeudelle, Verohallinnon asianomaiselle yksikölle, Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle ja, jos päätös koskee kunnallisverotusta, kunnalle.

74 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, lääninoikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai, jollei tätä

muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus korkeimpaan hallinto-oikeuteen on niillä, jotka voivat hakea muutosta verotukseen.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta *hallinto-oikeuden* päätöksestä.

71 §

Valitusaika korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa *hallinto-oikeuden* päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai päätöksen tehneelle *hallinto-oikeudelle*.

73 §

Muutosperusteen vahvistaminen

Jos oikaisuvaatimukseen tai valitukseen tehdyllä päätöksellä joku on määrätty verovelvolliseksi tai verotusta koskevaa päätöstä on muutettu, on muutoksen tekevän viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai hallinto-oikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä hallinto-oikeudelle, *Verohallinnolle*, Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle ja, jos päätös koskee kunnallisverotusta, kunnalle.

74 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, *hallinto-oikeudessa* tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai,

perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

75 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, verovirasto muuttaa myös toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei muutoksen tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen muutoksen tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Verovirasto voi muuttaa verovelvollisen verotusta silloinkin, jos verotusta on toisessa valtiossa muutettu Suomen verotukseen vaikuttavalla tavalla.

Verovirasto voi muuttaa verovelvollisen verotusta myös silloin, kun verovelvollisen muuta kuin tämän lain mukaan toimitettua verotusta on muutettu tämän lain mukaan toimitettavaan verotukseen vaikuttavalla tavalla.

75 §

Seurannaismuutos

Jos verotusta on muutettu toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, *Verohallinto* muuttaa myös toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei muutoksen tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen muutoksen tekemistä varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Verohallinto voi muuttaa verovelvollisen verotusta silloinkin, jos verotusta on toisessa valtiossa muutettu Suomen verotukseen vaikuttavalla tavalla.

Verohallinto voi muuttaa verovelvollisen verotusta myös silloin, kun verovelvollisen muuta kuin tämän lain mukaan toimitettua verotusta on muutettu tämän lain mukaan toimitettavaan verotukseen vaikuttavalla tavalla.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, verovirasto muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, verovirasto muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

76 §

Verotuksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, *Verohallinto* muuttaa verotusta ja palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella joku on määrättävä verovelvolliseksi tai veroa on korotettava, *Verohallinto* muuttaa verotusta ja perii maksamattoman veron korkoseuraamuksineen.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verohallitus voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

77 §

Korkojen laskeminen muutostilanteessa

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laskemisesta.

79 §

Asian siirto

Jos verotusta muutettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä havaitaan, että verotusta ei ole toimitettu oikeassa verotuspaikassa, viranomaisen on, jos se ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, siirrettävä asia sille verovirastolle, jonka olisi pitänyt toimittaa verotus.

Jos lääninoikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen läänin lääninoikeuden käsiteltäväksi, asia on siirrettävä tähän lääninoikeuteen.

Jos korkein hallinto-oikeus valitusta käsitellessään toteaa, että valituksen käsitteleminen olisi kuulunut toiselle lääninoikeudelle, kuin missä se on ratkaistu, asia siirretään oikean lääninoikeuden käsiteltäväksi, jos korkein hallinto-oikeus ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi.

79 §

Asian siirto

Jos hallinto-oikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen *hallinto-oikeuden* käsiteltäväksi, asia on siirrettävä tähän hallinto-oikeuteen.

Jos korkein hallinto-oikeus valitusta käsitellessään toteaa, että valituksen käsitteleminen olisi kuulunut toiselle *hallinto-oikeudelle* kuin missä se on ratkaistu, asia siirretään oikean *hallinto-oikeuden* käsiteltäväksi, jos korkein hallinto-oikeus ei katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi.

80 §

Rajoitetusti verovelvollisen verotuspaikka

Uudenmaan verovirasto toimittaa koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollisena verotettavan henkilön verotuksen. Jos rajoitetusti verovelvollinen on saanut tuloa Ahvenanmaan maakunnasta, verotuksen toimittaa kuitenkin Lounais-Suomen veroviraston Ahvenanmaan verotoimisto.

80 §

Rajoitetusti verovelvollisen verotuspaikka

(kumotaan)

81 §

Muutoksenhaku veronsaajien puolesta

Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä tai, jos verotuksen on toimittanut Lounais-Suomen veroviraston Ahvenanmaan verotoimisto, asianomaisella Ahvenanmaan kunnalla on oikeus hakea muutosta koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollisena verotettavan verotukseen.

82 §

Toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta

Koko verovuodelta rajoitetusti verovelvollisena verotettavan verotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään Uudenmaan tai, jos verotuksen on toimittanut Lounais-Suomen veroviraston Ahvenanmaan verotoimisto, Lounais-Suomen veroviraston Ahvenanmaan verotoimiston verotuksen oikaisulautakunnalle.

85 §

Ennakkotiedon hakeminen verovirastolta

Verovirasto voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa koskevan tiedon siitä, kuinka verovirasto tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Ennakkotiedon antaa verotuksen toimittava verovirasto. Ennakkotieto annetaan määräajaksi. Se annetaan kuitenkin enintään verovuodelle, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan hakijalle tiedoksi, veroviraston on hankittava Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköltä il-

81 §

Muutoksenhaku veronsaajien puolesta

(kumotaan)

82 §

Toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta

(kumotaan)

85 §

Ennakkotiedon hakeminen

Verohallinto voi verovelvollisen tai yhtymän kirjallisesta hakemuksesta antaa tuloveroa koskevan tiedon siitä, kuinka *Verohallinto* tulee hakemuksessa tarkoitettussa asiassa verotusta toimittaessa menettelemään (*ennakkotieto*).

Ennakkotieto annetaan määräajaksi. Se annetaan kuitenkin enintään verovuodelle, joka päättyy viimeistään ennakkotiedon antamista seuraavan kalenterivuoden aikana. Ennakkotietoa ei anneta, jos asiaa koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa tai keskusverolautakunta on ratkaissut asian.

Ennen kuin ennakkotietopäätös annetaan hakijalle tiedoksi, *Verohallinnon* on hankittava Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköltä il-

moitus siitä, käyttääkö yksikkö oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitetulla tavalla. Ilmoitus on hankittava ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Veroviraston on verovelvollisen tai yhtiön vaatimuksesta noudatettava ennakkotietoa verotusta toimitettaessa.

Veroviraston ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

ilmoitus siitä, käyttääkö yksikkö oikeuttaan hakea muutosta verotukseen, joka on toimitettu ennakkotiedossa tarkoitetulla tavalla. Ilmoitus on hankittava ja annettava viivytyksettä, ja ilmoituksesta tehdään merkintä ennakkotietopäätökseen.

Verohallinnon on verovelvollisen tai yhtiön vaatimuksesta noudatettava ennakkotietoa verotusta toimitettaessa.

Verohallinnon ennakkotietoa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

91 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroilmoituksia taikka muita verotukseen kuuluvia asiakirjoja tuhoutuu, verohallituksella on oikeus antaa tarpeelliset määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämistä sekä verotuksen toimittamisesta.

91 a §

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa verohallitukselle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. Kunta ilmoittaa tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettyinä aikana taikka verohallituksen myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Tuloveroprosentteja koskeva luettelo julkaistaan säädöskokoelmassa.

93 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia

91 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos veroilmoituksia taikka muita verotukseen kuuluvia asiakirjoja tuhoutuu, *Verohallinnolla* on oikeus antaa tarpeelliset määräykset ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämistä sekä verotuksen toimittamisesta.

91 a §

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa *Verohallinnolle* viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. Kunta ilmoittaa tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettyinä aikana taikka *Verohallinnon* myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Verohallinto julkaisee tuloveroprosentteja koskevan luettelon säädöskokoelmassa.

93 a §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

19.

Laki

Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 ja 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (563/2005) 8 § ja 10 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

8 §

*Toimivaltainen viranomainen**Toimivaltainen viranomainen*

Päätöksen veron palauttamista koskevassa asiassa tekee *verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 6 §:ssä tarkoitettu toimivaltainen verovirasto tai Verohallituksen määräämä muu verovirasto*. Palautus on suoritettava viipymättä sen jälkeen, kun päätös on tehty.

Päätöksen veron palauttamista koskevassa asiassa tekee *Verohallinto*. Palautus on suoritettava viipymättä sen jälkeen, kun päätös on tehty.

10 §

10 §

*Palautuksen hakeminen**Palautuksen hakeminen*

Kirjallinen hakemus on toimitettava *siihen verovirastoon, joka on toimittanut verotuksen*. Hakemuksessa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen osinkojen määristä ja osingoista perityistä lähdeveroista verovuositain eriteltynä sekä tiedot osinkoa jakaneiden yhtiöiden nimistä ja kotipaikoista.

Kirjallinen hakemus on toimitettava *Verohallinnolle*. Hakemuksessa on esitettävä selvitys 2 §:ssä tarkoitettujen osinkojen määristä ja osingoista perityistä lähdeveroista verovuositain eriteltynä sekä tiedot osinkoa jakaneiden yhtiöiden nimistä ja kotipaikoista.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

20.

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta 30 päivänä joulukuuta 1999 annetun lain (1346/1999) 1 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 10 §, 13 §:n 1 momentti ja 17 §:n 2—4 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 2 ja 3 momentti laissa 1166/2002 sekä 17 §:n 4 momentti laissa 659/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Lain soveltamisala

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusta varten verohallinnolle annettuihin ja verohallinnossa laadittuihin yksittäistä verovelvollista koskeviin asiakirjoihin (*verotusasiakirjat*) ja niihin sisältyviin tietoihin (*verotustiedot*). Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisesta, koskee myös muuta ilmoittamis- ja tiedonantovelvollista sekä yhtymää.

Tätä lakia sovelletaan verotusta varten *Verohallinnolle* annettuihin ja *Verohallinnossa* laadittuihin yksittäistä verovelvollista koskeviin asiakirjoihin (*verotusasiakirjat*) ja niihin sisältyviin tietoihin (*verotustiedot*). Mitä tässä laissa säädetään verovelvollisesta, koskee myös muuta ilmoittamis- ja tiedonantovelvollista sekä yhtymää.

3 §

3 §

Verotustietojen julkisuus ja tiedonsaantioikeus

Verotustietojen julkisuus ja tiedonsaantioikeus

Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta verohallinnon hallussa olevasta verotusasiakirjasta siten kuin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta *Verohallinnon* hallussa olevasta verotusasiakirjasta siten kuin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu.

10 §

Verotustietojen käyttö ja käsittely verohallinnossa

Verohallinto saa käyttää ja käsitellä tiettyä verotusasiaa varten saamiaan ja laatimiaan verotustietoja muidenkin verohallintolain (1557/1995) 2 §:n mukaisten tehtävien suorittamiseksi henkilötietojen suojaa ja asiakirjojen salassapitoa koskevien säännösten estämättä.

13 §

Tietojen antaminen yksityisen etujen ja oikeuksien toteuttamiseksi

Verohallinto voi salassapitovelvollisuuden estämättä antaa verohallinnon säilyttämästä perukirjasta tietoja sille, joka tarvitsee niitä etujensa, oikeuksiensa tai velvollisuuksiensa hoitamiseksi.

17 §

Tietojen antaminen ennakonpidätyksen toimittamista varten

Verohallitus voi salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä antaa kaikkien yleisesti verovelvollisten henkilöiden veronalaisista sosiaali- ja työttömyysturvaetuuksista, vakuutusperusteisista suorituksista sekä muista vastaavista etuuksista toimitettavaa ennakonpidätystä varten tarpeelliset tiedot Kansaneläkelaitokselle, työttömyyskassalle, vakuutuslaitokselle tai muulle näitä etuuksia maksavalle taholle. Ennakonpidätyksen toimittamiseksi tarpeellisia tietoja ovat verovelvollisen henkilötunnus, ennakonpidätysprosentit ja vuosiansion perusteella määriteltä tulorajaa koskevat tiedot. Tiedot voidaan antaa myös teknisen käyttöyhteyden avulla.

Tiedot voidaan antaa edellyttäen, että tietojen pyytjä on esittänyt hyväksyttävän selvityksen siitä, miten tietojen käyttöä valvotaan

10 §

Verotustietojen käyttö ja käsittely Verohallinnossa

Verohallinto saa käyttää ja käsitellä tiettyä verotusasiaa varten saamiaan ja laatimiaan verotustietoja muidenkin *Verohallinnosta annetun lain* (/) 2 §:n mukaisten tehtävien suorittamiseksi henkilötietojen suojaa ja asiakirjojen salassapitoa koskevien säännösten estämättä.

13 §

Tietojen antaminen yksityisen etujen ja oikeuksien toteuttamiseksi.

Verohallinto voi salassapitovelvollisuuden estämättä antaa *Verohallinnon* säilyttämästä perukirjasta tietoja sille, joka tarvitsee niitä etujensa, oikeuksiensa tai velvollisuuksiensa hoitamiseksi.

17 §

Tietojen antaminen ennakonpidätyksen toimittamista varten

Verohallinto voi salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä antaa kaikkien yleisesti verovelvollisten henkilöiden veronalaisista sosiaali- ja työttömyysturvaetuuksista, vakuutusperusteisista suorituksista sekä muista vastaavista etuuksista toimitettavaa ennakonpidätystä varten tarpeelliset tiedot Kansaneläkelaitokselle, työttömyyskassalle, vakuutuslaitokselle tai muulle näitä etuuksia maksavalle taholle. Ennakonpidätyksen toimittamiseksi tarpeellisia tietoja ovat verovelvollisen henkilötunnus, ennakonpidätysprosentit ja vuosiansion perusteella määriteltä tulorajaa koskevat tiedot. Tiedot voidaan antaa myös teknisen käyttöyhteyden avulla.

Tiedot voidaan antaa edellyttäen, että tietojen pyytjä on esittänyt hyväksyttävän selvityksen siitä, miten tietojen käyttöä valvotaan

ja miten turvataan se, ettei tietoja käytetä muuhun kuin ennakonpidätyksen toimittamiseen. Verohallitus voi liittää päätökseensä tietojen käyttöä ja valvontaa sekä suojaamista koskevat määräykset. Tarpeettomat tiedot tulee hävittää vuosittain ja hävittämisestä tulee ilmoittaa Verohallitukselle, jollei Verohallituksen antamista määräyksistä muuta johdu.

Verohallitus voi salassapitosäännösten esittäjäntä antaa yleisen tietoverkon kautta käytettävissä olevan pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmän avulla tunnistetulle palvelun käyttäjälle ennakonpidätyksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot palvelun käyttäjän yksilöimistä verovelvollisista.

ja miten turvataan se, ettei tietoja käytetä muuhun kuin ennakonpidätyksen toimittamiseen. Verohallinto voi liittää päätökseensä tietojen käyttöä ja valvontaa sekä suojaamista koskevat määräykset. Tarpeettomat tiedot tulee hävittää vuosittain ja hävittämisestä tulee ilmoittaa Verohallinnolle, jollei Verohallinnon antamista määräyksistä muuta johdu.

Verohallinto voi salassapitosäännösten esittäjäntä antaa yleisen tietoverkon kautta käytettävissä olevan pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmän avulla tunnistetulle palvelun käyttäjälle ennakonpidätyksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot palvelun käyttäjän yksilöimistä verovelvollisista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

21.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 22—24 § ja 39 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 22 ja 23 § sekä 39 a §:n 3 momentti laissa 507/1998 ja 24 § laissa 969/2005, sekä

muutetaan 25 §:n 3 momentti, 28 §:n 3 momentti, 28 a, 29 ja 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 39 a §:n 1 momentti, 39 b §:n 2 momentti, 41 a §, 42 §:n 2 momentti, 43 §:n 2 ja 4 momentti, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n 2 momentti, 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale, 55 §:n 7 momentti sekä 56 §:n 1 ja 3 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 25 §:n 3 momentti, 28 a, 29 ja 30 §, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 §, 37 §:n 1 momentti, 38 §, 39 §:n 2 momentti, 39 a §:n 1 momentti, 39 b §:n 2 momentti, 42 §:n 2 momentti, 49 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentin johdantokappale ja 56 §:n 3 momentti mainitussa laissa 507/1998, 28 §:n 3 momentti laissa 318/1994, 41 a § laissa 1084/2005, 43 §:n 2 ja 4 momentti, 44 §:n 1 momentti ja 45 §:n 2 momentti laissa 242/2008, 55 §:n 7 momentti laissa 1144/2005 ja 56 §:n 1 momentti laissa 909/2001, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

22 §
Perintöverotuksen toimittaa se verovirasto, jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui.

Jos omaisuus siirtyy kahdelle tai useammal-

(kumotaan) 22 §

Voimassa oleva laki

*le henkilölle siten, että se toisen oikeuden la-
kattua siirtyy toiselle, myöhemmän saajan ve-
rotuksen toimittaa kuitenkin se verovirasto,
jonka alueella edellinen saaja asuu tai kuol-
lessaan asui.*

23 §
*Lahjaverotuksen toimittaa se verovirasto,
jonka alueella lahjanantaja asui verovelvolli-
suuden alkaessa.* (kumotaan) 23 §

24 §
*Jos 22 tai 23 §:n säännöksiä ei voida sovel-
taa, perintö- ja lahjaverotuksen toimittaa
Uudenmaan verovirasto.* (kumotaan) 24 §

25 § 25 §

Verovirasto voi kuolinpesän osakkaan en-
nen verotuksen toimittamista tekemästä ha-
kemuksesta lykätä perintöverotuksen toimit-
tamisen määräajaksi, kuitenkin enintään vuo-
deksi perukirjan verovirastolle jättämislle
säädetyn ajan päättymisestä, jos hakemuksen
tueksi esitetään painavia syitä. Tällaisena
syynä on muun muassa pidettävä perinnönja-
on toimittamista pesässä, johon sisältyvän
maatilan tai muun yrityksen toimintaa jatke-
taan kuolinpesän tai sen osakkaiden lukuun,
kun kysymyksessä ei ole kuolinpesän koko-
naisvaroihin nähden vähäinen varallisuuserä.

Verohallinto voi kuolinpesän osakkaan en-
nen verotuksen toimittamista tekemästä ha-
kemuksesta lykätä perintöverotuksen toimit-
tamisen määräajaksi, kuitenkin enintään vuo-
deksi perukirjan *Verohallinnolle* jättämislle
säädetyn ajan päättymisestä, jos hakemuksen
tueksi esitetään painavia syitä. Tällaisena
syynä on muun muassa pidettävä perinnönja-
on toimittamista pesässä, johon sisältyvän
maatilan tai muun yrityksen toimintaa jatke-
taan kuolinpesän tai sen osakkaiden lukuun,
kun kysymyksessä ei ole kuolinpesän koko-
naisvaroihin nähden vähäinen varallisuuserä.

28 §

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset
siitä, mitä asiakirjoja verotuksen toimittamis-
ta varten on annettava. Verohallitus voi myös
määrätä, että perintö- tai lahjaverotusta varten
annettavat tiedot tulee antaa verohallituksen
vahvistamaa lomaketta käyttäen.

28 §

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset
siitä, mitä asiakirjoja verotuksen toimittamis-
ta varten on annettava. *Verohallinto* voi myös
määrätä, että perintö- tai lahjaverotusta var-
ten annettavat tiedot tulee antaa *Verohallin-
non* vahvistamaa lomaketta käyttäen.

28 a §
Maksamistaan 7 a tai 18 a §:ssä tarkoite-
tuista etuuksista on vakuutusyhtiön tai muun
etuuden maksajan ilmoitettava vainajan tai
lahjansaajan kotikunnan verovirastolle. Veroh-
hallitus antaa tarkemmat määräykset ilmoi-

28 a §
Vakuutusyhtiön tai muun etuuden maksa-
jan on ilmoitettava maksamistaan 7 a tai
18 a §:ssä tarkoitetuista etuuksista *Verohal-
linnolle*. *Verohallinto* antaa tarkemmat mää-
räykset ilmoituksen ajankohdasta, sisällöstä

tuksen ajankohdasta, sisällöstä ja tavasta.

ja tavasta.

29 §

Perukirja on annettava kuukauden kuluessa perunkirjoituksesta asianomaiselle verovirastolle.

Verovirasto voi ilmoittaa käräjäoikeudelle perunkirjoituksen toimittamisen laiminlyön-
nistä.

29 §

Perukirja on annettava kuukauden kuluessa perunkirjoituksesta *Verohallinnolle*.

Verohallinto voi ilmoittaa käräjäoikeudelle perunkirjoituksen toimittamisen laiminlyön-
nistä.

30 §

Veroilmoitus on annettava asianomaiselle verovirastolle kolmen kuukauden kuluessa verovelvollisuuden alkamisesta.

30 §

Veroilmoitus on annettava *Verohallinnolle* kolmen kuukauden kuluessa verovelvollisuuden alkamisesta.

31 §

Verovirasto toimittaa perintö- ja lahjavero-
tuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40
tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Verotus katsotaan toimitetuksi päivänä, jo-
na verovirasto on käsitellyt asian. Verotuksen
toimittamispäivän tulee ilmetä verotusasiakir-
joista.

31 §

Verohallinto toimittaa perintö- ja lahjave-
rotuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40
tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Verotus katsotaan toimitetuksi päivänä, jo-
na *Verohallinto* on käsitellyt asian. Verotuk-
sen toimittamispäivän tulee ilmetä verotus-
asiakirjoista.

32 §

Kuolinpesän osakas, erityisjälkisäädöksen
saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun
hän ei ole kuolinpesän osakas, sekä näiden
lailliset edustajat, perunkirjoituksen toimitta-
jat ja se, joka on ilmoittanut pesän tai hoitaa
sitä, samoin kuin lahjanantaja ja -saaja ovat
velvolliset veroviraston *tai verohallituksen*
asianomaisen virkamiehen kehotuksesta anta-
amaan kaikki pesää tai lahjaa koskevat tiedot
ja selvitykset sekä esittämään tarkastettaviksi
kaikki pesää tai lahjaa koskevat asiakirjat.

32 §

Kuolinpesän osakas, erityisjälkisäädöksen
saaja ja eloonjäänyt puoliso, silloinkin kun
hän ei ole kuolinpesän osakas, sekä näiden
lailliset edustajat, perunkirjoituksen toimitta-
jat ja se, joka on ilmoittanut pesän tai hoitaa
sitä, samoin kuin lahjanantaja ja -saaja ovat
velvolliset *Verohallinnon* kehotuksesta anta-
maan kaikki pesää tai lahjaa koskevat tiedot
ja selvitykset sekä esittämään tarkastettaviksi
kaikki pesää tai lahjaa koskevat asiakirjat.

37 §

Kun verovirasto on toimittanut verotuksen,
on sille, jolle on maksuunpantu perintö- tai
lahjaveroa, lähetettävä verolippu ja annettava
selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet sii-
tä, miten verotukseen voidaan hakea muutos-
ta.

37 §

Kun *Verohallinto* on toimittanut verotuk-
sen, on sille, jolle on maksuunpantu perintö-
tai lahjaveroa, lähetettävä verolippu ja annet-
tava selvitys verotuksen perusteista sekä oh-
jeet siitä, miten verotukseen voidaan hakea
muutosta.

38 §

Jos perintöverotuksen toimittamisen jälkeen kuolinpesään ilmaantuu uusia varoja tai velkoja, on perintökaaren 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisukirja annettava verovirastolle kuukauden kuluessa sen laatimisesta.

Kun perintöverotus toimitetaan veroilmoituksen nojalla, on uusista varoista ja veloista annettava verovirastolle veroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun niitä on ilmaantunut pesään.

Jos perintö- tai lahjaverotuksen perusteet ovat verotuksen toimittamisen jälkeen muutoin muuttuneet, on se verovelvollinen, jonka perintö- tai lahjaveron määrä nousisi, kolmen kuukauden kuluessa sanotusta syystä tiedon saatuaan velvollinen ilmoittamaan asiasta verovirastolle, jollei joku muu osakas tai lahjansaaja jo ole ilmoittanut asiasta.

39 §

Jos purkavin ehdoin saadun omaisuuden saaja ehdon täytyessä joutuu luovuttamaan omaisuuden viiden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen sai, on aikaisemmin maksettu vero palautettava 41 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Verovelvollisen on tehtävä tätä koskeva ilmoitus verovirastolle kuuden kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta.

39 a §

Verovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisun antaa se verovirasto, jonka alueella varallisuuden luovuttaja asuu tai jonka alueella perinnönjättäjä kuollessaan vakinaisesti asui. Jollei mainittuja säännöksiä voida soveltaa, ennakkoratkaisun antaa 24 §:ssä tarkoitettu verovirasto.

39 b §

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsitel-

38 §

Jos perintöverotuksen toimittamisen jälkeen kuolinpesään ilmaantuu uusia varoja tai velkoja, on perintökaaren 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisukirja annettava *Verohallinnolle* kuukauden kuluessa sen laatimisesta.

Kun perintöverotus toimitetaan veroilmoituksen nojalla, on uusista varoista ja veloista annettava *Verohallinnolle* veroilmoitus kolmen kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun niitä on ilmaantunut pesään.

Jos perintö- tai lahjaverotuksen perusteet ovat verotuksen toimittamisen jälkeen muutoin muuttuneet, on se verovelvollinen, jonka perintö- tai lahjaveron määrä nousisi, kolmen kuukauden kuluessa sanotusta syystä tiedon saatuaan velvollinen ilmoittamaan asiasta *Verohallinnolle*, jollei joku muu osakas tai lahjansaaja jo ole ilmoittanut asiasta.

39 §

Jos purkavin ehdoin saadun omaisuuden saaja ehdon täytyessä joutuu luovuttamaan omaisuuden viiden vuoden kuluessa siitä, kun hän sen sai, on aikaisemmin maksettu vero palautettava 41 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Verovelvollisen on tehtävä tätä koskeva ilmoitus *Verohallinnolle* kuuden kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta.

39 a §

Verohallinto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa perintö- tai lahjaveroa koskevan ennakkoratkaisun.

(3 mom. kumotaan)

39 b §

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsitel-

tävä verovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

41 a §

Veronoikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos veroviraston päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

42 §

Verovirasto voi kuitenkin ratkaista verovelvollisen tekemän 43 §:ssä tarkoitetun oikaisuvaatimuksen silloin, kun esitetty vaatimus hyväksytään.

43 §

Perintö- ja lahjaverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle *siihen verovirastoon, joka on toimitannut verotuksen tai jonka olisi tullut toimittaa verotus*. Oikaisuvaatimus on toimitettava verovirastoon määräajassa.

Veronoikaisua ja muutoksenhakuviranomaisen uudelleen toimitettavaksi palauttamasta verotusta koskevasta veroviraston päätöksestä saadaan kuitenkin edellä säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä perinnönjättäjä kuollessaan asui tai varallisuuden luovuttaja asuu. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään ennakkoratkai-

tävä *Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

41 a §

Veronoikaisun katsotaan tapahtuneen määräajassa, jos *Verohallinnon* päätös oikaisusta on tehty ennen määräajan päättymistä.

42 §

Verohallinto voi kuitenkin ratkaista verovelvollisen tekemän 43 §:ssä tarkoitetun oikaisuvaatimuksen silloin, kun esitetty vaatimus hyväksytään.

43 §

Perintö- ja lahjaverotusta koskeva oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa *Verohallinnolle*.

Veronoikaisua ja muutoksenhakuviranomaisen uudelleen toimitettavaksi palauttamasta verotusta koskevasta *Verohallinnon* päätöksestä saadaan kuitenkin edellä säädetyn määräajan estämättä tehdä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Päätös voidaan antaa tiedoksi saantitodistusmenettelyä käyttämättä, jolloin se katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on annettu postin kuljetettavaksi, jollei muuta näytetä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

44 §

Edellä 43 §:stä säädetystä poiketen 39 a §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä perinnönjättäjä kuollessaan asui tai varallisuuden luovuttaja asuu. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään ennakkoratkai-

susta tehtävää valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai verovirastolle. Veroviraston on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

susta tehtävää valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai *Verohallinnolle*. *Verohallinnon* on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

45 §

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai verovirastolle. Veroviraston on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

45 §

Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai *Verohallinnolle*. *Verohallinnon* on viipymättä lähetettävä sille toimitettu valituskirjelmä ja verotusta koskevat asiakirjat hallinto-oikeudelle.

49 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta koskevassa asiassa, josta on tehty oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle tai haettu muutosta läänioikeudelta, asia joltakin osaltaan on jäänyt tutkimatta tai verotuksessa on sovellettu vääriä perusteita taikka verotus on muutoin toimitettu olennaisesti väärin, voidaan asia kokonaisuudessaankin palauttaa verovirastolle tai verotuksen oikaisulautakunnalle uuden verotuksen toimittamista tai päätöksen tekemistä varten.

49 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta koskevassa asiassa, josta on tehty oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle tai haettu muutosta hallinto-oikeudelta, asia joltakin osaltaan on jäänyt tutkimatta tai verotuksessa on sovellettu vääriä perusteita taikka verotus on muutoin toimitettu olennaisesti väärin, voidaan asia kokonaisuudessaankin palauttaa *Verohallinnolle* tai verotuksen oikaisulautakunnalle uuden verotuksen toimittamista tai päätöksen tekemistä varten.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, verovirasto oikaisee veronoikaisuin myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, *Verohallinto* oikaisee veronoikaisuin myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veronoikaisun edellytykset puuttuvat.

51 §

Jos viranomainen on oikaisuvaatimukseen tai valitukseen antamallaan päätöksellä määrännyt jonkun verovelvolliseksi tai muuttanut

51 §

Jos viranomainen on oikaisuvaatimukseen tai valitukseen antamallaan päätöksellä määrännyt jonkun verovelvolliseksi tai muuttanut

verotusta koskevaa päätöstä, on muutoksen tehneen viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai lääninoikeuden edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä lääninoikeudelle ja verovirastolle. Verovirasto oikaisee verotuksen edellä tarkoitetun päätöksen perusteella noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

verotusta koskevaa päätöstä, on muutoksen tehneen viranomaisen vahvistettava muutoksen peruste. Jäljennös korkeimman hallinto-oikeuden tai *hallinto-oikeuden* edellä tarkoitettua päätöksestä on lähetettävä *hallinto-oikeudelle* ja *Verohallinnolle*. *Verohallinto* oikaisee verotuksen edellä tarkoitetun päätöksen perusteella noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoikaisusta säädetään.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen verovirastolle ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos

Verovelvollisen on tehtävä 4 momentissa tarkoitettua luovutusta koskeva ilmoitus verovirastolle kolmen kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta. Maksuunpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:ssä säädetään.

55 §

Perintö- tai lahjaverosta jätetään verovelvollisen *Verohallinnolle* ennen verotuksen toimittamista tekemästä pyynnöstä osa maksuunpanematta, jos:

Verovelvollisen on tehtävä 6 momentissa tarkoitettua luovutusta koskeva ilmoitus *Verohallinnolle* kolmen kuukauden kuluessa omaisuuden luovuttamisesta. Maksuunpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 40 §:ssä säädetään.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 1 700 euroa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista verovirastolle tekemästä pyynnöstä.

Jos verovelvollinen luovuttaa pääasiallisen osan edellä tarkoitettua maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, verovirasto määrää kaikki vielä tällöin maksamatta olevat maksuerät kannettaviksi seuraavan kantoerän yhteydessä.

56 §

Jos maatilasta, muusta yrityksestä tai niiden osasta määrätyn perintö- tai lahjaveron suhteellinen osa koko verosta on 1 700 euroa tai enemmän ja jos 55 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut edellytykset ovat olemassa, tämän veron osan maksuaikaa pidennetään verovelvollisen ennen verotuksen toimittamista *Verohallinnolle* tekemästä pyynnöstä.

Jos verovelvollinen luovuttaa pääasiallisen osan edellä tarkoitettua maatilasta, muusta yrityksestä tai sellaisen osasta, *Verohallinto* määrää kaikki vielä tällöin maksamatta olevat maksuerät kannettaviksi seuraavan kantoerän yhteydessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

22.

Laki**arpajaisverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 7 §, 8 §:n 4 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 4 momentti, 16 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti sekä 22—24 §,

sellaisina kuin niistä ovat 11 §:n 1 momentti laissa 612/2009, 15 §:n 1 ja 4 momentti sekä 16 §:n 2 ja 4 momentti laissa 544/1996 sekä 16 §:n 1 momentti laissa 243/2008, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

7 §

Veroviranomaiset

Veroviranomainen

Verohallituksen tehtävänä on arpajaisverotuksen yleinen valvonta.

Verohallinto valvoo arpajaisveron ilmoittamista ja maksamista sekä suorittaa arpajaisverotukseen liittyvät muut tehtävät.

Lääninveroviraston tehtävänä on arpajaisveron määrääminen, veron suorittamisen ja maksamisen valvonta sekä ennakkotiedon antaminen ja veronkanto.

Verovelvollisia koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen verotuslaissa (482/58) tarkoitettu kotikunta on. Jos verovelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, Uudenmaan lääninverovirasto käsittelee asian.

8 §

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Lääninveroviraston pyynnöstä verovelvollisen on annettava erillinen tilitys, jossa on ilmoitettava verohallituksen määräämät tiedot.

Verohallinnon pyynnöstä verovelvollisen on annettava erillinen tilitys, jossa on ilmoitettava Verohallinnon määräämät tiedot.

11 §

11 §

Arviomaksuunpano

Arviomaksuunpano

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta ole

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä kehotuksesta huolimatta

antanut pyydettyjä tietoja, veroviraston on arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrättävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

ole antanut pyydettyjä tietoja, *Verohallinnon* on arvioitava ilmoittamatta jääneen veron määrä ja määrättävä vero verovelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta ilmoitus olisi tullut antaa.

12 §

Maksuunpanon oikaisu

Jos maksuunpanossa on tapahtunut lasku-
virhe tai muu siihen verrattava erehdys tai jos maksuunpano muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi, lääninveroviraston on oikaistava maksuunpano.

12 §

Maksuunpanon oikaisu

Jos maksuunpanossa on tapahtunut lasku-
virhe tai muu siihen verrattava erehdys tai jos maksuunpano muutoin todetaan kokonaan tai osittain aiheettomaksi, *Verohallinnon* on oikaistava maksuunpano.

15 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi arpajaisten toimeenpanijan kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa arpajaisveroa.

15 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi arpajaisten toimeenpanijan kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa arpajaisveroa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa*, *hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö saavat hakea muutosta veroviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen hallinto-oikeudelta noudattaen, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön valitusaika luetaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-

16 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja valtion puolesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö saavat hakea muutosta *Verohallinnon* tämän lain nojalla tekemään päätökseen hallinto-oikeudelta noudattaen, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön valitusaika luetaan kuitenkin päätöksen tekemisestä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-

oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista.

oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika *hallinto-oikeuden* ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaannista.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Päätökseen, jolla *Verohallinto* on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain (367/1961) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta *verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007)* perustevalitusta koskevia säännöksiä.

22 §

22 §

*Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus**Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus*

Arpajaisten toimeenpanijan on lääninveroviraston tai *verohallituksen asianomaisen virkamiehen* kehotuksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitonsa ja muut asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen arpajaisverotusta tai verotarkastusta toimitettaessa taikka hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Arpajaisten toimeenpanijan on *Verohallinnon* kehotuksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitonsa ja muut asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen arpajaisverotusta tai verotarkastusta toimitettaessa taikka hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

23 §

23 §

*Viranomaisten tiedonantovelvollisuus**Viranomaisten tiedonantovelvollisuus*

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpajaisten toimeenpanemiseen, on ilmoitettava antamastaan luvasta 7 §:n 3 momentissa *tarkoitulle* lääninverovirastolle.

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpajaisten toimeenpanemiseen, on ilmoitettava antamastaan luvasta *Verohallinnolle*.

24 §

24 §

*Tarkemmat säännökset**Tarkemmat säännökset*

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa *valtiovarainministeriön* asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .

23.

Laki

arvonimistä suoritettavan veron muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonimistä suoritettavasta verosta 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1388/2001) 5 §:n 2 momentti, 7 §:n 2 momentti sekä 8 ja 9 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

5 §

Veron maksaminen

Veron maksaminen

Verohallitus antaa tarkemmat säännökset veron maksamisesta ja asiakirjoihin tehtävistä merkinnöistä sekä muista menettelyn yksityiskohdista.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset veron maksamisesta ja asiakirjoihin tehtävistä merkinnöistä sekä muista menettelyn yksityiskohdista.

7 §

7 §

Oikeus muutoksenhakuun

Oikeus muutoksenhakuun

Valtion puolesta oikeus muutoksenhakuun on veroasiamiehellä.

Valtion puolesta oikeus muutoksenhakuun on Veronsaajien oikeudenvälvohtyksiköllä.

8 §

8 §

Veron palauttaminen ja maksuunpano muutoksenhaun perusteella

Veron palauttaminen ja maksuunpano muutoksenhaun perusteella

Veroviraston on palautettava muutoksenhaun perusteella palautettava vero korkoineen tai pantava maksuun muutoksenhaun perusteella maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

Verohallinnon on palautettava muutoksenhaun perusteella palautettava vero korkoineen tai pantava maksuun muutoksenhaun perusteella maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

Jos veroa palautetaan muutoksenhaun perusteella, palautettavalle verolle maksetaan

Jos veroa palautetaan muutoksenhaun perusteella, palautettavalle verolle maksetaan

Voimassa oleva laki

Ehdotus

veronkantoasetuksessa (903/1978) säädetty korko veron maksupäivästä palautuspäivään.

säädettyä korkoa veron maksupäivästä palautuspäivään.

9 §

9 §

*Veronkantolain säännösten soveltaminen**Veronkantolain säännösten soveltaminen*

Veron palauttamisessa ja verovirastolle maksettavan veron kannossa ja perinnässä noudatetaan veronkantolain (611/1978) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

Veron palauttamisessa ja Verohallinnolle maksettavan veron kannossa ja perinnässä noudatetaan veronkantolain (609/2005) 22 §:n säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

24.

Laki

varainsiirtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 39 §:n 2 momentti ja 42 § sekä

muutetaan 3 §:n 2 momentti, 11 §:n 4 momentti, 15 a §:n 3 momentti, 25 §:n 4 momentti, 27 §:n 5 momentti, 28 §:n 1 momentti, 29 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1—3 ja 5 momentti, 31 §:n 1 ja 3 momentti, 32 §, 33 §:n 1 momentti, 34, 35 ja 38 §, 39 §:n 1 ja 5 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §, 43 §:n 1 momentti, 43 c §:n 1 momentin johdantokappale, 43 c §:n 5 momentti, 44 §, 47 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 48—50 ja 56 § sekä 56 b §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti laissa 356/1998, 15 a §:n 3 momentti laissa 956/2007, 38 § sekä 47 §:n 1, 3 ja 4 momentti laissa 244/2008, 43 c §:n 1 momentin johdantokappale ja 43 c §:n 5 momentti laissa 171/2007 sekä 56 b §:n 3 momentti laissa 1085/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Kansainväliseen sopimukseen perustuva verovapaus

Veroa ei ole suoritettava, jos luovutuksen-saajana on Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitseva toimielin ja omaisuus on hankittu toimieliimen viralliseen käyttöön. Verovapauden

Veroa ei ole suoritettava, jos luovutuksen-saajana on Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitseva toimielin ja omaisuus on hankittu toimieliimen viralliseen käyttöön. Verova-

edellytyksenä on Euroopan yhteisöjen toimivaltaisen toimielimen antama todistus siitä, että luovutus tapahtuu edellä mainittuun tarkoitukseen. Kiinteistön luovutusta koskeva todistus on esitettävä kirjaamisviranomaiselle lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa ja osakkeiden luovutusta koskeva todistus Uudemaan verovirastolle.

pauden edellytyksenä on Euroopan yhteisöjen toimivaltaisen toimielimen antama todistus siitä, että luovutus tapahtuu edellä mainittuun tarkoitukseen. Kiinteistön luovutusta koskeva todistus on esitettävä kirjaamisviranomaiselle lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa ja osakkeiden luovutusta koskeva todistus *Verohallinnolle*.

11 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on lainhuutoa tai kirjaamista hakiessaan esitettävä sen lääninveroviraston antama lausunto verovapauden edellytyksistä, *jonka alueella hänen kotikuntansa on*.

11 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on lainhuutoa tai kirjaamista hakiessaan esitettävä *Verohallinnon* antama lausunto verovapauden edellytyksistä.

15 a §

Julkisen kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin luovutus

Jos luovutuksessa on luovutuksensaajan välittäjänä tai toisena osapuolena muu kuin tämän lain 22 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvopaperikauppias, verottomuuden edellytyksenä on, että verovelvollinen luovutuksensaaja antaa luovutuksesta 30 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen kahden kuukauden kuluessa luovutuksesta tai että välittäjä antaa luovutuksesta verohallinnolle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15 §:n 4 momentissa tarkoitettun vuosi-ilmoituksen.

15 a §

Julkisen kaupankäynnin kohteena olevan arvopaperin luovutus

Jos luovutuksessa on luovutuksensaajan välittäjänä tai toisena osapuolena muu kuin tämän lain 22 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvopaperikauppias, verottomuuden edellytyksenä on, että verovelvollinen luovutuksensaaja antaa luovutuksesta 30 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen kahden kuukauden kuluessa luovutuksesta tai että välittäjä antaa luovutuksesta *Verohallinnolle* verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15 §:n 4 momentissa tarkoitettun vuosi-ilmoituksen.

25 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on annettava selvitys verovapauden edellytyksistä 21 §:ssä säädettyssä ajassa verohallituksen vahvistamaa lomaketta käyttäen *sille lääninverovirastolle, jonka alueella hänen kotikuntansa on*. Edellä

25 §

Ensiasunnon verovapaus

Luovutuksensaajan on annettava selvitys verovapauden edellytyksistä 21 §:ssä säädettyssä ajassa *Verohallinnolle* sen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Edellä 21 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa selvitys anne-

21 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa selvitys annetaan arvopaperikauppiaille, huutokaupan pitäjälle tai kiinteistönvälittäjälle luovutusso-
pimuksen tekemisen yhteydessä.

taan arvopaperikauppiaille, huutokaupan pi-
täjälle tai kiinteistönvälittäjälle luovutusso-
pimuksen tekemisen yhteydessä.

27 §

Veron maksaminen

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset suorituksesta asiakirjaan tehtävästä kuittausmerkinnästä, asiakirjaan kiinnitettävästä maksukuitista ja muista menettelyn yksityiskohdista.

27 §

Veron maksaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset suorituksesta, asiakirjaan tehtävästä kuit-
tausmerkinnästä, asiakirjaan kiinnitettävästä
maksukuitista ja muista menettelyn yksityis-
kohdista.

28 §

Oma-aloitteisesti maksettava veronlisäys

Jos vero maksetaan oma-aloitteisesti veron maksamiselle säädetyn määräajan jälkeen, verolle on samalla maksettava veronlisäystä säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä maksupäivään sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, lääninverovirasto maksuunpanee veronlisäyksen.

28 §

Oma-aloitteisesti maksettava veronlisäys

Jos vero maksetaan oma-aloitteisesti veron maksamiselle säädetyn määräajan jälkeen, verolle on samalla maksettava veronlisäystä säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä maksupäivään sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään. Jos veronlisäystä ei makseta oma-aloitteisesti, *Verohallinto* maksuunpanee veronlisäyksen.

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Hakijan on lisäksi esitettävä *kiinteistön sijaintikunnan* lääninveroviraston antama lausunto luovutetusta omaisuudesta muuna kuin rahana tai rahamääräisenä saamisena suoritettun vastikkeen käyvästä arvosta luovutushetkellä. Edellä 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lausunto annetaan luovutetun omaisuuden käyvästä arvosta.

Lääninverovirasto antaa myös muutoin lausuntoja veron määrään vaikuttavista seikoista.

29 §

Kiinteistön luovutuksesta esitettävä selvitys

Hakijan on lisäksi esitettävä *Verohallinnon* antama lausunto luovutetusta omaisuudesta muuna kuin rahana tai rahamääräisenä saamisena suoritettun vastikkeen käyvästä arvosta luovutushetkellä. Edellä 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa lausunto annetaan luovutetun omaisuuden käyvästä arvosta.

Verohallinto antaa myös muutoin lausuntoja veron määrään vaikuttavista seikoista.

30 §

Arvopaperin ja rakennuksen luovutusta koskeva ilmoitus

Arvopaperin luovutuksensaajan on veron suorittamiselle säädettyssä ajassa esitettävä selvitys veron suorittamisesta sekä ilmoitettava luovutuksen kohde, osapuolet, kauppahinta sekä muut verohallituksen määräämät tiedot ja selvitykset *sille* lääninverovirastolle, jonka alueella hänen kotikuntansa on.

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun rakennuksen luovutuksensaajan on veron suorittamiselle säädettyssä ajassa esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja ilmoitettava 1 momentissa tarkoitetut tiedot *sille* lääninverovirastolle, jonka alueella rakennus sijaitsee.

Ilmoitus sekä muut tiedot ja selvitykset on annettava verohallituksen vahvistamaa lomaketta käyttäen, jollei verohallitus toisin määrää.

Edellä 21 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ilmoituksen antaa kiinteistönvälittäjä verohallituksen määräämässä ajassa ja määräämällä tavalla.

31 §

Veron perimiseen velvollisen tilitys- ja ilmoittamisvelvollisuus

Arvopaperikauppiaan on maksettava lääninverovirastolle kalenterikuukautena perimänsä vero kalenterikuukautta seuraavan kuukauden 15 päivään mennessä sekä annettava 30 §:ssä tarkoitettu ilmoitus verohallituksen määräämässä ajassa ja määräämällä tavalla.

Perimisvelvollisen on annettava luovutuksensaajalle todistus peritystä verosta verohallituksen määräämällä tavalla.

30 §

Arvopaperin ja rakennuksen luovutusta koskeva ilmoitus

Arvopaperin luovutuksensaajan on veron suorittamiselle säädettyssä ajassa esitettävä *Verohallinnolle* selvitys veron suorittamisesta sekä ilmoitettava luovutuksen kohde, osapuolet, kauppahinta ja muut *Verohallinnon* määräämät tiedot ja selvitykset.

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun rakennuksen luovutuksensaajan on veron suorittamiselle säädettyssä ajassa esitettävä selvitys veron suorittamisesta ja ilmoitettava 1 momentissa tarkoitetut tiedot *Verohallinnolle*.

Ilmoitus sekä muut tiedot ja selvitykset on annettava *Verohallinnon* vahvistamaa lomaketta käyttäen, jollei *Verohallinto* toisin määrää.

Edellä 21 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ilmoituksen antaa kiinteistönvälittäjä. *Verohallinto* määrää *tarkemmin ilmoituksen antamisen ajankohdasta ja tavasta*.

31 §

Veron perimiseen velvollisen tilitys- ja ilmoittamisvelvollisuus

Arvopaperikauppiaan on maksettava *Verohallinnolle* kalenterikuukautena perimänsä vero kalenterikuukautta seuraavan kuukauden 15 päivään mennessä sekä annettava 30 §:ssä tarkoitettu ilmoitus. *Verohallinto* määrää *tarkemmin ilmoituksen antamisen ajankohdasta ja tavasta*.

Perimisvelvollisen on annettava luovutuksensaajalle todistus peritystä verosta. *Verohallinto* määrää *tarkemmin todistuksen antamisesta*.

32 §

Valvonta

Lääninverovirasto valvoo tämän lain veron suorittamisvelvollisuutta koskevien säännösten noudattamista. Lääninverovirastolle on vaadittaessa esitettävä valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys.

32 §

Valvonta

Verohallinto valvoo tämän lain veron suorittamisvelvollisuutta koskevien säännösten noudattamista. *Verohallinnolle* on vaadittaessa esitettävä valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys.

33 §

Maksuunpano

Jos veroa ei ole suoritettu 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa, lääninverovirasto maksuunpanee veron korotuksineen ja veronlisäyksineen verosta vastuussa olevan maksettavaksi.

33 §

Maksuunpano

Jos veroa ei ole suoritettu 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa, *Verohallinto* maksuunpanee veron korotuksineen ja veronlisäyksineen verosta vastuussa olevan maksettavaksi.

34 §

Maksuunpano veron perimiseen velvolliselle

Jos veron perimiseen velvollinen ei ole maksanut luovutuksensaajalta perimiään veroja 31 §:ssä säädettyssä ajassa, lääninverovirasto maksuunpanee veron korotuksineen ja viivästysseuraamuksineen tämän maksettavaksi viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka kuluessa vero on peritty.

34 §

Maksuunpano veron perimiseen velvolliselle

Jos veron perimiseen velvollinen ei ole maksanut luovutuksensaajalta perimiään veroja 31 §:ssä säädettyssä ajassa, *Verohallinto* maksuunpanee veron korotuksineen ja viivästysseuraamuksineen tämän maksettavaksi viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka kuluessa vero on peritty.

35 §

Arviomaksuunpano

Jos veron suorittaminen tai perityn veron maksaminen on laiminlyöty tai veroa on ilmeisesti suoritettu liian vähän eikä verovelvollinen tai vastuuvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on toimitettava 33 ja 34 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

35 §

Arviomaksuunpano

Jos veron suorittaminen tai perityn veron maksaminen on laiminlyöty tai veroa on ilmeisesti suoritettu liian vähän eikä verovelvollinen tai vastuuvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, *Verohallinnon* on toimitettava 33 ja 34 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

38 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön pyynnöstä

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, veronlisäystä tai veronkorotusta, veroviraston on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös.

38 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön pyynnöstä

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa, veronlisäystä tai veronkorotusta, *Verohallinnon* on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös.

39 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa veroa sekä veron määrästä.

Ennakkoratkaisun antaa se lääninverovirasto, jonka alueella hakijan kotikunta on, tai mikäli tällä ei ole kotikuntaa Suomessa, Uudenmaan lääninverovirasto.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

39 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun velvollisuudesta suorittaa veroa sekä veron määrästä.

(2 mom. kumotaan)

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

40 §

Aiheettomasti suoritettu vero

Jos veroa on suoritettu aiheettomasti tai liikaa, lääninverovirasto palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritetun veron.

40 §

Aiheettomasti suoritettu vero

Jos veroa on suoritettu aiheettomasti tai liikaa, *Verohallinto* palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritetun veron.

41 §

Veron palauttaminen lahjaveron määräämisen johdosta

Jos luovutuksesta, josta on suoritettu varainsiirtoveroa, määrätään myös lahjaveroa, lääninverovirasto palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritetun varainsiirtoveron.

41 §

Veron palauttaminen lahjaveron määräämisen johdosta

Jos luovutuksesta, josta on suoritettu varainsiirtoveroa, määrätään myös lahjaveroa, *Verohallinto* palauttaa asianomaisen hakemuksesta liikaa suoritetun varainsiirtoveron.

42 §

Kehitysalueella sijaitsevan kiinteistön luovutus

Lääninverovirasto maksaa hakemuksesta takaisin veron, joka on suoritettu kehitysalueelle tehtävien investointien korotetuista poistoista annetussa laissa (1262/93) tarkoitetulla kehitysalueella olevan kiinteistön luovutuksesta. Veron palauttamisen edellytyksenä on, että luovutus on tapahtunut vuosina 1994–1997 vastaanottajalle, joka on hankkinut kiinteistön mainitussa laissa tarkoitettua uutta tuotantolaitosta tai matkailuyritystä taikka tuotantolaitoksen tai matkailuyrityksen laajentamista varten. Jos uuden rakennuksen huoneistot rakennuksen valmistuttua ovat pääasiallisesti mainitussa laissa tarkoitettua tuotantotoimintaa harjoittavien laitosten tai yritysten hallinnassa, palautetaan edellä mainitusta luovutuksesta suoritettu vero myös tuloverolain 10 §:n 10 kohdassa tarkoitetulle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle tämän hakemuksesta.

Vero palautetaan kuitenkin vain siltä osin kauppahintaa, kuin se kiinteistön sijaintikunnan lääninveroviraston antaman todistuksen mukaan kohdistuu tuotannollisen toiminnan tai matkailuyritystoiminnan kannalta tarpeellisiin rakennuksiin ja niiden tonttimaahan.

Hakemus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa veron suorittamisesta.

43 §

Kiinteistön tai arvopaperin luovutus liiketoimintasiirrossa

Jos elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 d §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtyvään toimintaan kuuluva kiinteistö tai arvopaperi on luovutettu toimintaa jatkamaan perustetulle yhteisölle, lääninverovirasto palauttaa suoritettun veron hakemuksesta. Jos hakemus on tehty ja edellä mainittujen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, lääninverovirasto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava. Lainvoiman saanutta päätöstä on hakijan vaati-

42 §

Kehitysalueella sijaitsevan kiinteistön luovutus

(kumotaan)

43 §

Kiinteistön tai arvopaperin luovutus liiketoimintasiirrossa

Jos elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 d §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirtyvään toimintaan kuuluva kiinteistö tai arvopaperi on luovutettu toimintaa jatkamaan perustetulle yhteisölle, Verohallinto palauttaa suoritettun veron hakemuksesta. Jos hakemus on tehty ja edellä mainittujen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, Verohallinto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava. Lainvoiman saanutta päätöstä on hakijan vaatimuksesta nouda-

muksesta noudatettava lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa.

tettava lainhuutoa tai kirjaamista haettaessa.

43 c §

43 c §

Määräaikainen verovapaus eräissä koulutuksen rakennejärjestelyissä

Määräaikainen verovapaus eräissä koulutuksen rakennejärjestelyissä

Verovirasto palauttaa suoritetun veron hakemuksesta, jos:

Verohallinto palauttaa suoritetun veron hakemuksesta, jos:

Jos hakemus on tehty ja verovapaan luovutuksen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, verovirasto voi päättää, että veroa ei ole suoritettava.

Jos hakemus on tehty ja verovapaan luovutuksen edellytysten täyttymisestä on esitetty selvitys ennen veron suorittamista, *Verohallinto* voi päättää, että veroa ei ole suoritettava.

44 §

44 §

Ensiasunnosta suoritetun veron palauttaminen

Ensiasunnosta suoritetun veron palauttaminen

Jos 11 tai 25 §:ssä tarkoitetut verovapauden edellytykset ovat täyttyneet vasta sen jälkeen kun vero on suoritettu, lääninverovirasto maksaa hakemuksesta takaisin suoritetun veron. Veroa ei kuitenkaan palauteta enempää kuin se määrä, joka luovutuksesta 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa suoritettuna olisi ollut maksettava.

Jos 11 tai 25 §:ssä tarkoitetut verovapauden edellytykset ovat täyttyneet vasta sen jälkeen kun vero on suoritettu, *Verohallinto* maksaa hakemuksesta takaisin suoritetun veron. Veroa ei kuitenkaan palauteta enempää kuin se määrä, joka luovutuksesta 7 tai 21 §:ssä säädettyssä ajassa suoritettuna olisi ollut maksettava.

47 §

47 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Valitus hallinto-oikeuteen

Veroviraston päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä verovirasto on. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa verovirastoon tai hallinto-oikeuteen.

Verohallinnon päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä *päätöksessä tarkoitettu kiinteistö sijaitsee tai jonka alueella on sen yhteisön kotipaikka, jonka liikkeeseen laskevia arvopapereita päätös koskee. Jos päätös koskee sekä kiinteistöä että arvopapereita, muutosta haetaan kiinteistön sijaintipaikan hallinto-oikeudelta. Jollei tätä perustetta voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.* Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa hakea

muutosta valittamalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa *Verohallinnolle* tai hallinto-oikeuteen.

Veroviraston tulee varata Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön tekemästä valituksesta asianosaiselle ja asianosaisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös veroviraston lausunto, on viipymättä lähetettävä hallinto-oikeudelle.

Jos verovirasto oikaisee päätöstään 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa. Siltä osin kuin verovirasto katsoo, että valituksessa esitetty vaatimus ei anna aiheita päätöksen oikaisemiseen, veroviraston on annettava valituksen johdosta lausuntonsa.

48 §

Oikaisu

Jos lääninverovirasto valituksen johdosta toteaa, että sen päätös on vero- tai vastuuvollisuuden vahingoksi virheellinen, lääninveroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

49 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika lääninoikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

Verohallinnon tulee varata Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön tekemästä valituksesta asianosaiselle ja asianosaisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös *Verohallinnon* lausunto, on viipymättä lähetettävä hallinto-oikeudelle.

Jos *Verohallinto* oikaisee päätöstään 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa. Siltä osin kuin *Verohallinto* katsoo, että valituksessa esitetty vaatimus ei anna aiheita päätöksen oikaisemiseen, *Verohallinnon* on annettava valituksen johdosta lausuntonsa.

48 §

Oikaisu

Jos *Verohallinto* valituksen johdosta toteaa, että sen päätös on vero- tai vastuuvollisuuden vahingoksi virheellinen, *Verohallinnon* on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt vero, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu.

49 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valitusaika *hallinto-oikeuden* ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on kuitenkin 30 päivää tiedoksisaamisesta.

50 §

Veron palauttaminen tai maksuunpano muutoksenhaun johdosta

Lääninveroviraston on muutoksenhaun johdosta annetun lainvoimaisen päätöksen perusteella palautettava vero korkoineen tai maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

56 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa sekä lääninverovirastolle maksettavan veron kannossa, perinnässä ja tilittämisessä noudatetaan veronkantolain (611/1978) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

56 b §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

50 §

Veron palauttaminen tai maksuunpano muutoksenhaun johdosta

Verohallinnon on muutoksenhaun johdosta annetun lainvoimaisen päätöksen perusteella palautettava vero korkoineen tai maksuunpantava vero viivästysseuraamuksineen.

56 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa sekä *Verohallinnolle* maksettavan veron kannossa, perinnässä ja tilittämisessä noudatetaan veronkantolain (609/2005) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

56 b §

Sähköinen asiointi ja allekirjoittaminen

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja muita asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

25.

Laki**kiinteistöverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 17 ja 20 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 506/1998, ja
muutetaan 11 §:n 4 momentti, 14 §:n 3 momentti, 16 ja 18 §, 20 a §:n 1 ja 3 momentti, 21 §:n 1 ja 4 momentti, 22 §, 26 §:n otsikko sekä 26 §:n 1 ja 3 momentti sekä 28 §, sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 3 momentti laissa 1026/1999, 14 §:n 3 momentti ja 20 a §:n 1 ja 3 momentti laissa 1131/2005, 16 ja 18 §, 21 §:n 1 ja 4 momentti, 26 §:n otsikko sekä 28 § mainitussa laissa 506/1998, 22 § laeissa 1348/1999, 912/2001 ja 1069/2003, sekä 26 §:n 1 ja 3 momentti laissa 245/2008, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

11 §

11 §

*Yleinen kiinteistöveroprosentti**Yleinen kiinteistöveroprosentti*

Kunnan tulee ilmoittaa kiinteistöveroprosentit Verohallitukselle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä. Verohallitus voi myöhentää ilmoituksen antamisen määräaika. Jos ilmoitusta ei ole annettu määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden kiinteistöveroprosentteja, kuitenkin vähintään alinta lain mukaista prosenttia.

Kunnan tulee ilmoittaa kiinteistöveroprosentit *Verohallinnolle* viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä. *Verohallinto* voi myöhentää ilmoituksen antamisen määräaika. Jos ilmoitusta ei ole annettu määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden kiinteistöveroprosentteja, kuitenkin vähintään alinta lain mukaista prosenttia.

14 §

14 §

*Eräiden laitosten veroprosentti**Eräiden laitosten veroprosentti*

Voimalaitoksen omistajan on esitettävä selvitys voimalaitoksen nimellistehosta. Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

Voimalaitoksen omistajan on esitettävä selvitys voimalaitoksen nimellistehosta. *Verohallinto* voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

16 §

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on kehotuksesta annettava verovirastolle ne tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen kiinteistöverotuksen toimittamista tai muutoksenhakua varten. Verovelvollisen velvollisuudesta antaa tietoja verotuksen toimittamista varten on soveltuvin osin voimassa, mitä verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 2 luvussa säädetään.

17 §

Veroviraston tiedonantovelvollisuus

Jos kiinteistö sijaitsee muun kuin sen veroviraston virka-alueella, joka toimittaa verotuksen, kiinteistön sijaintikunnan verovirasto antaa verotuksen toimittavalle verovirastolle verotuksen toimittamista varten tarvittavat tiedot.

18 §

Veroviraston tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Veroviraston oikeudesta saada kiinteistöverotuksen toimittamista varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeudesta tarkastaa niitä on soveltuvin osin voimassa, mitä sivullisen ja viranomaisen tiedonantovelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa säädetään.

20 §

Verotuksen toimittaja

Verotuksen toimittaa verovirasto. Verohallitus määrää, miten verotuksen toimittaminen jakautuu eri verovirastojen kesken.

16 §

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

Verovelvollisen on kehotuksesta annettava *Verohallinnolle* ne tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen kiinteistöverotuksen toimittamista tai muutoksenhakua varten. Verovelvollisen velvollisuudesta antaa tietoja verotuksen toimittamista varten on soveltuvin osin voimassa, mitä verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 2 luvussa säädetään.

17 §

Veroviraston tiedonantovelvollisuus

(kumotaan)

18 §

Verohallinnon tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus

Verohallinnon oikeudesta saada kiinteistöverotuksen toimittamista varten tietoja sivulliselta ja viranomaiselta sekä oikeudesta tarkastaa niitä on soveltuvin osin voimassa, mitä sivullisen ja viranomaisen tiedonantovelvollisuudesta verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa säädetään.

20 §

Verotuksen toimittaja

(kumotaan)

20 a §

Kunnan tiedonantovelvollisuus

Kunta, joka määrää 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetun veroprosentin, selvittää samalla vuosittain 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetut rakennuspaikat ja ilmoittaa ne samoin kuin muut tarpeelliset tiedot ja asiakirjat verovirastolle verotuksen toimittamista ja muutoksenhaku varten.

Verohallitus antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

21 §

Ennakkoratkaisu

Verovirasto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkoratkaisun. *Ennakkoratkaisun antaa verotuksen toimittava verovirasto.*

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä verovirastossa, lääninoikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

22 §

Verotuksen toimittaminen

Verotusta toimitettaessa verovirasto laskee ja maksuunpanee kiinteistöveron.

Kiinteistöveroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroa. Kiinteistöverotus päättyy verohallituksen määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Verovirasto voi toimittaa säännönmukaisen kiinteistöverotuksen verohallinnon rekistereissä olevien, verovelvolliselta saatujen tietojen perusteella kuulematta verovelvollista. Muutoin kuulemisesta ja perustelemisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

20 a §

Kunnan tiedonantovelvollisuus

Kunta, joka määrää 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetun veroprosentin, selvittää samalla vuosittain 12 a tai 12 b §:ssä tarkoitetut rakennuspaikat ja ilmoittaa ne samoin kuin muut tarpeelliset tiedot ja asiakirjat *Verohallinnolle* verotuksen toimittamista ja muutoksenhaku varten.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

21 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa kiinteistöveroa koskevan ennakkoratkaisun.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

22 §

Verotuksen toimittaminen

Verohallinto toimittaa kiinteistöverotuksen.

Kiinteistöveroa ei määrätä, jos verovelvollisen veron määrä olisi pienempi kuin 17 euroa. Kiinteistöverotus päättyy *Verohallinnon* määräämänä aikana, kuitenkin viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä.

Kiinteistöverotus voidaan toimittaa *Verohallinnon* rekistereissä olevien, verovelvolliselta saatujen tietojen perusteella kuulematta verovelvollista. Muutoin kuulemisesta ja perustelemisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

26 §

*Muutoksenhaku veroviraston ja verotuksen
oikaisulautakunnan päätökseen*

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta vastuussa, samoin kuin Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö tai kiinteistön sijaintikunta saa hakea muutosta verotukseen kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle *siihen verovirastoon, joka on toimittanut verotuksen tai jonka olisi tullut toimittaa verotus*. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä *asianomainen kiinteistö sijaitsee tai, jos verotus on toimitettu verovelvollisen kotikunnassa, siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on*. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu sen puolison kotikunta, jonka mukaan toimivaltainen verovirasto verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n 3 momentin nojalla määräytyy.

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä *kiinteistö sijaitsee tai, jos verotus toimitetaan verovelvollisen kotikunnassa, siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on*. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, ennakkoratkaisuun haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu sen puolison kotikunta, jonka mukaan toimivaltainen verovirasto verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n 3 momentin nojalla määräytyy. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla, Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä ja kiinteistön sijaintikunnalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai verovirastoon. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedoksisaannista. Veron-

26 §

*Muutoksenhaku Verohallinnon ja verotuksen
oikaisulautakunnan päätökseen*

Tämän lain mukaan verovelvollinen tai se, joka on veron suorittamisesta vastuussa, samoin kuin Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö tai kiinteistön sijaintikunta saa hakea muutosta verotukseen kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus tehdään verotuksen oikaisulautakunnalle. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu *henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle*.

Edellä 21 §:ssä tarkoitettuun ennakkoratkaisuun haetaan valittamalla muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, ennakkoratkaisuun haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu *puolisoista vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle*. Valitusoikeus on ennakkoratkaisun hakijalla, Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä ja kiinteistön sijaintikunnalla. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeudelle tai *Verohallimolle*. Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa ennakkoratkaisun tiedok-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

saajien oikeudenvilvontayksikön ja kunnan määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

sisaannista. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön ja kunnan määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

28 §

28 §

Veronkanto

Veronkanto

Kiinteistöveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaissa (611/1978) tai sen nojalla säädetään. *Kiinteistöveron kantoviranomaisena toimii se verovirasto, joka on maksuunpannut kiinteistöveron.*

Kiinteistöveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaisissa (609/2005) tai sen nojalla säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

26.

Laki

koiraverosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan koiraverosta 29 päivänä kesäkuuta 1979 annetun lain (590/1979) 12 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, ensiksi mainittu laissa 264/1989 ja viimeksi mainittu laissa 1570/1995, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

12 §

Kunnanhallituksen tai johtosäännössä määrätyn viranhaltijan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemästä päätöksestä saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista siihen lääninoikeuteen, jonka tuomiopiirissä kunta on. Muutoin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/1950) on säädetty.

Kunnanhallituksen tai johtosäännössä määrätyn viranhaltijan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemästä päätöksestä saa valittaa 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista siihen *hallinto-oikeuteen*, jonka tuomiopiirissä kunta on. Muutoin muutoksenhaussa noudatetaan, mitä *hallintolainkäyttölaissa* (586/1996) säädetään.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä ane-

(1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

tun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

27.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 13 c §:n 5 momentti ja 203 §, sellaisena kuin ne ovat, 13 c §:n 5 momentti laissa 1486/1994 ja 203 § laissa 700/1994, sekä

muutetaan 13 a §:n 1 momentti, 26 f §, 72 k §:n 1 ja 4 momentti, 128 §:n 1 ja 2 momentti, 130 §:n 4 momentti, 130 a §:n 5 momentti, 133 c §:n 1 momentti, 133 f:n §:n 1—3 momentti, 133 g §:n 1 ja 4 momentti, 133 h §:n 1 ja 5 momentti, 133 k §:n 2 momentti, 133 n §:n 2 momentti, 133 o §, 133 s §:n 1 momentti, 147 §:n 3 momentti, 149 c §:n 1 momentti 157 ja 158 §, 162 c §:n 1 ja 3—6 momentti, 164 §, 165 §:n 1 momentti, 167 §, 168 §:n 1 momentti, 168 a §:n 1 momentti, 169 §:n 1 momentti, 170 §:n 1 momentti, 170 a ja 171 §, 171 a §:n 2 momentti, 173 §:n 1 momentti, 173 a §:n 1 momentti, 174 §:n 1 momentti, 174 a ja 175 §, 176 §:n 1 ja 2 momentti, 177 §:n 1 ja 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti, 185 §, 188 §:n 5 momentti, 188 a §:n 1 momentti, 189 §, 190 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 192 §:n 1 momentti, 193 §:n 1 momentti, 193 a §, 194 §:n 1—3 momentti, 195 §, 198 §:n 1, 3 ja 4 momentti, 201 ja 206 §, 209 §:n 2 momentti, 209 e §, 209 h §:n 10 kohta ja 209 m §,

sellaisina kuin niistä ovat 13 a §:n 1 momentti laissa 1265/1997, 26 f §, 133 c §:n 1 momentti ja 174 a § laissa 1486/1994, 72 k §:n 1 ja 4 momentti sekä 128 § 1 ja 2 momentti laissa 1767/1995, 130 §:n 4 momentti ja 130 a §:n 5 momentti laissa 1457/2001, 133 f §:n 1—3 momentti, 133 g §:n 1 ja 4 momentti, 133 h §:n 1 ja 5 momentti ja 133 o § laissa 971/2002, 133 k §:n 2 momentti, 169 §:n 1 momentti, 193 §:n 1 momentti ja 194 §:n 1 momentti laissa 246/2008, 133 n §:n 2 momentti, 133 s §:n 1 momentti, 147 §:n 3 momentti, 149 c §:n 1 momentti, 162 c §:n 1 ja 3—6 momentti, 164 §, 165 §:n 1 momentti, 176 §:n 1 ja 2 momentti, 177 §:n 1 ja 2 momentti, 179 §:n 2 momentti, 180 §:n 2 momentti, 182 §:n 4 momentti, 185 §, 188 a §:n 1 momentti, 192 §:n 1 momentti sekä 206 ja 209 e § laissa 605/2009, 158 § ja 168 §:n 1 momentti laissa 1123/1996, 168 a § 1 momentti laissa 915/2001, 170 §:n 1 momentti, 171 § sekä 171 a §:n 2 momentti laissa 350/1995, 170 a §, 209 h §:n 10 kohta ja 209 m § laissa 1061/2007, 173 a §:n 1 momentti laissa 1103/2006, 175 § laissa 377/1994 ja mainitussa laissa 246/2008, 188 §:n 5 momentti laissa 377/1994, 190 § 1, 4 ja 5 momentti laissa 542/1996, 193 a § laissa 1072/2003, 195 §, 198 §:n 1 ja 3 momentti sekä 201 ja 206 § mainitussa laissa 700/1994, 198 §:n 4 momentti laissa 1381/1997 sekä 209 §:n 2 momentti ja 209 e § laissa 325/2003, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 a §
Lääninverovirasto voi kahden tai useam-

13 a §
Verohallinto voi kahden tai useamman

man elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdeltava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovelvollisuusryhmä*). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

elinkeinonharjoittajan hakemuksesta määrätä, että niitä on tätä lakia sovellettaessa kohdeltava yhtenä elinkeinonharjoittajana (*verovelvollisuusryhmä*). Elinkeinonharjoittajilla tulee olla kotipaikka tai kiinteä toimipaikka Suomessa.

13 c §

Paliskuntaryhmiä koskevat asiat kuuluvat sen veroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella on paliskunnan kotipaikka.

13 c §

(5 mom. kumotaan)

26 f §

Lääninverovirasto päättää 26 c §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ostajan hakemuksesta, että ostajan hankinnat katsotaan yhteisöhankinnaksi, vaikka hankintojen arvo ei ylitä sanotussa lainkohdassa tarkoitettua määrää.

26 f §

Verohallinto päättää 26 c §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun ostajan hakemuksesta, että ostajan hankinnat katsotaan yhteisöhankinnaksi, vaikka hankintojen arvo ei ylitä sanotussa lainkohdassa tarkoitettua määrää.

72 k §

Luvan verottoman varaston pitämiseen antaa lääninverovirasto hakemuksesta. Lupapäätöksessä vahvistetaan varaston pitämistä koskevat ehdot. Lääninverovirasto voi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

72 k §

Luvan verottoman varaston pitämiseen antaa *Verohallinto* hakemuksesta. Lupapäätöksessä vahvistetaan varaston pitämistä koskevat ehdot. *Verohallinto* voi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset varaston pitämistä koskevista ehdoista.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset varaston pitämistä koskevista ehdoista.

128 §

Hakemus verojen palauttamisesta on tehtävä ulkoasiainministeriölle kalenterivuoden neljännekseltä ja viimeistään vuoden kuluessa hakemukseen liitettävän laskun maksupäivästä. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla vastavuoroisuuden, hakijan aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. Uudenmaan lääninverovirasto tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

Verohallitus määrää tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja hakemuk-

128 §

Hakemus verojen palauttamisesta on tehtävä ulkoasiainministeriölle kalenterivuoden neljännekseltä ja viimeistään vuoden kuluessa hakemukseen liitettävän laskun maksupäivästä. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla vastavuoroisuuden, hakijan aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. *Verohallinto* tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

Verohallinto määrää tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja hakemuk-

seen liitettävistä asiakirjoista.

seen liitettävistä asiakirjoista.

130 §

Kunnan on ilmoitettava verovirastolle kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palautuksena saatavien verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoitettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n 2 momentin nojalla kalenterivuodelta suoritettava vero.

130 §

Kunnan on ilmoitettava *Verohallinnolle* kalenterivuodelta 1 momentin nojalla palautuksena saatavien verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu. Ilmoitettavasta määrästä saadaan vähentää 6 §:n 2 momentin nojalla kalenterivuodelta suoritettava vero.

130 a §

Kunnan on ilmoitettava verovirastolle kalenterivuodelta 1 ja 2 momentin nojalla palautuksena saatavien laskennallisten verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu.

130 a §

Kunnan on ilmoitettava *Verohallinnolle* kalenterivuodelta 1 ja 2 momentin nojalla palautuksena saatavien laskennallisten verojen yhteismäärä viimeistään kalenterivuotta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä siltä osin kuin tietoja ei ole aikaisemmin ilmoitettu.

133 c §

Lain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettua palautusta on haettava kirjallisesti lääninverovirastolta. *Jos palautuksen hakija ei ole verovelvollinen, palautusta haetaan Uudenmaan lääninverovirastolta.* Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin oikeus veron palautukseen syntyi.

133 c §

Lain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettua palautusta on haettava kirjallisesti *Verohallinnolta*. Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin oikeus veron palautukseen syntyi.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta *133 o §:ssä mainitulle verovirastolle.*

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti verovirastolle.

133 f §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, joka valitsee tunnistamisjäsenvaltioksi Suomen, on tehtävä sähköisesti ilmoitus 133 d §:ssä tarkoitetun toiminnan aloittamisesta *Verohallinnolle.*

Aloittamisilmoituksella annettujen tietojen muutoksista samoin kuin toiminnan päättymisestä tai muuttumisesta siten, ettei verovelvollinen enää ole oikeutettu käyttämään erityisjärjestelmää, on ilmoitettava sähköisesti *Verohallinnolle.*

Voimassa oleva laki

Verohallitus määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tietojen antotavasta.

Verohallinto määrää tarkemmin toiminnan aloittamista koskevassa ilmoituksessa annettavista tiedoista sekä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen tietojen antotavasta.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. Verovirasto ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

133 g §

Edellä 133 f §:n 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen merkitään tunnistamisrekisteriin ja hänelle annetaan yksilökohtainen tunnistamisnumero. *Verohallinto* ilmoittaa asianomaiselle tunnistamisnumeron sähköisesti.

Verovirasto ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti tässä pykälässä tarkoitettu rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

Verohallinto ilmoittaa 1 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle sähköisesti tässä pykälässä tarkoitettu rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ole ilmoituksesta poiketen merkitty rekisteriin tai poistettu rekisteristä.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kullakin verokaudelta riippumatta siitä, onko sähköisiä palveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan *133 o §:ssä mainitulle* verovirastolle.

133 h §

Yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, on annettava sähköisesti veroilmoitus kullakin verokaudelta riippumatta siitä, onko sähköisiä palveluja myyty verokauden aikana. Ilmoitus annetaan *Verohallinnolle*.

Verohallitus määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettun sähköisen ilmoituksen antotavasta.

Verohallinto määrää tarkemmin 1 momentissa tarkoitettun sähköisen ilmoituksen antotavasta.

133 k §

Edellä 1 momentissa tarkoitettut tiedot on pyydettyessä saatettava Verohallituksen tai veroviraston käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamisjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. Verohallitus määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

133 k §

Edellä 1 momentissa tarkoitettut tiedot on pyydettyessä saatettava *Verohallinnon* käytettäväksi sähköisesti, jos Suomi on tunnistamisjäsenvaltio tai kulutusjäsenvaltio. *Verohallinto* määrää tarkemmin sähköisten tietojen antotavasta.

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvol-

133 n §

Jos erityisjärjestelmää käyttävä verovelvol-

linen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. Verovirasto palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 o §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsittelee *Verohallituksen määräämä* verovirasto.

133 s §

Verovirasto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksumatta olevasta verosta.

147 §

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukaute-na, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai veroviraston määräämänä myöhempänä ajankohtana.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huoennuksen, veroviraston on määrättävä liika hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huoennus koskee.

linen ei voi tehdä 78 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä täysimääräisinä verokaudelta Suomeen tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä kohdistetaan seuraaville verokausille. *Verohallinto* palauttaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on saanut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena, sitä ei saa vähentää seuraavilla tilikausilla.

133 o §

Erityisjärjestelmää käyttävää verovelvollista koskevat asiat käsitellään *Verohallinnossa*.

133 s §

Verohallinto antaa erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta Suomeen maksettavasta maksumatta olevasta verosta.

147

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 162 c §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta tilitettävä vero viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukaute-na, jona 162 c §:n 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 11 §:n 1 momentissa säädettyinä ajankohtana tai *Verohallinnon* määräämänä myöhempänä ajankohtana.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huoennuksen, *Verohallinnon* on määrättävä liika hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huoennus koskee.

157 §

Verotuksen yleinen valvonta kuuluu verohallitukselle.

Lääninveroviraston tehtävänä on veron määrääminen ja palauttaminen, veron suorittamisen ja maksamisen valvonta sekä veronkanto.

Uudenmaan lääninverovirasto ratkaisee oikeuden 122 §:ssä tarkoitettuun palautukseen ja suorittaa muut palautukseen liittyvät tehtävät.

157 §

Verotuksen yleinen valvonta kuuluu Verohallinnolle.

Verohallinnon tehtävänä on veron määrääminen ja palauttaminen, veron suorittamisen ja maksamisen valvonta sekä veronkanto.

Verohallinto ratkaisee oikeuden 122 §:ssä tarkoitettuun palautukseen ja suorittaa muut palautukseen liittyvät tehtävät.

158 §

Verovelvollista koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella verovelvollisen kotikunta on. Kotikuntana pidetään kuntaa, jossa verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaan olisi määrättävä valtionvero. Jos kotikunta muuttuu kalenterivuoden aikana, ja uusi kotikunta sijaitsee toisen lääninveroviraston toimialueella, on muuttoa edeltänyt lääninverovirasto toimivaltainen kalenterivuoden loppuun.

Jollei verohallintolain 13 §:stä muuta johdu, lääninverovirastot voivat sopia verovelvollista koskevasta toimivallastaan 1 momentissa säädetystä poiketen, jos se on maksuvalvonnan toteuttamiseksi tarpeen. Päätöksestä on ilmoitettava verovelvolliselle, jos se on ilmoitusvelvollisuuden täyttämisen kannalta, muutoksenhakua varten tai muusta syystä tarpeen.

Edellä 13 a §:ssä tarkoitettua verovelvollisuusryhmää koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella 13 b §:ssä tarkoitettujen elinkeinonharjoittajan kotikunta on.

158 §

Verovelvollista, 13 a §:ssä tarkoitettua verovelvollisuusryhmää ja 13 c §:ssä tarkoitettua paliskuntaryhmää koskevat asiat käsitellään Verohallinnossa.

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä verovirastolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Jos verovirasto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät ka-

162 c §

Verovelvollisen on ilmoitettava viipymättä Verohallinnolle, jos 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Jos Verohallinto muutoin kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla toteaa, että 162 a §:n 2—4 momentissa säädetty edelly-

lenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verovirasto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta veroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tai veroviraston määräämänä myöhemmänä ajankohtana.

Veroviraston on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan 158 §:ssä tarkoitetulle verovirastolle.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut verovirastolle siten kuin sähköisestä asiainnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava veroviranomaiselle annettavat 162 e §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön

tykset eivät kalenterivuonna täyty, verovelvollisen verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset edellytyksistä, joilla tässä momentissa tarkoitetut toimet voidaan jättää toteuttamatta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen verovelvollisen, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövän ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta veroilmoitus viimeistään sitä kalenterikuukautta seuraavana toisena kalenterikuukautena, jona 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on annettu, verotililain 8 §:ssä säädettyä ajankohtana kyseisen lain 7 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen tai *Verohallinnon* määräämänä myöhemmänä ajankohtana.

Verohallinnon on annettava 4 momentissa tarkoitettussa asiassa päätös ja 3 momentissa tarkoitettussa asiassa verovelvollisen pyynnöstä päätös.

164 §

Veroilmoitus ja yhteenvetoilmoitus annetaan *Verohallinnolle*.

Muutoin kuin sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut *Verohallinnolle* siten kuin hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

Sähköisesti annettu yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut *Verohallinnolle* siten kuin sähköisestä asiainnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava *Verohallinnolle* annettavat 162 e §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ja muut asiakirjat. Yhteisön

sön ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminnan kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

ilmoitusten ja asiakirjojen tulee olla toiminnan kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden allekirjoittamia.

167 §

Lääninveroviraston on vaadittaessa annettava todistus asiakirjan vastaanottamisesta.

167 §

Verohallinnon on vaadittaessa annettava todistus asiakirjan vastaanottamisesta.

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt veroilmoituksen tai yhteenvetoilmoituksen antamisen säädettyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteellisenä, tulee lääninveroviraston kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt veroilmoituksen tai yhteenvetoilmoituksen antamisen säädettyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteellisenä, tulee *Verohallinnon* kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, verovirasto voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 80 euroa ja enintään 1 700 euroa.

168 a §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt ilman pätevää syytä yhteenvetoilmoituksen antamisen taikka antanut ilmoituksen vaillinaisena tai virheellisenä, *Verohallinto* voi määrätä verovelvollisen maksettavaksi laiminlyöntimaksua vähintään 80 euroa ja enintään 1 700 euroa.

169 §

Verovelvollisen on Verohallituksen tai veroviraston kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

169 §

Verovelvollisen on *Verohallinnon* kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

170 §

Jokaisen on annettava verohallituksen tai lääninveroviraston kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, mikäli hänellä ei

170 §

Jokaisen on annettava *Verohallinnon* kehotuksesta nimen, pankkitilin numeron, tilitapahtuman tai muun vastaavan yksilöinnin perusteella tietoja, jotka saattavat olla tarpeen muun verovelvollisen verotusta tai muutoksenhakua koskevan asian käsittelyä varten ja jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, mikäli hänellä ei lain mukaan ole oike-

lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiassa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

utta kieltäytyä todistamasta asiassa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

170 a §

Sijoituskullan myyjän on Verohallituksen tai veroviraston kehotuksesta esitettävä 209 o §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

170 a §

Sijoituskullan myyjän on *Verohallinnon* kehotuksesta esitettävä 209 o §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

171 §

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on verohallituksen *tai lääninveroviraston* pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettavaksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, mikäli tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

171 §

Valtion ja kunnan viranomaisen sekä muun julkisyhteisön on *Verohallinnon* pyynnöstä annettava tai esitettävä tarkastettavaksi sellaiset tiedot, jotka saattavat olla tarpeen verotusta tai muutoksenhakua varten ja jotka selviävät viranomaisen tai muun julkisyhteisön hallussa olevista asiakirjoista tai muutoin ovat tämän tiedossa, mikäli tiedot eivät koske sellaista asiaa, josta lain mukaan ei saa todistaa. Verotukseen vaikuttavia taloudellista asemaa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

171 a §

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja, verohallinto maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

171 a §

Jos valtion tai kunnan viranomaisen luovuttaa laajoja ja massaluonteisia tietoja, *Verohallinto* maksaa asianomaiselle viranomaiselle tietojen luovuttamisesta mainitulle viranomaiselle keskimäärin aiheutuvat kustannukset lukuun ottamatta yleishallinto- ja pääomakustannuksia sekä koneiden ja laitteiden vuokraus- ja toimitilakustannuksia.

173 §

Lääninverovirasto merkitsee verovelvollisen rekisteriin siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta alkaa. Verovelvollinen voidaan kuitenkin merkitä rekisteriin jo siitä lukien, kun hän ryhtyy hankkimaan tavaroita ja palveluja verollista liiketoimintaa varten.

173 §

Verohallinto merkitsee verovelvollisen rekisteriin siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta alkaa. Verovelvollinen voidaan kuitenkin merkitä rekisteriin jo siitä lukien, kun hän ryhtyy hankkimaan tavaroita ja palveluja verollista liiketoimintaa varten.

173 a §

Edellä 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on Suomessa kotipaikan omaavan, veroviraston hyväksymän edustajan nimeäminen, jos ulkomaalaisella ei ole kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 76/308/ETY ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1798/2003. Verovirasto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

174 §

Lääninverovirasto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta on päättynyt. Verollisen liiketoiminnan voidaan katsoa jatkuvan niin kauan kuin elinkeinonharjoittaja tai konkurssihallinto myy elinkeinonharjoittajan hankkimaa liikeomaisuutta. Jos konkurssihallinto kuitenkin itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa, elinkeinonharjoittajan verovelvollisuus katsotaan aina päättyneeksi viimeistään konkurssiin asettamishetkellä.

174 a §

Lääninveroviraston 26 f §:n nojalla tekemä päätös on voimassa ostajan ilmoittaman ajan, kuitenkin vähintään kaksi kalenterivuotta.

175 §

Lääninverovirasto ilmoittaa asianomaiselle rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta, 13 a §:ssä tarkoitetun verovelvollisuusryhmän muodostamisesta ja purkamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ilmoituksesta tai hakemuksesta poiketen ole merkitty rekisteriin tai

173 a §

Edellä 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun hakemuksen hyväksymisen edellytyksenä on Suomessa kotipaikan omaavan, *Verohallinnon* hyväksymän edustajan nimeäminen, jos ulkomaalaisella ei ole kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa toisessa jäsenvaltiossa eikä valtiossa, jonka kanssa Suomella on sellainen viranomaisten keskinäistä avunantoa koskeva oikeudellinen järjestely, joka vastaa soveltamisalaltaan keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annettua neuvoston direktiiviä 76/308/ETY ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1798/2003. Verohallinto voi lisäksi vaatia asetettavaksi vakuuden veron suorittamisesta.

174 §

Verohallinto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta on päättynyt. Verollisen liiketoiminnan voidaan katsoa jatkuvan niin kauan kuin elinkeinonharjoittaja tai konkurssihallinto myy elinkeinonharjoittajan hankkimaa liikeomaisuutta. Jos konkurssihallinto kuitenkin itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa, elinkeinonharjoittajan verovelvollisuus katsotaan aina päättyneeksi viimeistään konkurssiin asettamishetkellä.

174 a §

Verohallinnon 26 f §:n nojalla tekemä päätös on voimassa ostajan ilmoittaman ajan, kuitenkin vähintään kaksi kalenterivuotta.

175 §

Verohallinto ilmoittaa asianomaiselle rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta, 13 a §:ssä tarkoitetun verovelvollisuusryhmän muodostamisesta ja purkamisesta sekä siitä, ettei asianomaista ilmoituksesta tai hakemuksesta poiketen ole merkitty rekisteriin

poistettu rekisteristä taikka verovelvollisuusryhmää ole muodostettu tai purettu.

Verovirasto antaa asianomaisen tai Veronsaajien oikeudenvälontayksikön pyynnöstä päätöksen rekisteröintiasiassa sekä verovelvollisuusryhmän muodostamis- ja purkamisasiassa.

176 §

Verovirasto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on veroviraston päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määrittämistä varten tarvittavia tietoja, veroviraston on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä verovirasto antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioidun maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määrittämisen perusteita koskevat tiedot ja varaa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

179 §

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos veroviraston päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

tai poistettu rekisteristä taikka verovelvollisuusryhmää ole muodostettu tai purettu.

Verohallinto antaa asianomaisen tai Veronsaajien oikeudenvälontayksikön pyynnöstä päätöksen rekisteröintiasiassa sekä verovelvollisuusryhmän muodostamis- ja purkamisasiassa.

176 §

Verohallinto määrää veroilmoituksella annetuista tiedoista poiketen tai veroilmoituksen puuttuessa verovelvollisen maksettavaksi veron, jota on ilmoitettu liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautettavaksi.

Veroa ei määrätä, jos asia on *Verohallinnon* päätöksellä ratkaistu aikaisemmin. Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaan, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisestä syystä muuta johdu.

177 §

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määrittämistä varten tarvittavia tietoja, *Verohallinnon* on määrättävä maksettavan veron määrä arvioimalla.

Verotililain 7 §:n 4 momentissa tarkoitetun kehotuksen yhteydessä *Verohallinto* antaa verovelvolliselle tiedoksi arvioidun maksettavaksi määrättävän veron määrän ja sen määrittämisen perusteita koskevat tiedot ja varaa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

179 §

Vero katsotaan määrätyn määräajassa, jos *Verohallinnon* päätös siitä on tehty ennen määräajan päättymistä.

180 §

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu verovirastolle. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

180 §

Vero on määrättävä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona perukirja on annettu *Verohallinnolle*. Veroa ei voida määrätä, jos 179 §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, verovirasto voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. Verovirasto voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron arvioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

182 §

Jos veroa ei voida edellä tarkoitetulla tavalla korottaa, *Verohallinto* voi määrätä maksettavaksi enintään 15 000 euron suuruisen veronkorotuksen. Veronkorotuksen määrääminen edellyttää tällöin, että verovelvollinen on todistettavasti lähetetystä kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt rekisteri- tai veroilmoituksen antamisen tai antanut ilmoituksen olennaisesti puutteellisenä tai virheellisenä eikä laiminlyönti ole olosuhteisiin nähden tai muutoin vähäinen. *Verohallinto* voi määrätä veronkorotuksen maksettavaksi ilmoittamisvelvollisuuden törkeän laiminlyönnin johdosta silloinkin, kun se on määrännyt veron arvioimalla ja oikaissut päätöstä myöhemmin toimitetun selvityksen perusteella sellaiseksi, että veroa ei määrätä.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, veroviraston on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

185 §

Jos Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö katsoo, että verovelvollisen maksettavaksi olisi määrättävä veroa tai veronkorotusta, *Verohallinnon* on yksikön pyynnöstä tehtävä asiassa päätös, johon liitetään valitusosoitus.

188 §

Verosta vastuussa olevat henkilöt merkitään lääninveroviraston päätökseen. Jos päätökseen ei ole merkitty 2 tai 3 momentissa tarkoitettua verosta vastuussa olevaa henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa, lääninveroviraston on määrättävä, edellä tarkoitettua henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa kuultuaan, hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuullisesti vastuuseen veron maksamisesta.

188 §

Verosta vastuussa olevat henkilöt merkitään *Verohallinnon* päätökseen. Jos päätökseen ei ole merkitty 2 tai 3 momentissa tarkoitettua verosta vastuussa olevaa henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa, *Verohallinnon* on määrättävä, edellä tarkoitettua henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa kuultuaan, hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuullisesti vastuuseen veron maksamisesta.

188 a §

Verovirasto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

189 §

Lääninverovirasto antaa ohjausta arvonlisäverotukseen kuuluvassa asiassa.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, lääninverovirasto antaa kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä lääninverovirastossa, Uudenmaan läänioikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavarahan maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkoratkaisun antaa tullihallitus. Ennakkoratkaisun antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä lääninveroviraston antamasta ennakkoratkaisusta säädetään.

192 §

Jos verovirasto verovelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, veroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe, ja verovelvollisella on oikeus saada virheen johdosta liika maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Veroviraston tämän lain nojalla tekemään arvonlisäverotusta koskevaan päätökseen hae-

188 a §

Verohallinto antaa 147 §:n 2 momentissa tarkoitettulle verovelvolliselle ilmoituksen tämän ilmoittamasta maksamatta olevasta verosta.

189 §

Verohallinto antaa ohjausta arvonlisäverotukseen kuuluvassa asiassa.

190 §

Jos asia on hakijalle tärkeä, *Verohallinto* antaa kirjallisesta hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten lakia sovelletaan hakijan liiketoimeen. Ennakkoratkaisua ei anneta, jos asia on keskusverolautakunnan päätöksellä ratkaistu tai sitä koskeva hakemus on vireillä keskusverolautakunnassa.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä *Verohallinnossa, hallinto-oikeudessa* ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Tavarahan maahantuonnista suoritettavaa veroa koskevan ennakkoratkaisun antaa *Tullihallitus*. Ennakkoratkaisun antamisesta ja sen voimassaolosta on soveltuvin osin voimassa, mitä *Verohallinnon* antamasta ennakkoratkaisusta säädetään.

192 §

Jos *Verohallinto* verovelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on verovelvollisen vahingoksi virheellinen, *Verohallinnon* on oikaistava päätöksessä oleva virhe, ja verovelvollisella on oikeus saada virheen johdosta liika maksettavaksi määrätty vero tai vero, joka oli päätetty jättää palauttamatta, palautuksena, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

193 §

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään arvonlisäverotusta koskevaan päätökseen

taan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta on valitusoikeus Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa verovirastoon.

haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valtion puolesta on valitusoikeus Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa *Verohallintoon*.

193 a §

Verotusta koskeva päätös ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi verohallinnon asiakasrekisteriin.

193 a §

Verotusta koskeva päätös ja muu asiakirja on toimitettava tiedoksi verovelvolliselle. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos verovelvollisen puolesta veroasioita hoitava edustaja tai valtuutettu on ilmoitettu asianhoitajaksi *Verohallinnon* asiakasrekisteriin.

194 §

Veroviraston tulee varata Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle sekä verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen.

Jos lääninverovirasto oikaisee päätöstään 192 §:ssä tarkoitetulla tavalla verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa.

Siltä osin kuin lääninverovirasto katsoo, että verovelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheita päätöksen oikaisemiseen, lääninveroviraston on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja varattava verovelvolliselle tilaisuus antaa määräajassa lausuntoon vastine.

194 §

Verohallinnon tulee varata Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle sekä verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen.

Jos *Verohallinto* oikaisee päätöstään 192 §:ssä tarkoitetulla tavalla verovelvollisen vaatimuksen mukaisesti, valitus raukeaa.

Siltä osin kuin *Verohallinto* katsoo, että verovelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheita päätöksen oikaisemiseen, *Verohallinnon* on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja varattava verovelvolliselle tilaisuus antaa määräajassa lausuntoon vastine.

195 §

Lääninoikeus voi siirtää antamansa päätöksen tiedoksiantamisen lääninverovirastolle.

195 §

Hallinto-oikeus voi siirtää antamansa päätöksen tiedoksiantamisen *Verohallinnolle*.

198 §

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

198 §

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun koh-

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun koh-

teena olevasta lääninoikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa lääninoikeuden päätöksen tiedoksisäännistä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Uudenmaan lääninoikeudelle.

201 §

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä on annettava valittajalle kappale sekä lisäksi lähetettävä jäljennös kahtena tai, kun muutosta on haettu valtion puolesta, kolmena kappaleena Uudenmaan lääninoikeudelle.

203 §

Jos valitusta käsiteltäessä havaitaan, että veroa ei ole määrätty tai palautettu oikeassa lääninverovirastossa, lääninoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden on, jos ne eivät katso voivansa ratkaista asiaa välittömästi, siirrettävä se toimivaltaiselle lääninverovirastolle.

206 §

Jos hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt määrää, jonka verovelvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava verovirastolle. Veroviraston tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

209 §

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot. Merkintöjen tulee perustua päivättyihin ja numeroituihin tositteisiin ottaen huomioon, mitä tässä laissa tositteista säädetään. Tarkemmat muistiinpanoja koskevat säännökset annetaan verohallituksen päätöksellä.

teena olevasta *hallinto-oikeuden* päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa *hallinto-oikeuden* päätöksen tiedoksisäännistä. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai *Helsingin hallinto-oikeudelle*.

201 §

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöksestä on annettava valittajalle kappale sekä lisäksi lähetettävä jäljennös kahtena tai, kun muutosta on haettu valtion puolesta, kolmena kappaleena *Helsingin hallinto-oikeudelle*.

203 §

(kumotaan)

206 §

Jos hallinto-oikeus tai korkein hallinto-oikeus on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi, korottanut veron määrää tai pienentänyt määrää, jonka verovelvollinen on ollut oikeutettu saamaan palautuksena, jäljennös päätöksestä on toimitettava *Verohallinnolle*. *Verohallinnon* tulee viivytyksettä määrätä veron maksamiselle jälkimaksuaika ja antaa päätös tiedoksi verovelvolliselle.

209 §

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot. Merkintöjen tulee perustua päivättyihin ja numeroituihin tositteisiin ottaen huomioon, mitä tässä laissa tositteista säädetään. Tarkemmat muistiinpanoja koskevat säännökset annetaan *Verohallinnon* päätöksellä.

209 e §

Verovirasto voi tarkastuksen taikka veron palauttamisen tai määräämisen yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tositetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a, 102 c, 103, 106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

209 h §

Edellä 209 g §:ssä tarkoitetusta selvityksestä on käytävä ilmi:

10) muut Verohallituksen määräämät seikat, jotka ovat tarpeen luovuttajan tai luovutuksensaajan tarkistus oikeuden tai -velvollisuuden määrittämiseksi.

209 m §

Edellä 209 j §:n 3 momentista ja 209 l §:stä poiketen verovelvollisen on säilytettävä kiinteistöinvestoinnin suorittamiseen liittyvät laskut ja tositteet sekä 103 §:n 2 momentissa, 209 g ja 209 i §:ssä tarkoitetut selvitykset 13 vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tarkistuskausi on alkanut. Edellä 209 j §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen laskut ja tositteet voidaan korvata selvityksellä, josta käy ilmi Verohallituksen määräämät tarkistus oikeuden tai velvollisuuden määrittämiseksi tarpeelliset seikat.

209 e §

Verohallinto voi tarkastuksen taikka veron palauttamisen tai määräämisen yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tositetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a, 102 c, 103, 106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

209 h §

Edellä 209 g §:ssä tarkoitetusta selvityksestä on käytävä ilmi:

10) muut *Verohallinnon* määräämät seikat, jotka ovat tarpeen luovuttajan tai luovutuksensaajan tarkistus oikeuden tai -velvollisuuden määrittämiseksi.

209 m §

Edellä 209 j §:n 3 momentista ja 209 l §:stä poiketen verovelvollisen on säilytettävä kiinteistöinvestoinnin suorittamiseen liittyvät laskut ja tositteet sekä 103 §:n 2 momentissa, 209 g ja 209 i §:ssä tarkoitetut selvitykset 13 vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana tarkistuskausi on alkanut. Edellä 209 j §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen laskut ja tositteet voidaan korvata selvityksellä, josta käy ilmi *Verohallinnon* määräämät tarkistus oikeuden tai velvollisuuden määrittämiseksi tarpeelliset seikat.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

28.

Laki**rakennusverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1977 annetun rakennusverolain (54/1977) 7 §, 11 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15, 17—20 ja 27 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 §, 12 §:n 1 momentti, 18, 19 ja 27 § laissa 924/1991, 11 §:n 1 momentti laissa 296/1983 ja 17 § mainitussa laissa 924/1991 ja laissa 710/1994, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 §

Verotoimisto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. Ennakkotietoa on sitovana noudatettava, jos rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti.

Verotoimisto voi antaa ennakkotiedon myös siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Hakijan on tarvittaessa liitettävä hakemusasiakirjoihin rakennusviranomaisen lausunto suoritetuista rakennustoimenpiteistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ennakkotieto on annettu ilman vahvistettuja rakennuspiirustuksia, hakijan on toimitettava kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta vahvistetut rakennuspiirustukset verotoimistolle.

11 §

Joka verotuskautena rakennuttaa tai omaan lukuunsa rakentaa sellaisia 4 §:n 2 momentissa mainittuja rakennuksia tai rakennustiloja, joiden rakentaminen valtioneuvoston päätöksen mukaan verotuskautena on veronalaista, on velvollinen antamaan verohallituksen vahvistamaa lomaketta käyttäen veroilmoituksen sen veropiiriin verotoimistolle, jonka alueella rakennuspaikka sijaitsee. Sama velvollisuus on sillä, jonka rakennuttama tai rakentama rakennus tai rakennustila on verovapaa 5 §:n 1 momentin rakennuskustannuksia koskevan

Ehdotus

7 §

Verohallinto voi hakemuksesta antaa ennakkotiedon siitä, onko rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista. Ennakkotietoa on sitovana noudatettava, jos rakennus toteutetaan ennakkotietohakemuksessa esitetyn mukaisesti.

Verohallinto voi antaa ennakkotiedon myös siitä, onko rakentamiseen ryhdytty. Hakijan on tarvittaessa liitettävä hakemusasiakirjoihin rakennusviranomaisen lausunto suoritetuista rakennustoimenpiteistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ennakkotieto on annettu ilman vahvistettuja rakennuspiirustuksia, hakijan on toimitettava kuukauden kuluessa rakennusluvan lainvoimaiseksi tulosta vahvistetut rakennuspiirustukset *Verohallinnolle*.

11 §

Joka verotuskautena rakennuttaa tai omaan lukuunsa rakentaa sellaisia 4 §:n 2 momentissa mainittuja rakennuksia tai rakennustiloja, joiden rakentaminen valtioneuvoston päätöksen mukaan verotuskautena on veronalaisista, on velvollinen antamaan veroilmoituksen *Verohallinnolle* sen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Sama velvollisuus on sillä, jonka rakennuttama tai rakentama rakennus tai rakennustila on verovapaa 5 §:n 1 momentin rakennuskustannuksia koskevan säännöksen nojalla.

säännöksen nojalla.

12 §

Verotoimiston on viipymättä tehtävä rakennusveron määräämistä koskeva päätös.

12 §

Verohallinnon on viipymättä tehtävä rakennusveron määräämistä koskeva päätös.

13 §

Rakennustyön valmistuttua verovelvollisen on verohallituksen vahvistamalla lomakkeella annettava verotoimistolle selvitys rakennuskustannusten lopullisesta määrästä (*veronselvitys*).

13 §

Rakennustyön valmistuttua verovelvollisen on annettava selvitys rakennuskustannusten lopullisesta määrästä (*veronselvitys*) *Verohallinnolle. Verohallinto määrää tavasta, jolla selvitys annetaan.*

14 §

Mikäli rakennuskustannusten lopullinen määrä ylittää veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrän vähintään 20 prosentilla, verotoimiston on oikaistava verotusta ja määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi kustannusten erotusta vastaava vero ja sille 20 prosentin suuruista vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyöhön ryhtymistä lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta lukien asetettavaan maksupäivään saakka.

14 §

Jos rakennuskustannusten lopullinen määrä ylittää veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrän vähintään 20 prosentilla, *Verohallinnon* on oikaistava verotusta ja määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi kustannusten erotusta vastaava vero ja sille 20 prosentin suuruista vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyöhön ryhtymistä lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

15 §

Verotoimiston on arvioitava rakennuskustannusten määrä, mikäli verovelvollinen kehoituksesta huolimatta laiminlyö veroilmoituksen tai veroselvityksen antamisen tai antaa ne niin puutteellisina, ettei niitä oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi.

Milloin veroilmoituksessa ilmoitettua rakennuskustannusten määrää rakennustilavuuden, rakennustavan tai rakennusten laadun huomioon ottaen on pidettävä ilmeisesti liian pienenä, verotoimistolla on, sen jälkeen kun verovelvolliselle on varattu tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, oikeus vahvistaa rakennuskustannusten määrä arvion mukaan.

15 §

Verohallinnon on arvioitava rakennuskustannusten määrä, mikäli verovelvollinen kehoituksesta huolimatta laiminlyö veroilmoituksen tai veroselvityksen antamisen tai antaa ne niin puutteellisina, ettei niitä oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi.

Jos veroilmoituksessa ilmoitettua rakennuskustannusten määrää rakennustilavuuden, rakennustavan tai rakennusten laadun huomioon ottaen on pidettävä ilmeisesti liian pienenä, *Verohallinnolla* on, sen jälkeen kun verovelvolliselle on varattu tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, oikeus vahvistaa rakennuskustannusten määrä arvion mukaan.

17 §

Verovelvollisella ja lääninverovirastolla on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun verotoimiston päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä lääninoikeudelta, jonka alueella rakennusvero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Lääninoikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisesti.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotuslain 96 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus verohallituksella.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä lääninverovirastolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on verolle ja veronkorotukselle suoritettava veron viivästyskorosta ja jäämämaksusta annetussa laissa (145/1976) säädetty viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (611/1978) ja sen nojalla sekä verotuslaissa (482/1958) ja sen nojalla on veronkannosta säädetty.

19 §

Jokaisen on verotoimiston kehotuksesta annettava sellaisia rakennusveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muuten ovat hänen tiedossaan.

20 §

Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on heti verotuskauden alkamisen jälkeen lähetettävä asianomaiselle verotoimistolle tiedot sellaisista ennen verotuskauden alkamista annetuista rakennuslupapäätöksistä, joissa tarkoitettua rakentamista sanotun viranomaisen merkintöjen mukaan ei verotuskauden alkuun mennessä ollut aloitettu. Verotuskauden

17 §

Verovelvollisella ja Veronsaajien oikeudenvaltvontayksiköllä on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä hallinto-oikeudelta, jonka alueella rakennusvero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Hallinto-oikeuden on käsiteltävä valitus kiireellisenä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 70 ja 71 §:ssä säädetään. Valtion puolesta on valitusoikeus Veronsaajien oikeudenvaltvontayksiköllä.

18 §

Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä Verohallinnolle. Jos maksua ei määräaikana ole suoritettu, on verolle ja veronkorotukselle suoritettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetty viivästysseuraamukset. Rakennusveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (609/2005) sekä verotusmenettelystä annetussa laissa ja niiden nojalla veronkannosta säädetään.

19 §

Jokaisen on Verohallinnon kehotuksesta annettava sellaisia rakennusveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muuten ovat hänen tiedossaan.

20 §

Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on heti verotuskauden alkamisen jälkeen lähetettävä Verohallinnolle tiedot sellaisista ennen verotuskauden alkamista annetuista rakennuslupapäätöksistä, joissa tarkoitettua rakentamista sanotun viranomaisen merkintöjen mukaan ei verotuskauden alkuun mennessä ollut aloitettu. Verotuskauden aikana

aikana annetuista rakennuslupapäätöksistä on rakennusluvan myöntävän viranomaisen lähetettävä tiedot verotoimistolle.

Rakentamista valvovan viranomaisen on verotoimiston pyynnöstä suoritettava tämän lain soveltamisessa tarpeellisia katselmuksia sekä annettava asiassa selvityksiä ja lausuntoja.

annetuista rakennuslupapäätöksistä on rakennusluvan myöntävän viranomaisen lähetettävä tiedot *Verohallinnolle*.

Rakentamista valvovan viranomaisen on *Verohallinnon* pyynnöstä suoritettava tämän lain soveltamisessa tarpeellisia katselmuksia sekä annettava asiassa selvityksiä ja lausuntoja.

27 §

Rakennusveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu verohallitukselle.

27 §

Rakennusveron määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto kuuluu *Verohallinnolle*.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

29.

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 2 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 399/1995, seuraavasti:

2 §

2 §

Ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä, joka harjoittaa täällä vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa siten kuin siitä erikseen säädetään, on oltava veron suorittamista varten Suomessa kotipaikan omaava, lääninveroviraston hyväksymä edustaja. Lääninverovirasto voi edustajan hyväksymisen edellytyksenä vaatia vakuuden asettamista veron suorittamisen varmistamiseksi. Edustajaan sovelletaan, mitä arvonlisäverolain (1501/93) 173 a §:ssä säädetään.

Ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä, joka harjoittaa täällä vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa siten kuin siitä erikseen säädetään, on oltava veron suorittamista varten Suomessa kotipaikan omaava, *Verohallinnon* hyväksymä edustaja. *Verohallinto* voi edustajan hyväksymisen edellytyksenä vaatia vakuuden asettamista veron suorittamisen varmistamiseksi. Edustajaan sovelletaan, mitä arvonlisäverolain (1501/1993) 173 a §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

30.

Laki

maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (603/2006) 3 §:n 1 momentti, 6 §:n 1, 4 ja 5 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 ja 2 momentti, 12 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 13 ja 14 §, 15 §:n otsikko ja 15 §:n 2 momentti ja 16 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 12 §:n 1 momentti laissa 919/2008 ja 12 §:n 2 momentti laissa 247/2008, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Toimivaltainen viranomainen

Tässä laissa tarkoitettua valmisteveron palauttamisesta sekä siihen liittyvästä valvonnasta vastaa se verovirasto, *joka verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n mukaan toimittaa hakijan tuloverotuksen.*

Valmisteveron palauttamisen ja siihen liittyvän valvonnan suorittaa *Verohallinto.*

6 §

6 §

Veronpalautuksen hakeminen

Veronpalautuksen hakeminen

Veronpalautusta on haettava kirjallisesti *ja hakemus on toimitettava sille verovirastolle, jolle hakijan on verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n mukaan annettava veroilmoitus.* Hakemus on annettava maatalouden veroilmoituksella tai Verohallituksen vahvistamaa muuta lomaketta käyttäen.

Veronpalautusta on haettava kirjallisesti *Verohallinnolta.* Hakemus on annettava maatalouden veroilmoituksella tai *Verohallinnon* vahvistamaa muuta lomaketta käyttäen.

Hakemus on jätettävä tässä pykälässä säädettyssä määräajassa siitä riippumatta, että verovirasto on pidentänyt hakijan pyynnöstä veroilmoituksen antamisaikaa verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n 3 momentin perusteella.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset hakemuksen antamistavasta sekä muusta me-

Hakemus on jätettävä tässä pykälässä säädettyssä määräajassa siitä riippumatta, että *Verohallinto* on pidentänyt hakijan pyynnöstä veroilmoituksen antamisaikaa verotusmenettelystä annetun lain 8 §:n 3 momentin perusteella.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset hakemuksen antamistavasta sekä muusta me-

nettelystä hakemuksen antamiseksi.

10 §

Oikaisu hakijan vahingoksi

Jos hakijalle kirjoitus- tai laskuvirheen tai muun niihin rinnastettavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että hakija on antanut puutteellisia, erehdyttäviä tai vääriä tietoja, on palautettu liikaa veroa, veroviraston on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituksella annettulla päätöksellä oikaistu.

11 §

Oikaisuvaatimus

Veronpalautusta koskevaan päätökseen tai muussa asiassa annettuun päätökseen taikka 10 §:ssä tarkoitettussa asiassa annettuun päätökseen haetaan muutosta kirjallisesti oikaisuvaatimuksella, joka on toimitettava verovirastoon, jonka päätökseen muutosta haetaan.

Jos verovirasto oikaisuvaatimuksesta tai muutoin toteaa, että veroa on palautettu liian vähän tai se on jäänyt kokonaan palauttamatta, veroviraston on oikaistava antamaansa palautuspäätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden lopusta, jolta palautusta haetaan.

12 §

Muutoksenhaku

Veroviraston oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä on verotusmenettelystä annetun lain 5 §:n mukaan määräytyvä hakijan kotikunta. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, muutosta haetaan siltä hallinto-

nettelystä hakemuksen antamiseksi.

10 §

Oikaisu hakijan vahingoksi

Jos hakijalle kirjoitus- tai laskuvirheen tai muun niihin rinnastettavan erehdyksen vuoksi tai sen vuoksi, että hakija on antanut puutteellisia, erehdyttäviä tai vääriä tietoja, on palautettu liikaa veroa, *Verohallinnon* on oikaistava antamaansa päätöstä, jollei asiaa ole valituksella annettulla päätöksellä oikaistu.

11 §

Oikaisuvaatimus

Veronpalautusta koskevaan päätökseen tai muussa asiassa annettuun päätökseen taikka 10 §:ssä tarkoitettussa asiassa annettuun päätökseen haetaan muutosta *Verohallinnolta* kirjallisesti oikaisuvaatimuksella.

Jos *Verohallinto* oikaisuvaatimuksesta tai muutoin toteaa, että veroa on palautettu liian vähän tai se on jäänyt kokonaan palauttamatta, *Verohallinnon* on oikaistava antamaansa palautuspäätöstä, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu. Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sitä seuraavan kalenterivuoden lopusta, jolta palautusta haetaan.

12 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon oikaisuvaatimuksen johdosta antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä on verotusmenettelystä annetun lain 5 §:n mukaan määräytyvä hakijan kotikunta. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, muutosta haetaan siltä hallinto-

oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu sen puolison kotikunta, jonka mukaan toimivaltainen verovirasto verotusmenettelystä annetun lain 6 §:n 3 momentin nojalla määräytyy. Jos mikään hallinto-oikeus ei ole toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava tämän pykälän 4 momentissa mainitussa valitusajassa hallinto-oikeudelle tai verovirastolle.

Valtion puolesta valitusoikeus veroviraston päätöksestä on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

Hallinto-oikeudelle osoitettu valitus, joka olisi pitänyt tehdä oikaisuvaatimuksena verovirastolle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava tämän pykälän 4 momentissa mainitussa valitusajassa hallinto-oikeudelle tai Verohallinnolle.

Valtion puolesta valitusoikeus Verohallinnon päätöksestä on Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.

Hallinto-oikeudelle osoitettu valitus, joka olisi pitänyt tehdä oikaisuvaatimuksena Verohallinnolle, käsitellään oikaisuvaatimuksena. Valituksen tutkimatta jättämisestä ei tällöin tehdä päätöstä.

13 §

Tietojenantovelvollisuus

Ammattimaisen maatalouden harjoittajan on Verohallituksen, veroviraston tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava hakemuksessa ilmoitettavien tietojen lisäksi ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä ne tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen hakemustaan tai hänen veronpalautuspäätöstä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

14 §

Tietojen julkisuus

Tässä laissa tarkoitettuihin verohallinnossa käsiteltäviin tietoihin sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 4 §:ssä on säädetty verotustietojen salassapidosta.

13 §

Tietojenantovelvollisuus

Ammattimaisen maatalouden harjoittajan on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava hakemuksessa ilmoitettavien tietojen lisäksi ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä ne tositteet, jotka saattavat olla tarpeen hänen hakemustaan tai hänen veronpalautuspäätöstä koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

14 §

Tietojen julkisuus

Tässä laissa tarkoitettuihin Verohallinnossa käsiteltäviin tietoihin sovelletaan, mitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 4 §:ssä säädetään verotustietojen salassapidosta.

15 §

Tietojen antaminen verohallinnolle ja eräille muille viranomaisille

Maa- ja metsätalousministeriöllä, tulliviranomaisella, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla sekä Ahvenanmaan lääninhallituksella on salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada tässä laissa tarkoitetun valmisteveron palauttamista sekä siihen liittyvää valvontaa varten tarpeellisia tietoja verohallinnolta palautuksen saajasta sekä palautuksen määrästä ja sen perusteesta. Palautuksen saajasta on oikeus saada yksilöinti- ja yhteystietoina palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

16 §

Verohallinnon ja eräiden muiden viranomaisten oikeus oma-aloitteiseen tietojen antamiseen

Verohallinto voi salassapitosäännösten estämättä antaa omasta aloitteesta tarpeellisia tässä laissa tarkoitetun veronpalautuksen saajaa ja myönnettyä veronpalautusta koskevia palautuksen oikeellisuuden valvontaan liittyviä tietoja maa- ja metsätalousministeriölle, tulliviranomaiselle sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksille niiden laissa tai asetuksessa säädetyn tehtävään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämiseksi, jos on syytä epäillä, että hakija ei olisi ollut oikeutettu tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa tarkoitettuun tukeen. Yksilöinti- ja yhteystietoina voidaan antaa palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

15 §

Tietojen antaminen Verohallinnolle ja eräille muille viranomaisille

Maa- ja metsätalousministeriöllä, tulliviranomaisella, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla sekä Ahvenanmaan lääninhallituksella on salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä oikeus saada tässä laissa tarkoitetun valmisteveron palauttamista sekä siihen liittyvää valvontaa varten tarpeellisia tietoja Verohallinnolta palautuksen saajasta sekä palautuksen määrästä ja sen perusteesta. Palautuksen saajasta on oikeus saada yksilöinti- ja yhteystietoina palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä Verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

16 §

Verohallinnon ja eräiden muiden viranomaisten oikeus oma-aloitteiseen tietojen antamiseen

Verohallinto voi salassapitosäännösten estämättä antaa omasta aloitteesta tarpeellisia tässä laissa tarkoitetun veronpalautuksen saajaa ja myönnettyä veronpalautusta koskevia palautuksen oikeellisuuden valvontaan liittyviä tietoja maa- ja metsätalousministeriölle, tulliviranomaiselle sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksille niiden laissa tai asetuksessa säädetyn tehtävään liittyvän valvontavelvollisuuden täyttämiseksi, jos on syytä epäillä, että hakija ei olisi ollut oikeutettu tämän lain 2 §:n 2—5 kohdassa tarkoitettuun tukeen. Yksilöinti- ja yhteystietoina voidaan antaa palautuksen saajan nimi, henkilö- tai yhteisötunnus sekä Verohallinnolle ilmoitettu toimipaikan osoite.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

31.

Laki**tullilain 28 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/1994) 28 §:n 1 momentin
 1 kohta seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

28 §

Tulliviranomaisella on sen estämättä, mitä tietojen salassapitamisesta säädetään, oikeus saada tullilaitokselle kuuluvien tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja, myös teknisen käyttöyhteyden avulla, siten kuin rekisterinpitäjän kanssa sovitaan:

1) tullirikosten ehkäisyä ja tutkintaa varten yhteisöiltä ja yhtymiltä matkustajaa ja kuluneuvon henkilökuntaa koskevista rekistereistä sekä verohallinnon ja ajoneuvohallinnon rekistereistä myös verotusta ja perintää varten;

28 §

Tulliviranomaisella on sen estämättä, mitä tietojen salassapitamisesta säädetään, oikeus saada tullilaitokselle kuuluvien tehtävien suorittamiseksi tarpeellisia tietoja, myös teknisen käyttöyhteyden avulla, siten kuin rekisterinpitäjän kanssa sovitaan:

1) tullirikosten ehkäisyä ja tutkintaa varten yhteisöiltä ja yhtymiltä matkustajaa ja kuluneuvon henkilökuntaa koskevista rekistereistä sekä *Verohallinnon* ja ajoneuvohallinnon rekistereistä myös verotusta ja perintää varten;

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
 20 .

32.

Laki**eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista annetun lain 1 ja 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden ennakkopäätösten maksuperusteista 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1209/2006) 1 §:n 1 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Soveltamisala**Soveltamisala*

Tätä lakia sovelletaan verohallinnon käsittelemiin hakemuksiin, jotka koskevat keskusverolautakunnasta *annetun lain (535/1996) 5 §:ssä tarkoitettua ennakkoratkaisua ja muuta verohallinnon viranomaiselta* haettua ennakkotietoa tai ennakkoratkaisua.

Tätä lakia sovelletaan *Verohallinnon* käsittelemiin hakemuksiin, jotka koskevat keskusverolautakunnalta haettua ennakkoratkaisua ja muuta *Verohallinnolta* haettua ennakkotietoa tai ennakkoratkaisua.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
 20 .

33.

Laki**veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1556/1995) 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

2 §

2 §

*Veronlisäys**Veronlisäys*

Oma-aloitteisesti suoritettavalla verolla tarkoitetaan veroa tai maksua, jonka verovelvol-

Oma-aloitteisesti suoritettavalla verolla tarkoitetaan veroa tai maksua, jonka verovelvol-

linen tai verosta vastuussa oleva on velvollinen itse laskemaan ja suorittamaan laissa säädettyinä maksupäivänä lääninverovirastolle tai muulle veroa kantavalle viranomaiselle.

linen tai verosta vastuussa oleva on velvollinen itse laskemaan ja suorittamaan laissa säädettyinä maksupäivänä *Verohallinnolle* tai muulle veroa kantavalle viranomaiselle.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

34.

Laki

haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittävästä maksusta 24 päivänä heinäkuuta 1997 annetun lain (708/1997) 5—7 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 1 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 15 §:n 1 ja 3 momentti sekä 16 ja 18 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

5 §

Maksua hallinnoivat viranomaiset

Maksua hallinnoivat viranomaiset

Verohallituksen tehtävänä on tässä laissa tarkoitettujen maksun suorittamisen yleinen valvonta.

Lääninveroviraston tehtävänä on maksun suorittamisen valvonta, maksun määrääminen sekä ennakkotiedon antaminen ja maksujen kanto.

Maksuvelvollisia koskevat asiat kuuluvat sen lääninveroviraston käsiteltäviin, jonka toimialueella maksuvelvollisen verotusmenetelystä annetussa laissa (1558/1995) tarkoitettu kotikunta on. Jos maksuvelvollisella ei ole Suomessa kotikuntaa, asian käsittelee Uudenmaan lääninverovirasto.

Verohallinto valvoo laissa tarkoitettujen maksun ilmoittamista ja maksamista sekä suorittaa haja-asutusalueiden postitoiminnan turvaamiseksi perittäviin maksuihin liittyvät muut tehtävät.

6 §

6 §

Maksun maksaminen

Maksun maksaminen

Maksu maksetaan lääninverovirastolle kalenterikuukauden aikana suoritettujen posti-

Maksu maksetaan *Verohallinnolle* kalenterikuukauden aikana suoritettujen postipalve-

palvelujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, maksun saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

lujen myyntihintojen yhteismäärän perusteella viimeistään kalenterikuukautta seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä. Jos mainittu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, maksun saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Maksuvelvollisen on annettava lääninverovirastolle ilmoitus maksuvalvontaa varten. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tietojen antotavasta.

7 §

Ilmoittamisvelvollisuus

Maksuvelvollisen on annettava *Verohallinnolle* ilmoitus maksuvalvontaa varten. *Verohallinto* antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tietojen antotavasta.

8 §

Virheen korjaaminen

Jos maksuvelvollinen ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, lääninverovirasto palauttaa liikaa maksetun maksun hakemuksesta. Hakemus on tehtävä lääninverovirastolle viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksuvelvollinen on maksanut liikaa maksua.

8 §

Virheen korjaaminen

Jos maksuvelvollinen ei ole tehnyt 1 momentissa tarkoitettua korjausta, *Verohallinto* palauttaa liikaa maksetun maksun hakemuksesta. Hakemus on tehtävä *Verohallinnolle* viimeistään kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksuvelvollinen on maksanut liikaa maksua.

9 §

Ennakkoratkaisu

Lääninverovirasto voi antaa maksuvelvolliselle hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia on sovellettava.

9 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi antaa maksuvelvolliselle hakemuksesta ennakkoratkaisun siitä, miten tätä lakia on sovellettava.

10 §

Maksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa, lääninverovirasto määrää maksamatta olevan maksun maksuvelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava

10 §

Maksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa, *Verohallinto* määrää maksamatta olevan maksun maksuvelvollisen maksettavaksi. Maksuunpano on toimitettava

kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksu olisi tullut maksaa.

kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvalta kalenterikuukaudelta maksu olisi tullut maksaa.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa tai jos maksua on suoritettu ilmeisesti liian vähän eikä maksuvelvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, lääninveroviraston on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

11 §

Arviomaksuunpano

Jos maksua ei ole maksettu 6 §:ssä säädettyssä määräajassa tai jos maksua on suoritettu ilmeisesti liian vähän eikä maksuvelvollinen ole kehotuksesta huolimatta antanut maksuunpanoa varten tarvittavia tietoja, Verohallinnon on toimitettava 10 §:n mukainen maksuunpano arvioimalla.

15 §

Oikaisu

Jos lääninverovirasto maksuvelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on maksuvelvollisen vahingoksi virheellinen, lääninveroviraston on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava maksuvelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

15 §

Oikaisu

Jos Verohallinto maksuvelvollisen hakemuksesta, valituksen johdosta tai muutoin toteaa, että sen päätös on maksuvelvollisen vahingoksi virheellinen, Verohallinnon on oikaistava päätöksessä oleva virhe ja maksettava maksuvelvolliselle virheen johdosta liikaa maksettu tai palauttamatta jäänyt maksu, jollei asiaa ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Jos lääninverovirasto oikaisee päätöstään maksuvelvollisen vaatimuksen mukaisesti, 16 §:ssä tarkoitettu valitus raukeaa. Siltä osin kuin lääninverovirasto katsoo, että maksuvelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheita päätöksen oikaisemiseen, lääninveroviraston on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä lääninoikeuteen.

Jos Verohallinto oikaisee päätöstään maksuvelvollisen vaatimuksen mukaisesti, 16 §:ssä tarkoitettu valitus raukeaa. Siltä osin kuin Verohallinto katsoo, että maksuvelvollisen valituksessaan esittämä vaatimus ei anna aiheita päätöksen oikaisemiseen, Verohallinnon on annettava valituksen johdosta lausuntonsa ja toimitettava asian käsittelyssä syntyneet asiakirjat viipymättä hallinto-oikeuteen.

16 §

Muutoksenhaku

Lääninveroviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valtion puolesta va-

16 §

Muutoksenhaku

Verohallinnon tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Veronsaajien puolesta va-

litusoikeus on lääninverovirastossa olevalla veroasiamiehellä. Muutoksenhaussa noudatetaan hallintolainkäyttölain (586/1996) säännöksiä.

Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Päätökseen, jolla lääninverovirasto on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verojen ja maksujen perimisestä ulosottoimin annetun lain (367/1961) perustevalitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin.

18 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Maksuvelvollisen on verohallituksen, lääninveroviraston *tai veroasiamiehen* kehotuksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitoa sekä muut asiakirjat ja omaisuus, jotka saattavat olla tarpeen maksuunpanoa tai maksujen tarkastusta toimitettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä.

litusoikeus on *Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä*. Muutoksenhaussa noudatetaan hallintolainkäyttölain (586/1996) säännöksiä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Päätökseen, jolla *Verohallinto* on päättänyt olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä ei sovelleta tässä laissa tarkoitettuihin asioihin.

18 §

Tiedonantovelvollisuus ja kirjanpidon tarkastus

Maksuvelvollisen on *Verohallinnon* kehoituksesta annettava tietoja sekä esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitoa sekä muut asiakirjat ja omaisuus, jotka saattavat olla tarpeen maksuunpanoa tai maksujen tarkastusta toimitettaessa tai muutoksenhakua käsiteltäessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

35.

Laki

Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Pohjoismaiden Investointipankin ja Pohjoismaiden projektivientirahaston palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annetun lain (562/1976) 5 §:n 1 momentti, 6 §, 7 §:n 2 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 11 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 1 momentti, 6 § ja 10 §:n 1 momentti laissa 1030/1978, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

5 §

Perityt lopullisen palkkaveron määrät on suoritettava Uudenmaan lääninveroviraston postisiirtotilille viimeistään perinnön toimitamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä. Perintämenettelystä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon *ja varallisuuden* verottamisesta annetussa laissa (627/1978) tai sen nojalla on säädetty lähdeveron perimisestä.

5 §

Perityt lopullisen palkkaveron määrät on suoritettava *Verohallinnolle* viimeistään perinnän toimittamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden 10 päivänä. Perintämenettelystä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) tai sen nojalla säädetään lähdeveron perimisestä.

6 §

Milloin verovelvollinen katsoo, että lopullisen palkkaveron periminen on ollut virheellinen, eikä Pohjoismaiden Investointipankki ole oikaisnut perintää, verovelvollinen voi saattaa asian Uudenmaan lääninveroviraston ratkaistavaksi. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavan kalenterivuoden aikana.

Milloin Uudenmaan lääninverovirasto havaitsee lopullista palkkaveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle.

6 §

Jos verovelvollinen katsoo, että lopullista palkkaveroa on peritty virheellisesti, eikä Pohjoismaiden Investointipankki ole oikaisnut perintää, verovelvollinen voi saattaa asian *Verohallinnon* ratkaistavaksi. Oikaisuvaatimus on tehtävä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavan kalenterivuoden aikana.

Jos Verohallinto havaitsee lopullista palkkaveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle.

7 §

Edellä 1 momentissa mainittu vaatimus on tehtävä kirjallisesti siltä kalenterivuodelta annettavassa veroilmoituksessa, jonka aikana palkkatulo on saatu. Veroilmoitus on annetta-

7 §

Edellä 1 momentissa mainittu vaatimus on tehtävä kirjallisesti siltä kalenterivuodelta annettavassa veroilmoituksessa, jonka aikana palkkatulo on saatu. Veroilmoitus on annetta-

va verotuslain 34 §:ssä tarkoitettuun vero-
toimistoon. Milloin veroilmoitusta ei ole an-
nettu oikeassa ajassa, vaatimus on hylättävä.
*Vaatimus voidaan tehdä myös tässä momen-
tissa tarkoitettuna kalenterivuoden aikana Hel-
singin veropiirin verojohtajalle. Verojohtajan
on tällöin tehtävä verovelvollisen verokirjaan
merkintä vaatimuksesta.*

tava Verohallinnolle. Jos veroilmoitusta ei
ole annettu oikeassa ajassa, vaatimus on hy-
lättävä.

10 §

Joka on tyytymätön Uudenmaan lääninve-
roviraston 6 §:n nojalla antamaan päätökseen
saa valittaa siitä kirjallisesti Uudenmaan lään-
inoikeudelle kolmenkymmenen päivän ku-
luessa siitä päivästä, jona hän sai tiedon pää-
töksestä, sitä päivää lukuun ottamatta. Vali-
tuskirja on toimitettava sanottuun lääninoi-
keuteen. Verotuslaissa tarkoitettulle varo-
tusasiemihelle valitusaika luetaan päätöksen-
teon päivästä.

10 §

Joka on tyytymätön Verohallinnon 6 §:n
nojalla antamaan päätökseen saa valittaa siitä
Helsingin hallinto-oikeudelle kolmenkym-
menen päivän kuluessa siitä päivästä, jona
hän sai tiedon päätöksestä, sitä päivää lukuun
ottamatta. Valituskirja on toimitettava sanot-
tuun *hallinto-oikeuteen*. *Veronsaajien oikeu-
denvalvontayksikön* valitusaika *lasketaan*
päätöksenteon päivästä.

11 §

Lääninoikeuden tässä laissa tarkoitettuna va-
lituksen johdosta antamaan päätökseen saa-
daan hakea muutosta korkeimmalta hallinto-
oikeudelta. Valtion puolesta on valitusoikeus
verotuslaissa tarkoitettulla tarkastusasiemie-
hellä. Muutoksenhausta on muutoin voimas-
sa, mitä verotuslaissa on säädetty muutoksen
hakemisesta lääninoikeuden päätökseen.

11 §

Hallinto-oikeuden tässä laissa tarkoitettuna
valituksen johdosta antamaan päätökseen saa
hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oi-
keudelta. Valtion puolesta on valitusoikeus
Veronsaajien oikeudenvalvontayksiköllä.
Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä
verotusmenettelystä annetussa laissa
(1558/1995) säädetään muutoksen hakemi-
sestä *hallinto-oikeuden* päätökseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .

Valtioneuvoston asetus**Verohallinnosta**

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään Verohallinnosta päivänä kuuta 20 annettun lain (/) 10 §:n 1 ja 2 momentin sekä 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/1994) 8 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on laissa 281/2000, nojalla:

1 §

Pääjohtajan tehtävistä ja ratkaisuvallan käyttämisestä

Johtaessaan Verohallinnon toimintaa ja taloutta pääjohtaja vastaa niiden asianmukaisesta järjestämisestä ja tuloksellisuudesta sekä erityisesti tulostavoitteiden saavuttamisesta samoin kuin toimintaa ja taloutta koskevasta raportoinnista. Pääjohtajan tulee seurata Verohallinnon toimialan kehitystä sekä ryhtyä toimenpiteisiin tarpeellisten uudistusten ja parannusten toteuttamiseksi.

Sen lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään, pääjohtaja päättää

1) Verohallinnon yleisistä toimintalinjoista sekä toimintaa ja taloutta koskevista yksityiskohtaisista tulostavoitteista valtiovarainministeriön vahvistamien tulostavoitteiden pohjalta;

2) Verohallinnon toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä talousarvioehdotuksesta; sekä

3) muista Verohallinnon kannalta laajakantoisista ja periaatteellisesti merkittävistä asioista.

Pääjohtaja allekirjoittaa Verohallinnon ti-linpäätöksen siihen liittyvine asiakirjoineen.

2 §

Verohallinnon yksikön päällikön tulosvastuu

Yksikön päällikkö vastaa pääjohtajalle yksikölle asetettujen tulostavoitteiden saavuttamisesta ja siitä, että hänen johdettavakseen kuuluvaa toimintaa ja taloutta hoidetaan

asianmukaisesti ja tuloksellisesti. Yksikön päällikön tulee osaltaan seurata johdettavanaan olevan toiminnan yleistä kehitystä ja tehdä aloitteita tarpeellisten uudistusten ja parannusten toteuttamiseksi.

3 §

Verohallinnon neuvottelukunta

Verohallinnossa on viraston strategista suunnittelua tukeva neuvottelukunta, joka käsittelee Verohallinnon kehittämissuuntia ja toimintalinjoja. Neuvottelukuntaan kuuluu pääjohtaja ja enintään seitsemän muuta jäsentä, joista yksi on Verohallinnon henkilöstön keskuudestaan valitsema henkilö. Valtiovarainministeriö nimeää Verohallinnon esityksestä neuvottelukunnan muut jäsenet määräjäksi, kuitenkin enintään neljäksi vuodeksi.

4 §

Veronsaajien oikeudenvallontayksikön yhteistyöryhmä

Veronsaajien oikeudenvallontayksikössä on oikeudenvallonnan tukena yhteistyöryhmä, joka käsittelee veronsaajien oikeudenvallonnan kehittämissuuntia ja toimintalinjoja sekä eri veronsaajien ja yksikön välistä yhteistyötä oikeudenvallontatehtävissä.

Yhteistyöryhmässä on puheenjohtaja ja enintään kuusi muuta jäsentä, jotka valtiovarainministeriö nimeää Verohallinnon esityk-

sestä määrääjäksi, kuitenkin enintään neljäksi vuodeksi. Jäsenistä kahden tulee olla Suomen Kuntaliitto ry:n nimeämiä.

5 §

Menettely Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön päällikön nimittämisessä

Ennen Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön päällikön nimittämistä Verohallinnon on hankittava hakijoista Suomen Kuntaliitto ry:n lausunto.

6 §

Veronsaajien oikeudenvaltovannon tulostavoitteet

Osana Verohallinnon tulostavoitteita valtiovarainministeriö asettaa, kuultuaan Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön yhteistyöryhmää, vuosittain Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön tulostavoitteet, määrärahat ja muut resurssit.

7 §

Veronsaajien oikeudenvaltontatoimintaa koskeva raportointi

Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön on vuosittain laadittava oikeudenvaltontatoiminnastaan kertomus Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön yhteistyöryhmälle.

Lisäksi Veronsaajien oikeudenvaltontayksikön on kunnan, seurakunnan tai Kansaneläkelaitoksen pyynnöstä annettava kyseisen veronsaajan oikeudenvaltontatoimintaa koskevia tietoja.

8 §

Virkojen sijoittaminen ja virkavapaudet

Verohallinto tekee Verohallinnon virkojen perustamista, siirtämistä ja lakkauttamista koskevat päätökset pääjohtajan virkaa lukuun ottamatta.

Verohallinto tekee myös ne päätökset, jotka valtion virkamieslain (750/1994), valtion virkamiesasetuksen (971/1994) ja valtion virkaehtosopimuslain (644/1970) mukaan tekee asianomainen virasto.

9 §

Kelpoisuusvaatimukset

Verohallinnon yksikön päällikön kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys viran tehtäväalaaan, käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Toimintayksikön päällikön kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, perehtyneisyys viran tehtäväalaaan ja käytännössä osoitettu johtamistaito.

10 §

Nimittäminen

Valtioneuvosto nimittää pääjohtajan. Valtiovarainministeriö määrää pääjohtajan sijaisen pääjohtajan esityksestä.

Pääjohtaja nimittää Verohallinnon yksikön päällikön ja määrää päällikön sijaisen päällikön esityksestä. Asianomainen Verohallinnon yksikön päällikkö nimittää muut virkamiehet ja ottaa työsopimussuhteisen henkilöstön, jollei tätä toimivaltaa ole yksikön työjärjestyksessä annettu yksikön muulle virkamiehelle.

Pääjohtaja nimittää verotuksen oikaisulautakunnan johtavan puheenjohtajan ja muut puheenjohtajat. Pääjohtaja määrää johtavan puheenjohtajan sijaisen johtavan puheenjohtajan esityksestä.

11 §

Työnantajavirkamiesten palkkauksen vahvistaminen

Pääjohtaja vahvistaa valtion virkaehtosopimusasetuksen (1203/1987) 10 §:ssä tarkoitettujen työnantajavirkamiesten palkkaukset.

12 §

Palkkiot

Verohallinto määrää keskusverolautakunnan, verotuksen oikaisulautakunnan, Verohallinnon neuvottelukunnan ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön yhteistyöryhmän puheenjohtajien, jäsenten, sihteerien, asiantuntijoiden sekä ratkaisuehdotuksen esittävien virkamiesten palkkioiden ja matkakustannusten korvausten perusteet.

13 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Poiketen siitä mitä 4 §:n 2 momentissa säädetään, Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön yhteistyöryhmän ensimmäinen toimikausi on 1 päivästä toukokuuta 2008 joulukuun 31 päivään 2010. Verohallituksen neuvottelukunta, siinä kokoonpanossa kuin se on asetuksen voimaan tullessa, jatkaa Verohallinnon neuvottelukuntana 31 päivään joulukuuta 2010.

Henkilö, joka on Verohallinnon virassa tämän asetuksen voimaan tullessa, on edelleen kelpoinen virkaansa sekä muuhun vastaavaan Verohallinnon virkaan asetuksen tultua voimaan.

*Liite 3
Asetusluonnos*

Valtioneuvoston asetus

Verohallinnon yksiköistä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään Verohallinnosta päivänä kuuta 20 annetun lain (/) 4 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Verohallinnon yksiköistä, niiden lukumääristä, nimistä, toimialueista ja pääasiallisista tehtävistä.

2 §

Verovirastot

Henkilöverotuksen toimittamista ja perusvalvontaa varten on:

- 1) Uudenmaan verovirasto, jonka toimialue muodostuu Itä-Uudenmaan ja Uudenmaan maakunnista;
- 2) Itä-Suomen verovirasto, jonka toimialue muodostuu Etelä-Karjalan, Etelä-Savon, Kymenlaakson, Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon maakunnista;
- 3) Länsi-Suomen verovirasto, jonka toimialue muodostuu Ahvenanmaan, Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan, Pohjanmaan, Satakunnan ja Varsinais-Suomen maakunnista;
- 4) Sisä-Suomen verovirasto, jonka toimialue muodostuu Kanta-Hämeen, Keski-Suomen, Päijät-Hämeen ja Pirkanmaan maakunnista;
- 5) Pohjois-Suomen verovirasto, jonka toimialue muodostuu Kainuun, Lapin ja Pohjois-Pohjanmaan maakunnista.

3 §

Yritysverotus

Yhteisöverotuksen toimittamista ja perusvalvontaa varten on Yritysverotus, jonka toimialueena on koko maa.

4 §

Verotarkastus

Erityisvalvontaa varten on Verotarkastus, jonka toimialueena on koko maa.

5 §

Veronkanto

Verojen ja maksujen kantoa, perintää ja tiilittämistä sekä verotilitehtäviä varten on Veronkanto, jonka toimialueena on koko maa.

6 §

Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö

Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön toimialueena on koko maa.

7 §

Yhteiset palvelut

Verohallinnon yhteisiä verotuksen palvelu- ja valvontatoimintojen kehittämistehtäviä varten on Yhteiset palvelut, jonka toimialueena on koko maa.

8 §

Tietohallinto

Verohallinnon yhteisiä sovellus-, tuotanto- ja tietoteknisiä tehtäviä sekä tietopalvelutehtäviä varten on Tietohallinto, jonka toimialueena on koko maa.

9 §

Hallintopalvelu

Verohallinnon yhteisiä henkilöstö-, talous- ja yleishallintotehtäviä varten on Hallintopalvelu, jonka toimialueena on koko maa.

10 §

Johdon tuki

Verohallinnon yhteisiä esikunta-, suunnittelu-, seuranta- ja turvallisuustehtäviä sekä pääjohtajan annettavaksi kuuluvien määräysten valmistelua ja esittelyä sekä muita oikeudellisia erityisasiantuntijatehtäviä varten on Johdon tuki, jonka toimialueena on koko maa.

11 §

Viestintä

Verohallinnon strategista viestintää ja muita Verohallinnon yhteisiä viestintätehtäviä varten on Viestintä, jonka toimialueena on koko maa.

12 §

Sisäisen tarkastus

Verohallinnon yhteisiä sisäisen tarkastuksen tehtäviä varten on Sisäinen tarkastus, jonka toimialueena on koko maa.

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän asetuksen voimaantumista voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.